

การพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF CHINESE PHONETICS READING COMPETENCY OF
SEVENTH GRADE STUDENTS TAUGHT BY COGNITIVE COACHING

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (CURRICULUM AND SUPERVISION)

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2019

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดย	โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด กิตติยา พันธุ์ครุฑ
สาขาวิชา	หลักสูตรและการนิเทศ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญา มหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.อุบลวรรณ ส่งเสริม)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร.จิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(อาจารย์ ดร.มนต์ชัย พงศกรณฤกษ์)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ดร.โชติมา หนูพริก)

58253305 : หลักสูตรและการนิเทศ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ความสามารถทางการอ่าน, การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด, ความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีน

นาง กิตติยา พันธุ์ครุฑ: การพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด 2) ศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดและ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและสอบหลัง (One-Group Pretest-Posttest Designs) โดยทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพนมทวนพิทยาคมฯ จำนวน 5 คน จากแผนการเรียนเน้นภาษาจีน ในภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2561 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีน 3) แบบบันทึกหลังการเรียน (Journal Writing) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิธีการ Normalized Gain และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1) ความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดหลังเรียนมีการพัฒนาความสามารถอยู่ในระดับดี

2) ความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนอยู่ในระดับสูง

3) นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดในการจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ เกิดการพัฒนาความรู้ด้านภาษาจีนและสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริง

58253305 : Major (CURRICULUM AND SUPERVISION)

Keyword : CHINESE PHONETICS READING COGNITIVE COACHING BASED LEARNING CHINESE PHONETICS READING

MRS. KITIYA PHUNKRUT : THE DEVELOPMENT OF CHINESE PHONETICS READING COMPETENCY OF SEVENTH GRADE STUDENTS TAUGHT BY COGNITIVE COACHING THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR SIRIWAN VANICHWATANAVORACHAI, Ph.D.

The purposes of the research were to 1) developed seventh grade students' Chinese phonetics reading competencies by using the cognitive coaching based learning. 2) study the progress of students' Chinese phonetics reading competency after the using of the cognitive coaching based learning and 3) study students' opinions toward the cognitive coaching based learning. The experimental research were implemented. One-Group Pretest-Posttest Designs was implemented. The participants were 5 seven grade students who studied Chinese program in the first semester of academic year 2018 at Phanomtuanpittayakom School. The research instruments were lesson plans, Chinese phonetics reading test, and journal writing. The data were analyzed by the percentage (%), mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.), the normalized gain, and content analysis.

The result of this research showed that:

1) students' Chinese phonetics reading competencies after using the cognitive coaching based learning were good level.

2) after implemented with the cognitive coaching based learning, students had academic progress were high level.

3) students agreed that teaching and learning process of the cognitive coaching based learning motivated in learning, provided the climate in learning, improved their Chinese proficiency and could apply the knowledge in real life.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วนิชวัฒนวรชัย อาจารย์ ดร.มนต์ชัย พงศกรณฤงษ์ และ อาจารย์ ดร.จิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คอยให้คำปรึกษา คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ตลอดจนให้กำลังใจตลอดระยะเวลาที่ทำการวิจัยเป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงขอ กราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูง

ขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.อุบลวรรณ ส่งเสริม ที่กรุณาเป็นประธานในการพิจารณาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.โชติมา หนูพริกผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ในการแก้ไข ข้อบกพร่องตลอดจน คณาจารย์ในสาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ และคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้และประสบการณ์อันมีค่าแก่ผู้วิจัยตลอดเวลาที่ศึกษาอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรให้ประสบความสำเร็จได้

ขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒผล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฤถต์ นัจจนฤตย์ อาจารย์ ดร.ศศิณัฐ สรรคบุรานุรักษ์ และ อาจารย์ ดร.พรเพ็ญ จุโรยานนท์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และปรับปรุงเครื่องมือ ในการตรวจเครื่องมือประกอบการวิจัย เพื่อให้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีคุณภาพ

ขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนพนมทวนพิทยาคมฯ นางพัชรี จิรจิรังชัย ตลอดจนครูโรงเรียนพนมทวนพิทยาคมฯและผู้ที่ไม่ได้กล่าวนาม ณ ที่นี้ทุกท่าน ที่กรุณาให้ข้อมูล ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ นอกจากนี้ยังให้ความช่วยเหลือ อุปการะ สนับสนุน และให้กำลังใจเสมอมา ตลอดจนความห่วงใยและปรารถนาดีแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอบพระคุณ คุณพ่อไพโรจน์ คุณแม่วิไลลักษณ์ ศรีจันทร์ คุณวัฒน์ พันธุ์ครุฑ และญาติพี่น้อง รวมถึง พี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ รุ่นรหัส 58 สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ อุปการะ การสนับสนุน และเป็นทั้งแรงใจ แรงทรัพย์ สนับสนุนและให้กำลังใจ ตลอดจนความห่วงใยและปรารถนาดีแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ก่อให้เกิดประโยชน์และคุณค่า ผู้วิจัยขอขอบคุณความดีทั้งมวลแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่ทำให้วิทยานิพนธ์นี้ประสบความสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

กิตติยา พันธุ์ครุฑ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	12
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	12
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	18
คำถามของการวิจัย.....	22
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	22
สมมุติฐานของการวิจัย.....	22
ขอบเขตของการวิจัย.....	22
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	23
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	24
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	25
หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	25
ศัพท์อักษรภาษาจีน.....	32
การโค้ชเพื่อการรู้คิด (Cognitive Coaching).....	35
ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มการรู้คิด.....	71
การจัดการเรียนรู้ที่ให้ข้อมูลกระตุ้นการเรียนรู้ (3F).....	78

การให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ (feed - up).....	78
การให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback).....	83
การให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอด (feed - forward).....	88
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	92
งานวิจัยในประเทศ.....	92
งานวิจัยต่างประเทศ.....	94
สรุป	95
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	99
การดำเนินการวิจัย	99
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	100
ตัวแปรที่ศึกษา.....	100
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง.....	100
ระยะเวลาในการทดลองใช้หลักสูตร	100
แบบแผนการวิจัย	101
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	101
การสร้างและพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	101
การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	111
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	113
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	117
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่	
1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด.....	118
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลัง	
การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด.....	119
ตอนที่ 3 ผลศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา	
ภาษาจีนที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด	122

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด	124
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	126
สรุปผลการวิจัย.....	127
อภิปรายผล.....	127
ข้อเสนอแนะ	130
ข้อเสนอแนะเพื่อนำการวิจัยไปใช้	130
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	131
รายการอ้างอิง	132
ภาคผนวก.....	134
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	135
ภาคผนวก ข เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ที่ใช้ในการวิจัย	137
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ค่าคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	221
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือวิจัย	230
ภาคผนวก จ ประมวลภาพการทำกิจกรรม	236
ประวัติผู้เขียน	239

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ตารางสังเคราะห์ขั้นตอนและกระบวนการโค้ชเพื่อการรู้คิด.....	57
ตารางที่ 2 ตารางแสดงขั้นตอนขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดและบทบาทของผู้ โค้ช.....	62
ตารางที่ 3 ตารางแสดงขั้นตอนและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ให้ข้อมูลกระตุ้นการเรียนรู้ (3F) ร่วมกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นโค้ชเพื่อการรู้คิด.....	92
ตารางที่ 4 ตารางแผนการจัดการเรียนรู้.....	102
ตารางที่ 5 ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบ.....	106
ตารางที่ 6 เกณฑ์การประเมินความระดับความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีน.....	114
ตารางที่ 7 ตารางสรุปวิธีการดำเนินงานวิจัย.....	115
ตารางที่ 8 ตารางแสดงผลการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด.....	118
ตารางที่ 9 ตารางแสดงผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบก่อนเรียนและคะแนน สอบหลังเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการ รู้คิด.....	120
ตารางที่ 10 ตารางแสดงผลการศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด.....	121

สารบัญรูปร่าง

	หน้า
แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	21
แผนภูมิที่ 2 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด	105
แผนภูมิที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีน	109
แผนภูมิที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบบันทึกหลังการเรียน (Journal Writing).....	110
แผนภูมิที่ 5 ผลการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด.....	119
แผนภูมิที่ 6 ผลรวมการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบก่อนเรียนและคะแนนสอบหลังเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด.....	120
แผนภูมิที่ 7 ผลการศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด.....	122

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคแห่งโลกแห่งโลกาภิวัตน์ทำให้การเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ นอกเหนือจากภาษาแม่กลายเป็นสิ่งเป็นที่ทุกคนไม่อาจละเลยได้เพราะการมีความรู้และความสามารถ ใช้ภาษาได้มากกว่าหนึ่งภาษาเป็นกุญแจสู่ความสำเร็จของชีวิต ไม่ว่าจะในด้านการศึกษาเล่าเรียนหรือ การงานอาชีพ (พัชนี ตั้งยืนยง และ สุรีย์ ชุณหะเรืองเดช, 2552) การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็น พื้นฐานที่สำคัญที่ทุกคนต้องเรียนรู้โดยได้รับการจัดลำดับความสำคัญอยู่ในกลุ่มที่สอง ซึ่งเป็นสาระการ เรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่าง สร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

กระทรวงศึกษาธิการได้ระบุความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ว่า หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญเป็นอย่าง ยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนัก ถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับ ประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่าง ของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีการคิด สังคมเศรษฐกิจการเมืองการปกครองมีเจต คติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ ต่างๆได้ง่ายและกว้างขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ดังพระราชดำรัสสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ได้ทรงเล่าพระราชทานให้ผู้สื่อข่าวชื่อว่าโอฟังถึงสาเหตุที่เลือกเรียนภาษาจีน ว่าเป็น ข้อเสนอของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ) ความว่า

“ ตอนนั้นข้าพเจ้าเพิ่งเรียนจบจากมหาวิทยาลัย ตอนแรกข้าพเจ้าคิดว่าจะเลือกเรียนภาษา เยอรมันแต่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถได้รับสั่งว่าเรียนภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน ล้วนเป็นภาษาตะวันตก คิดว่าน่าจะ เรียนภาษาจีน ภาษาจีนเป็นภาษาประเทศตะวันออก คิดว่าคงจะเป็นประโยชน์มากกว่า ข้าพเจ้าคิดว่าการ เลือกเช่นนี้ถูกต้อง ”

ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า แม้แต่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถและสมเด็จพระเทพ รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรงเห็นความสำคัญของภาษาจีนเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ในอนาคตอัน ไกลประเทศจีนจะเป็นประเทศที่มั่งคั่งเป็นอันดับ 1 ของโลกอย่างแน่นอน เพราะประเทศจีน มีการพัฒนา ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมอย่างมาก ยกเว้นทางการเมือง ซึ่งยังคงสภาพเหมือนเดิม เนื่องด้วยเพราะจีนมี

ประชากรมากเป็นอันดับหนึ่งของโลกประมาณ 1,400 ล้านคน (รณพล มาสันติสุข, 2551) ภาษาจีนกลางเป็นภาษาที่สำคัญของทวีปเอเชีย เนื่องจากประเทศจีนเป็นแหล่งอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่หนึ่งในสองของทวีป การที่คนไทยมีโอกาที่จะศึกษาภาษาจีนกลางนั้น ย่อมถือว่ามีประโยชน์อย่างยิ่ง ไม่เพียงแต่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั่วไปเราสามารถใช้อาษาเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ ทั้งในระดับบุคคลและระดับประเทศ ภาษาจีนกลางจึงนับวันจะยิ่งทวีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อภูมิภาคต่าง ๆ ของโลกมากขึ้น ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนเริ่มเปิดประเทศตั้งแต่ทศวรรษที่เจ็ดเป็นต้นมา เศรษฐกิจจีนพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดมา มีการติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศทั่วโลก ทำให้ภาษาจีนได้รับความสนใจทั่วโลก ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประเทศเพื่อนบ้านของประเทศไทยแต่โบราณ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนกับไทยมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดฉันท์พี่น้องตลอดมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อทั้งสองประเทศได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. 2518 เป็นต้นมา กิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างสองประเทศทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดมา แนวโน้มที่ประเทศจีนจะทรงอิทธิพลทางด้านเศรษฐกิจในอนาคตทำให้ภาษาจีน มีความสำคัญอย่างยิ่งในภูมิภาคนี้ เพราะเหตุนี้เราจึงจำเป็นต้องเรียนรู้และสื่อสารภาษาจีนกลางได้ จึงจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อประเทศไทย (ธนากร เสรีบุรี, 2560)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีน โดยได้กำหนดมาตรการให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษานำไปสู่การปฏิบัติดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557)

- 1.) การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้เริ่มเปิดสอนได้ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นต้นไป และในการจัดการเรียนการสอนต้องเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ ให้มีการปรับคาบเรียนและจำนวนนักเรียนให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้มีการจัดกิจกรรมค่ายภาษาแบบเข้มข้นสำหรับนักเรียน
- 2.) พัฒนาหลักสูตรภาษาจีนให้มีความต่อเนื่องโดยร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ จัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรและแนวทางการทำแผนกิจกรรมการเรียนรู้รวมทั้งจัดทำหลักสูตรเฉพาะสำหรับส่งเสริมกลุ่มนักเรียนที่มีศักยภาพด้านภาษาจีนให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะภาษาจีนมากยิ่งขึ้น
- 3.) พัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนให้ปรับปรุงสื่อที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้ สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ปรับใหม่ พร้อมทั้งจัดทำคู่มือครูประกอบการใช้ พัฒนาและจัดทำสื่อการสอนหลักและสื่อการสอนสนับสนุนที่มีคุณภาพทันสมัย
- 4.) การวัดและประเมินผลความสามารถการใช้ภาษาจีนของผู้เรียนด้วยเครื่องมือ ประเมินที่ได้มาตรฐานสากล หรือใช้ข้อสอบกลางที่พัฒนาโดย สพฐ.ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และพัฒนาคลังข้อสอบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาจีนโดยร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน
- 5.) การพัฒนาครูสอนภาษาจีน โดยสำรวจข้อมูลพื้นฐานและจัดทำฐานข้อมูลของครูผู้สอน เพื่อวางแผนเกี่ยวกับอัตรากำลังและการพัฒนาครู ตลอดจนกำหนดมาตรฐานความรู้ความสามารถทางภาษาของครูสอนภาษาจีน โดยเทียบเคียงกับมาตรฐานของเจ้าของภาษา สอบวัดความรู้ ความสารถและทักษะด้านภาษาจีนของครู สอนภาษาจีน เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาต่อไป
- 6.) การเพิ่ม

ประสิทธิภาพการดำเนินงานพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน โดยให้มีคณะกรรมการควบคุมคุณภาพทั้งระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา

การเรียนการสอนภาษาจีนในปัจจุบันของไทยพบว่า มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในประเทศไทยอย่างกว้างขวาง ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคโดยจะเห็นได้ว่า มีการสอนภาษาจีนกลางอยู่ในทุกระดับ ตั้งแต่ชั้นอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษาและในระดับ อุดมศึกษา ตลอดจนสถาบันสอนภาษาเอกชนที่เปิดสอนภาษาจีนกลางให้กับผู้สนใจทั่วไป นับเป็นผลมาจากรัฐบาลไทยมีนโยบายส่งเสริมอย่างแข็งขัน และแรงผลักดันจากการเติบโตทางเศรษฐกิจของจีน รวมทั้งปัจจัยการกำหนดให้ภาษาจีนเป็นวิชาที่ใช้การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย จากผลการสำรวจของรัฐบาลจีนพบว่า “ขณะนี้โรงเรียนที่ประเทศไทยที่เปิดการเรียนการสอนภาษาจีนมีจำนวน 1,105 แห่ง มีจำนวนนักเรียนถึง 400,000 คน ทั่วประเทศ” สำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ(Hanban Confucius Institute Headquarters)ในประเทศจีน จึงจัดโครงการส่งครูชาวจีนมาสอนที่ประเทศไทยในระดับชั้นประถมศึกษา และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปี ละ 870 คน (Pan Xinghua, 2010, pp. 7-11 อ้างถึงใน Shi Lei, 2554)

สภาพการณ์การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยโดยทั่วไปพบว่า ยังใช้ระบบเก่า ซึ่งเน้นการท่องจำ อ่าน คัดเขียน โดยไม่เกิดแรงจูงใจในการที่จะนำไปใช้ในชีวิตจริง อีกทั้งตำราที่ใช้ต่างๆ ยังมีความความล้าหลังและจากการอภิปรายของผู้บริหารและครูกว่า 150 คน จาก 124 โรงเรียนทั่วประเทศ ปัญหาหลักอยู่ที่เรื่องครูผู้สอน ขาดหลักสูตรและแบบเรียนรวมไปถึงการขาดการสนับสนุนจากรัฐ (สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551) ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจากประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนของผู้วิจัย คือ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความรู้พื้นฐานทางด้านทักษะการอ่าน ทั้งตัวอักษร คำศัพท์ และบทความของภาษาจีน รวมไปถึงขาดหนังสือที่มีเนื้อหาทางด้านหลักการสอนตัวอักษรจีน ที่มีคุณภาพเพื่อใช้ในประกอบการเรียนการสอน อีกทั้งครูผู้สอนก็ยังขาดกลยุทธ์วิธีการสอน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและไม่สนุกกับการเรียนภาษาจีนกลาง ทำให้ผลการเรียนรู้ทางการเรียนภาษาจีนต่ำกว่าเกณฑ์ และปัญหาที่สำคัญคือ การอ่านออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนจีนถ้านักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนได้ นักเรียนจะไม่สามารถเรียนภาษาจีนให้ประสบผลสำเร็จได้เลย ซึ่งสอดคล้องกับ วีระชาติ วงศ์สัจจา (2547) ที่พูดถึงปัญหาในการเรียนภาษาต่างๆ ภาษาปัญหาหนึ่งคือ ความต่างกันของเสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งเป็นสาเหตุที่จะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องเมื่อต้องการออกเสียงของพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงของวรรณยุกต์ที่เหมือนกันในต่างภาษาเช่นเดียวกันกับภาษาจีน สำหรับคนไทยที่ให้ความสำคัญและกำลังเรียนรู้ภาษาจีนกลาง คงจะได้รับผลกระทบจากปัญหาดังกล่าวข้างต้นอยู่บ้างไม่มากก็น้อย สังเกตชาวต่างประเทศที่แม้จะเรียนภาษาไทยมานานเพียงใด หรือรู้คำศัพท์และหลักไวยากรณ์ใน

ภาษาไทยมากขนาดไหนหากฟังสำเนียงเสียงที่ได้ยินชาวต่างประเทศเหล่านั้นพูดภาษาไทย ก็จะมีคนที่ว่าไม่ใช่คนไทยพูด แต่สำหรับคนไทยในการจะเรียนรู้ภาษาอื่นๆ ก็มีข้อได้เปรียบอยู่บ้างเพราะเสียงพยัญชนะและเสียงสระในภาษาไทยเรามีมากกว่าในหลายๆภาษา ไม่ว่าจะ เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาจีนก็ตาม เพราะฉะนั้นการจะเรียนรู้การออกเสียงในภาษาต่างๆสำหรับคนไทย จึงไม่ใช่เรื่องยากนักหากเพียงรู้หลักที่ถูกต้องเท่านั้นเอง จากข้อสรุปดังกล่าวยังสอดคล้องกับ เมซม สอดส่องกฤษ (2553) กล่าวว่า ผู้ที่เริ่มเรียนภาษาจีนจำเป็นต้องศึกษาระบบสัทศาสตร์ที่เรียกว่า 拼音 (Pinyin) หรือ สัทอักษรภาษาจีน ต้องพยายามทำความเข้าใจและจดจำให้แม่นยำ เพราะ นี่ไม่เพียงช่วยให้เราจดบันทึกเสียงอ่านคำภาษาจีนได้เท่านั้น ประโยชน์ของระบบสัทอักษรภาษาจีน ยังสามารถช่วยให้เราแยกแยะเสียง และออกเสียงได้อย่างถูกต้องแม่นยำอีกด้วย นอกจากนี้ระบบสัทอักษรภาษาจีน ยังมีความจำเป็นในการใช้พจนานุกรมอีกด้วย ในบางครั้งเมื่อเราได้ยินคำศัพท์คำหนึ่ง เราสามารถเปิดพจนานุกรมตามเสียงอ่านนั้นได้ โดยที่ไม่ต้องนับขีดตัวอักษร นอกจากนี้การพิมพ์อักษรจีนในคอมพิวเตอร์หลายโปรแกรมการพิมพ์ล้วนอยู่บนพื้นฐานของระบบสัทอักษรภาษาจีนแทบทั้งสิ้น ความสับสนและไม่เข้าใจระบบสัทอักษรภาษาจีน ส่งผลโดยตรงต่อการออกเสียงภาษาจีน

ซุนเหล่ (Sunlei , 2550) ได้ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียน ที่เปิดสอนภาษาจีน ระดับช่วงชั้นที่ 3-4 ในจังหวัดนครปฐมพบว่า นโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนไม่สอดคล้องกันในแต่ละระดับ นักเรียนขาดความเข้าใจในการเรียน เนื้อหาไม่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นและไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตรภาษาต่างประเทศ นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ ไม่มีวิธีการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน ไม่มีการนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ไม่ใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายในการวัดและประเมินผลซึ่งสอดคล้องกับ (พัชนี ตั้งยืนยง, 2551) ที่พบว่าปัญหาส่วนใหญ่ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน คือ 1) หลักสูตรการสอนไม่ชัดเจน มีการใช้หลักสูตรกลุ่มภาษาต่างประเทศเป็นแกนกลางซึ่งไม่เหมาะสมกับผู้เรียนชาวไทย 2) ครูมีจำนวนไม่เพียงพอหรือใช้ครูอาสาสมัครที่มีได้จบหลักสูตรครู 3) ครูสอนภาษาจีนขาดเทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและเหมาะสมกับผู้เรียน จึงไม่สามารถสร้างความสนใจแก่เด็กได้อย่างเพียงพอ รวมไปถึงการปูพื้นฐานในการเรียนภาษาจีน 4) ผลการเรียนรู้ทางการเรียนภาษาจีนไม่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับไชนีส เซ็นเตอร์ (Chinese Center, 2548) ได้สรุปถึงการเรียนภาษาจีนว่า มีคนจำนวนมากกล่าวว่า การเรียนภาษาจีนนั้นยากกว่าการเรียนภาษาอังกฤษ ในทางกลับกันมีคนจำนวนมากที่สามารถเรียนภาษาจีนกลางได้และนำภาษาจีนกลางมาใช้ในชีวิตประจำวัน การศึกษาต่อระดับสูงจนถึงการทำงาน เราสามารถมองเห็นว่าการที่แต่ละคนสามารถเรียนภาษาจีนกลางได้ หรือไม่นั้นน่าจะมาจากหลายปัจจัย แต่ก็มีหนึ่งปัจจัยที่สำคัญ และสามารถพัฒนาปรับปรุงได้ คือ รูปแบบและวิธีการเรียนการสอน ซึ่งการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในรูปแบบเดิมที่ยังคงใช้กันอยู่ คือการเรียนแบบเน้นการท่องจำ เมื่อนักเรียนท่องได้ ก็จะสามารถใช้ภาษาได้ เมื่อไรที่ผู้เรียนเลิก

ห้องจำก็จะลืมนโดยอัตโนมัติ แม้ว่าการเรียนแบบห้องจำถือเป็นวิธีหนึ่งที่ใช้ แต่เพื่อจะให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนมากยิ่งขึ้นจึงจำเป็นต้องเพิ่มวิธีการเรียนการสอนที่ทันสมัยและใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้

จากสภาพปัญหาดังกล่าว เมื่อพิจารณาลึกลงไปพบว่าตัวครูผู้สอนมีความสำคัญที่สุด ถ้าไม่มีการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมแล้วจะพัฒนาความสามารถในการเรียนของนักเรียนได้ไม่ดีเท่าที่ควร การแก้ปัญหาทักษะการอ่านและผลการเรียนรู้ของนักเรียนสามารถแก้ได้หลายวิธี เช่น การจัดหลักสูตรและเนื้อหาในการเรียนที่เหมาะสม การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย การจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะด้านต่างๆ

ทั้งนี้จากการศึกษาทฤษฎีและเทคนิควิธีการสอนแบบต่างๆ การจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนได้เป็นผู้ฝึกปฏิบัติจริงตามทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เหมาะสมกับการจัดการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) วิจารณ์ พานิช (2555: 16-21) ได้กล่าวถึงทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ว่า “การเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 คือการเรียนรู้สาระวิชา (Content หรือ Subject Matter) เป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของนักเรียนเอง โดยครูช่วยแนะนำและช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้” ครูเองจะเปลี่ยนจากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้สนับสนุนช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถเปลี่ยนสารสนเทศเป็นความรู้ และนำความรู้เป็นเครื่องมือสู่การปฏิบัติและให้เป็นประโยชน์ เป็นการเรียนรู้เพื่อสร้างความรู้ และต้องมีการสร้างวัฒนธรรมการสืบค้น (Create a Culture of Inquiry) ดังนั้นการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องก้าวข้าม “สาระวิชา” ไปสู่การเรียนรู้ “ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21” ซึ่งครูจะเป็นผู้สอนไม่ได้ แต่ต้องให้นักเรียนเป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูจะออกแบบการเรียนรู้ ฝึกฝนให้ตนเองเป็นโค้ช (Coach) และอำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการเรียนรู้แบบต่างๆ การโค้ชหรือโค้ชชิ่ง (Coaching) เป็นเรื่องใหม่สำหรับแวดวงการศึกษาในปัจจุบัน ถึงแม้ว่าจะเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายมีการศึกษาและพัฒนาการอย่างต่อเนื่องและมีผลการวิจัยเกี่ยวกับการโค้ชเป็นจำนวนมากที่ประสบผลสำเร็จสูงและสนับสนุนหลักการแนวคิดเกี่ยวกับการโค้ช ดังจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันแนวคิด แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการโค้ชในแบบต่างๆ เกิดขึ้นมากมายหลากหลายมากยิ่งขึ้น อาจจะเป็นเนื่องจากการมีบทบาทภาระหน้าที่ เป้าหมาย และมีการกำหนดคุณลักษณะ คุณสมบัติ การปฏิบัติตน และแนวทางการปฏิบัติงานที่ชัดเจน

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล (2558: 43-44) ได้ให้ความหมายว่าการโค้ช หมายถึง การเป็นคู่คิดของผู้ได้รับการโค้ชในกระบวนการพัฒนาที่สร้างสรรค์ และกระตุ้นให้ผู้ได้รับการโค้ชได้นำศักยภาพของตนเองออกมาใช้ได้อย่างเต็ม การโค้ชเน้นการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองเพื่อให้เกิดการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงด้านดีที่เป็นรูปธรรม และการโค้ชเพื่อการรู้คิด (cognitive coaching) คือกระบวนการพัฒนาผู้เรียน โดยผู้สอนซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้โค้ช ดึงศักยภาพของผู้เรียนด้านต่างๆ ทั้ง

ความรู้ความสามารถ การคิด ตลอดจนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (self - learning) อย่างต่อเนื่อง การโค้ชเพื่อการรู้คิดจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้เสริมสร้างและพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ การคิดขั้นสูง (higher - order thinking) มีวิธีการเรียนรู้ (learning how to learn) มีการประเมินตนเองและการกำหนดทิศทางการพัฒนาตนเองได้ โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการคิดของผู้เรียน การใคร่ครวญตรวจสอบตนเองเพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่เป็นการอบรมสั่งสอนโดยตรงแต่เป็นการใช้เทคนิควิธีการต่างๆ เช่น การตั้งคำถาม การให้ข้อมูลย้อนกลับ การให้คำแนะนำ วิธีการเรียนรู้ที่ทำให้ ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ (inspiration) และนำไปสู่การแสวงหาความรู้ การฝึกฝนทักษะและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม และให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้และผลลัพธ์ของการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดการคิดและการเรียนรู้จาก กระบวนการโค้ชที่หลากหลาย

จากปัญหาและเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดึงศักยภาพของตนเองในด้านต่างๆออกมาได้อย่างเต็มกำลังและสามารถประเมินตนเองแก้ปัญหาตัดสินใจและพัฒนาตนเองได้ โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยผ่านเทคนิควิธีการสอนต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีแรงบันดาลใจในการแสวงหาความรู้ต่อไป ผู้วิจัยได้สังเคราะห์รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นตอนวางแผนการจัดการเรียนรู้ (Preparation) เป็นขั้นที่ผู้โค้ชวิเคราะห์ กำหนดเป้าหมายวางแผน และมีการเตรียมการโค้ชผู้เรียนอย่างชัดเจน 2) ขั้นการดำเนินการโค้ช (Coaching) เป็นขั้นที่ผู้โค้ชถ่ายทอดความรู้ผ่านกิจกรรมและเทคนิควิธีต่างๆที่หลากหลายตามแนวทางการโค้ชเพื่อการรู้คิด และทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา 3) ขั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ (Implementation) ผู้โค้ชเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทั้งรายกลุ่มและรายบุคคลผ่านสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริง 4) ขั้นสรุปและประเมินผลการโค้ช (Conclusion & Evaluation) เป็นขั้นที่ผู้โค้ชและผู้เรียนได้ร่วมกันสรุปความรู้ต่างๆ มีการประเมินตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย 5) ขั้นพัฒนาการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ (Development & applying) ผู้โค้ชและผู้เรียนมีการให้ข้อมูลการเรียนรู้ต่อยอดถึงผลการเรียนรู้และการปฏิบัติกิจกรรมของตนเอง เพื่อที่จะนำไปพัฒนาตนเองในอนาคตได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด (Cognitive coaching) เป็นบทบาทของผู้สอนในโลกแห่งการเรียนรู้ยุคใหม่ที่พัฒนามาจากบทบาทการสอน (Teaching) นอกจากนี้การโค้ชเพื่อการรู้คิดยังเป็นมากกว่าการเป็นผู้เอื้ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Facilitator) ที่ผู้สอนมีบทบาทกระตุ้นให้มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กระตุ้นให้คิดและตั้งคำถาม สื่อสารสองทางมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและผู้เรียน รวมทั้งประสานงานในกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนสามารถกำหนดวัตถุประสงค์และทิศทางการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และเกณฑ์การวัดประเมินผลการเรียนรู้ การโค้ชเพื่อการรู้คิดมุ่งเน้นการฝึก (Training) หรือกระบวนการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคน (Individual) ให้มีความรู้ความสามารถ การคิดและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งแตกต่างจากการปฏิบัติแบบดั้งเดิมที่ผู้สอนเป็นผู้ทำหน้าที่จัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนทั้งชั้นเรียน ด้วยวิธีการเดียวกันภายในระยะเวลาที่เท่ากัน การโค้ชที่ดีจะต้องใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และดึงศักยภาพของผู้เรียนออกมา แล้วให้เขาพัฒนาด้วยตัวของเขาเองเต็มตามศักยภาพ (วิจัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล, 2557: 21-23)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดของบุคคลต่างๆ ดังต่อไปนี้

คอสต้า และแกร์มตัน (Costa and Garmston, 1994 อ้างถึงใน วิณา กวีสุมบุรณ์, 2547) กล่าวว่า วัฏจักรการโค้ชเพื่อการรู้คิดถูกพัฒนาขึ้นเพื่อพัฒนาความคิดในการจัดการเรียนการสอนซึ่งผู้โค้ชจะใช้รูปแบบในการคิดการจัดการเรียนการสอนเป็นแนวทางในการโค้ชประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้ 1) ขั้นการวางแผน (pre-active) 2) ขั้นการสอน (the interactive phase) 3) ขั้นการวิเคราะห์และประเมินผล (the reflective stage) 4) ขั้นการประยุกต์ (applying : the projective phase)

วิจัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2558: 68-70) ซึ่งได้กล่าวถึงกระบวนการโค้ชเพื่อการรู้คิด ดังนี้ 1) การกำหนดเป้าหมาย (Goal) 2) การตรวจสอบสภาพจริง (Reality) 3) การกำหนดทางเลือก (Option) 4) การตัดสินใจ (Will, Way, Forward) Will 5) การประเมินผลการโค้ช (Evaluation)

ดวงหทัย โฮมไชยะวงศ์ (2557) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะครูประถมศึกษาของนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 4 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อมสำหรับความรู้หรือทักษะ (Preparing : P) ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอความรู้หรือทักษะ (Presenting Knowledge or Skills : P) ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practicing : P) ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและประยุกต์ใช้ (Concluding and Applying : CA)

จิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์ (2555) ได้นำเสนอข้อมูลผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการโค้ชและการจัดการเรียนรู้ที่

ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของครูพณิชยกรรม โดยผลการออกแบบและพัฒนารูปแบบการโค้ชทาง
 ปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ได้รูปแบบการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เอพีซีซีเอ็มพีอาร์อี
 (APCCMPRE Model) ซึ่งกระบวนการโค้ช 8 ระยะเวลา ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและกำหนดประเด็นการพัฒนา (Analyzing
 Needs and Deciding Focus: A)

ระยะที่ 2 การเตรียมการด้านความรู้และทักษะการปฏิบัติการโค้ช (Preparing Knowledge
 and Skills for Coaching : P)

ระยะที่ 3 การร่วมมือกันวางแผนและกำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนา (Collaborative
 Planning and Setting Objective: C)

ระยะที่ 4 การปฏิบัติการโค้ช (Coaching : C) ซึ่งประกอบด้วย 1) ทบทวนแผนการโค้ชและ
 สร้างความเข้าใจร่วมกัน (Review Action Plan and Reflection) 2) การสังเกตการสอนในชั้นเรียน
 ซึ่งกันและกัน (Observation) 3) การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis) 4) การไตร่ตรองสะท้อนคิด
 และให้ข้อมูลย้อนกลับ (Reflection and Feedback)

ระยะที่ 5 การทบทวนระหว่างกระบวนการ และอภิปรายไตร่ตรองสะท้อนคิด (Mid Cycle
 Reviewing and Reflective Discussion : M)

ระยะที่ 6 การดำเนินการปฏิบัติการโค้ชต่อ (Proceeding Coaching Cycle : P)

ระยะที่ 7 การทบทวนไตร่ตรองสะท้อนคิดและสรุปผล (Reflective Reviewing and
 Conclusions : R)

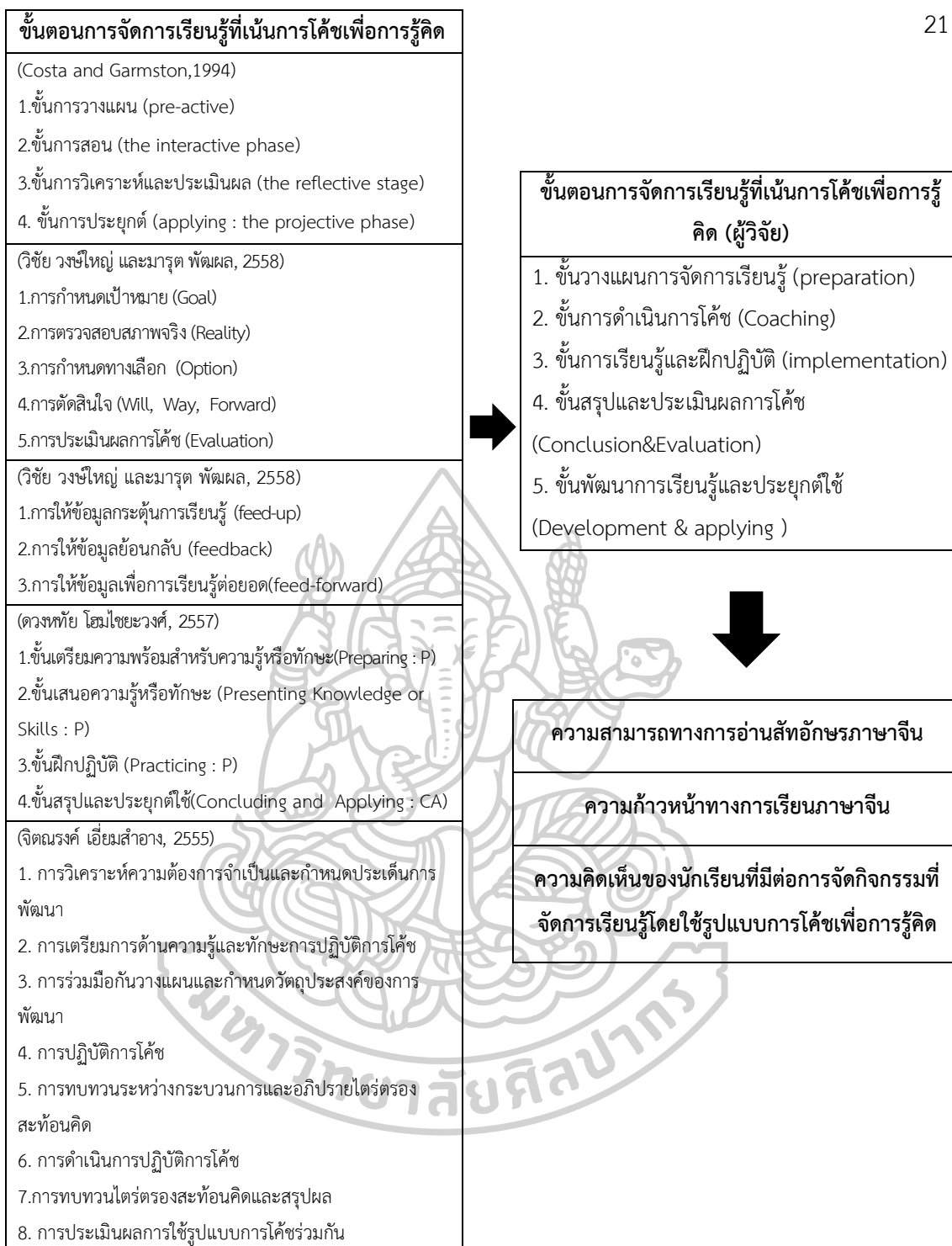
ระยะที่ 8 การประเมินผลการใช้รูปแบบการโค้ชร่วมกัน (Collaborative Evaluation of
 Coaching Model Implementation :E) โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาและแนะนำช่วยเหลือ
 (Mentoring) เพื่อให้การดำเนินการโค้ชเกิดประสิทธิภาพ

ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ที่กระตุน
 การเรียนรู้ (3F) ของวิชย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล (2558) ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การ
 ให้ข้อมูลกระตุ้นการเรียนรู้ (feed-up) เป็นการให้ข้อมูลพื้นฐานของการเรียนรู้ ได้แก่ จุดประสงค์การ
 เรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ ภาระงาน (Job and task) ตลอดจนวิธีการวัด
 และเกณฑ์การประเมินผล สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนที่เน้นแรงจูงใจจากภายใน (inner motivation) ซึ่งผู้โค้ช
 ต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบก่อนการจัดการเรียนรู้ 2) การให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) เป็นการให้ข้อมูลใน
 ระหว่างและภายหลังที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้หรือการทำงานต่างๆเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของ
 ผู้เรียน คุณภาพของผลงาน พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้
 ผู้เรียนทราบจุดแข็งและจุดที่ต้องปรับปรุงแก้ไข 3) การให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอด (feed-forward)

เป็นการให้ข้อมูลเพื่อให้ผู้เรียนเรียนได้ด้วยตนเอง (self-learning) เพิ่มเติมภายหลังการจัดการเรียนการสอน

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด จากการศึกษาขั้นตอนการสอนที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดและหลักการจัดการเรียนรู้ที่กระตุนการเรียนรู้ (3F) ของนักการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขั้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ (Preparation) เป็นขั้นที่ผู้โค้ชวิเคราะห์ กำหนดเป้าหมายวางแผน และมีการเตรียมการโค้ชผู้เรียนอย่างชัดเจน
  - 2) ขั้นการดำเนินการโค้ช (Coaching) เป็นขั้นที่ผู้โค้ชถ่ายทอดความรู้ผ่านกิจกรรมและเทคนิควิธีต่างๆที่หลากหลายตามแนวทางการโค้ชเพื่อการรู้คิดและทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา
  - 3) ขั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ (Implementation) ผู้โค้ชเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทั้งรายกลุ่มและรายบุคคลผ่านสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริง
  - 4) ขั้นสรุปและประเมินผลการโค้ช (Conclusion & Evaluation) เป็นขั้นที่ผู้โค้ชและผู้เรียนได้ร่วมกันสรุปความรู้ต่างๆ มีการประเมินตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย
  - 5) ขั้นพัฒนาการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ (Development & applying) ผู้โค้ชและผู้เรียนมีการให้ข้อมูลการเรียนรู้ต่อยอดถึงผลการเรียนรู้และการปฏิบัติกิจกรรมของตนเอง เพื่อที่จะนำไปพัฒนาตนเองในอนาคตได้
- จากขั้นตอนดังกล่าวสามารถสรุปกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำถามของการวิจัย

1. หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนอยู่ในระดับใด
2. หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับใด
3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด
2. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดอยู่ในระดับดี
2. ความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดอยู่ในระดับสูง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธสิทธิ์อุปถัมภ์” ตำบลรางหวาย อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 52 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนเน้นภาษาจีน จำนวน 5 คน โรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธสิทธิ์อุปถัมภ์” ตำบลรางหวาย อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ที่กำลัง

ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ที่ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีน

2.2.2 ความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีน

2.2.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

3. ระยะเวลาในการทดลองใช้หลักสูตร

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยใช้ เวลาสอน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมจำนวน 15 ชั่วโมง

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ หน่วยที่ 1 汉语拼音。 หน่วยที่ 2 自我介绍。

หน่วยที่ 3 身体部位。 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาจีน) สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพนมพวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธสิทธิ์ อุปลัมภ์”

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะของคำศัพท์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สามารถถึงศักยภาพของตนเองในด้านต่างๆออกมาได้อย่างเต็มกำลังและสามารถ ประเมินตนเองได้ แก้ปัญหาตัดสินใจและพัฒนาตนเองได้ โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อพัฒนา ความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยผ่านเทคนิควิธีการสอน กระบวนการกระตุ้นการเรียนรู้ (feed-up) การให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) การให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอด(feed-forward) ที่ ผู้สอนได้สอดแทรกเพิ่มเติมเข้าไปในระหว่างการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้ คิด เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำข้อมูลไปพัฒนาการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และมีแรงบันดาลใจในการ แสวงหาความรู้ต่อไป โดยมี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ (Preparation) 2) ขั้น การดำเนินการโค้ช (Coaching) 3) ขั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ (Implementation) 4) ขั้นสรุปและ

ประเมินผลการโค้ช (Conclusion&Evaluation) 5)   ขั้นพัฒนาการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ (Development & applying)

2. สัทอักษรภาษาจีน(พินอิน) หมายถึง ตัวอักษรโรมันที่ใช้ในการกำกับเสียงของตัวอักษรจีน ใช้กำกับเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ แล้วประสมเสียงรวมกันเป็นคำอ่านของแต่ละคำ โดยมีการใช้คำทับศัพท์ที่เรียกกันว่า พินอิน

3. ความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีน หมายถึง ความสามารถในการใช้สัทอักษรภาษาจีนในการอ่าน เพื่อที่จะสามารถแปลความหมายคำศัพท์และประโยคภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ โดยวัดจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านสัทอักษรจีนหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีน หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านสัทอักษรจีนก่อนและหลังเรียนและนำมาเทียบกับเกณฑ์ Normalized gain (g)

5. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดที่ได้จากการเขียนบันทึกหลังการเรียน(Journal Writing) ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดโดยสอบถามในด้านความรู้สึกที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

6. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธสิทธิ์อุปถัมภ์” ตำบลรางหวาย อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 8

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ครูผู้สอนภาษาจีนมีแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาจีนได้และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ ตลอดจนความสนใจในการเรียน

2. นักเรียนมีความรู้ความสามารถในด้านการอ่านสัทอักษรภาษาจีนที่ดีอันจะเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาภาษาจีนในระดับสูงต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด โรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธ์สิทธิ์อุปถัมภ์” ตำบลรางหวาย อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 8 ได้เสนอเนื้อหาสาระสำคัญของแนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)
2. สัทอักษรภาษาจีน
3. การโค้ชเพื่อการรู้คิด (Cognitive Coaching)
4. ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มการรู้คิด
5. การจัดการเรียนรู้ที่ให้ข้อมูลกระตุ้นการเรียนรู้ (3F)
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธ์สิทธิ์อุปถัมภ์”

โรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธ์สิทธิ์อุปถัมภ์” ได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2560 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา และมีชีวิตอยู่ในสังคมไทยได้อย่างมีความสุข มีทักษะในการแข่งขันในเวทีโลก ใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ในการสื่อสารได้

หลักสูตรสถานศึกษาเป็นแผนที่ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนและเป็นแนวทางให้ผู้ปกครองและนักเรียน ได้มีข้อมูลที่จะร่วมกันเพื่อเลือกเรียนในวิชาเพิ่มเติม ตามทักษะของนักเรียนแต่ละคน นอกจากนี้ ยังเป็นเอกสารที่นักเรียนจะได้ตรวจสอบว่า รายวิชาที่ตนเองลงทะเบียนไปนั้น มีส่วนสำคัญที่จะต้องเตรียมตัวอย่างไร ตัวชี้วัด หรือ ผลการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชาส่วนต่างๆ เหล่านี้จะช่วยให้สามารถตรวจสอบการสอนของครูได้ว่า ครูได้จัดการเรียนการสอนครบถ้วนตามที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธ์สิทธิ์อุปถัมภ์” พุทธศักราช 2560 นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือให้ครูใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพตามสมรรถนะสำคัญของการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ความรู้ ทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

วิสัยทัศน์

โรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธสิทธิ์อุปถัมภ์” มุ่งมั่นส่งเสริมผู้เรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ปลอดภัยเสพติด มีสถานที่สะอาดสวยงามเอื้อต่อการเรียนรู้ ดำรงตนอย่างไทย จัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนและสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมผู้เรียนด้านความเป็นเลิศ ตอบสนองความถนัดและศักยภาพตามความต้องการของผู้เรียน
2. เป็นหลักสูตรที่พัฒนาผู้เรียนมีความรู้ทักษะและมีศักยภาพเป็นพลโลก
3. เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการทำงานและนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ
4. เป็นหลักสูตรที่สามารถพัฒนาเทียบเคียงกับมาตรฐานสากล

จุดมุ่งหมาย

มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความเป็นเลิศทางวิชาการและมีทักษะในการสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา
3. มีทักษะในการคิด วิเคราะห์ การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต สามารถผลิตงานได้อย่างสร้างสรรค์
4. มีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
5. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
6. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธ์สิทธูปถัมภ์” มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ทักษะในการสื่อสาร เป็นทักษะในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร ด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ทักษะในการคิด เป็นทักษะในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้าง องค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ทักษะในการแก้ปัญหา เป็นทักษะในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้ อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ทักษะในการใช้ทักษะชีวิต เป็นทักษะในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ทักษะในการใช้เทคโนโลยี เป็นทักษะในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธสิทธิ์อุปถัมภ์” มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ผู้เรียน ร้อยละ 80 สามารถใช้ภาษาอังกฤษและภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และสามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์และผู้เรียน ทุกคนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาจีน

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธสิทธิ์

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนเน้นภาษาจีน

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต	จำนวนชั่วโมง/ สัปดาห์	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต	จำนวนชั่วโมง/ สัปดาห์
วิชาพื้นฐาน				วิชาพื้นฐาน			
ท21101	ภาษาไทยพื้นฐาน	1.5	3	ท21102	ภาษาไทยพื้นฐาน	1.5	3
ค21101	คณิตศาสตร์พื้นฐาน	1.5	3	ค21102	คณิตศาสตร์พื้นฐาน	1.5	3
ว21101	วิทยาศาสตร์พื้นฐาน	1.5	3	ว21102	วิทยาศาสตร์พื้นฐาน	1.5	3
ส21101	สังคมศึกษา	1.5	2	ส21102	สังคมศึกษา	1.5	2
ส21102	ประวัติศาสตร์	0.5	1	ส21104	ประวัติศาสตร์	0.5	1

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต	จำนวนชั่วโมง/ สัปดาห์	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต	จำนวนชั่วโมง/ สัปดาห์
พ21101	สุขศึกษาและพลศึกษา	1.0	2	พ21102	สุขศึกษาและพลศึกษา	1.0	2
ศ21101	ศิลปะ	1.0	2	ศ21102	ศิลปะ	1.0	2
ง21101	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	1.0	2	ง21102	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	1.0	2
อ21101	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	1.5	3	อ21102	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	1.5	3
รวมหน่วยกิตพื้นฐาน		11.0	22	รวมหน่วยกิตพื้นฐาน		11.0	22
วิชาเพิ่มเติม				วิชาเพิ่มเติม			
120201	IS1	1.0	2	120202	IS2	1.0	2
ส20201	หน้าที่พลเมือง	0.5	บูรณาการ	ส20202	หน้าที่พลเมือง	0.5	บูรณาการ
จ21201	ภาษาจีน1	1.5	3	จ21202	ภาษาจีน2	1.5	3
รวมหน่วยกิตเพิ่มเติม		3.0	6	รวมหน่วยกิตเพิ่มเติม		3.0	6
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนบังคับ				กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนบังคับ			
	แนะแนว		1		แนะแนว		1
	ลูกเสือ		1		ลูกเสือ		1
	ชุมนุม		1		ชุมนุม		1
	กิจกรรมเพื่อสังคมฯ				กิจกรรมเพื่อสังคมฯ		
	ลดเวลาเรียน เพิ่ม เวลารู้		5		ลดเวลาเรียน เพิ่ม เวลารู้		5
รวมเวลาเรียนทั้งหมด/สัปดาห์			35	รวมเวลาเรียนทั้งหมด/สัปดาห์			35

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

จ 21201 รายวิชา ภาษาจีน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เวลา 60 ชั่วโมง จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ศึกษาพื้นฐานในการฟัง- พูด- อ่าน-เขียน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำ คำขอร้องในโครงสร้างที่ไม่ซับซ้อน อ่านออกเสียง ให้ถูกต้องตามหลักสัทอักษร สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมสถานการณ์ในชีวิตประจำวันโดยใช้วลีและประโยคต่างๆตามที่กำหนดได้ถูกต้อง

มีทักษะในการสื่อความหมาย เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาจีน ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อวัฒนธรรมจีนและชาวจีนที่อาศัยในประเทศไทย เห็นคุณค่าของการเรียนภาษาจีน นำความรู้ที่ได้จากการเรียนภาษาจีนไปใช้ในชีวิตประจำวันและสามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้โดยผ่านสื่อต่างๆอย่างเหมาะสม

ผลการเรียนรู้

1. ฟังและอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ในรูปแบบของสัทอักษรภาษาจีน (พินอิน)
2. เข้าใจและรู้จักความแตกต่างระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทยในเรื่อง การออกเสียง พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ในรูปแบบของพื้นฐาน
3. สามารถเขียนพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ได้ถูกต้อง
4. สามารถเขียนสัทอักษรภาษาจีน (พินอิน) ในรูปแบบคำภาษาจีนได้ถูกต้อง
5. อ่านออกเสียงคำกลุ่มคำในรูปแบบของสัทอักษรภาษาจีน (พินอิน) ได้อย่างถูกต้อง
6. สามารถพูดทักทายเป็นภาษาจีนได้ เช่น 你好(สวัสดี) , 你好吗 ? (คุณสบายดีไหม) , 你忙吗? (คุณยุ่งไหม)
7. สามารถพูด และเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลใกล้ตัว
8. สามารถอ่านบทสนทนา และพูดคำสนทนาต่างๆได้
9. สามารถพูดและเขียนเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว
10. สามารถฟัง อ่านข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวต่างๆได้
11. สามารถเขียนและแปลความหมายคำศัพท์ต่างๆจากสิ่งที่ได้ฟัง

รวม 11 ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาจีน)

วิชา จ 21201 ภาษาจีน 1

รายวิชาเพิ่มเติม

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จำนวน 3 ชั่วโมง/สัปดาห์

หน่วย การ เรียนรู้	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ผลการ เรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา(ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
1	汉语 拼音。	ข้อที่ 1 ข้อที่ 2 ข้อที่ 3 ข้อที่ 4 ข้อที่ 5 ข้อที่ 11	1. เสียงพยัญชนะต้น ทั้ง 23 เสียง 2. เสียงสระเดี่ยว เสียงสระผสม 3. เสียงวรรณยุกต์ ทั้ง 4 เสียง 4. ความเป็นมาของตัวอักษรจีนและหลักการเขียน อักษรจีนเบื้องต้น 5. ภาษาที่ใช้ในห้องเรียน 6. การกล่าวคำอำลา ขอขอบคุณ ขอโทษ ตาม วัฒนธรรม 7. จำนวนและตัวเลข 1-100	9	15
2	自我 介绍。	ข้อที่ 6 ข้อที่ 7 ข้อที่ 8	1. การทักทายในหลากหลายรูปแบบ 2. การแนะนำตนเอง 3. การถามเพื่อทำความรู้จักเช่น คุณชื่ออะไร คุณ อายุเท่าไร คุณเรียนที่ไหน เป็นต้น	3	5
3	身体部位 。	ข้อที่ 7 ข้อที่ 10	1. คำศัพท์อวัยวะชนิดต่างๆ 2. ประโยคบอกรูปร่างหน้าตาของบุคคล	3	5
4	你真好	ข้อที่ 7 ข้อที่ 8	1. คำศัพท์บอกลักษณะต่างๆของบุคคล 2. ประโยคบรรยายลักษณะของตนเองและเพื่อน ร่วมชั้นเรียน 3. ฤดูกาลของประเทศจีน	6	10
5	五个香蕉 。	ข้อที่ 9 ข้อที่ 10	1. คำศัพท์ผลไม้ชนิดต่างๆ 2. ประโยคถามตอบการแสดงความต้องการและ ผลไม้ที่ชอบ 3. สถานที่สำคัญของประเทศจีน	6	10
6	我喜欢大 象。	ข้อที่ 7 ข้อที่ 9 ข้อที่ 10	1. คำศัพท์ชื่อสัตว์ชนิดต่างๆ 2. ประโยคถามตอบชนิดสัตว์ที่ชอบ 3. นักชั้ตรของประเทศจีน	6	10
7	这是我 妈妈。	ข้อที่ 7 ข้อที่ 11	1. คำศัพท์บุคคลในครอบครัว 2. บทสนทนาเรื่องครอบครัว 3. ประโยคเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของบุคคลใน ครอบครัว	9	15
8	我的电脑。	ข้อที่ 7 ข้อที่ 11	1. คำศัพท์เกี่ยวกับเฟอร์นิเจอร์และทิศทาง 2. บทสนทนาเกี่ยวกับเรื่องเฟอร์นิเจอร์	5	8.33

หน่วย การ เรียนรู้	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	ผลการ เรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา(ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน (100)
9	这不是你的书包。	ข้อที่ 10 ข้อ ที่ 11	1. คำศัพท์อุปกรณ์การเรียน 2. บทสนทนาเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน 3. วัฒนธรรมจีนเรื่องกังฟู	5	8.33
10	你喜欢什么运动?	ข้อที่ 9 ข้อที่ 10	1. คำศัพท์เกี่ยวกับกีฬาชนิดต่างๆ 2. บทสนทนาเรื่องการถามถึงชนิดกีฬาที่ชอบ 3. ประโยคถามตอบคุณชอบกีฬาชนิดไหน	5	8.33
สอบปลายภาค				3	30
รวม				60	100

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาความสามารถอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด ในรายวิชา จ21202 ภาษาจีน 2 เนื้อหาที่ผู้วิจัยนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ คือ หน่วยที่ 1 汉语拼音。หน่วยที่ 2 自我介绍 หน่วยที่ 3 身体部位。 โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 15 ชั่วโมง และเก็บคะแนนจำนวน 20 คะแนน

สัทอักษรภาษาจีน

พินอิน หรือ ฮั่นยฺหวี่พินอินหรือที่เรียกเป็นทางการว่าสัทอักษรจีน (online : 2009) หมายถึงตัวอักษรโรมันที่ใช้ในการกำกับการออกเสียงของภาษาจีน คนไทยที่เรียนภาษาจีนนิยมพูดเป็นคำทับศัพท์คือ พินอิน (pinyin) หรือไม่ก็แปลเป็นภาษาไทยว่าสัทอักษรและยังมีบางท่านชอบใช้ภาษาอังกฤษมาเรียก คือ phonetic พินอินเริ่มต้นในปี พ.ศ. 2501 และเริ่มใช้กันในปี พ.ศ. 2522 โดย รัฐบาลของสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยใช้แทนที่ระบบการถ่ายทอดเสียงแบบเก่า เช่น ระบบเวดและไจลส์และระบบจู้อิน นอกจากนี้ ยังมีการออกแบบระบบอื่น ๆ สำหรับนำไปใช้กับภาษาพูดของจีนในถิ่นต่าง ๆ และภาษาของชนกลุ่มน้อยที่ไม่ใช่ภาษาฮั่น ในสาธารณรัฐประชาชนจีนด้วย นับแต่นั้นมา พินอินก็เป็นที่ยอมรับจากสถาบันนานาชาติหลายแห่ง รวมทั้งรัฐบาลสิงคโปร์ หอสมุดรัฐสภาอเมริกัน และสมาคมหอสมุดอเมริกัน โดยถือว่าเป็นระบบการถ่ายทอดเสียงที่เหมาะสมสำหรับภาษาจีนกลาง ครั้นปี พ.ศ. 2522 องค์การมาตรฐานนานาชาติ (ISO) ก็ได้รับเอาพินอินเป็นระบบมาตรฐาน (ISO 7098) ในการถ่ายทอดเสียงภาษาจีนปัจจุบันด้วยอักษรโรมัน (the standard romanization for modern Chinese) สิ่งสำคัญที่ต้องระลึกไว้ก็คือ พินอินนั้น เป็นการทับศัพท์ด้วยอักษรโรมัน (Romanization) มิใช่การถ่ายทอดเสียงแบบภาษาอังกฤษ (Anglicization) นั่นคือ การกำหนดให้ใช้ตัวอักษรตัวหนึ่ง สำหรับแทนเสียงหนึ่ง ๆ ในภาษาจีนไว้อย่างตายตัว เช่น b และ d ใน

ระบบพินอิน เป็นเสียง "ป" และ "ต" ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างจากระบบการออกเสียงส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะ อังกฤษ ฝรั่งเศส หรือภาษาอื่นในยุโรป ขณะที่อักษร j หรือ q นั้นมีเสียงไม่ตรงกับในภาษาอังกฤษเลย กล่าวสั้น ๆ ก็คือ พินอินมุ่งที่จะใช้อักษรโรมัน เพื่อแทนเสียงใดเสียงหนึ่งโดยเฉพาะ เพื่อความสะดวกในการเขียน มิได้ยืมเสียงจากระบบของอักษรโรมันมาใช้ การใช้ระบบนี้นอกจากทำให้ชาวต่างชาติเขียนอ่านภาษาจีนได้สะดวกแล้ว ยังสามารถใช้กับคอมพิวเตอร์ได้สะดวกอย่างยิ่งด้วย สาเหตุที่การเรียนการสอนภาษาจีนต้องอาศัย 拼音(pinyin) ก็เนื่องจากระบบการเขียนภาษาจีนไม่ได้แสดงการออกเสียง การเรียนรู้การออกเสียงในภาษาจีนจึงจำเป็นต้องอาศัยเครื่องหมายกำกับกับการออกเสียงเข้ามาช่วย ซึ่งสัทอักษรจีนเปริยอนเสมือนเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ต้องใช้ในการเรียนภาษาจีน

สำหรับผู้เริ่มเรียนใหม่แล้ว ลำดับแรกคือ สัทอักษรพินอิน (PinYin) ซึ่งต้องจำตัวกำกับเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ แล้วฝึกฝนประสมเสียงและอ่านเขียนให้ถูกต้อง เมื่อจำสัทอักษรและประสมแล้วจะช่วยให้อ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามมาตรฐาน และสามารถอ่านหนังสือหรือบทเรียนในระดับต้นได้ แท้จริงแล้วการเรียนสัทอักษรกำกับเสียงภาษาจีนด้านแรกนี้เป็นเพียงการปูพื้นฐานด้านการออกเสียงเท่านั้นเอง ด้านต่อมาคือ คำศัพท์ ต้องจำและเขียนตัวอักษรจีนให้ได้ การเรียนภาษาต่างประเทศที่สำคัญประการหนึ่งคือ การท่องศัพท์ให้ได้มากๆ ใช้อย่างไร ใช้อย่างไร ถ้ามีคำศัพท์มากจะช่วยให้สื่อสารได้ดี ลำดับต่อไปต้องฝึกเขียนอักษรจีนด้วย ซึ่งเป็นด้านที่หน้าหนักใจยิ่งสำหรับผู้เรียนและผู้เรียนมักจะบ่นกันมากที่สุด เพราะอักษรจีนเขียนยาก มีเส้นและขีดต่างๆมาก นอกจากจะต้องรู้ว่าเส้นและขีดอะไรบ้างแล้ว ยังต้องรู้ลำดับขั้นตอนการเขียนด้วย จำนวนเส้นและขีดของอักษรจีนบางตัวมากถึงยี่สิบสามขีด ยากต่อการจดจำและเรียนรู้ และคงเป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่ประเทศจีนได้กำหนดอักษรรูปย่อเพื่อให้เขียนได้รวดเร็วและง่ายขึ้น

วีระชาติ วงศ์สัจจา (2547) ได้พูดถึงปัญหาในการเรียนภาษาทุกภาษาปัญหาหนึ่งคือ ความต่างกันของเสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งเป็นสาเหตุที่จะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องเมื่อต้องการออกเสียงของพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงของวรรณยุกต์ที่เหมือนกันในต่างภาษากันเช่นเดียวกันกับภาษาจีน สำหรับคนไทยที่ให้ความสำคัญและกำลังเรียนรู้ภาษาจีนกลาง คงจะได้รับผลกระทบจากปัญหาดังกล่าวข้างต้นอยู่บ้างไม่มากนัก สักเกตชาวต่างประเทศที่แม้จะเรียนภาษาไทยมานานเพียงใด หรือรู้คำศัพท์และหลักไวยากรณ์ในภาษาไทยมากขนาดไหนหากฟังสำเนียงเสียงที่ได้ยินชาวต่างประเทศเหล่านั้นพูดภาษาไทย ก็จะมีปัญหาที่ไม่ใช่คนไทยพูด แต่สำหรับคนไทยในการจะเรียนรู้ภาษาอื่นๆ ก็มีข้อได้เปรียบอยู่บ้างเพราะเสียงพยัญชนะและเสียงสระในภาษาไทยเรามีมากกว่าในหลายๆภาษา ไม่ว่าจะ เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาจีนก็ตาม เพราะฉะนั้นการจะเรียนรู้การออกเสียงในภาษาต่างๆสำหรับคนไทย จึงไม่ใช่เรื่องยากนักหากเพียงรู้หลักที่ถูกต้องเท่านั้นเอง

นริศ วศินานนท์ (2551 : 11-15) กล่าวไว้ว่า จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนและนักศึกษาที่เรียนภาษาจีนในศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยหรือโรงเรียนทำให้ทราบถึงสาเหตุหลายประการของการเลือกเรียนภาษาจีน เช่น เรียนเพราะอยากพูดภาษาจีนเป็น เรียนเพื่อนำไปใช้ในการทำงาน เรียนเพราะอยากร้องเพลงจีน เรียนเพื่อเพิ่มโอกาสในการหางาน หรือเรียนไว้ก่อนเพื่อได้ใช้ในอนาคต สำหรับผู้ที่มีความรู้พื้นฐานภาษาจีนมาก่อนส่วนมากเรียนเพราะต้องการฟื้นฟูความรู้ และมีบางเหตุผลที่ฟังดูไม่สมเหตุสมผลนัก เช่น เรียนเพราะถูกพ่อแม่หรือผู้ปกครองบังคับ เรียนตามเพื่อนเรียนตามกระแสนิยม เป็นต้น

ในการสัมภาษณ์นักศึกษาใหม่ที่สมัครเรียนสาขาวิชาภาษาจีนว่า "ตั้งเป้าหมายการทำงานสำหรับ การเรียน ภาษาจีนไว้อย่างไร" ได้รับคำตอบที่หลากหลาย เช่น เป็นไกด์ แอร์โฮสเตส สจ๊วต เลขานุการ ผู้ประสานงาน ผู้แปลนิยายจีน หรือช่วยที่บ้านทำธุรกิจติดต่อกับประเทศจีน เป็นต้น ที่น่าแปลกใจคือ เมื่อถามนักศึกษาคนเดิมหลังจากเรียนภาษาจีนไปได้ประมาณ 2-3 ปี ด้วยคำถาม เกือบทุกคนตอบต่างไปจากเดิม หลายคนตอบเรื่องความล้มเหลว ไม่แน่ใจว่าจะไปทำอะไรดี บางคนเริ่มไม่มั่นใจว่าจะสามารถบรรลุเป้าหมายเดิมที่ตั้งไว้ได้หรือไม่อย่างไร ในการเรียนภาษาต่างประเทศไม่ว่าภาษาใดก็ยากเหมือนกันทั้งนั้นและคงไม่มีใครปฏิเสธว่าภาษาจีนเรียนยาก แต่จะบอกว่ายากมากก็คงเกินไป เพราะคนที่เรียนภาษาจีนประสบความสำเร็จ หรือมีความก้าวหน้าก็มีไม่น้อย ดังนั้นการเรียนภาษาจีนนั้นถ้าเรียนตามขั้นตอนที่ถูกต้องกล่าวได้ว่าไม่ยาก และที่สำคัญคือผู้เรียนต้องตั้งใจ มีใจรัก กล้าพูด และขยันฝึกฝนทบทวนอย่างสม่ำเสมอ

จากการศึกษาสัทอักษรภาษาจีนสรุปได้ว่า สัทอักษรจีนเป็นตัวอักษรโรมันที่ใช้ในการกำกับเสียงของตัวอักษรจีน ใช้กำกับเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ แล้วประสมเสียงรวมกันเป็นคำอ่านของแต่ละคำ โดยมีการใช้คำทับศัพท์ที่เรียกกันว่า พินอิน ขั้นตอนแรกในการเริ่มต้นเรียนภาษาจีนก็คือการเรียนพินอิน ซึ่งนับว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด และปัญหาที่พบในการเรียนภาษาจีนมากที่สุดนั้นคือการอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง เมื่อผู้เรียนอ่านไม่ถูกจึงทำให้ผู้เรียนไม่กล้าใช้ภาษาจีนในการสื่อสารการเรียนพินอินจึงมีความสำคัญอย่างมาก เมื่อผู้เรียนสามารถเรียนพินอินได้อย่างเข้าใจในขั้นตอนแรกแล้วก็จะทำให้สามารถอ่านออกเสียงและพูดภาษาจีนได้อย่างถูกต้องตามหลักมาตรฐานสากล ทำให้เป็นบันไดไปสู่การเรียนภาษาจีนในขั้นต่อไป การเรียนภาษาจีนให้ได้ผลสิ่งแรกต้องขยันท่องและหมั่นฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะพัฒนาความสามารถการอ่านสัทอักษรจีนของผู้เรียนก่อนเป็นลำดับแรก

การโค้ชเพื่อการรู้คิด (Cognitive Coaching)

ประวัติความเป็นมาของการโค้ช

Zenus and Skiffington (2002) ได้อธิบายว่าคำว่า coaching ปรากฏขึ้นในภาษาอังกฤษราวปี ค.ศ. 1500 ซึ่งหมายถึง ยานพาหนะชนิดหนึ่งที่ใช้ขนส่งคนจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง แนวคิดของการขนส่งนี้ได้นำมาใช้ในการชี้แนะให้บุคคล ทำงานมาอย่างต่อเนื่องแต่ก็ไม่ได้เป็นระบบนักจนกระทั่งปี ค.ศ. 1850 การโค้ชถูกนำไปใช้มหาวิทยาลัยในอังกฤษหมายถึง ผู้ติว (tutor) หรือบุคคลที่ช่วยให้นักเรียนเตรียมตัวสอบ อย่างไรก็ตามการโค้ชในยุคนั้นยังเป็นไปในลักษณะของการสั่งการ การบอกหรืออธิบายความรู้ (passive passenger)ราวปี ค.ศ. 1930-1940 มีการใช้การโค้ชโดยกลุ่มคนที่เรียกว่าพี่เลี้ยง (mentor) เพื่อช่วยเหลือให้บุคคลสามารถทำงานได้ตามที่พี่เลี้ยงต้องการให้เกิดขึ้นถือเป็นยุคแรกๆ ที่ถือว่าการโค้ชเป็นบทบาทหน้าที่ของพี่เลี้ยง ในระยะแรกการโค้ชเป็นวิชาชีพที่ปฏิบัติดูแลต่อเนื่องจากการอบรม แต่การโค้ชในปัจจุบันได้แตกแขนงออกมาจากหลักการและการปฏิบัติในสาขาจิตวิทยาการศึกษาและได้นำมาปรับใช้ในวงการธุรกิจการบริหารการศึกษาและโค้ชทักษะชีวิต ในระยะต่อมาเริ่มมีการนำแนวคิดเรื่องการโค้ชมาใช้ในเกือบทุกวงการ มีผู้โค้ช (coach) หรือพี่เลี้ยง (mentor) ที่ถือเป็นวิชาชีพเฉพาะในต่างประเทศ มีองค์กรวิชาชีพนี้เข้ามาดูแลและพัฒนาทักษะการโค้ชอย่างเป็นระบบ สำหรับวงการการศึกษาในประเทศไทยเรื่องการโค้ชเป็นเรื่องใหม่มากเวลาพูดกันในวงนักศึกษาค้นคว้าก็สนใจถึงโค้ชของนักกีฬา

จากการศึกษาประวัติความเป็นมาของการโค้ชสรุปได้ว่า การโค้ชในยุคแรกๆผู้โค้ชจะหมายถึงผู้ติวที่ช่วยในการเตรียมตัวสอบหรือบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงในการช่วยเหลือเพื่อให้สามารถทำงานได้ ซึ่งในปัจจุบันได้นำมาปรับใช้ในวงการต่างๆอย่างเป็นระบบมากขึ้น เช่น วงการธุรกิจและวงการการศึกษา เป็นต้น

ความหมายของคำว่าโค้ช (coaching)

ความหมายของคำว่าโค้ช มีนักวิชาการศึกษามากมายได้แปลเป็นภาษาไทยหลายคำ บางคนแปลว่าการสอนงาน บางคนแปลว่าการชี้แนะ จากการศึกษา วิจัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาแปลคำว่า coaching โดยใช้คำว่าโค้ชทับศัพท์และได้ให้ความหมายไว้ว่า การโค้ช หมายถึง การเป็นคู่คิดของผู้ได้รับการโค้ชในกระบวนการพัฒนาที่สร้างสรรค์ และกระตุ้นให้ผู้ได้รับการโค้ชได้พัฒนาศักยภาพของตนเองออกมาใช้ได้อย่างเต็มที่ทั้งชีวิตส่วนตัวและอาชีพการโค้ชเน้นการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองเพื่อให้เกิดการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงด้านดีที่เป็นรูปธรรม

Mink , Owen and Mink (1993) การโค้ชเป็นกระบวนการของบุคคลที่เรียกว่า ผู้โค้ชสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ช่วยให้เขาเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ผู้โค้ชช่วยให้บุคคลได้บรรลุเป้าหมายการทำงานในระดับที่สูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ กระบวนการนี้เป็นการสร้างบุคคลให้มีความเข้มแข็งขึ้น ภูมิใจในตนเอง แสดงทักษะซึ่งเป็นผลต่อการทำงานที่จะตามมา กระบวนการโค้ชจึงเป็นกระบวนการเสริมพลังอำนาจ (empowering process)

Blanchard and Thacker (2004) กล่าวว่าโค้ชเป็นกระบวนการแนะนำและการสอนงานแบบรายบุคคลเพื่อพัฒนาทั้งด้านความรู้ ทักษะ และทักษะในการทำงาน ปกติมักใช้กับผู้ที่มีความรู้ในบางด้านที่ยังไม่สมบูรณ์และเป็นวิธีการในการกระตุ้นให้มีพัฒนาการทำงาน

Vincent (2004) ให้ความหมายของการโค้ชว่า เป็นการชี้ให้เห็นแนวทางและการเรียนรู้ร่วมกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งมักใช้เวลาส่งเสริมสนับสนุนต่อเนื่องเป็นเวลานาน เป็นกระบวนการที่เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการ หรือการจัดการองค์กรและการพัฒนาวิชาชีพ มีมุ่งหมายเพื่อให้บุคคลได้ค้นพบวิธีการแก้ปัญหาของตนเองเน้นกระบวนการพัฒนาที่ยั่งยืน ข้อสังเกตเกี่ยวกับความหมายของคำว่าโค้ช(coaching)กับคำว่าฝึกอบรม(training)ในภาษาอังกฤษคำว่า train แปลว่ารถไฟ และ coach แปลว่ารถม้ารถไฟกับรถม้าแตกต่างกันที่รถไฟบรรจุคนได้มากกว่ารถม้าการเดินทางไปสู่จุดหมายถ้าไปรถไฟจะไปตามรางถึงยังสถานที่เป้าหมายแต่ถ้าไปรถม้าต้องบังคับทิศทางเองตัดสินใจเลือกทางเดินเองต้องมีความชัดเจนและเดินทางไปสู่เป้าหมายได้ด้วยตนเอง

เฉลิมชัย พันธุ์เลิศ (2549) กล่าวว่าโค้ช คือบทบาทหนึ่งของพี่เลี้ยง (mentor) ที่ใช้ในการพัฒนาสมรรถภาพการทำงานของบุคคลเน้นที่การช่วยเหลือให้สามารถปฏิบัติงานได้บรรลุตามเป้าหมายของงานหรือการช่วยเหลือให้สามารถนำความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่ และที่ได้รับการฝึกอบรมมาไปสู่การปฏิบัติได้ เช่นมีปัญหาเรื่องการใช้คำถามกระตุ้นการรู้คิด เรื่องการใช้เครื่องมือการส่งเสริมการคิดก็อาจมีการจัดอบรมในเรื่องเฉพาะเพิ่มเติมแล้วตามไปโค้ชต่อซึ่งเป็นวงจรที่ต่อเนื่องสลับกันไปจนกว่าจะบรรลุเป้าหมายที่ต้องการและได้ศึกษาลักษณะสำคัญของการโค้ชพบว่าลักษณะสำคัญของการโค้ชมีดังนี้

1) การโค้ชมีลักษณะเป็นวงจรการทำงานที่ต่อเนื่องประกอบด้วยวิธีการ หรือเทคนิคการโค้ชต่างๆที่ดำเนินการตามขั้นตอนจนกระทั่งบรรลุเป้าหมายที่เป็นจุดเน้นในการโค้ชแต่ละครั้งมี ขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือการเตรียมการก่อนการโค้ช (pre-coaching) การโค้ช (coaching) และการสรุปผลการโค้ช (post-coaching)

2) เป้าหมายในการโค้ชมาจากความต้องการและปัญหาของผู้รับการโค้ช มี 3 ลักษณะคือ 1) เพื่อแก้ปัญหาในการทำงาน 2) เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะหรือทักษะในการทำงาน 3) เพื่อประยุกต์ใช้ทักษะหรือความรู้ไปใช้ในการทำงาน นอกจากนี้การโค้ชแต่ละครั้งมีการกำหนดจุดเน้นเฉพาะเพื่อนำไปสู่เป้าหมาย

3) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับผู้รับการโค้ชเป็นกลุ่มเล็กหรือรายบุคคล มีความไว้วางใจซึ่งกันและกันทำงานร่วมกันและใช้เวลาในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4) มีหลักการพื้นฐานในการโค้ช ได้แก่ 1) การเรียนรู้ร่วมกัน 2) การให้ผู้รับการโค้ชค้นพบวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง 3) การเสริมพลังอำนาจเป็นการช่วยค้นหาพลังในตัวบุคคลจนสามารถโค้ชตนเองได้

5) การโค้ชเป็นวิธีการที่ใช้ทักษะต่างๆต่างได้แก่ 1) ทักษะการใช้ความรู้ทักษะทางด้านเนื้อหาสาระ (content knowledge) ด้านการสอน (pedagogical knowledge) ด้านการปฏิบัติการโค้ช (knowledge of the practice of coaching) 2) ทักษะการโค้ชเพื่อนำไปใช้ในการช่วยเหลือบุคคลให้นำความรู้หรือทักษะที่มีอยู่ไปพัฒนาการปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้นตามศักยภาพของแต่ละคน

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2558) ได้ให้ความหมายของการโค้ชไว้ว่า การโค้ช (coaching) แปลเป็นภาษาไทยว่า “การสอนงาน” ซึ่งในปัจจุบัน มักใช้คำทับศัพท์ว่า “การโค้ช” ในภาพรวมหมายถึงการที่บุคคลคนหนึ่งซึ่งมีความรู้และประสบการณ์สูงดำเนินการพัฒนาบุคคลอีกคนหนึ่งที่มีความรู้และประสบการณ์น้อยกว่า โดยใช้วิธีการต่างๆ อย่างเหมาะสมกับบริบทและธรรมชาติของผู้รับการโค้ช Coach มีความแตกต่างกับ Mentor โดย Coach มุ่งพัฒนาในส่วนที่เป็นการปฏิบัติงานและการเรียนรู้ ส่วน Mentor มุ่งพัฒนาทั้งส่วนที่เป็นการปฏิบัติงานและการเรียนรู้รวมทั้งการดำรงชีวิตและเรื่องส่วนตัวด้วย

การโค้ชมีหลายประเภทโดยแต่ละประเภทมีลักษณะร่วมตามที่กล่าวมาข้างต้นและมีจุดเน้นที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้แบ่งกลุ่ม ดังต่อไปนี้

1) ใช้เกณฑ์ผู้ทำหน้าที่โค้ชและผู้รับการโค้ช แบ่งได้หลายกลุ่มดังตัวอย่างต่อไปนี้

Peer coaching เป็นการโค้ชโดยเพื่อน ซึ่งอาจเป็นเพื่อนร่วมงานหรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนของผู้เรียน มุ่งให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเพื่อให้เกิดการพัฒนา

Expert coaching เป็นการโค้ชโดยผู้เชี่ยวชาญ มุ่งให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาอย่างถูกต้องและรวดเร็ว คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญจะต้องมีความรู้ทักษะในเรื่องที่โค้ชและมีทักษะการโค้ชอย่างสูง

Administrator coaching เป็นการโค้ชโดยผู้บริหารที่ทำการโค้ชบุคลากรให้มีความรู้ ทักษะในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบ

2) ใช้เกณฑ์เป้าหมายของการโค้ช แบ่งได้หลายกลุ่มดังตัวอย่างต่อไปนี้

Instructional coaching เป็นการโค้ชเพื่อให้ผู้สอนมีความรู้และทักษะการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ผู้ที่เป็นโค้ชอาจเป็นเพื่อน ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้บริหาร

Literacy coaching เป็นการโค้ชให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้และการดำรงชีวิต

Content coaching เป็นการโค้ชที่มุ่งเน้นให้ผู้รับการโค้ชหรือผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาสาระเรื่องใดเรื่องหนึ่งในลักษณะเชื่อมโยงและบูรณาการ

Leadership coaching เป็นการโค้ชเพื่อให้ผู้รับการโค้ชมีภาวะผู้นำที่สามารถนำบุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Cognitive coaching เป็นการโค้ชที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนหรือผู้รับการโค้ชมีทักษะการรู้คิด โดยเฉพาะด้านการคิดขั้นสูง การแก้ปัญหา การสร้างสรรค์ นวัตกรรม

จากการศึกษาความหมายของคำว่าโค้ชทั้งนี้ นักการศึกษาไทยและนักการศึกษาต่างประเทศสรุปได้ว่า การโค้ชเป็นกระบวนการในการแนะนำแนวทางการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการขั้นตอน และเทคนิคของการโค้ชด้านต่างๆที่เหมาะสมกับผู้รับการโค้ช โดยมุ่งเน้นให้ผู้รับการโค้ชได้ดึงศักยภาพของตนเองออกอย่างเต็มที่ โดยการโค้ชมีอยู่ด้วยกันหลายประเภทผู้โค้ชสามารถเลือกใช้วิธีการโค้ชประเภทต่างๆได้ตามความเหมาะสม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้วิธีการโค้ชเพื่อการรู้คิด (Cognitive coaching) โดยนำมาประยุกต์ใช้เป็นกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านสัทอักษรจีนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนเน้นภาษาจีน โรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธ์สิริอุปถัมภ์”

ธรรมชาติของการเรียนรู้สู่การโค้ช

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา (2558: 7-8) กล่าวว่า “การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและสถานที่ ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ แต่ใช้วิธีการและเวลาในการเรียนรู้แตกต่างกัน” การเรียนรู้เป็นผลที่เกิดจากการใช้กระบวนการรู้คิด (cognitive process) ที่เกิดขึ้นในสมองของบุคคล เพื่อสร้างความหมายของข้อมูลสารสนเทศ และสิ่งเร้าต่างๆที่รับเข้ามาทางประสาทสัมผัสเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ ความรู้สึกและพฤติกรรมต่างๆ (Anderson & Krathwohl. 2001, Mayer. 2003, Oxford University. 2005) ผลของการเรียนรู้ที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ มีองค์ประกอบ 5 ประการ ได้แก่ 1) การมีความเชื่อหรือความศรัทธาที่ถูกต้อง 2) การมีความประพฤติดีและมีจริยธรรม 3) การมีวิธีการเรียนรู้ 4) การเสียสละและทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีน้ำใจช่วยเหลือและพร้อมที่จะรับฟัง และ 5) มีความรอบรู้ มีกระบวนการคิด มีเหตุผล (พระพรหมคุณาภรณ์ ป.อ. ปยุตโต, 2557) การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ในหลายลักษณะ เช่น การเรียนรู้จากบุคคลอื่น การเรียนรู้ด้วยการคิดพิจารณา การไตร่ตรอง การทบทวนประสบการณ์ การเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งการเรียนรู้นั้นสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและสถานที่ สิ่งที่ทุกคนควรเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา 3 ด้านประกอบด้วย 1) ข้อปฏิบัติเกี่ยวกับความประพฤติที่ถูกต้องดีงาม 2) ข้อ

ปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนาจิตใจที่นำไปสู่การมีคุณธรรมจริยธรรมและ 3) ข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนาความคิดและปัญญา

พื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญและจำเป็น ได้แก่ การอ่าน (reading) การเขียน (writing) และการคิดเลขคณิต (arithmetic) เรียกว่า three R's หรือ 3R's นำเสนอโดย Sir William Curtis ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่จะต้องได้รับการพัฒนาทักษะเพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้และการดำรงชีวิต การเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญของบุคคลทุกคนในการแสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการทำงานและการดำรงชีวิตอย่างมี คุณภาพและคุณค่าซึ่งการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาตลอดชีวิต การพัฒนาบุคคลให้มีกระบวนการเรียนรู้ เป็นภารกิจที่สำคัญของทุกคนในสังคม พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีหน้าที่พัฒนาบุตรหลานให้มีกระบวนการเรียนรู้ ครู อาจารย์ มีหน้าที่พัฒนาผู้เรียนให้มีกระบวนการเรียนรู้ ผู้ใหญ่มีหน้าที่เป็นต้นแบบ บุคคลแห่งการเรียนรู้ ตลอดจนสื่อต่างๆ มีหน้าที่สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับ ทุกคนในสังคม กระบวนการเรียนรู้เป็นศักยภาพที่มีอยู่ในทุกคน ไม่ว่าจะเด็ก ผู้ใหญ่ รวมทั้ง ผู้สูงอายุ ที่จะต้องนำมาใช้ในสถานการณ์ต่างๆ จนทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนา ตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการพัฒนามาตั้งแต่แรกเกิดและในทุกช่วงวัย การโค้ชสามารถทำได้ทุกเวลาและสถานที่ โดยผู้สอนยุคใหม่เปลี่ยนบทบาท จากผู้ถ่ายทอดความรู้ ผู้เอื้ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ มาเป็นโค้ช เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

จากการศึกษาธรรมชาติของการเรียนรู้สู่การโค้ชสรุปได้ว่า กระบวนการเรียนรู้เป็นผลที่มาจากการใช้กระบวนการในการรู้คิดที่เกิดขึ้นในสมองของบุคคล จนเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจ ซึ่งกระบวนการเรียนรู้นั้นสามารถเกิดขึ้นได้ในทุกเวลาและสถานที่ไม่ได้จำกัดอยู่แต่ภายในห้องเรียนเพียงเท่านั้น โดยมีพื้นฐานในการเรียนรู้ที่สำคัญตามการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 คือ หลัก 3R's การอ่าน (reading) การเขียน (writing) และการคิดเลขคณิต (arithmetic) โดยครูยุคใหม่จะต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนมาเป็นผู้โค้ชแทน เพื่อที่จะสามารถพัฒนาศักยภาพของนักเรียนได้อย่างเต็มที่

การเรียนรู้สู่จุดเน้นของการโค้ช

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล (2558: 14-15) ได้กล่าวไว้ว่าชีวิตกับการเรียนรู้เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกันเสมอ เมื่อมีชีวิตก็มีการเรียนรู้ เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง เรียนรู้เพื่อประโยชน์ต่อผู้อื่นและสังคมส่วนรวม มีคำสำคัญ คือ ชีวิตคือการเรียนรู้ (Life as Learning) ชีวิตเพื่อการเรียนรู้ (Life for Learning) และชีวิตแห่งการเรียนรู้ (Life of Learning) มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ชีวิตคือการเรียนรู้ (Life as Learning) คือ การดำรงชีวิตอยู่บนพื้นฐานของการเรียนรู้ เป็นการปฏิบัติ กิจการหน้าที่ต่างๆอย่างมีสติรู้เท่าทันและมีปัญญา มีการวาง

แผนการดำเนินชีวิต การจัดการชีวิต และการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างต่อเนื่อง โดยใช้กระบวนการเรียนรู้และการคิดเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ ชีวิตเพื่อการเรียนรู้ (Life for Learning) คือ การดำรงชีวิตอยู่เพื่อการเรียนรู้ในสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยไม่ละความมุ่งมั่น ใฝ่ความพยายาม ใฝ่ความอดทน ใฝ่สติและปัญญา ในการศึกษาค้นคว้า พัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม เพื่อประโยชน์ของผู้อื่นและประโยชน์ของส่วนรวมอย่างต่อเนื่องไม่หยุดอยู่กับที่ ชีวิตแห่งการเรียนรู้ (Life of Learning) คือ การมีชีวิตที่มีคุณภาพ เจริญงอกงาม อันเป็นผลมาจากการปฏิบัติกิจการหน้าที่ต่างๆ อย่างมีสติรู้เท่าทันและมีปัญญา มีการวางแผนการดำเนินชีวิต การจัดการชีวิต และการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างต่อเนื่องและการทำประโยชน์ต่อผู้อื่นและส่วนรวม ชีวิตแห่งการเรียนรู้นี้นับว่าเป็นจุดสูงสุดของการเรียนรู้ เป็นการดำเนินชีวิตที่ดีงาม จนกระทั่งเป็นต้นแบบของการดำเนินชีวิตให้กับบุคคลอื่นได้ดำเนินรอยตาม การจัดการศึกษาควรให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอันดับแรก เพราะการเรียนรู้เท่านั้นที่จะเป็นเครื่องมือสำหรับการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมี คุณภาพไม่ว่าสังคมจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรและแม้ชีวิตจะต้องประสบกับสิ่งใดๆ หากมีการเรียนรู้ย่อมมีชีวิตต่อไปได้อย่างดี

จากการศึกษาชีวิตกับการเรียนรู้สู่จุดเน้นของการโค้ช สรุปได้ว่าผู้โค้ชจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพบนพื้นฐานของการเรียนรู้ การใช้ชีวิตของตนเองให้มีชีวิตอยู่อย่างมีศักยภาพ เพื่อเรียนรู้สิ่งต่างๆ สร้างสรรค์และทำประโยชน์ให้กับสังคมส่วนร่วมและมีชีวิตที่ดีงาม

ตัวชี้วัดการโค้ชที่มีประสิทธิภาพ

การโค้ชที่มีประสิทธิภาพเป็นการโค้ชที่ทำไปเพื่อพัฒนากระบวนการคิดและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน มีตัวชี้วัดดังต่อไปนี้

- 1) สร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับผู้เรียน
- 2) สร้างแรงจูงใจภายในให้กับผู้เรียน
- 3) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง
- 4) กระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้สิ่งที่ใกล้ตัว สอดคล้องกับชีวิต
- 5) เชื่อมโยงประสบการณ์เดิมไปสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่
- 6) กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิดและตัดสินใจ
- 7) แนะนำให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสู่การใช้ประโยชน์
- 8) ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างสรรค์องค์ความรู้และนวัตกรรม
- 9) จัดให้ผู้เรียนได้ประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง
- 10) กระตุ้นให้ผู้เรียนสะท้อนคิดในสิ่งที่ได้เรียนรู้

จากการศึกษาตัวชี้วัดดังกล่าวข้างต้นเป็นสิ่งที่ผู้โค้ชควรให้ความสำคัญในการดำเนินการโค้ช เพื่อที่จะสามารถพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งวิจัยจะต้องนำไปปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทต่างๆที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะบริบทด้านผู้เรียนแต่ละคนซึ่งมีความแตกต่างกัน เช่น ความถนัด แรงจูงใจ วุฒิภาวะ ความถนัดทางการเรียน ความมุ่งมั่น เป็นต้น

ความเป็นมาของการโค้ชเพื่อการรู้คิด

วีณา กวีสุมบูรณ์ (2547) ได้กล่าวไว้ว่า การโค้ชเพื่อการรู้คิด เป็นวัฒนธรรมการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ที่แตกต่างไปจากการจัดการเรียนรู้แบบเดิมในปัจจุบันที่มุ่งเน้นที่การควบคุมพฤติกรรม การโค้ชเพื่อการรู้คิดที่ดีจะต้องสร้างบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม และบริบทที่จะส่งเสริมให้ผู้รับการโค้ชบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ การโค้ชเพื่อการรู้คิดจึงไม่ได้เป็นเพียงแค่เทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบเดิม

วิชัย วงษ์ใหญ่ และ มารุต พัฒนาผล (2558: 42) ได้กล่าวไว้ว่า การโค้ชเพื่อการรู้คิด (Cognitive Coaching) พัฒนาขึ้นโดยนักวิชาการ 2 คน คือ Arthur Costa และ Robert Gamston โดยได้ผ่านการศึกษาวเคราะห์สาระสำคัญและแปลเป็นภาษาไทยว่า “การโค้ชเพื่อการรู้คิด” การโค้ชเพื่อการรู้คิดเป็นบทบาทของผู้สอนในโลกแห่งการเรียนรู้ยุคใหม่ ที่พัฒนามาจากบทบาทการสอน (teaching) ที่ผู้สอนทำหน้าที่ให้ข้อมูล เนื้อหาสาระ ให้คำตอบที่ถูกต้อง ใช้สื่อสารทางเดียว กำหนดทิศทางการเรียน กำหนดงานให้ผู้เรียน กำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และเกณฑ์การวัดประเมินผลการเรียนรู้ หนึ่งคำว่า “โค้ช” ใน หมายถึง ผู้สอนที่ใช้การโค้ชให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพ นอกจากนี้การโค้ชเพื่อการรู้คิดยังเป็นมากกว่าการเป็นผู้เอื้ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (facilitator) ที่ผู้สอนมีบทบาทกระตุ้นให้มีการอภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ กระตุ้นให้คิด และตั้งคำถามสื่อสารสองทางมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและผู้เรียน รวมทั้งประสานงานในกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนสามารถกำหนด วัตถุประสงค์และทิศทางการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนกำหนด กิจกรรมการเรียนรู้ และเกณฑ์การวัดประเมินผลการเรียนรู้ มุ่งเน้นการฝึก (training) หรือ กระบวนการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคน (individual) ให้มีความรู้ทักษะ การคิด และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งแตกต่างจากการปฏิบัติแบบดั้งเดิม ที่ผู้สอนเป็นผู้ทำหน้าที่จัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนทั้งชั้นเรียนด้วยวิธีการเดียวกันภายในระยะเวลาที่เท่ากัน มุ่งให้โค้ชใช้วิธีการฝึกสอนที่หลากหลายตามความแตกต่างระหว่างบุคคล จุดอ่อน และจุดแข็งของผู้เรียนแต่ละคนซึ่งมีความต้องการพัฒนาที่แตกต่างกัน ผู้เรียนเกิดการพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 ที่ระบุว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ”

จากการศึกษาความเป็นมาของการโค้ชเพื่อการรู้คิด สรุปได้ว่าการโค้ชเพื่อการรู้คิดเป็นกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนในยุคใหม่ ที่ผู้สอนเปลี่ยนบทบาทจากผู้ที่ทำหน้าที่ป้อนข้อมูลให้กับผู้เรียนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ โดยมีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางความคิดและให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในกิจกรรมต่างๆตามที่คุณเรียนสนใจซึ่งจะแตกต่างจากการจัดการเรียนการสอนแบบเดิม

ความหมายของการโค้ชเพื่อการรู้คิด

วีณา ก้วยสมบูรณ์ (2547) กล่าวว่าไว้ว่าการโค้ชเพื่อการรู้คิด หมายถึง กระบวนการในการให้ความช่วยเหลือหรือจัดกิจกรรมต่างๆโดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงด้านความคิดโดยปราศจากการตัดสินแก่ผู้ที่เข้ารับการโค้ชเพื่อพัฒนากระบวนการทางปัญญาจากสภาพที่เป็นอยู่ไปสู่สภาพที่พึงปรารถนาเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายนอกผ่านการใช้เครื่องมือทางภาษารูปแบบต่างๆในการพัฒนาทักษะทางการคิดตามขั้นตอนรูปแบบของการคิดลักษณะต่างๆ

วัชรวิภา เล่าเรียนดี (2556: 309) ได้ให้ความหมายว่ารูปแบบการพัฒนาวิชาชีพแบบ Cognitive Coaching คือ กระบวนการของการเป็นสื่อกลางในการสนับสนุน ส่งเสริม สร้าง และพัฒนาสติปัญญาความคิด การรับรู้และการตัดสินใจ ในการจัดการเรียนการสอนหรือการปฏิบัติงานในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการคิดที่เกิดขึ้นภายในด้วยตนเอง ซึ่งกระบวนการคิดที่มีคุณภาพจะส่งผลถึงพฤติกรรมการสอนและการพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในที่สุด

ชนิพรรณ จาติเสถียร (2557) ได้ให้ความหมายของการโค้ชเพื่อการรู้คิดว่าเป็นกระบวนการชี้แนะที่พัฒนาขึ้นโดยผ่านการศึกษานางานวิจัยด้านทักษะการคิด การนิเทศแบบคลินิก (clinical supervision) และการนิเทศเชิงพัฒนา (developmental supervision) ของนักการศึกษา 2 คน คือ Art Costa และ Bob Garmston ทั้งสองอธิบายว่า การโค้ชเพื่อการรู้คิดเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เชื่อเชิญให้ผู้มีส่วนร่วมสร้างและปรับวิธีการคิด สร้างกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาด้วยตนเอง สังเกตตนเองในระหว่างที่นำวิธีการแก้ปัญหาไปใช้ คิดไตร่ตรองเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน และวางแผนสถานการณ์ในอนาคตเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งกระบวนการเหล่านี้เป็นเส้นทางที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะทางสติปัญญาในระดับที่สามารถกำกับ วิเคราะห์และประเมินตนเองได้ การโค้ชเพื่อการรู้คิดเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้เพื่อการพัฒนาวิชาชีพครู เนื่องจากเป็นกระบวนการที่ทำงานกับกระบวนการคิดของครู ส่งเสริมให้ครูตรวจสอบรูปแบบการปฏิบัติงานของตนเองได้ สามารถวางแผนการทำงานสะท้อนไตร่ตรองพิจารณาทบทวนข้อสมมุติฐานและความเชื่อที่นำไปสู่พฤติกรรมนั้นๆ สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจได้ด้วยตนเองและนำพาตนเองไปสู่การทำงานตามเป้าหมายได้ (Costa and Garmston, 2002)

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2558: 43-44) ได้ให้ความหมายว่าการโค้ช หมายถึง การเป็นคู่คิดของผู้ได้รับการโค้ชในกระบวนการพัฒนาที่สร้างสรรค์ และกระตุ้นให้ผู้ได้รับการโค้ชได้นำศักยภาพของตนเองออกมาใช้ได้อย่างเต็มที่ทั้งชีวิตส่วนตัวและอาชีพการโค้ชเน้นการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองเพื่อให้เกิดการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงด้านดีที่เป็นรูปธรรม และการโค้ชเพื่อการรู้คิด (cognitive coaching) คือกระบวนการพัฒนาผู้เรียน โดยผู้สอนซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้โค้ช ดึงศักยภาพของผู้เรียนด้านต่างๆ ทั้งความรู้ทักษะ การคิด ตลอดจนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (self - learning) อย่างต่อเนื่อง การโค้ชเพื่อการรู้คิดจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้เสริมสร้างและพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ทักษะ การคิดขั้นสูง (higher -order thinking) มีวิธีการเรียนรู้ (learning how to learn) มีการประเมินตนเองและการกำหนดทิศทางการพัฒนาตนเองได้ โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการคิดของผู้เรียน การใคร่ครวญตรวจสอบตนเองเพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่เป็นการอบรมสั่งสอนโดยตรงแต่เป็นการใช้เทคนิควิธีการต่างๆ เช่น การตั้งคำถาม การให้ข้อมูลย้อนกลับ การให้คำแนะนำ วิธีการเรียนรู้ที่ทำให้ ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ (inspiration) และนำไปสู่การแสวงหาความรู้ การฝึกฝนทักษะและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม และให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้และผลลัพธ์ของการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดการคิดและการเรียนรู้จาก กระบวนการโค้ชที่หลากหลายสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของผู้เรียนรายบุคคล

จากการศึกษาความหมายของการโค้ชเพื่อการรู้คิด สรุปได้ว่าการโค้ชเพื่อการรู้คิดเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้โค้ชกับผู้ได้รับการโค้ช เพื่อส่งเสริมให้ผู้รับการโค้ชสามารถดึงศักยภาพของตนเองในด้านต่างๆออกมาได้อย่างเต็มกำลังและสามารถประเมินตนเองแก้ปัญหาตัดสินใจและพัฒนาตนเองได้ โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยผ่านเทคนิควิธีการสอนต่างๆเพื่อให้ผู้เรียนมีแรงบันดาลใจในการแสวงหาความรู้ต่อไป

หลักการของโค้ชเพื่อการรู้คิด

วีณา กวีสุมบูรณ์ (2547) ได้กล่าวถึงหลักการของการโค้ชเพื่อการรู้คิดว่าเกิดขึ้นจากการที่ผู้โค้ชหาวิธีการต่างๆเพื่อให้ผู้โค้ชและผู้รับการโค้ชเกิดกระบวนการคิดภายในซึ่งนำไปสู่พฤติกรรมภายนอกโดยผ่านกลวิธีดังนี้

1) การมุ่งเน้นระดับที่พึงปรารถนา (focus on the desired state) ผู้ให้การโค้ชจะต้องชี้ให้เห็นภาพของผลการกระทำในปัจจุบันของครูในระยะสั้นและระยะยาว จากนั้นผู้โค้ชจะต้องแสดงให้เห็นถึงภาพที่พึงปรารถนาที่โค้ชสามารถพัฒนาให้เกิดผลกับนักเรียนได้

2) การให้ความช่วยเหลือ (intervention) รูปแบบของการโค้ชไม่มีรูปแบบที่ตายตัว แต่มีหลักการสำคัญ 9 ประการที่ควรคำนึงถึง

2.1) คนจะมีพฤติกรรมตามมุมมองการรับรู้โลกจากภายในซึ่งมีความเป็นปัจเจก เป็น การมองเห็นโดยผ่านความเป็นมาระบบการแสดงออกและรูปแบบของกระบวนการทางปัญญาของ บุคคลนั้น

2.2) คนจะเลือกตัดสินใจเลือกสิ่งที่ดีที่สุดเท่าที่มีอยู่สำหรับตนเองในทุกขณะ

2.3) การให้ความเคารพต่อทุกๆ ข้อความทางที่เป็นภาษาพูด ภาษาเขียนและภาษา กายที่ได้รับจากคนอื่น จะนำไปสู่ความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้โค้ชและผู้รับการโค้ช

2.4) การจัดหาทางเลือกไม่จำกัดทางเลือก

2.5) คนเรามีแหล่งความรู้เดิมที่อยู่ภายในตัวเอง ดังนั้นผู้โค้ชจะต้องตระหนักว่า ตนเองจะต้องอำนวยความสะดวกให้ผู้รับการโค้ชเข้าถึงแหล่งความรู้ที่ตน มีอยู่ไม่รีบที่จะให้บทสรุป

2.6) ควรเข้าไปพบกับผู้รับการโค้ชในโลกของพวกเขา เพื่อโยชน์ในการสร้าง ความสัมพันธ์และการเข้าใจผู้รับการโค้ชอย่างที่เขาเป็น

2.7) การมีความยืดหยุ่นสูงหรือมีทางเลือกหลากหลายเป็นสิ่งสำคัญในการโค้ช ดังนั้นการที่มีแหล่งความรู้มากเท่าไร มีความยืดหยุ่นและทางเลือกมากเท่าไร ก็ทำให้ผู้โค้ชมีกลวิธี ในการจัดการเรียนการสอนและการจัดห้องเรียนมากเท่านั้น

2.8) ทุกคนสามารถสื่อสารได้ไม่ว่าจะเป็นทางภาษาหรือไม่ใช่ทางภาษา

2.9) ผลลัพธ์จะบรรลุที่ระดับจิตใจ เนื่องจากการสื่อสารในหลายระดับเกิดขึ้น พร้อมๆกันหนึ่งในนั้นคือระดับสังคมซึ่งถูกสะท้อนให้เห็นในน้ำเสียง ท่าทางและการเน้น เมื่อสองระดับ ของการสื่อสารสอดคล้องกัน (สังคม-ตนเอง) ข้อความทางจิตใจกำหนดผลของการสื่อสาร ดังนั้นผู้ให้ การโค้ชจะต้องตระหนักู้และมีความตั้งใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับระดับต่างๆของการสื่อสาร

3) การสร้างความเข้าใจจากจุดยืนของผู้รับการโค้ช

ผู้โค้ชจะก้าวเข้าไปสู่โลกของผู้รับการโค้ชได้ต่อเมื่อผู้โค้ชสามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาและ ท่าทางที่แสดงออกว่าเข้าใจผู้รับการโค้ช ความตั้งใจ ความคิด หรือความเป็นจริงของผู้รับการโค้ช การ โค้ชจึงหมายถึงการใช้เครื่องมือทางภาษาที่หลากหลายขยายโลกของผู้รับการโค้ชและกระตุ้นความรู้ที่ มีอยู่เดิมที่จำเป็นต่อการพัฒนาเพื่อไปถึงระดับที่พึงปรารถนา

มารุต พัฒผล และวิชัย วงษ์ใหญ่ (2558) กล่าวไว้ว่า หลักการโค้ชเพื่อการรู้คิดมุ่งเน้นที่ กระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนที่ได้รับการโค้ช ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ได้บรรลุเป้าหมายอย่างมี ประสิทธิภาพและมีความผูกพันอยู่กับการเรียนรู้ สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด และหาคำตอบที่

ถูกต้องเพื่อพัฒนาศักยภาพ ไม่ใช่การบอกคำตอบให้กับผู้เรียน การโค้ชเพื่อการรู้คิดเป็นมากกว่าการสอนที่มุ่งเน้นการถ่ายทอดความรู้ โดยที่การโค้ชเพื่อการรู้คิดมีลักษณะดังต่อไปนี้

1) การกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความต้องการ แรงจูงใจ ความปรารถนา ทักษะ และกระบวนการคิดที่จะนำไปสู่การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น (transformative learning)

2) ตั้งคำถามผู้เรียนด้วยเทคนิคต่างๆ เพื่อเสริมสร้างกระบวนการคิดที่นำไปสู่การวางแผน การแก้ปัญหาและการสร้างสรรค์

3) สนับสนุนผู้เรียนให้มีการกำหนดเป้าหมายของการพัฒนาตนเองรวมทั้งการวางแผนและการประเมินผลความสำเร็จ

4) สังเกตและประเมินพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนที่เป็นจุดเน้นของการโค้ชในแต่ละครั้ง

5) ประยุกต์เทคนิคการสอนต่าง ๆ มาใช้ในการโค้ชผู้เรียนให้เหมาะสมกับธรรมชาติและความต้องการของแต่ละคนในลักษณะการสร้างเครื่องมือช่วยเหลือ ผู้เรียน (scaffolding) ชี้แนะและช่วยเหลืออย่างเหมาะสม

6) ส่งเสริมผู้เรียนให้มีความเชื่อมั่น ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติที่นำไปสู่การพัฒนาที่ดีขึ้น

7) ดำรงรักษาสิ่งที่ดีๆ ของผู้เรียนและให้การสนับสนุนและพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยไม่ตัดสิน วิพากษ์ วิจารณ์จับผิด

8) ประเมินผลการโค้ช ด้วยวิธีการที่หลากหลายตามสภาพจริงและนำสารสนเทศมาพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

9) การดำเนินการโค้ชบนพื้นฐานของการเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ความเชื่อของผู้รับการโค้ช และการโค้ชเป็นกระบวนการการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกันเพื่อช่วยเหลือให้เกิดการเปลี่ยนแปลง อย่างยั่งยืนโดยมีพื้นฐานต่อไปนี้ 1) โค้ชและผู้เรียนมีความไว้วางใจ (trust) และเคารพ (respect) 2) วิเคราะห์จุดเด่น จุดอ่อนและศักยภาพที่จะพัฒนาตนเอง 3) กำหนดเป้าหมายเกี่ยวกับระดับขีดทักษะ บุคลิกภาพและทักษะที่ต้องการพัฒนาให้มีขึ้น

4) การประเมินเพื่อพัฒนา (assessment for improvement)

จากการศึกษาหลักการของการโค้ชเพื่อการรู้คิด สรุปได้ว่าหลักการของการโค้ชเพื่อการรู้คิดเป็น กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการถ่ายทอดความรู้ เพื่อให้ผู้โค้ชและผู้รับการโค้ชเกิดกระบวนการคิดภายในซึ่งนำไปสู่พฤติกรรมภายนอก โดยหลักการคือการกระตุ้นผู้เรียนเพื่อให้การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น โดยมีการตั้งคำถามด้วยเทคนิคต่างๆ สนับสนุน ส่งเสริมผู้เรียนมีการนำเทคนิคการสอนต่าง ๆ มาใช้ในการโค้ชผู้เรียน โดยผู้โค้ชจะคอยสังเกตและประเมินผลผู้เรียนในด้านต่างๆด้วยวิธีการที่หลากหลายและตามสภาพจริง

เป้าหมายของการโค้ชเพื่อการรู้คิด

วิลินา ก๊วยสมบุรณ์ (2547) ได้กล่าวไว้ว่า การโค้ชเพื่อการรู้คิด มีเป้าหมายหลักเพื่อพัฒนา ศักยภาพด้านการคิดของผู้เรียน การใคร่ครวญตรวจสอบตนเองเพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่เป็นการอบรมสั่งสอนโดยตรง แต่เป็นการใช้เทคนิควิธีการต่างๆ เช่น การตั้งคำถาม การให้ข้อมูลย้อนกลับ การให้คำแนะนำ การให้หลักคิด วิธีการคิด วิธีการเรียนรู้ที่ทำให้ ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ (inspiration) และนำไปสู่การแสวงหาความรู้ การฝึกฝนทักษะ และการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม และให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้และผลลัพธ์ของการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดการคิดและการเรียนรู้จากกระบวนการโค้ชที่หลากหลายสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของผู้เรียนรายบุคคล

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2558: 44) ได้กล่าวถึงเป้าหมายของการโค้ชเพื่อการรู้คิดไว้ว่าเพื่อพัฒนาให้บุคคลเกิดการชี้นำตนเองมีทักษะทางการคิดที่จะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพใน ฐานะบุคคลที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งของสังคม ได้แก่ ทักษะในการจัดการตนเอง การควบคุมดูแลตนเอง และการปรับปรุงตนเอง ทักษะในการชี้นำตนเองในระดับปัจเจกบุคคลและในระดับส่วนรวม เป็น การศึกษาการมีปฏิสัมพันธ์กับส่วนต่างๆภายในส่วนรวม ซึ่งทักษะในการชี้นำตนเองนั้นประกอบด้วย การจัดการตนเอง (Self-managing) ซึ่งเป็นทักษะในการปฏิบัติงานอย่างมีเป้าหมายที่ชัดเจน มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ มีข้อมูลที่จำเป็น มีการคาดการณ์ถึงสิ่งที่บ่งชี้ความสำเร็จและการสร้าง ทางเลือกต่างๆเพื่อไปสู่เป้าหมาย การควบคุมตนเอง (self-monitoring) เป็นทักษะในการตระหนักรู้ การรับรู้ถึง สิ่งที่บ่งชี้ถึงเป้าหมายการทำงานในทุกขณะ และการปรับปรุงตนเอง (self-modifying) เป็นทักษะในการสะท้อนประเมินและสร้างความหมายจากประสบการณ์และประยุกต์ใช้ใน สถานการณ์ในอนาคต

จากการศึกษาเป้าหมายของการโค้ชเพื่อการรู้คิดสรุปได้ว่า การโค้ชเพื่อการรู้คิดมีเป้าหมาย เพื่อพัฒนาบุคคลให้มีทักษะทางการคิด ทักษะในการจัดการตนเอง ทักษะในการควบคุมตนเองและ ปรับปรุงตนเอง เพื่อที่ผู้โค้ชจะสามารถดึงศักยภาพของผู้รับการโค้ชออกมาโดยผ่านเทคนิคและวิธีการ ต่างๆที่หลากหลาย

ผู้สอนยุคใหม่กับบทบาทของการโค้ชเพื่อการรู้คิด

ผู้สอนยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21 คือผู้ที่ทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ชี้แนะ และช่วยเหลือผู้เรียน ให้สืบเสาะแสวงหาความรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังต้องให้ผลย้อนกลับ (feedback) ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง บทบาทของผู้สอนยุคใหม่กับการโค้ชเพื่อ การรู้คิดมีดังนี้ 1) สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ 2) ให้คำแนะนำในการเรียนรู้ 3) จัดระบบการเรียนรู้

4) ตั้งคำถามที่กระตุ้นความอยากรู้ 5) สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน 6) สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ได้มีทักษะ 7) เสริมแรงให้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง 8) เป็นตัวแบบบุคคลแห่งการเรียนรู้ 9) ให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างมีประสิทธิภาพ 10) ประเมินผลและนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนา 11) เป็นโค้ชการรู้คิด (cognitive coaching) ผู้สอนในฐานะโค้ชที่เป็นผู้นำการรู้คิด (leader as a cognitive coaching) การเป็นโค้ชจะต้องเรียนรู้ (learn) ตลอดเวลาและนำผู้เรียนได้อย่างแม่นยำชำนาญไม่หวงวิชาความรู้ ไม่ปิดตัวเองและโค้ชผู้เรียนที่เป็นคนรุ่นใหม่ที่มีทักษะเพิ่มขึ้นมาแทนตนเองในอนาคต

การโค้ชเพื่อการรู้คิด (cognitive coaching) เป็นนวัตกรรมการพัฒนาผู้เรียนแนวใหม่ที่เปลี่ยนจากการสอน (teaching) และผู้เอื้ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้มาเป็นโค้ช โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการทางสติปัญญา (intelligence process) ให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้ (learning skill) วิธีการเรียนรู้ (learning how to learn) วิธีการประเมินและปรับปรุงตนเอง (self-improvement) สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆได้ด้วยตนเอง (self-learning) และสามารถนำความรู้ที่นำมาพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ในอนาคต (Costa and Garmston, 2002, Knight, 2009, Sweeney, 2011, Marzano and Simms, 2012, Sobel and Panas, 2012) จุดเน้นของการโค้ชการรู้คิด คือ การกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดขั้นสูงด้วยตนเองโดยการใช้คำถามชี้แนะการรู้คิดอย่างถูกต้องเหมาะสม โดยผู้สอนจะต้องมีความรู้และทักษะในสิ่งที่โค้ชอย่างชำนาญ และมีบุคลิกลักษณะที่เอื้อต่อการโค้ช (soft skills) เช่น มีความใจเย็น มีความอดทน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีทักษะในการสื่อสาร และจะต้องเป็นคนที่รู้จักกาลเทศะตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ประการซึ่งทำให้การโค้ชประสบความสำเร็จ (และมารุต พัฒนา และวิชัย วงษ์ใหญ่, 2558)

จากการศึกษาผู้สอนยุคใหม่กับการโค้ชเพื่อการรู้คิด สรุปได้ว่าครูผู้สอนยุคใหม่หรือผู้สอนในยุคศตวรรษที่ 21 เป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังเป็นผู้คอยกระตุ้นพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ โดยที่ครูผู้สอนจะเปลี่ยนจากการที่เป็นผู้สอนมาเป็นผู้โค้ชแทน และผู้โค้ชจะต้องมีคุณสมบัติการเป็นผู้โค้ชที่ดีจะต้องมีความรู้และทักษะในการโค้ชอย่างชำนาญการโค้ชจึงจะประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยจึงจำเป็นที่จะต้องพัฒนาตนเองจากผู้สอนให้กลายเป็น ผู้โค้ชที่มีความชำนาญ

ขั้นตอนและกระบวนการโค้ชเพื่อการรู้คิด

คอสต้า และแกร์มตัน (Costa and Garmston, 1994 อ้างถึงใน วิณา ก้วยสมบุญ, 2547) กล่าวไว้ว่า การโค้ชเพื่อการรู้คิดถูกพัฒนาขึ้นเพื่อพัฒนาความคิดในการจัดการเรียนการสอนซึ่งผู้โค้ชจะใช้รูปแบบในการจัดการเรียนการสอนเป็นแนวทางในการโค้ชประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1) ขั้นการวางแผน (pre-active) เป็นการทดลองทางความคิด ครูมีการวางแผนด้วยการคิด คาดคะเน การทำนาย และพัฒนาแผนการเรียนรู้เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์การสอน ครูจะต้องระบุ ทักษะของเด็กหรือความรู้ที่มีอยู่ ครูจะต้องวางแผนเป็นลำดับขั้นหรือยุทธวิธีของการเรียนการสอนที่ แน่นนอนซึ่งจะพาเด็กจากทักษะในปัจจุบันไปสู่ผลการเรียนรู้อย่างทันทีหรือในระยะยาวอย่างเหมาะสม และครูจะต้องคาดการณ์ถึงวิธีการของการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย ครูที่มีความตระหนักรู้ ในระดับสูงจะตื่นตัวตลอดเวลากับสิ่งที่เกิดขึ้น การคิดเชิงอภิมาน (metacognition) เป็นทักษะที่เรา รู้ อะไรและเราไม่รู้ อะไร ซึ่งเป็นทักษะที่ใช้ในการวางแผนขั้นตอนต่างๆ

2) ขั้นการสอน (the interactive phase) เป็นกระบวนการของการตัดสินใจตลอดเวลาและ การมีปฏิสัมพันธ์รวดเร็วในขณะนั้น 6 มิติที่เกี่ยวข้องกับการมีปฏิสัมพันธ์ตลอดเวลา กับความคิดและ คุณค่าอื่นๆของครู นอกเหนือจากที่วางแผนและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในแต่ละครั้ง ได้แก่ 1) ลำดับ ขั้นการเรียนการสอน(sequence) 2) ความพร้อมกัน (simultaneous) ซึ่งครูต้องยืดหยุ่นในการ จัดระบบต่างๆในเวลาเดียวกัน และสามารถสอนได้ในเป้าหมายที่แตกต่างกัน 3) มีความสอดคล้อง กลมกลืนตลอดการสอน (synchronicity) 4) การกำหนดระยะเวลาในการสอน (duration) 5) การ กำหนดแนวทางในการวางแผนการสอนอย่างมีจังหวะ(rhythm) 6) ใช้เหตุและผล (temporal logic) บวกกับการดึงความสนใจจากสิ่งที่มีอยู่ซึ่งจะต้องยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพเช่น กิจวัตรในการเรียนรู้ และการจัดการห้องเรียน

3) ขั้นการวิเคราะห์และประเมินผล (the reflective stage) เป็นขั้นที่ครูเก็บรวบรวมและใช้ ความเข้าใจที่มาจากการเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นจริงกับสิ่งที่ปรารถนาให้เกิด หากแตกต่างกัน มาก ครูจะต้องให้เหตุผลอธิบายความแตกต่างความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลของการสอนและผลลัพธ์ ทางพฤติกรรม ซึ่งอาจเป็นการอธิบายหาสาเหตุที่ควบคุมได้จากภายในของตนเอง (internal locus of control) และสาเหตุจากปัจจัยภายนอก (external locus of control) เช่น การโทษคนอื่น

4) ขั้นการประยุกต์ (applying : the projective phase) ครูสังเคราะห์ความรู้ใหม่โดยผ่าน การวิเคราะห์และประยุกต์ใช้ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนในอนาคต ประสบการณ์สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยมีการสร้างประสบการณ์นั้นขึ้นมาโดยการเปรียบเทียบ หาความแตกต่างต่าง จัดประเภทและจัดกลุ่ม ซึ่งครูต้องตระหนักและตีความเหตุการณ์ในห้องเรียน ครูจึงสามารถทำนายผล ของกิจกรรมและทางเลือกที่เป็นไปได้ รวมทั้งการสะท้อนและปรับปรุงกระบวนการโค้ช

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล (2558: 68-70) ได้กล่าวว่า กระบวนการของการโค้ชเพื่อ การรู้คิดที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายประกอบด้วย

1) การกำหนดเป้าหมาย (Goal) การกำหนดเป้าหมายของการโค้ชผู้เรียนแต่ละบุคคล มุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ ทั้งด้านความรู้คิด ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ซึ่งวิธีการตั้งเป้าหมายควรกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนในลักษณะที่เป็นรูปธรรมสามารถสังเกตได้ เช่น ผู้เรียนสามารถระบุสระในภาษาอังกฤษได้ ผู้เรียนบวกเลขสองหลักได้ ผู้เรียนทำงานงานร่วมกับผู้อื่นได้ ผู้เรียนช่วยเหลือแบ่งปันความรู้กับเพื่อนๆ การกำหนดเป้าหมายของการโค้ชที่มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมสำหรับผู้เรียนแต่ละคน จะช่วยทำให้การโค้ชมีประสิทธิภาพมากขึ้น กล่าวคือทำให้โค้ชที่ทำหน้าที่โค้ชมองเห็นเป้าหมายในการโค้ชของตนเองด้วย อีกทั้งยังช่วยทำให้การประเมินผลการโค้ชทำได้ง่ายและตรงประเด็น

2) การตรวจสอบสภาพจริง (Reality) การทบทวนสภาพจริงเกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียนที่เป็นอยู่ในปัจจุบันว่าเป็นอย่างไร มีความต้องการพัฒนาหรือต้องได้รับการโค้ชในประเด็นใด ซึ่งวิธีการตรวจสอบ อาจเป็นการพิจารณาผลการเรียนรู้ที่ผ่านมา พฤติกรรมการเรียนรู้ที่สังเกตพบหรือใช้วิธีการซักถามแบบไม่เป็นทางการ ผลของการตรวจสอบสภาพจริงจะเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับการกำหนดทางเลือกวิธีการโค้ช อีกทั้งการตรวจสอบสภาพจริงช่วยยืนยันความถูกต้องของเป้าหมายการโค้ชได้อีกด้วย

3) การกำหนดทางเลือก (Option) การกำหนดเทคนิควิธีการโค้ชบนพื้นฐานของสภาพจริงและตอบสนอง เป้าหมายของการโค้ช เช่น การเลือกใช้เทคนิคสร้างความไว้วางใจ ด้วยการยิ้มแย้มแจ่มใส พูดด้วยคำสุภาพ ไพเราะ อ่อนหวาน หรือเทคนิคการตั้งคำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดแสวงหาคำตอบ การกำหนดทางเลือกในการโค้ชควรมีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการ ได้รับการโค้ชของผู้เรียนแต่ละคนซึ่งมีความแตกต่างกัน ตลอดจนสอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน สภาพอารมณ์ในขณะนั้น การกำหนดทางเลือกของการโค้ชที่ถูกต้องช่วยสนับสนุนให้การโค้ชประสบความสำเร็จ คือ การเรียนรู้และการคิดของผู้เรียน

4) การตัดสินใจ (Will, Way, Forward) Will คือ การตั้งเป้าหมายการมุ่งมั่นในการโค้ช เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ Way คือ แนวทางการปฏิบัติที่นำไปสู่ความสำเร็จโดยมีเป้าหมายที่ชัดเจน กำหนดขั้นตอนการประสบความสำเร็จที่จะบรรลุในแต่ละขั้น Forward คือ การทบทวนผลการปฏิบัติและการเรียนรู้และพัฒนาต่อยอด การตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับการโค้ชและลงมือปฏิบัติการโค้ช เพื่อการบรรลุเป้าหมาย คือ การเรียนรู้และการคิดของผู้เรียน เกณฑ์การตัดสินใจทางเลือกที่ดีที่สุดมีดังนี้ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดและตัดสินใจ โค้ชแล้วผู้เรียนเกิดกำลังใจและพลังการเรียนรู้

5) การประเมินผลการโค้ช (Evaluation) การประเมินผลการโค้ชมีแนวคิดเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนที่ได้รับการโค้ช มีพัฒนาการที่ดีขึ้นหรือไม่ ด้วยวิธีการประเมินตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล

เช่น การทดสอบ การซักถาม การประเมินผลงาน การสังเกตพฤติกรรม แล้วนำผลการประเมินมาพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

ดวงหทัย โสมไชยะวงศ์ (2557: 244) ได้นำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการโค้ชและคำดูแลให้คำปรึกษาเพื่อส่งเสริมสมรรถนะครู ประถมศึกษาของนักศึกษาวิชาชีพครู (3P-CA Model) ซึ่งประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล และเงื่อนไขการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะครูประถมศึกษาของนักศึกษาวิชาชีพครู (3P-CA Model)

1) หลักการการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างความรู้ การเผชิญสถานการณ์ การศึกษาจากตัวอย่างและการฝึกปฏิบัติร่วมกับการพัฒนาวิชาชีพด้วยการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำอย่างต่อเนื่องจากผู้เชี่ยวชาญนำไปสู่การส่งเสริมสมรรถนะครูประถมศึกษา

2) วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะครูประถมศึกษาของนักศึกษาวิชาชีพครูในด้านความรู้ ทักษะในการจัดการเรียนรู้ และคุณลักษณะเฉพาะของครูประถมศึกษา

3) กระบวนการจัดการเรียนการสอน กระบวนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อม (Preparing: P) เป็นขั้นที่ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนนำเสนอ ประสบการณ์เดิมและสร้างประสบการณ์ใหม่เกี่ยวกับเนื้อหาที่ต้องเรียนรู้ โดยผ่านกระบวนการ สร้างความรู้ การเผชิญสถานการณ์ การศึกษาจากตัวอย่าง และการปฏิบัติจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเป็นกลุ่มและรายบุคคล รวมถึงวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของการเรียน และคุณค่าของการเรียนร่วมกัน ผู้เรียนจะไตร่ตรองสะท้อนความคิดและนำเสนอจุดเด่นและข้อเสนอแนะใน การปฏิบัติกิจกรรมและผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับจุดเด่นและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติกิจกรรมของขั้นตอนที่ 1

บทบาทของผู้สอน

1) ผู้สอนเป็นผู้โค้ช (Coach) เป็นผู้จัดกิจกรรม สร้างบรรยากาศ อำนวยความสะดวก จัดเตรียมสื่อ และแหล่งเรียนรู้ในการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนนำเสนอประสบการณ์เดิม และ สร้างประสบการณ์ใหม่เกี่ยวกับเนื้อหาที่ต้องเรียนรู้ โดยผ่านกระบวนการสร้างความรู้ การเผชิญสถานการณ์ การศึกษาจากตัวอย่าง และการฝึกปฏิบัติ จากกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเป็นกลุ่มและรายบุคคล และช่วยสรุปความรู้ที่ถูกต้อง เพื่อเตรียมผู้เรียนให้เกิดความพร้อมสำหรับความรู้ใหม่ที่ต้องเรียนรู้ รวมถึงช่วยให้ผู้เรียนวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของการเรียน และคุณค่าของ การ

เรียนร่วมกัน ผู้เรียนจะไตร่ตรองสะท้อนความคิดเกี่ยวกับจุดเด่นและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติกิจกรรมและผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับจุดเด่นและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติกิจกรรม

2) ผู้สอนเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor) เป็นผู้ดูแล ช่วยเหลือ แนะนำ และติดตามผู้เรียน โดยผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ไตร่ตรองสะท้อนความคิดและผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับจุดเด่นและข้อเสนอแนะในการทำกิจกรรม รวมถึงสร้างและทำให้ผู้เรียนเกิดความไว้วางใจ และการยอมรับซึ่งกันและกัน

บทบาทของผู้เรียน

1) ผู้รับการโค้ช (Coachee) เป็นผู้รับการเตรียมความพร้อมในด้านความรู้และทักษะ เพื่อนำไปสู่การรับความรู้และทักษะเกี่ยวกับสมรรถนะครูประถมศึกษาต่อไป โดยเรียนรู้จากกระบวนการสร้างความรู้ การเผชิญสถานการณ์ การศึกษาจากตัวอย่าง และการฝึกปฏิบัติจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเป็นกลุ่มและรายบุคคล

2) ผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentee) เป็นผู้รับการดูแล ช่วยเหลือ แนะนำ และติดตามหลังจากได้เตรียมความพร้อมสำหรับความรู้และทักษะเกี่ยวกับสมรรถนะครูประถมศึกษาแล้ว ทั้งนี้ ผู้เรียนจะไตร่ตรองสะท้อนความคิด นำเสนอเกี่ยวกับจุดเด่นและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติกิจกรรมและผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับ

3) ผู้สร้างความรู้ (Construct) โดยเรียนรู้จากกระบวนการสร้างความรู้ การเผชิญสถานการณ์ การศึกษาจากตัวอย่าง และการฝึกปฏิบัติจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายร่วมกันเป็นกลุ่มและรายบุคคล จากตัวอย่าง คำถาม สื่อและแหล่งเรียนรู้ ร่วมกับการได้รับการโค้ช และการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจากผู้สอน

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอความรู้และทักษะ (Presenting Knowledge or Skills: P)

เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้เรียนรู้สาระความรู้และทักษะที่จำเป็นในการส่งเสริมสมรรถนะครูประถมศึกษา ด้วยกระบวนการสร้างความรู้ การเผชิญสถานการณ์ การศึกษาจากตัวอย่าง และการปฏิบัติจากกิจกรรม การเรียนการสอนที่หลากหลายเป็นกลุ่มและรายบุคคล จากการฟังบรรยาย การสาธิตของผู้สอน และวิทยากร การศึกษาใบความรู้ ศึกษาค้นคว้าจากสื่อทั้งที่เป็นเอกสารและสื่อเทคโนโลยี รวมถึงแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ผู้เรียนจะไตร่ตรองสะท้อนความคิดและนำเสนอจุดเด่นและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติกิจกรรมและผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับจุดเด่นและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติกิจกรรมของขั้นตอนที่ 2

บทบาทของผู้สอน

1) ผู้สอนเป็นผู้โค้ช (Coach) เป็นผู้จัดกิจกรรม สร้างบรรยากาศ อำนวยความสะดวก จัดเตรียมสื่อ และแหล่งเรียนรู้ในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้เนื้อหาสาระที่เป็นความรู้และทักษะที่จำเป็นในการส่งเสริมสมรรถนะครูประถมศึกษา โดยผ่านกระบวนการสร้างความรู้ การเผชิญ

สถานการณ์ การศึกษาจากตัวอย่าง และการฝึกปฏิบัติ จากกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เป็นกลุ่มและรายบุคคล จากการฟังบรรยาย สาธิตผู้สอนและวิทยากร การศึกษา ใบความรู้ ศึกษา ค้นคว้าจากสื่อทั้งที่เป็นเอกสารและสื่อเทคโนโลยี รวมถึงแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ที่ผู้สอน และช่วยสรุป ความรู้ที่ถูกต้อง

2) ผู้สอนเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor) เป็นผู้ดูแล ช่วยเหลือ แนะนำ และ ติดตามผู้เรียนหลังจากได้รับความรู้และทักษะเกี่ยวกับสมรรถนะครูประถมศึกษาแล้ว โดยผู้สอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนไตร่ตรองสะท้อนความคิดและนำเสนอจุดเด่นและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ กิจกรรมและผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับจุดเด่นและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติกิจกรรมของ ขั้นตอนที่ 2 รวมถึงสร้างและทำให้ผู้เรียนเกิดความไว้วางใจและการยอมรับซึ่งกันและกัน

บทบาทของผู้เรียน

1) ผู้รับการโค้ช (Coachee) เป็นผู้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นเกี่ยวกับสมรรถนะ ครู ประถมศึกษา โดยเรียนรู้จากกระบวนการสร้างความรู้ การเผชิญสถานการณ์ การศึกษาจาก ตัวอย่าง และการฝึกปฏิบัติ จากกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเป็นกลุ่มและรายบุคคล รายบุคคล โดยการฟังบรรยายของผู้สอนและวิทยากร การศึกษาใบความรู้ ศึกษา ค้นคว้าจากสื่อทั้งที่เป็นเอกสารและสื่อเทคโนโลยี รวมถึงแหล่งเรียนรู้ต่างๆ

2) ผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentee) เป็นผู้รับการดูแล ช่วยเหลือแนะนำ และติดตามหลังจากได้รับความรู้และทักษะเกี่ยวกับสมรรถนะครูประถมศึกษาแล้ว ทั้งนี้ ผู้เรียนจะ ไตร่ตรองสะท้อนความคิด นำเสนอเกี่ยวกับจุดเด่นและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติกิจกรรมและผู้สอน ให้ข้อมูลย้อนกลับ

3) ผู้สร้างความรู้ (Construct) โดยเรียนรู้จากกระบวนการสร้างความรู้ การเผชิญ สถานการณ์ การศึกษาจากตัวอย่าง และการฝึกปฏิบัติจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ร่วมกันเป็นกลุ่มและรายบุคคล โดยการฟังบรรยายของผู้สอนและวิทยากร การศึกษาใบความรู้ ศึกษา ค้นคว้าจากสื่อทั้งที่เป็นเอกสารและสื่อเทคโนโลยี รวมถึงแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ร่วมกับการได้รับการโค้ช และการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจากผู้สอน

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practicing : P) เป็นขั้นที่ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจากใบงานทั้งใน และนอกห้องเรียน ในสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริงเป็นกลุ่มและรายบุคคล เพื่อส่งเสริม สมรรถนะครูประถมศึกษาตามกระบวนการสร้างความรู้ การเผชิญสถานการณ์ การศึกษาจากตัวอย่าง และการฝึกปฏิบัติ โดยมีผู้สอนและอาจารย์พี่เลี้ยงเป็นผู้โค้ชและดูแลให้คำปรึกษาแนะนำตามขั้นตอนนี้

1) ฝึกปฏิบัติ (Practicing) ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจากใบงานทั้งในและนอกห้องเรียนใน สถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริงเป็นกลุ่มและรายบุคคล ผู้สอนให้ความรู้ คำแนะนำ และสรุป ความรู้ที่ถูกต้อง

2) สังเกตการฝึกปฏิบัติ (Observing) ผู้สอนสังเกตการฝึกปฏิบัติตามใบงานที่ผู้เรียน ได้รับ มอบหมายและบันทึกผลการสังเกตในแบบบันทึกผล โดยบันทึกจุดเด่นและข้อเสนอแนะในการ ฝึก ปฏิบัติแต่ละครั้ง

3) ไตร่ตรองสะท้อนความคิดและให้ข้อมูลย้อนกลับ (Reflecting and Giving Feedback) ผู้สอน ผู้เรียนบันทึกผลการฝึกปฏิบัติตามใบงาน พร้อมทั้งนำเสนอจุดเด่นและ ข้อเสนอแนะในการฝึก ปฏิบัติแต่ละครั้งให้ผู้สอนได้รับทราบ จากนั้นผู้สอนจะให้ ข้อมูลย้อนกลับ จากบันทึกผลการสังเกตทั้งจุดเด่นและข้อเสนอแนะ เพื่อเกิดความเข้าใจที่ตรงกัน และร่วมกันส่งเสริม สมรรถนะครูประถมศึกษาต่อไป

บทบาทของผู้สอน

1) ผู้สอนเป็นผู้โค้ช (Coach) เป็นผู้จัดการกิจกรรม สร้างบรรยากาศ อำนวยความสะดวก จัดเตรียมสื่อ และแหล่งเรียนรู้ในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามใบงานทั้งในและนอก ห้องเรียน ในสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริงเป็นกลุ่มและรายบุคคล รวมถึงให้ความรู้ คำแนะนำ และสรุปความรู้ที่ถูกต้อง

2) ผู้สอนเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor) เป็นผู้ดูแล ช่วยเหลือ แนะนำ และติดตามผู้เรียน โดยสังเกตการฝึกปฏิบัติตามใบงานที่ผู้เรียนได้รับมอบหมายและบันทึกผลการ สังเกตในแบบบันทึกผล โดยบันทึกจุดเด่นและข้อเสนอแนะในการฝึกปฏิบัติแต่ละครั้ง รวมถึงให้ ข้อมูลย้อนกลับจากบันทึกผลการสังเกตทั้งจุดเด่นและข้อเสนอแนะ เพื่อเกิดความเข้าใจที่ตรงกัน และ ร่วมกันส่งเสริมสมรรถนะครูประถมศึกษาต่อไป

บทบาทของผู้เรียน

1) ผู้รับการโค้ช (Coachee) เป็นผู้ฝึกปฏิบัติจากใบงานทั้งในและนอกห้องเรียน ใน สถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริงเป็นกลุ่มและรายบุคคลและเป็นผู้รับความรู้ คำแนะนำ และ สรุปความรู้ที่ถูกต้องจากผู้สอน

2) ผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentee) เป็นผู้รับการดูแล ช่วยเหลือ แนะนำ และติดตามหลังจากฝึกปฏิบัติตามใบงานแล้ว โดยบันทึกผลการฝึกปฏิบัติตามใบงาน พร้อมทั้ง นำเสนอจุดเด่นและข้อเสนอแนะในการฝึกปฏิบัติแต่ละครั้งให้ผู้สอนและอาจารย์พี่เลี้ยงได้รับทราบ จากนั้นผู้สอนจะให้ข้อมูลย้อนกลับจากบันทึกผลการสังเกตทั้งจุดเด่นและ ข้อเสนอแนะ เพื่อเกิดความ เข้าใจที่ตรงกันและร่วมกันส่งเสริมสมรรถนะครูประถมศึกษาต่อไป

3) ผู้สร้างความรู้ (Construct) โดยเรียนรู้จากกระบวนการสร้างความรู้ การเผชิญสถานการณ์ และการฝึกปฏิบัติตามใบงานทั้งในและนอกห้องเรียน ในสถานการณ์จำลอง และสถานการณ์จริงเป็นกลุ่มและรายบุคคลร่วมกับการได้รับการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจากผู้สอน

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและประยุกต์ใช้ (Concluding and Applying: CA) เป็นขั้นที่ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปความรู้และทักษะที่ได้เรียนรู้ และนำเสนอแนวทางการประยุกต์ใช้ความรู้ในการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ ผู้เรียนจะสะท้อนผล การปฏิบัติงานทั้งหมดว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่โดยระบุจุดเด่น ปัญหาและ ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน และผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับถึงผลการปฏิบัติงานทั้งหมด โดยระบุจุดเด่น ปัญหาและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน

บทบาทของผู้สอน

1) ผู้สอนเป็นผู้โค้ช (Coach) เป็นผู้จัดกิจกรรม สร้างบรรยากาศ อำนวยความสะดวก จัดเตรียมสื่อ และแหล่งเรียนรู้ในการเรียนรู้ ผ่านการใช้คำถามเพื่อให้ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุป ความรู้และทักษะที่ได้เรียนรู้ และนำเสนอแนวทางการประยุกต์ใช้ความรู้ในการจัดการเรียนรู้

2) ผู้สอนเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor) เป็นผู้ดูแล ช่วยเหลือ แนะนำ และติดตามผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสะท้อนผลการปฏิบัติงานทั้งหมดว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่โดยระบุจุดเด่น ปัญหาและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน และ ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับถึงผลการปฏิบัติงานทั้งหมด โดยระบุจุดเด่น ปัญหาและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน

บทบาทของผู้เรียน

1) ผู้รับการโค้ช (Coachee) เป็นผู้แสดงความคิดเห็นจากประเด็นคำถามของผู้สอน เพื่อให้ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปความรู้และทักษะที่ได้เรียนรู้ และนำเสนอแนวทางการประยุกต์ใช้ความรู้

2) ผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentee) เป็นผู้รับการดูแล ช่วยเหลือ แนะนำ และติดตามหลังจากแสดงความคิดเห็นจากคำถามของผู้สอนแล้ว ผู้เรียนสะท้อนผลการปฏิบัติงาน ทั้งหมดว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่โดยระบุจุดเด่น ปัญหาและ ข้อเสนอแนะ ในการปฏิบัติงาน และผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับถึงผลการปฏิบัติงานทั้งหมด โดยระบุจุดเด่น ปัญหา และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน

3) ผู้สร้างความรู้ (Construct) จากประเด็นคำถามของผู้สอน ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นร่วมกับผู้สอนเพื่อสรุปความรู้และทักษะที่ได้เรียนรู้ และนำเสนอแนวทางการประยุกต์ใช้ความรู้ในการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ผู้เรียน ได้สะท้อนผลการปฏิบัติงานทั้งหมดว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยระบุ จุดเด่น ปัญหาและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน และผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับถึงผลการ ปฏิบัติงานทั้งหมด โดยระบุจุดเด่น ปัญหาและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน

เงื่อนไขในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้

ด้านผู้สอน

- 1) ผู้สอนต้องมีความเข้าใจองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนและกระบวนการต่างๆ ทุกขั้นตอนและมีความรู้ในด้านวิธีสอนที่ใช้ในรูปแบบการเรียนการสอน
  - 2) ผู้สอนต้องมีความเชี่ยวชาญในรายวิชาที่สอนเป็นอย่างดี
  - 3) ผู้สอนต้องเป็นตัวอย่างที่ดีในการจัดการเรียนรู้และคุณลักษณะเฉพาะการเป็นครู
  - 4) ผู้สอนต้องมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษา
- แนะนำ

ด้านผู้เรียน

- 1) ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนและกระบวนการต่างๆ ทุกขั้นตอน
- 2) ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
- 3) การตรวจสอบประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและเครื่องมือประกอบรูปแบบการเรียนการสอน ด้วยการนำไปทดลองใช้ โดยจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ กระบวนการรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (3P-CA Model) ตามกระบวนการของรูปแบบ

จิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์ (2555) ที่ได้นำเสนอข้อมูลผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการโค้ชและการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของครูพณิชยกรรม โดยผลการออกแบบและพัฒนารูปแบบการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ได้รูปแบบการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เอพีซีซีเอ็มพีอาร์อี (APCCMPRE Model) ซึ่งกระบวนการโค้ช 8 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและกำหนดประเด็นการพัฒนา (Analyzing Needs and Deciding Focus: A)

ระยะที่ 2 การเตรียมการด้านความรู้และทักษะการปฏิบัติการโค้ช (Preparing Knowledge and Skills for Coaching : P)

ระยะที่ 3 การร่วมมือกันวางแผนและกำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนา (Collaborative Planning and Setting Objective: C)

ระยะที่ 4 การปฏิบัติการโค้ช (Coaching : C) ซึ่งประกอบด้วย 1) ทบทวนแผนการโค้ชและสร้างความเข้าใจร่วมกัน (Review Action Plan and Reflection) 2) การสังเกตการสอนในชั้นเรียนซึ่งกันและกัน (Observation) 3) การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis) 4) การไตร่ตรองสะท้อนคิดและให้ข้อมูลย้อนกลับ (Reflection and Feedback)

ระยะที่ 5 การทบทวนระหว่างกระบวนการ และอภิปรายไตร่ตรองสะท้อนคิด (Mid Cycle Reviewing and Reflective Discussion : M)

ระยะที่ 6 การดำเนินการปฏิบัติการโค้ชต่อ (Proceeding Coaching Cycle : P)

ระยะที่ 7 การทบทวนไตร่ตรองสะท้อนคิดและสรุปผล (Reflective Reviewing and Conclusions : R)

ระยะที่ 8 การประเมินผลการใช้รูปแบบการโค้ชร่วมกัน (Collaborative Evaluation of Coaching Model Implementation :E) โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาและแนะนำช่วยเหลือ (Mentoring) เพื่อให้การดำเนินการโค้ชเกิดประสิทธิภาพ

จากการศึกษาขั้นตอนของกระบวนการโค้ชเพื่อการรู้คิดจากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของคอสต้า และแกร์มตัน วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา ดวงหทัย โฮมไชยะวงศ์ และจิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์ นำมาปรับใช้ในงานวิจัย โดยสังเคราะห์ได้ขั้นตอนดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตารางสังเคราะห์ขั้นตอนและกระบวนการโค้ชเพื่อการรู้คิด

ของคอสต้า และ แกร์มตัน (1994)	วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา (2558)	ดวงหทัย โฮมไช ยะวงศ์ (2557)	จิตณรงค์ เอี่ยม สำอางค์ (2555)	ผลการสังเคราะห์
1) ขั้นการ วางแผน (pre- active)	1) การกำหนด เป้าหมาย (Goal) 2) การตรวจสอบ สภาพจริง (Reality)	1) ขั้นเตรียมความ พร้อม (Preparing)	1) การวิเคราะห์ ความต้องการ จำเป็นและกำหนด ประเด็นการพัฒนา (Analyzing Needs and Deciding Focus)	1) ขั้นวางแผนการ จัดการเรียนรู้ (preparation)
			2) การเตรียมการ ด้านความรู้และ ทักษะการ ปฏิบัติการโค้ช (Preparing Knowledge and Skills for Coaching) 3) การร่วมมือกัน วางแผนและ กำหนด วัตถุประสงค์ของ การพัฒนา (Collaborative Planning and Setting Objective)	

ตารางที่ 1(ต่อ) ตารางสังเคราะห์ขั้นตอนและกระบวนการโค้ชเพื่อการรู้คิด

ของคอสต้า และ แกร์มตัน (1994)	วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2558)	ดวงหทัย โสม ไชยะวงศ์ (2557)	จิตณรงค์ เอี่ยม สำอางค์ (2555)	ผลการสังเคราะห์
2) ขั้นการสอน (the interactive phase)	3) การกำหนด ทางเลือก (Option)	2) ขั้นเสนอ ความรู้และ ทักษะ (Presenting Knowledge or Skills)	4) การปฏิบัติโค้ช (Coaching)	2) ขั้นการ ดำเนินการโค้ช (Coaching)
	4) การตัดสินใจ (Will, Way, Forward)	3) ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practicing)		3)ขั้นการเรียนรู้และ ฝึกปฏิบัติ (implementation)
3) ขั้นการ วิเคราะห์และ ประเมินผล (the reflective stage)	5) การประเมินผล การโค้ช (Evaluation)	4) ขั้นสรุปและ ประยุกต์ใช้ (Concluding and Applying)	5) การทบทวนระหว่าง กระบวนการ และ อภิปรายไตร่ตรอง สะท้อนคิด (Mid Cycle Reviewing and Reflective Discussion)	4)ขั้นสรุปและ ประเมินผลการโค้ช (Conclusion & Evaluation)
4) ขั้นการ ประยุกต์ (applying : the projective phase)			5) การทบทวน ระหว่างกระบวนการ และอภิปรายไตร่ตรอง สะท้อนคิด (Mid Cycle Reviewing and Reflective Discussion)	5)ขั้นพัฒนาการ เรียนรู้และ ประยุกต์ใช้ (Development & applying)

ตารางที่ 1(ต่อ) ตารางสังเคราะห์ขั้นตอนและกระบวนการโค้ชเพื่อการรู้คิด

ของคอสต้า และ แกร์มตัน (1994)	วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒ ผล (2558)	ดวงหทัย โสมไช ยะวงศ์ (2557)	จิตณรงค์ เอี่ยม สำอางค์ (2555)	ผลการสังเคราะห์
			6) การดำเนินการ ปฏิบัติการโค้ชต่อ (Proceeding Coaching Cycle)	

จากการศึกษาขั้นตอนกระบวนการการรู้คิดของ ของคอสต้า และแกร์มตัน, วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล, ดวงหทัย โสมไชยะวงศ์, จิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้ 1)ขั้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ (Preparation) เป็นขั้นที่ผู้โค้ชวิเคราะห์ กำหนด เป้าหมาย วางแผน และมีการเตรียมการโค้ชผู้เรียนอย่างชัดเจน 2)ขั้นการดำเนินการโค้ช (Coaching) เป็นขั้นที่ผู้โค้ชถ่ายทอดความรู้ผ่านกิจกรรมและเทคนิควิธีต่างๆที่หลากหลายตามแนวทางการโค้ชเพื่อ การรู้คิดและทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา 3)ขั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ (Implementation) ผู้ โค้ชเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทั้งรายกลุ่มและรายบุคคลผ่านสถานการณ์ จำลองและสถานการณ์จริง 4)ขั้นสรุปและประเมินผลการโค้ช (Conclusion & Evaluation) เป็นขั้น ที่ผู้โค้ชและผู้เรียนได้ร่วมกันสรุปความรู้ต่างๆ มีการประเมินตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย 5) ขั้นพัฒนาการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ (Development & applying) ผู้โค้ชและผู้เรียนมีการให้ข้อมูล การเรียนรู้ต่อยอดถึงผลการเรียนรู้และการปฏิบัติกิจกรรมของตนเอง เพื่อที่จะนำไปพัฒนาตนเองใน อนาคตได้

บทบาทของผู้โค้ชเพื่อการรู้คิด

วีณา ก๊วยสมบูรณ์ (2547) กล่าวว่า การโค้ชเพื่อการรู้คิดเป็นเสมือนตัวกลางระหว่างบุคคลกับเหตุการณ์ ปัญหา ความขัดแย้งความท้าทาย หรือในสถานการณ์ที่ซับซ้อนอื่นๆ ผู้โค้ชจะแทรกตัวอยู่ในสถานการณ์เช่นนี้เพื่อพัฒนาการชี้แนะตนเองให้กับผู้รับการโค้ช

เนื่องด้วยการเรียนรู้ของมนุษย์ คือการพัฒนาโครงสร้างความรู้ภายในจากการวางแผนและการสะท้อนต่อประสบการณ์ต่างๆช่วยกระตุ้นการพัฒนาโครงสร้างภายในเหล่านี้ การโค้ชจะทำให้โครงสร้างความรู้ที่มีอยู่เดิมมีความซับซ้อนมากขึ้นโดยผ่านการเชื่อมโยงทางความคิด โครงสร้างความรู้สามารถถูกปรับเปลี่ยนเพื่อให้ความเหมาะสมกับความเข้าใจใหม่ๆหรือถูกยกเลิกเนื่องจากประสบการณ์ใหม่ๆบางอย่างทำให้เกิดการสร้างความรู้ใหม่การตรวจสอบและการวิเคราะห์โครงสร้างความรู้เดิมนี้เองทำให้เกิดการเรียนรู้ การเรียนรู้แบบนี้เป็นประสบการณ์ตรงที่เกิดขึ้นกับผู้รับการโค้ชไม่ใช่แค่เพียงความเข้าใจเท่านั้น แต่ประสบการณ์นั้นจะมีผลกระทบที่ลึกซึ้งทั้งทางด้านความคิด ความรู้สึก และทัศนคติ โดยผ่านการช่วยเหลือของผู้โค้ช การเรียนรู้จะมีโครงสร้างที่ลึกซึ้งขึ้นและก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่มีหลักการและครอบคลุม

บทบาทในการช่วยเหลือของผู้โค้ชสามารถแบ่งออกเป็นสองลักษณะได้แก่

1) การช่วยเหลือระหว่างบุคคลกับงาน

เมื่อบุคคลเผชิญกับงาน ปัญหา หรืออุปสรรคบางประการที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน ผู้โค้ชให้การช่วยเหลือโดยการช่วยให้คิดโดยใช้กลวิธีที่เป็นขั้นตอนและรอบคอบ ซึ่งหมายถึงการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนและการวางแผนที่จะรวบรวมข้อมูลให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ การช่วยเหลือในกรณีนี้หมายถึงการดึงความสำเร็จในอดีตในการแก้ปัญหาที่คล้ายคลึงกันและพิจารณากลวิธีทางเลือกอื่นๆ

2) การช่วยเหลือระหว่างบุคคลกับประสบการณ์

การช่วยเหลือแบบนี้ช่วยให้บุคคลสะท้อนประสบการณ์เพื่อสร้างความหมาย การสร้างความหมายเกิดจากการวิเคราะห์ความรู้สึกและข้อมูลการเปรียบเทียบผลต่างๆกับความคาดหวังการค้นหาเหตุปัจจัยและมองไปในอนาคตว่าจะนำความหมายที่เกิดขึ้นไปใช้อย่างไร

ผู้โค้ชจะต้องช่วยเหลือให้ผู้รับการโค้ชได้วิเคราะห์ปัญหาและพัฒนาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง ผู้โค้ชจะให้คำแนะนำ ผู้โค้ชคอยช่วยเหลือผู้รับการโค้ชเรียนรู้ถึงกระบวนการในการชี้แนะการคิดตนเองไปด้วยในระหว่างอยู่ในกระบวนการคิดแก้ปัญหา ผู้โค้ชต้องตื่นตัวในขณะที่ให้การโค้ช โดยปกติเมื่อผู้รับการโค้ชเผชิญกับงานที่ซับซ้อน สถานการณ์ที่ลำบากหรือความขัดแย้ง ผู้รับการโค้ชจัดแสดงความคิดเห็น

เครียดและกระวนกระวาย ไม่สามารถคิดแก้ปัญหาได้ ผู้โค้ชจะต้องช่วยให้ผู้รับการโค้ชสามารถคิดแก้ปัญหา ตัดสินใจและเริ่มความคิดสร้างสรรค์ต่างๆด้วยตนเอง ผู้โค้ชจะต้องช่วยให้ผู้รับการโค้ชคิดสะท้อนและเรียนรู้จากกระบวนการแก้ปัญหาเพื่อเรียนรู้ที่จะประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ผู้โค้ชจะต้องช่วยกระตุ้นผู้รับการโค้ชให้มีความเข้าใจว่ากระบวนการนี้เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องบุคคลจะต้องมีความเชื่อว่าทักษะของมนุษย์มีการพัฒนาในด้านสติปัญญาสังคมและอารมณ์อยู่ตลอดเวลาและจะต้องเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีทักษะที่จะพัฒนาในด้านต่างๆเหล่านั้นด้วยตนเอง

คุณลักษณะ 3 ประการที่ต้องได้รับการดูแลให้เกิดขึ้นตลอดเวลาในการโค้ชคือ

1) ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน หมายถึง วิธีการที่ผู้โค้ชทำเพื่อรักษาความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกันและความรู้สึกไว้วางใจกัน ผู้โค้ชจะต้องแสดงถึงความเคารพต่อความรู้สึกความคิดและทัศนคติของผู้รับการโค้ชแต่ละคน

2) ความตั้งใจที่ชัดเจน ผู้โค้ชจะต้องมีความชัดเจนเกี่ยวกับความตั้งใจของตนเองว่าในบทบาทของผู้โค้ชจะไม่คิดหาทางแก้ปัญหา ประเมินและให้คำแนะนำแก่ผู้รับการโค้ช เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้รับการโค้ชได้คิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง และควรเป็นผู้มีศรัทธาว่ามนุษย์จะสามารถแก้ปัญหาของตนเองได้ การพยายามแก้หรือเปลี่ยนแปลงคนอื่นเป็นการทำลายความสัมพันธ์ที่มีพื้นฐานอยู่บนความไว้วางใจ

3) วิสัยทัศน์ที่ชัดเจน ผู้โค้ชจะต้องมีวิสัยทัศน์เกี่ยวกับสภาพที่พึงปรารถนาที่จะเกิดขึ้น เช่น หากผู้รับการโค้ชประสบกับความรู้สึกสิ้นหวัง ผู้โค้ชควรมีวิสัยทัศน์ คือการช่วยให้เขาเรียนรู้ในทักษะของตัวเอง หากผู้รับการโค้ชมีอุปสรรคจากความไม่เชื่อและขาดความชัดเจน ผู้โค้ชควรมีวิสัยทัศน์คือทำให้เขามีความชัดเจนเกี่ยวกับเป้าหมายผลงานต่างๆ หากผู้รับการโค้ชมีมุมมองที่แคบ มีทัศนคติที่คับแคบ ผู้โค้ชควรมีวิสัยทัศน์คือการทำให้ความคิดของบุคคลนั้นให้กว้างและมีความยืดหยุ่นมากขึ้น หากผู้รับการโค้ชมีความรู้สึกโดดเดี่ยวผู้โค้ชควรมีวิสัยทัศน์คือมีความสัมพันธ์แบบพึ่งพาอาศัยกันมีความสัมพันธ์มีความรู้ความผูกพันกับผู้รับการโค้ช

จากการศึกษาบทบาทของผู้โค้ชเพื่อการรู้คิดสรุปได้ว่า ผู้โค้ชจะเป็นผู้แนะนำและช่วยเหลือผู้รับการโค้ชให้สามารถคิดแก้ปัญหา ตัดสินใจต่างๆได้ด้วยตนเอง และผู้โค้ชมีบทบาทหน้าที่ต้องทำให้ผู้รับการโค้ชเชื่อว่ากระบวนการโค้ชเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้รับการโค้ชสามารถพัฒนาตนเองในด้านต่างๆได้อย่างต่อเนื่อง จากบทบาทของผู้โค้ชดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้กับการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางแสดงขั้นตอนขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดและบทบาทของผู้โค้ช

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด	บทบาทผู้โค้ช
1) ขั้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ (preparation)	ผู้โค้ชกำหนดเป้าหมายในการโค้ช สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนนำเสนอความรู้เดิมและความรู้ใหม่ที่ต้องการ กระตุ้นให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมาย วางแผน และใช้วิธีการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับกับธรรมชาติ โดยผ่านกระบวนการเทคนิคต่างๆที่หลากหลาย เช่น การใช้คำถาม การใช้สื่อ การใช้เรื่องเล่า หรือการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ และมีการวิเคราะห์และกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้
2) ขั้นการดำเนินการโค้ช(Coaching)	ผู้โค้ชถ่ายทอดความรู้โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศทางกายภาพ บรรยากาศทางจิตวิทยาและบรรยากาศทางสังคมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยผ่านกระบวนการใช้เทคนิคการโค้ชเพื่อมุ่งตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ใช้พลังคำถามที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากความเข้าใจของตนเองปฏิบัติจากกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล รวมถึงกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดที่หลากหลาย และคอยให้กำลังใจสนับสนุนผู้เรียนใช้การสื่อสารเชิงบวก รวมถึงสร้างและทำให้ผู้เรียนเกิดความไว้วางใจและการยอมรับซึ่งกันและกัน
3) ขั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ(implementation)	ผู้โค้ชให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ โดยจัดกิจกรรม สร้างบรรยากาศ จัดเตรียมสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ให้กับผู้เรียน ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมทั้งสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริงทั้งในและนอกห้องเรียนทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล ผู้โค้ชจะ

ตารางที่ 2(ต่อ) ตารางแสดงขั้นตอนขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดและบทบาทของผู้โค้ช

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด	บทบาทผู้โค้ช
	เป็นผู้ดูแล ช่วยเหลือ แนะนำ และติดตามผู้เรียน มีการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นระยะๆผ่านทักษะการสื่อสารเชิงบวกและทักษะการชื่นชมและเห็นคุณค่า
4) ขั้นสรุปและประเมินผลการโค้ช (Conclusion & Evaluation)	ผู้โค้ชและนักเรียนได้ร่วมกันสรุปความรู้และทักษะการปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆที่ได้เรียนรู้ และมีการนำเสนอแนวทางการประยุกต์ใช้ความรู้ ผู้โค้ชเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สะท้อนผลการเรียนของตนเองว่าบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ด้วยวิธีการประเมินตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล เช่น การทดสอบ การซักถาม การประเมินผลงาน การสังเกตพฤติกรรม แล้วนำผลการประเมินมาพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องมีพัฒนาการที่ดีขึ้นหรือไม่ และผู้โค้ชมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ
5) ขั้นพัฒนาการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ (Development & applying)	ผู้โค้ชให้ข้อมูลแก่ผู้เรียนว่าสิ่งที่ผู้เรียนควรมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในอนาคตคืออะไร เพื่อให้ผู้เรียนไปเรียนรู้และพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น โดยใช้กระบวนการวิธีที่หลากหลายเช่น การอภิปรายกลุ่ม (Group discussion) การใช้พลังคำถาม (Power question) และมีการแจ้งผู้เรียนทราบถึงการจัดการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นในครั้งต่อไปคือเรื่องอะไร มีสาระสำคัญอย่างไร ผู้เรียนจะเรียนรู้อย่างไร จะต้องเตรียมความพร้อมในเรื่องใดเพื่อให้การเรียนรู้ครั้งต่อไปนั้นมีประสิทธิภาพสูงสุด

ทักษะต่างๆของผู้โค้ชเพื่อการรู้คิด

วิชา ก้าวสมบุรณ์ (2547) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้โค้ชจะต้องตระหนักว่าในทุกโอกาสเหล่านี้สามารถใช้ทักษะการโค้ชเพื่อพัฒนากระบวนการคิดของผู้รับการโค้ชแต่ละคนได้ ผู้โค้ชต้องมีทักษะ ทักษะคติ และทักษะเฉพาะทางที่จะแสดงบทบาท ดังนี้

- 1) ผู้โค้ชรู้จุดมุ่งหมายของตนเองและเลือกการแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกัน

พฤติกรรมสามารถเป็นได้ทั้งที่เป็นทางการตอบสนองตามสิ่งที่เกิดขึ้นและเป็นการกระทำที่ริเริ่มขึ้นเอง ซึ่งพฤติกรรมริเริ่มขึ้นนี้อยู่บนพื้นฐานของทุกคนหมายหรือความตระหนักในเป้าหมาย เป้าหมายสูงสุดของการโค้ช คือการช่วยให้ผู้รับการโค้ชสามารถโค้ชตนเองได้ ด้วยเป้าหมายอันนี้ ผู้โค้ชต้องชัดเจนเกี่ยวกับความตั้งใจในขณะที่โค้ชบางครั้งผู้รับการโค้ชต้องการให้ผู้โค้ชช่วยสะท้อนความเข้าใจหรืออธิบายสิ่งที่พูดให้กระจ่าง หรือปลอบให้รู้สึกสบายใจ การเลือกพฤติกรรมที่สนับสนุนเป้าหมายมีข้อควรปฏิบัติดังนี้ 1) มีสติต่อจุดมุ่งหมายของตนเองและมีสติต่อวิธีการที่จะทำให้จุดมุ่งหมายนั้นไปสู่ความสำเร็จ 2) ตื่นตัวกับสิ่งต่างๆทั้งที่เป็นวิจณภาษาและอวิจณภาษา 3) มีเครื่องมือที่พร้อมใช้ในการโค้ช 4) มีวิธีการใช้เครื่องมือในการโค้ชให้ตอบสนองต่อเป้าหมายอย่างชำนาญ

- 2) ผู้โค้ชควรมีทักษะการฟังที่ดีและหลากหลาย

ผู้โค้ชจะต้องควบคุมทักษะการฟังของตนเองโดยมุ่งความสนใจไปที่การสื่อสารทั้งที่เป็นวิจณภาษาและอวิจณภาษา บางครั้งอาจมีพฤติกรรมบางพฤติกรรมของผู้รับการโค้ชที่ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการฟังและเข้าใจ เช่น การฟังเรื่องประวัติส่วนตัว ขณะที่ผู้โค้ชฟังประวัติส่วนตัวของผู้รับการโค้ช การได้ฟังประวัติส่วนตัวของผู้รับการโค้ชจะกระตุ้นให้ผู้โค้ชนึกถึงประวัติส่วนตัวตนเอง ผู้โค้ชจะต้องขจัดความคิดแบบนี้ทันทีเมื่อตระหนักว่าความสนใจของตนเองไปอยู่กับเรื่องตนเอง การรับฟังประวัติส่วนตัวของผู้รับการโค้ชยังกระตุ้นให้เราไปตัดสินทำให้การฟังนั้นมีอคติ

- 3) ผู้โค้ชควรปรับบุคลิกของตนเอง ผู้โค้ชเข้าใจหลักการพื้นฐานทั่วไปก่อนว่ามนุษย์เราแตกต่างกัน มีรูปแบบที่แตกต่างกันของการรับรู้และกระบวนการรับข้อมูล ซึ่งเป็นลักษณะร่วมของทุกเชื้อชาติ วัฒนธรรม เพศ ซึ่งทั้งหมดนี้สามารถสังเกตเห็นได้ในทุกระดับอายุ การตระหนักในความแตกต่างเหล่านี้ จะทำให้ผู้โค้ชเป็นผู้สื่อสารที่ยืดหยุ่น ผู้โค้ชควรตระหนักถึงบุคลิกลักษณะของตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้โค้ชมีทักษะสังเกต ให้ความเคารพ ให้ความสำคัญ เปิดใจกว้าง แสวงหา ไม่ตัดสิน จริงใจ ทำงานร่วมกัน ให้ความดูแล และให้ความเมตตาเพื่อให้ลักษณะเช่นนี้เกิดขึ้น ผู้โค้ชจะต้องรับรู้และแสวงหาและสืบค้นสิ่งต่างๆเกี่ยวกับผู้รับการโค้ชอย่างสม่ำเสมอ และจะต้องขยายองค์ความรู้ภายในตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะจะสามารถทำงานได้กับบุคคลและสถานการณ์ที่หลากหลายได้

ซึ่งสอดคล้องกับ วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล (2558: 54-61) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ทักษะสำหรับการโค้ชเพื่อการรู้คิด มีดังต่อไปนี้

1) มีบุคลิกภาพที่ดี บุคลิกภาพ คือ ภาพที่ประทับใจผู้เรียนและชวนให้ติดตามบทเรียน เช่น การแต่งกายอย่างสุภาพเรียบร้อย การยิ้มแย้มแจ่มใส การพูดด้วยคำสุภาพและให้เกียรติผู้รับการโค้ช เป็นต้น บุคลิกภาพที่ดีของโค้ชทำให้สามารถจูงใจผู้เรียนได้

2) มีมารยาททางสังคม เคารพสิทธิของบุคคล เช่น การกล่าวคำขอบคุณ คำขอโทษกับผู้เรียน การสนทนาพูดคุยด้วยภาษาสุภาพ เป็นต้น การที่โค้ชที่มีมารยาททางสังคมที่ดีเป็นการสอนผู้เรียนให้มีมารยาททางสังคมที่ดีตามไปด้วย เปรียบเสมือนลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น

3) สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การสื่อสารเป็นหัวใจสำคัญของการโค้ช การสื่อสารที่ดีจะต้องมีความชัดเจน ถูกต้อง สุภาพ สร้างสรรค์ เชื่อถือได้และมีความสมบูรณ์ การสื่อสารที่เหมาะสมกับกาลเทศะ

4) มีทักษะในการใช้ภาษา โดยการใช้ภาษาทางบวกในการโค้ช ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจ เกิดความเชื่อมั่นและความภาคภูมิใจในตนเอง

5) มีมนุษยสัมพันธ์ดี สัมพันธภาพที่ดีเป็นปัจจัยที่ทำให้การโค้ชประสบความสำเร็จ เพราะการโค้ชเป็นเรื่องของความสมัครใจและร่วมมือร่วมใจระหว่างโค้ชและผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งไม่สามารถใช้อำนาจในการบังคับได้

6) มีการบริหารเวลาที่ดี การวางแผนการทำงานในเวลาที่มียุ่อย่างมีประสิทธิภาพที่มีอยู่อย่างจำกัด ด้วยการทำสิ่งต่างๆที่ละอย่าง การทำงานหลายๆ อย่างพร้อมกัน มีผลเสียต่อคุณภาพของงาน การมีสติอยู่กับงานที่ปฏิบัติ ณ ปัจจุบัน คือสิ่งที่ดีที่สุด ไม่ยึดติดอยู่กับอดีตและไม่ฟุ้งซ่านกับอนาคต

7) การตั้งคำถามและการฟัง เป็นทักษะพื้นฐานสำคัญที่โค้ชจะต้องมี การตั้งคำถามที่มีประสิทธิภาพจะช่วยกระตุ้นการคิดขั้นสูงของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี พลังคำถามจะมุ่งถามให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา ตลอดจนคำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสงสัยและเกิดคำถามในการเรียนรู้ต่อไป ส่วนการฟังนั้นเป็นการเคารพผู้รับการโค้ช เปิดโอกาสให้กับตนเองได้เรียนรู้และเป็นทักษะที่ทำให้ผู้โค้ชเข้าใจแนวความคิดและวิธีการคิดของผู้รับการโค้ช การฟังให้เข้าใจและจับประเด็นสำคัญได้จะเป็นข้อมูลสารสนเทศที่ดีสำหรับ การให้คำแนะนำ ชี้แนะ ในขณะที่ทำการโค้ช

8) การคิด การโค้ชเพื่อการรู้คิดมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่โค้ชจะต้องมีทักษะด้านการคิด เพราะถ้าโค้ชมีทักษะการคิดแล้วจะสามารถกระตุ้นให้ผู้รับการโค้ชมีทักษะการคิดตามไปด้วย ทักษะการคิดที่สำคัญ ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดอย่างเป็นระบบ การคิดสร้างสรรค์ ทักษะการคิดเป็นสิ่งที่ต้องได้รับการกระตุ้นและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยใช้การตั้งคำถาม การสังเกต การสะท้อนคิด (reflection)

9) การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ เป็นทักษะสำคัญสำหรับการโค้ชเพื่อการรู้คิด ผู้เรียนซึ่งเป็นผู้รับการโค้ชจะต้องได้รับการกระตุ้นการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งนอกจากจะทำให้สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้แล้ว ยังก่อให้เกิดนวัตกรรมอีกด้วย หากโค้ชเองมีทักษะการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์แล้วย่อมทำการโค้ชให้ผู้เรียนมีทักษะการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ได้อย่างแน่นอน

และทักษะที่ช่วยเสริมการโค้ชให้มีประสิทธิภาพ มีองค์ประกอบ 2 ประการ ได้แก่

1) ทักษะทางสังคม (soft skills) เป็นทักษะทางสังคมและความฉลาดทางอารมณ์ที่แสดงออกผ่านทาง EQ ซึ่งอยู่ทางสมองซีกขวา ซึ่งเป็นทักษะทางสังคม การจัดการตนเอง การควบคุมอารมณ์ การมองบวก การติดต่อสื่อสาร และความเป็นมิตร โค้ชที่มีประสิทธิภาพมีการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับ soft skills ต่างๆ เพื่อให้การโค้ชบรรลุความสำเร็จ ซึ่งมีแนวทางดังต่อไปนี้

1.1) ตระหนักอยู่เสมอว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของทีมโค้ช ซึ่งผู้สอนทุกคน คือ ทีมโค้ช ที่จะช่วยกันพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ ความเป็นทีมมีลักษณะเป็นทีมเรียนรู้ (team learning) ที่มีการวิเคราะห์เป้าหมาย ดำเนินการ และประเมินผลด้วยความรับผิดชอบต่อความสำเร็จร่วมกัน

1.2) การมีวินัยในตนเอง เคารพ อดทน โค้ชต้องพัฒนาตนเองในด้านความมีวินัยในตนเอง (self - discipline) ซึ่งประกอบด้วย การนำตนเอง (self -direction) การควบคุมตนเอง (self - control) และการกำกับตนเอง (self -regulation) ความเคารพบุคคลอื่นซึ่งทำให้การทำหน้าที่โค้ชเป็นไปด้วยความเท่าเทียมกันระหว่างโค้ชและผู้เรียน ร่วมเรียนรู้ซึ่งกันและกัน นอกจากนี้โค้ชยังต้องพัฒนาตนเองในด้านความอดทนและความใจเย็น เพราะการโค้ชแต่ละครั้งอาจต้องใช้ความพยายามมากเป็นพิเศษ ดังนั้นหากโค้ชขาดความอดทนและใจร้อน ซึ่งจะทำให้การโค้ชไม่ประสบความสำเร็จ

1.3) ทักษะการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลรอบข้าง โค้ชควรพัฒนาตนเองในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลอื่น เพื่อเป็นการจัดการความรู้ที่ได้รับจากการโค้ช เช่น การแลกเปลี่ยนความสำเร็จในการโค้ชผู้เรียน เทคนิคการจูงใจผู้เรียน เป็นต้น ทักษะการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีทักษะย่อยประกอบด้วย ทักษะการนำเสนอ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการแสดงความคิดเห็น ทักษะการฟัง

1.4) การดำเนินชีวิตอย่างมีสติและปัญญา การพัฒนาตนเองด้านนี้มีความสำคัญมาก โค้ชต้องพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีสติและปัญญาอยู่ตลอดเวลา สติ คือ การรู้ตัว รู้เท่าทันความคิดและอารมณ์ของตนเอง ส่วนปัญญา คือ การคิดเป็นที่ยุ่บนพื้นฐานของการมีเหตุผลและการมุ่งประโยชน์ต่อส่วนรวม การพัฒนาสติและปัญญานั้น สามารถทำได้ทุกเวลา ทุกสถานที่และทุกกิจกรรม โดยไม่จำเป็นต้องละทิ้งหน้าที่การงานแต่อย่างใด

นอกจากการพัฒนาตนเองทางด้านทักษะดังกล่าวแล้ว โค้ชยังต้องมีคุณลักษณะเพิ่มเติมอีกดังต่อไปนี้

1.4.1) การยอมรับ (acceptance) โค้ชควรให้การยอมรับ ความหลากหลายของผู้เรียนทั้งทางกายภาพและทางความคิด การยอมรับผู้เรียนทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าเป็นคนสำคัญ

1.4.2) ความเข้าใจ (understanding) โค้ชควรเปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน เคารพสิทธิ มองผู้เรียนด้วยใจที่มีเมตตา โดยไม่ด่วนสรุปและตัดสินผู้เรียน เอาใจของผู้เรียนมาเป็นใจของตนเองให้มาก

1.4.3) ความจริงใจ (sincerity) โค้ชมีความจริงใจในการพัฒนาผู้เรียนทุกคนโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนใดๆ นอกจากการเรียนรู้ของผู้เรียน คุณลักษณะ และคุณภาพด้านต่างๆ ที่เป็นรากฐานของการดำเนินชีวิตในอนาคต

1.4.4) มีจริยธรรม (ethics) ด้วยการประพฤติตนเป็นแบบอย่างเป็นครูที่ดี คิด พูด ทำ ในสิ่งที่ตรงกัน รักและเมตตาผู้เรียนอย่างเสมอภาค สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่ต้องมี คือ การให้ความยุติธรรมกับผู้เรียนทุกคน เพราะความยุติธรรมเป็นพื้นฐานของคุณธรรมด้านอื่นๆ

1.4.5) มีความมั่นคงทางอารมณ์ (maturity) สามารถจัดการอารมณ์ของตนเองได้ การแสดงออกทางอารมณ์ด้วยการมีอารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส สนุกสนาน ร่าเริง เบิกบาน ช่วยทำให้จิตใจของผู้เรียนแจ่มขึ้น เอื้อต่อการโค้ชมากขึ้น

1.4.6) มีความยืดหยุ่น (flexibility) โดยการไม่ยึดติดกับกฎระเบียบหรือกรอบกติกา มากจนเกินไปทำให้ผู้เรียนไม่ตึงเครียด ผ่อนคลายและมีความสุขเมื่ออยู่กับโค้ชและผู้เรียนสามารถรับรู้ และเปลี่ยนแปลงตนเองไปสู่เป้าหมายได้

1.4.7) การประเมินที่เสริมพลัง (empowerment evaluation) เป็นการประเมินที่เน้นการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนมีความสุขจากการได้รับการสะท้อนผลการประเมิน สามารถใช้สารสนเทศนำไปพัฒนาเรียนรู้ต่อยอดได้ นอกจากโค้ชจะต้องมีทักษะทางสังคม (soft skills) แล้วโค้ชยังต้องมีทักษะเชิงวิชาการหรือวิชา (hard skills) อีกด้วย ซึ่งทั้ง soft skills และ hard skills เป็นปัจจัยเอื้อต่อการโค้ชดำเนินไปอย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จ

2) ทักษะทางวิชาการ (hard skills) ที่โค้ชทุกคนจะต้องมีความรู้ทักษะที่กำหนดโดยเขาว์ปัญญา (IQ) ซึ่งอยู่ทางสมองซีกซ้าย ทักษะเชิงวิชาการหรือวิชา (hard skills) โค้ชที่มีประสิทธิภาพมีการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับ hard skills ต่างๆ เพื่อให้การโค้ชบรรลุความสำเร็จ ที่โค้ชต้องมีดังต่อไปนี้

2.1) ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย (Research knowledge)

- การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
- การวิจัยเพื่อพัฒนาวิธีการโค้ชที่มีประสิทธิภาพ
- การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

2.2) ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี (Technological knowledge)

- การเข้าถึงและรู้เท่าทันเทคโนโลยี
- การนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เหมาะสมกับการโค้ช
- การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้

2.3) ความรู้ในวิธีการสอน (Pedagogical knowledge)

- การคัดสรรวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและบริบทของพื้นที่
- การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความสนใจและผลลัพธ์การเรียนรู้
- การประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง
- การให้ผลย้อนกลับเชิงสร้างสรรค์

2.4) ความรู้เกี่ยวกับสาระที่สอนรวมทั้งความรู้ใหม่ๆ (Content knowledge)

- การบูรณาการสาระสำคัญ (main concept) ที่เหมาะสมกับทักษะของผู้เรียนแต่ละคน
- การปรับ (modify) สาระสำคัญให้ง่าย ผู้เรียนทุกคนเข้าถึงได้

จากการศึกษาทักษะการโค้ชสรุปได้ว่า การที่ผู้สอนจะเป็นโค้ชที่ดีได้นั้นจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองให้มีทักษะการโค้ชในด้านต่างๆ เพราะเป็นปัจจัยความสำเร็จในการโค้ช ซึ่งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจำเป็นต้องเปลี่ยนความคิดเสียก่อน เมื่อความคิดเปลี่ยนพฤติกรรมก็เปลี่ยนทำให้สามารถโค้ชได้อย่างมีความสุข (happiness coaching) ดังนั้นผู้สอนที่จะเป็นโค้ชที่ดีจะต้องมีทักษะทางสังคม (Soft skills) และความฉลาดทางอารมณ์ที่แสดงออกผ่านทาง EQ ซึ่งอยู่ทางสมองซีกขวา ซึ่งเป็นความสามารถทางสังคม การจัดการตนเอง การควบคุมอารมณ์ การมองบวก การติดต่อสื่อสาร และความเป็นมิตร และทักษะทางวิชาการ (hard skills) ที่โค้ชทุกคนจะต้องมีความรู้ความสามารถที่กำหนดโดยเชาว์ปัญญา (IQ) ซึ่งอยู่ทางสมองซีกซ้าย ในการโค้ชดังที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการโค้ช เพราะทำให้ผู้เรียนเปิดใจรับฟังโค้ช และเกิดการรู้คิดพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนการปฏิบัติและปฏิบัติตามคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นทั้งในด้านความรู้ทักษะ การคิดและคุณลักษณะต่างๆ

กลไกของการโค้ชเพื่อการรู้คิด

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล (2558: 64-66) ได้กล่าวไว้ว่าการโค้ชเพื่อการรู้คิดมีกลไกที่นำไปสู่กระบวนการโค้ชและความสำเร็จของการโค้ชดังต่อไปนี้

1) สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน (Inspiring your learners) โดยที่โค้ชต้องใช้กลวิธีเทคนิคต่างๆ ในการสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสนใจอยากเรียนรู้ กำหนดเป้าหมายของการเรียนรู้และอยากปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ด้วยเหตุผล

2) ให้กำลังใจสนับสนุนผู้เรียน (encouraging your learners) โค้ชต้องมีความจริงใจในการชมเชยผู้เรียน เมื่อผู้เรียนทำสิ่งต่างๆ ได้สำเร็จและให้กำลังใจเมื่อประสบกับความล้มเหลว โดยใช้คำถามเพื่อการรู้คิดในการพัฒนาและปรับปรุงโดยไม่วิพากษ์ วิจารณ์

3) แก้ไขปรับปรุงข้อผิดพลาดให้ผู้เรียน (correcting your learners) โค้ชที่มีประสบการณ์สูง จะสามารถเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปรับปรุงข้อผิดพลาดให้กับผู้เรียนได้ โดยใช้คำถามหรือการ

ให้ผู้เรียนคิดหาแนวทางด้วยตนเอง การเสนอแนวความคิด โดยไม่ลงมือทำให้เพราะทำให้ผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้

4) สร้างความท้าทายให้ผู้เรียน (challenging your learners) โค้ชจำเป็นต้องทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกท้าทายในการเรียนรู้เพราะเมื่อผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าสิ่งที่เขาจะต้องเรียนรู้นั้น เป็นสิ่งที่ท้าทายความรู้ทักษะของเขาทำให้เกิดความมุ่งมั่น ความอุตสาหพยายามในการที่จะเรียนรู้ให้สำเร็จ

5) ภาวะผู้นำทางวิชาการ (academic leadership) โค้ชที่จะทำการโค้ชได้นั้น จำเป็นต้องมีภาวะผู้นำทางวิชาการ คือ การมีความรู้ในเนื้อหาสาระที่ตนเองจัดการเรียนรู้และมีทักษะในการนำความคิดรวบยอด หรือ mainconcept ของความรู้นั้นมาใช้ในการปฏิบัติจริง

6) สนทนา (dialogue) เป็นการสื่อสารกับผู้เรียนด้วยจิตใจที่บริสุทธิ์ ใช้เหตุผลหรือปัญหาในการพูด โดยไม่ใช้อารมณ์หรือความรู้สึก รับฟังผู้เรียนด้วยใจที่เป็นกลางปราศจากอคติ ไม่ด่วนสวนกลับ ไม่ด่วนสรุป สนทนาเป็นปัจจัยของการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (transformative learning)

7) การถอดบทเรียน (lesson learned) เป็นการสังเคราะห์องค์ความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติจริง เกี่ยวกับการโค้ช เช่น เทคนิคการตั้งคำถาม วิธีการจูงใจ วิธีการให้ผลย้อนกลับแก่ผู้เรียน เป็นต้น ผลจากการถอดบทเรียนจะทำให้โค้ชมีองค์ความรู้ที่มาจากปฏิบัติและสามารถนำไปเรียนรู้ต่อยอด

8) ความผูกพันของผู้เรียนกับโค้ช (engagement) การโค้ชเป็นความผูกพันส่วนบุคคล คือ เป็นสิ่งที่ไม่สามารถออกคำสั่งหรือบังคับให้ปฏิบัติตามได้ ผู้เรียนที่มีความผูกพันกับโค้ช จะรับฟังคำแนะนำจากโค้ชและนำไปปฏิบัติด้วยตนเอง

9) การตั้งคำถามกระตุ้นการคิด (thinking questions) เป็นหัวใจที่สำคัญของการโค้ช เพราะการโค้ชที่ดีจะต้องใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การโค้ชที่ดีเป็นมากกว่าการให้คำตอบที่ถูกต้อง หากแต่อยู่ที่การดึงศักยภาพของผู้เรียนออกมา แล้วให้ผู้เรียนพัฒนาด้วยตัวของเขาเองเต็มตามศักยภาพ

จากการศึกษากลไกของการโค้ชเพื่อการรู้คิด สรุปได้ว่ากลไกของการโค้ชที่จะนำไปสู่ความสำเร็จมีดังนี้ 1) มีการสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน 2) โค้ชคอยให้กำลังใจสนับสนุนผู้เรียน 3) มีการแก้ไขปรับปรุงข้อผิดพลาดให้ผู้เรียน 4) โค้ชสร้างความท้าทายให้ผู้เรียน 5) โค้ชต้องมีภาวะผู้นำทางวิชาการ 6) ใช้การสื่อสารแบบสนทนา 7) มีการให้ผู้เรียนถอดบทเรียน 8) ความผูกพันของผู้เรียนกับโค้ช 9) โค้ชมีการตั้งคำถามกระตุ้นการคิด ซึ่งในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะได้นำกลไกต่างๆ สอดแทรกเข้าไปในขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดเพื่อที่จะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนได้

การประเมินผลการใช้เพื่อการรู้คิด

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2558: 325-330) กระทบทัศน์การประเมินผลการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นแนวความคิดในการประเมินผลการเรียนรู้ที่เน้นการประเมินเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา (assessment for improvement) โดยแบ่งแนวทางการประเมินออกเป็น 3 แนวทาง ได้แก่ 1) การประเมินเพื่อการเรียนรู้ (assessment for learning) 2) การประเมินขณะเรียนรู้ (assessment as learning) และ 3) การประเมินผลการเรียนรู้ (assessment of learning)

การประเมินเพื่อการเรียนรู้ (assessment for learning)

เป็นการประเมินระหว่างทาง (formative assessment) ที่โค้ชมีบทบาทเป็นผู้ประเมิน ผู้เรียนด้วยวิธีการประเมินที่หลากหลายตามสภาพจริง และนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนา ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง โดยโค้ชใช้วิธีการสังเกตและการสื่อสารส่วนบุคคลเป็นวิธีการสำคัญในการประเมินโค้ชสามารถทำการประเมินเพื่อการเรียนรู้ได้ตลอดระยะเวลาของการโค้ชโดยใช้วิธีการที่ง่าย สะดวกรวดเร็ว ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนทราบจุดที่ตนเองจะต้องปรับปรุงและพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องนั่นเอง

การประเมินขณะเรียนรู้ (assessment as learning)

เป็นการประเมินที่ผู้เรียนใช้การประเมินเป็นวิธีการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง การประเมินลักษณะนี้ มีจุดเน้นคือการใช้ผู้เรียนได้ใช้การประเมินตนเอง (self-assessment) เป็นกระบวนการเรียนรู้ชนิดหนึ่ง ผู้เรียนประเมินตนเองเป็นระยะๆ ในระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนจะได้ประเมินตนเองและแสวงหาแนวทางพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังมีโอกาสการประเมินเพื่อนร่วมชั้นเรียนและให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

โดยผู้เรียนควรตั้งคำถามตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเองดังต่อไปนี้

- 1) จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ของเราคืออะไร
- 2) เราได้ความรู้อะไรบ้างจากการเรียนรู้ในครั้งนี้
- 3) มีวิธีการเรียนรู้ในเรื่องนี้อย่างไร
- 4) มีความเข้าใจสาระสำคัญที่เรียนนี้อย่างไร
- 5) มีเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ของเราอย่างไรและประสบความสำเร็จตามเกณฑ์นั้นหรือไม่

- 6) มีวิธีการยกระดับผลการเรียนรู้ของเราในการเรียนครั้งต่อไปอย่างไร

การพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการประเมินตนเองนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญในการที่ผู้เรียนจะพัฒนาได้ด้วยตนเองในระยะยาว โค้ชควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ การให้ข้อมูลย้อนกลับต่อผู้เรียนอย่าง

ต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดต่างๆ ในการประเมินตนเองและแสวงหาแนวทางการพัฒนาตนเองย่อยซึ่งเป็นการส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิตของผู้เรียนอีกด้วย

การประเมินผลการเรียนรู้ (assessment of learning)

การประเมินผลการเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยโค้ชเป็นผู้ที่มีบทบาทหลักในการประเมิน โดยการประเมินจะมีลักษณะเป็นการประเมินรวบยอด (summative assessment) ที่ใช้วัตถุประสงค์หรือผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นมาตรฐานการประเมิน ตลอดจนใช้วิธีการและเครื่องมือประเมินที่มีคุณภาพเชื่อถือได้ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วการประเมินผลการเรียนรู้จะมีลักษณะที่เป็นทางการมากกว่าประเมินเพื่อการเรียนรู้ และการประเมินขณะเรียนรู้ ซึ่งอาจใช้เครื่องมือการประเมินที่มีคุณภาพ

จากการศึกษาการประเมินผลการโค้ชสรุปได้ว่า ผู้โค้ชควรใช้การประเมินผลการเรียนรู้ควบคู่กับการประเมินเพื่อการเรียนรู้และการประเมินขณะการเรียนรู้ เพื่อให้มีผลการประเมินที่หลากหลายสามารถใช้พัฒนาผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งใช้ข้อมูลจากการประเมินเป็นเพื่อแนวทางสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของของผู้รับการโค้ชอย่างต่อเนื่อง

ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มการรู้คิด

ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มเกสตัลท์ (Gestalt Theory)

ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มเกสตัลท์ (Gestalt Theory) ก่อตั้งขึ้นในประเทศเยอรมัน นำเสนอครั้งแรกโดย Christian von Ehrenfels (ค.ศ. 1859 - 1932) นักปรัชญาชาวออสเตรียน (Austrian) มีรากฐานทฤษฎีมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ของ David Hume, Johann Wolfgang von Goethe, Immanuel Kant, David Hartley, and Ernst Mach และ Max Wertheimer เป็นผู้ตั้งชื่อทฤษฎีการเรียนรู้เหล่านี้ว่า Gestalt มุ่งเน้นการศึกษาจิตและสมอง

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล (2558: 114-115) ได้สรุปหลักการของการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มเกสตัลท์ไว้ว่า จิตและสมองมีความเป็นองค์รวมและมีความเชื่อมโยงกัน นักจิตวิทยาคนสำคัญ คือ Max Wertheimer, Wolfgang Kohler, Kurt Koffka แนวคิดสำคัญของทฤษฎีนี้ คือการเรียนรู้ที่ติดต่อกันเกิดจากสิ่งเร้าต่างๆ การเรียนรู้ที่เกิดจากการเรียนรู้ในภาพรวมก่อนที่จะเรียนรู้รายละเอียด ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่ม Gestalt มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้ 1) บุคคลเรียนรู้สิ่งที่เป็นองค์รวมก่อนที่จะเรียนรู้ส่วนประกอบย่อยๆ ที่มีความเชื่อมโยงกับสิ่งที่เป็นองค์รวมอย่างเป็นระบบมีความเป็นพลวัต 2) การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางความคิดของแต่ละบุคคล บุคคลจะเรียนรู้ได้ก็ต้องใช้กระบวนการคิดอย่างหลากหลาย เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิด สังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การ

แก้ปัญหา 3) การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ 2 ลักษณะ คือ การรับรู้ หมายถึงการใช้ประสาทสัมผัสรับ สิ่งเร้า แล้วนำไปสู่กระบวนการคิดโดยสมองหรือจิตจะเชื่อมโยงสิ่งที่ได้รับรู้กับประสบการณ์เดิมแล้ววิเคราะห์ตีความและแสดงปฏิกิริยาตอบสนองสิ่งที่ได้รับรู้นั้น และการหยั่งเห็น หมายถึงการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลันจากการพิจารณาความเข้าใจเหตุและผลในภาพรวม 4) กฎการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ กลุ่มเกสตัลท์ มีพื้นฐานแนวคิดหลักคือบุคคลจะรับรู้สิ่งที่เป็นองค์รวมได้ดีกว่าส่วนประกอบย่อยๆ โดยอาศัยกฎการเรียนรู้สิ่งเร้าต่างๆ ต่อไปนี้ กฎการเรียนรู้ส่วนรวมและส่วนย่อย เป็นกฎที่ระบุว่าบุคคลจะรับรู้สิ่งที่เป็นส่วนรวมก่อนแล้วจึงรับรู้สิ่งที่เป็นส่วนย่อย กฎความคล้ายคลึงกัน เป็นกฎที่ระบุว่าบุคคลจะรับรู้สิ่งเร้าที่มีความคล้ายคลึงกันว่าเป็นกลุ่มเดียวกัน กฎแห่งความสมบูรณ์ เป็นกฎที่ระบุว่าบุคคลสามารถรับรู้สิ่งเร้าต่างๆ ได้ แม้ว่าสิ่งเร้าเหล่านั้นจะไม่สมบูรณ์ ถ้ามีประสบการณ์เดิมที่เพียงพอ กฎแห่งความใกล้เคียง เป็นกฎที่ระบุว่าบุคคลจะรับรู้สิ่งเร้าที่มีความใกล้เคียงกันว่าเป็นสิ่งเดียวกัน กฎแห่งความต่อเนื่อง เป็นกฎที่ระบุว่าบุคคลจะรับรู้สิ่งที่มีความต่อเนื่องกันเป็นลำดับมีเหตุผลสอดคล้องกัน 5) การเรียนรู้แบบหยั่งเห็น Kohler ได้ทำการทดลองพฤติกรรมการเรียนรู้ของลิงโดยวางกล้วยไว้ในระยะห่างที่ลิงเอื้อมไม่ถึง พร้อมกับวางท่อนไม้ท่อนสั้นและท่อนยาวไว้ ลิงนำไม้ท่อนสั้นไปสอยกล้วยแต่ไม่สามารถเอื้อมถึง ในที่สุดลิงเกิดความคิดที่จะนำไม้ท่อนยาวที่วางไว้ไปสอยกล้วยมากินได้ Kohler สรุปการทดลองนี้ว่า ลิงเกิดการเรียนรู้แบบหยั่งเห็นซึ่งเป็นการค้นพบวิธีการแก้ปัญหาได้ในทันที จาก การมองภาพรวมของปัญหา การใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การเชื่อมโยง และการจินตนาการผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น

สุรางค์ โค้วตระกูล (2545: 204) ได้สรุปหลักการของกลุ่มเกสตัลท์ ไว้ว่าเป็นการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการรู้คิดและความสำคัญของผู้เรียน โดยถือว่าการเรียนรู้เป็นผลของการที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและในกระบวนการเรียนรู้สิ่งเร้าที่สำคัญคือสิ่งเร้าที่ผู้เรียนรับรู้และการรับรู้เป็นปัจจัยสำคัญของการเรียนรู้ การเรียนรู้ไม่จำเป็นจะต้องเริ่มด้วยการลองผิดลองถูกเสมอไปผู้เรียนอาจเกิดการหยั่งรู้ในการแก้ปัญหาและแก้ปัญหาได้ทันทีโดยไม่ต้องให้แรงเสริม

แนวทางการโค้ชเพื่อการรู้คิดโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มเกสตัลท์ 1) ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดอย่างหลากหลาย เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมี วิจารณ์ญาณ การคิดสร้างสรรค์ เพราะการคิดเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้ 2) ให้ผู้เรียนเห็นภาพรวมของสิ่งที่เรียนรู้อีกก่อนแล้วจึงให้เรียนรู้ส่วนย่อยตามลำดับ เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ในส่วนย่อยจะเชื่อมโยงเข้ากับสิ่งที่เห็นภาพรวมทำให้เกิดความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้น 3) กระตุ้นให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย เพราะเมื่อผู้เรียนมีประสบการณ์มากจะยิ่งส่งเสริมการเรียนรู้และการคิดให้มีประสิทธิภาพ 4) จัดให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้ใหม่ให้สอดคล้องกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเพราะการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ จะทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น 5) จัดระบบให้ผู้เรียนเรียนรู้ไปตามลำดับเนื้อหาสาระให้มีความเชื่อมโยง

กัน 6) กระตุ้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงสิ่งที่เรารู้กับประสบการณ์เดิมของตนเองเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ บทเรียนได้ดียิ่งขึ้น 7) การกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดแบบองค์รวมเพื่อให้เห็นความเป็นระบบของเนื้อหา สาระที่เรียนตลอดจนความเชื่อมโยงกับสิ่งอื่นๆ

ทฤษฎีสถาน (Field Theory)

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2558: 116-117) ได้สรุปไว้ว่า ทฤษฎีสถาน (Field Theory) Kurt Zadek Lewin (ค.ศ. 1890 - 1947) นักจิตวิทยาชาวเยอรมัน - อเมริกัน ผู้คิดค้น และพัฒนาการวิจัยปฏิบัติการ (action research) กลุ่มพลวัตมีความเชื่อว่าการเรียนรู้ว่าเป็นสิ่งที่เกิด จากกระบวนการรับรู้และกระบวนการคิดเพื่อการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นการเรียนรู้เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลกับสิ่งแวดล้อม Lewin ระบุว่าสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้มี 2 ชนิด ได้แก่ 1) สิ่งแวดล้อมทาง กายภาพ และ 2) สิ่งแวดล้อมทางจิตวิทยา สิ่งแวดล้อมทั้ง 2 ดังกล่าว จะมีการเปลี่ยนแปลงใน ลักษณะที่เป็นพลวัต พฤติกรรมการเรียนรู้จะขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมในขณะปัจจุบันซึ่งจะแสดง ออกมาอย่างมีเป้าหมายและมีพลัง เมื่อบุคคลมีความต้องการที่จะเรียนรู้ สิ่งที่อยู่ในความต้องการ ที่จะ เรียนรู้มีพลังทางบวกและสิ่งที่ยอยู่นอกเหนือความต้องการที่เรียนรู้มีพลังเป็นลบ การเรียนรู้จะเกิดขึ้น เมื่อผู้เรียนมีพลังทางบวกซึ่งมาจากการอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

แนวทางการโค้ชเพื่อการรู้คิดโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีสถานของ Lewin 1) จัดสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งบรรยากาศทางกายภาพ บรรยากาศทางจิตวิทยาและบรรยากาศทาง สังคม 2) โค้ชควรมีบุคลิกภาพและพฤติกรรมการโค้ชที่ประทับใจของผู้เรียนทำให้โค้ชเข้าไปอยู่ใน ความสนใจของผู้เรียน (life space) ซึ่งช่วยทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น 3) กระบวนการ โค้ชควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล และสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้

ทฤษฎีเครื่องหมาย (Sign Theory)

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2558: 117-119) ได้สรุปไว้ว่า ทฤษฎีเครื่องหมายคิดค้น ขึ้นโดย Edward Chace Tolman (ค.ศ. 1886 - 1959) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ทฤษฎีเครื่องหมาย หรือทฤษฎีความคาดหวัง พัฒนามาจากทฤษฎีการแสดงพฤติกรรมไปสู่จุดมุ่งหมายของบุคคล มุ่งเน้นการเรียนรู้ที่เกิดมาจากความรู้ความเข้าใจ Tolman ระบุว่า การเรียนรู้เกิดการใช้เครื่องหมาย หรือความคาดหวัง เป็นเครื่องชี้นำพฤติกรรมของตนเองไปสู่การบรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ การเรียนรู้โดยใช้เครื่องหมายหรือความคาดหวัง เกิดขึ้นได้ 3 ลักษณะ ดังนี้ 1) การคาดหวังรางวัล 2) การเรียนรู้จากเครื่องหมาย สัญลักษณ์ สถานที่ 3) การเรียนรู้เป็นสิ่งที่เป็นามธรรม

แนวทางการโค้ชเพื่อการรู้คิดโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีเครื่องหมาย 1) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมี เป้าหมายในการเรียนรู้หรือความคาดหวังผลลัพธ์ของการเรียนรู้ ซึ่งอาจเป็นรางวัลที่ผู้เรียนต้องการ 2) ใช้เทคนิคการโค้ชเพื่อมุ่งตอบสนองความต้องการของผู้เรียนรายบุคคลเมื่อผู้เรียนได้รับการ ตอบสนองความต้องการแล้วจะเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น 3) ใช้พลังคำถามที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

จากความเข้าใจของ ตนเองมากกว่าการจดจำโดยขาดความเข้าใจ 4) กระตุ้นให้ผู้เรียนเป็นผู้กำหนด เป้าหมายและวิธีการเรียนรู้ของตนเองเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย กระตุ้นให้ผู้เรียนวางแผนการเรียนรู้ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง 5) ประเมินผลการไต่ซำจากการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ ออกมา สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้

ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Intellectual Development Theory)

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล (2558: 119-120) ได้สรุปไว้ว่า ทฤษฎีพัฒนาการทาง สติปัญญา พัฒนาขึ้นโดย Jean William Fritz Piaget (ค.ศ.1896 - 1980) นักจิตวิทยาชาว สวิตเซอร์แลนด์ Piaget มีความเชื่อว่าเด็ก ทุกคนเกิดมาพร้อมที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและ ธรรมชาติตลอดเวลา โดยการลงมือกระทำ การจัดระบบและการปรับตัวให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อม รอบตัวโดยการดูดซับและการปรับแต่ง จนเกิดความสมดุล เมื่อเกิดความสมดุลแล้วการเรียนรู้จึง เกิดขึ้น ซึ่งการดูดซับการปรับแต่งและความสมดุล มีสาระสำคัญคือการดูดซับเป็นการรับรู้ข้อมูลหรือ ประสบการณ์ใหม่ของคุณแล้วเก็บไว้ในโครงสร้างของสติปัญญา การปรับแต่งเป็นการเชื่อมโยง ประสบการณ์ใหม่กับประสบการณ์เดิมเพื่อทำความเข้าใจประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ ความสมดุลเป็น ผลจากการปรับแต่งประสบการณ์ใหม่กับประสบการณ์เดิมเข้าด้วยกันได้หรือเชื่อมโยงกันได้ ซึ่งหากมี ความสมดุลก็จะเกิดการเรียนรู้ตามมาแต่ในทางกลับกันถ้าปรับแต่งแล้วยังไม่สมดุลก็จะไม่เกิดการ เรียนรู้

แนวทางการไต่ซำเพื่อการรู้คิดโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Piaget 1) ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ที่คล้ายคลึงหรือเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิม 2) กระตุ้น ให้ผู้เรียนเชื่อมโยงประสบการณ์ใหม่กับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เพื่อให้กระบวนการปรับแต่งเกิด ความสมดุล ทำให้เกิดการเรียนรู้ 3) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวอย่าง ต่อเนื่อง 4) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้การลงมือกระทำหรือปฏิบัติจริงในสิ่งที่เรียนรู้และให้มีการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ 5) หากผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้สาระสำคัญในเรื่องใด ควรให้ข้อมูลพื้นฐานความรู้ สำหรับผู้เรียนแต่ละคน เพื่อให้สามารถใช้กระบวนการปรับแต่งจนเกิด ความสมดุล 6) ออกแบบการ ไต่ซำ เช่น การให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ การใช้พลังคำถาม การให้ข้อมูลย้อนกลับ ที่สอดคล้องกับ ธรรมชาติของผู้เรียน

ทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล (2558:120-122) ได้สรุปไว้ว่า Robert Mills Gagné (ค.ศ. 1916 - 2002) นักจิตวิทยาการศึกษาชาวอเมริกัน เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปในเรื่องของเงื่อนไขของการ เรียนรู้ กาเย่มีข้อสมมติฐานทางการเรียนรู้ว่าการเรียนรู้มีหลายระดับและประเภท แต่ละระดับและ ประเภทจำเป็นต้องใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งต้องมีการปรับเปลี่ยนให้มีความสอดคล้อง

กับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน จากความเชื่อดังกล่าวของกาเยนีได้ถูกนำไปประยุกต์ใช้เป็นรากฐานการวิจัยและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในทุกสาขาวิชาชีพ กาเยระบุว่าการเรียนรู้มี 5 หมวดหมู่ ได้แก่ 1) ทักษะทางปัญญา (intellectual skills) เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพและทักษะในการตอบสนองสิ่งเร้าต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล 2) กลยุทธ์การรู้คิด (cognitive strategies) เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูล การจัดกระทำข้อมูลและการตอบสนองข้อมูล เพื่อนำไปสู่การจดจำ การคิดและการเรียนรู้มีวิธีการจัดการเรียนรู้หลายวิธี เช่น การสร้างความสนใจ การระลึกสิ่งที่อยู่ในความทรงจำ การแก้ปัญหา การคิด เป็นต้น 3) การจำสารสนเทศ (verbal information) เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับการจดจำข้อมูลต่างๆ เช่น ชื่อบุคคล หน้าตา วัน เวลา สถานที่ หมายเลขโทรศัพท์ 4) ทักษะกลไกการเคลื่อนไหว (motor skills) เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวร่างกาย เช่น การเดิน การวิ่ง การขับรถ การว่ายน้ำ การวาดภาพ 5) เจตคติ (attitudes) เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับเจตจำนงที่นำไปสู่ความแตกต่างทางความคิด ความเชื่อ มุมมองที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคล

แนวทางการโค้ชเพื่อการรู้คิดโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย 1) ใช้วิธีการโค้ชอย่างหลากหลายตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน 2) ปรับเปลี่ยนวิธีการโค้ชไปตามระดับศักยภาพของผู้เรียนรายบุคคล โดยเนื้อหาสาระมีความเหมือนกันแต่ใช้วิธีการโค้ชแตกต่างกัน 3) เลือกใช้วิธีการโค้ชที่ตอบสนองธรรมชาติของการเรียนรู้ในแต่ละหมวดหมู่ 4) ใช้การโค้ชสอดแทรกในกระบวนการจัดการเรียนรู้ 5) ประเมินผลการโค้ชโดยมุ่งประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้และนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (A Theory of Meaningful Verbal Learning)

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2558: 123-125) ได้สรุปไว้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย พัฒนาขึ้นโดย David Paul Ausubel (ค.ศ.1918 – 2008) นักจิตวิทยาชาวอเมริกันมีความเชื่อว่าการเรียนรู้ใดๆ จะมีความหมายต่อผู้เรียนหากสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งที่เคยเรียนรู้มาก่อน เนื้อหาสาระใดๆสามารถจัดการเรียนรู้ให้กับเด็กได้แต่ต้องใช้วิธีการที่เหมาะสมกับศักยภาพของเด็กแต่ละคน เด็กแต่ละคนสามารถเรียนรู้ได้เมื่อมีความพร้อม Ausubel แบ่งวิธีการเรียนรู้ออกเป็น 4 ลักษณะ ได้แก่ 1) การเรียนรู้โดยการรับข้อมูลอย่างมีความหมาย (Meaningful Reception Learning) 2) การเรียนรู้แบบท่องจำโดยไม่ทราบความหมาย (Rote Reception Learning) 3) การเรียนรู้แบบค้นพบอย่างมีความหมาย (Meaningful Discovery Learning) และ 4) การเรียนรู้แบบค้นพบอย่างไม่มีความหมาย (Rote Discovery Learning) สิ่งที่ Ausubel ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้คือ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ ด้วยวิธีการรับสาร หรือวิธีการค้นพบควรเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ซึ่งมีปัจจัย 3 ประการ ได้แก่ 1) เนื้อหาสาระที่เรียนซึ่งเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน หรือ

เป็นสิ่งที่คล้ายคลึงกับสิ่งที่เคยเรียนรู้มาก่อน 2) ผู้เรียนมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรียนหรือไม่ก็ ต้องเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่คล้ายคลึงกัน และ 3) ความตั้งใจของผู้เรียน ในการที่จะเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับความรู้และประสบการณ์เดิมของตนเอง นอกจากนี้ Ausubel ได้ จำแนกการสร้างความหมายของการเรียนรู้ออกเป็น 3 วิธีการดังต่อไปนี้ 1) การสร้างความหมายของ การเรียนรู้ในลักษณะที่ผู้เรียนเป็นผู้รับข้อมูล (subordinate learning) เป็นการเรียนรู้จากการฟัง การดู การอ่าน 2) การสร้างความหมายของการเรียนรู้โดยการอนุมาน วิเคราะห์จัด กลุ่มสิ่งที่เรียนรู้ ใหม่ตามหลักเกณฑ์หรือความคิดรวบยอดที่กว้างขวางกว่า (superordinate learning) หรือการ สังเคราะห์ sub concept แล้วสรุปอ้างอิง (generalization) ไปสู่ main concept 3) การสร้าง ความหมายของการเรียนรู้โดยการใช้ความคิดที่มีความ หลากหลาย (combinatorial learning) เช่น การคิด วิเคราะห์การคิดเชื่อมโยงการสังเคราะห์แนวทางการได้ซึ่งเพื่อการรู้คิดโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ อย่างมีความหมายของ Ausubel 1) เลือกใช้วิธีการได้ซึ่งที่มีความสอดคล้องกับระดับความพร้อมและ ศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน 2) เชื่อมโยงเนื้อหาสาระกับความรู้และประสบการณ์เดิมตลอดจนวิถีชีวิต ของผู้เรียน 3) กระตุ้นให้ผู้เรียนตระหนักว่าสิ่งที่เรียนรู้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ ในชีวิตประจำวันได้ จริง 4) เชื่อมโยงและบูรณาการเนื้อหาสาระเข้ากับวิถีชีวิตของผู้เรียน 5) กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดทบทวนถึง ประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรียนหรือเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่ คล้ายคลึงกัน 6) กระตุ้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับหลักการหรือกฎเกณฑ์ที่เคยเรียนรู้มาแล้วรวม ทั้งความสัมพันธ์ของสิ่งที่เรียนรู้ใหม่กับสิ่งที่เคยเรียนรู้แล้ว 7) กระตุ้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์จัดกลุ่มสิ่งที่ เรียนรู้ใหม่ตามหลักเกณฑ์หรือความคิดรวบยอดที่กว้างขวางกว่า 8) กระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างความหมาย ของการเรียนรู้โดยกระบวนการคิดที่หลากหลาย 9) กระตุ้นการคิดอย่างเป็นระบบแก่ผู้เรียน

ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Bruner (Cognitive Learning Theory)

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2558: 125-127) ได้สรุปไว้ว่า ทฤษฎีพัฒนาการทาง สติปัญญาของ Bruner (เกิดเมื่อ ค.ศ. 1915) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้ศึกษาค้นคว้าด้านจิตวิทยา พัฒนาการทางสติปัญญา และได้พัฒนาองค์ความรู้ด้านจิตวิทยาการรู้คิด (Cognitive Psychology) และทฤษฎีการเรียนรู้ทางด้านการรู้คิด (Cognitive Learning Theory) อย่างเป็นรูปธรรม ยังมีความ เชื่อว่าบุคคลเลือกที่จะรับรู้สิ่งที่ตนเองสนใจและการเรียนรู้เกิดจากกระบวนการค้นพบด้วยตนเองและ จากการทำวิจัยเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการของเด็ก ในปี ค.ศ. 1966 เขาได้นำเสนอทฤษฎีพัฒนาการ ทางสติปัญญาไว้ว่า ลำดับขั้นการเรียนรู้ของบุคคลแบ่งออกเป็น 3 ขั้น ได้แก่ 1) ขั้นการเรียนรู้จากการ กระทำ (enactive stage) Bruner มีความเชื่อว่า การเรียนรู้ของบุคคลเริ่มจากการลงมือปฏิบัติ การ จับต้องสัมผัส ดังนั้นขั้นเรียนรู้จากการกระทำนี้ จึงเป็นขั้นของการเรียนรู้จากการใช้ประสาทสัมผัสรับรู้ สิ่งต่าง ๆ การลงมือกระทำ (action – based information) ในขั้นนี้เด็กสามารถจำพฤติกรรมที่ แสดงออกเพื่อให้เกิดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง 2) ขั้นการเรียนรู้จากความคิด (iconic stage) เป็นขั้นการเรียนรู้

จากภาพ (image - based) แทนของจริงหรือเหตุการณ์จริง นอกจากนี้เด็กยังสามารถเรียนรู้โดยการสร้างมโนภาพในใจได้ (a mental picture in the mind) 3) ขั้นการเรียนรู้สัญลักษณ์และนามธรรม (symbolic stage) บางครั้งเรียกว่า abstract stage เป็นขั้นการเรียนรู้สิ่งที่ซับซ้อนและเป็นนามธรรมได้โดยการใช้ภาษาเป็นสื่อการเรียนรู้ เด็กสามารถจดจำสิ่งที่เรียนในรูปของรหัสหรือสัญลักษณ์ โดยเด็กสามารถสร้างรหัสสัญลักษณ์ช่วยการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างหลากหลายในขั้นตอนนี้ความรู้ของเด็กจะถูกเก็บไว้ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น ภาษา สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ รูปภาพ เป็นต้น

แนวทางการโค้ชเพื่อการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพัฒนาการ ทางสติปัญญาของ Bruner

1) ใช้วิธีการโค้ชที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียนและให้ผู้เรียนสืบเสาะแสวงหาความรู้และเรียนรู้ด้วยตนเองตามระดับสติปัญญา 2) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งที่เป็นของจริงหรือการลงมือปฏิบัติจริงแล้วพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ที่เป็นนามธรรม 3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้สาระสำคัญตามลีลาการเรียนรู้ (learning style) ของผู้เรียน

จากการวิเคราะห์ทฤษฎีกลุ่มการเรียนรู้เพื่อการเรียนรู้คิดข้างต้นสามารถสรุปแนวทางการโค้ชเพื่อการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มการเรียนรู้ ดังนี้

1) กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดที่หลากหลายโดยเฉพาะการคิดขั้นสูง เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดอย่างเป็นระบบ

2) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายสอดคล้องกับประสบการณ์เดิมและวิถีชีวิตของผู้เรียน

3) กระตุ้นการมองภาพรวมและภาพย่อยที่มีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบซึ่งทำให้เห็นความซับซ้อนของสาระสำคัญในการเรียนรู้

4) จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทั้งบรรยากาศทางกายภาพ บรรยากาศทางจิตวิทยาและบรรยากาศทางสังคม

5) กระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และเห็นความสำคัญว่าสิ่งที่เรียนรู้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

6) กระตุ้นให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมาย วางแผน และใช้วิธีการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับกับธรรมชาติของตนเอง

7) กระตุ้นให้ผู้เรียนประเมินการเรียนรู้ของตนเองที่นำไปสู่ความเข้าใจที่ถูกต้องของตนเอง

8) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำหรือปฏิบัติจริงในสิ่งที่เรียนรู้และให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

9) ใช้วิธีการโค้ชอย่างหลากหลายตอบสนองความต้องการ ความสนใจและธรรมชาติของผู้เรียนและปรับเปลี่ยนวิธีการโค้ชไปตามระดับศักยภาพของผู้เรียน

10) ประเมินผลการโค้ชจากการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้และนำผลการประเมินมาพัฒนาผู้เรียน

จากการศึกษาการโค้ชเพื่อการรู้คิดบนฐานทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มการรู้คิดสรุปได้ว่า การโค้ชเพื่อการรู้คิดบนฐานทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มการรู้คิดมีหลากหลายทฤษฎีเช่น ทฤษฎีเครื่องหมาย ทฤษฎีสนาม ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มเกสตัลท์ ทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่ ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Bruner โดยทฤษฎีต่างๆมุ่งเน้นการกระตุ้น ส่งเสริม ชี้แนะให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดอย่างต่อเนื่อง โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดที่หลากหลายโดยเฉพาะการคิดขั้นสูง ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกนำทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่ มาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้โค้ชใช้วิธีการโค้ชที่หลากหลายสอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน ให้ผู้เรียนประเมินการเรียนรู้ของตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำหรือปฏิบัติจริงในสิ่งที่เรียนรู้และให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีการโค้ชโดยใช้เทคนิคที่หลากหลายและประเมินผลการโค้ชที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้และนำผลการประเมินมาพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

การจัดการเรียนรู้ที่ให้ข้อมูลกระตุ้นการเรียนรู้ (3F)

การให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ (feed - up)

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา (2558: 179-200) ได้กล่าวไว้ว่าการให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ (feed - up) เป็นการให้ข้อมูลพื้นฐานของการเรียนรู้ ได้แก่ จุดประสงค์ การเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ ภาระงาน (job and task) ตลอดจนวิธีการวัดและเกณฑ์การประเมินผล ที่ผู้โค้ชต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบก่อนที่จะเริ่มการเรียนการสอน นอกจากนี้ผู้โค้ชยังต้องสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้โดยเน้นแรงจูงใจภายใน (inner motivation) ชี้แจงให้ผู้เรียนเกิดความตระหนัก เห็นคุณค่าในสิ่งที่จะเรียนรู้ การให้ข้อมูลกระตุ้นการเรียนรู้เป็นสิ่งที่สำคัญของกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพราะผู้เรียนได้ทราบข้อมูลที่สำคัญก่อนที่จะเริ่มเรียน อีกทั้งยังมีแรงจูงใจและอยากเรียนรู้ การให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ เป็นการดำเนินการด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ มีวินัยในตนเอง (self - discipline) ทราบผลลัพธ์การเรียนรู้และแนวทางการเรียนรู้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพการให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ซึ่งให้ความสำคัญกับแรงจูงใจภายในที่ผู้เรียนเกิดความตระหนักและมีความต้องการในการเรียนรู้ด้วยความใฝ่เรียนรู้ของตนเอง มากกว่าปัจจัยจากภายนอก การให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้เป็นทักษะสำคัญอีกประการหนึ่งของโค้ช ที่จำเป็นต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะเป็นส่วน

สำคัญที่ทำให้ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้และกิจกรรมการพัฒนาตนเอง ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ แรงจูงใจภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้และกิจกรรมการพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง

แรงจูงใจ (motivation) คือการลงทุนส่วนตัวของบุคคลที่อยู่ภายในจิตใจ คือ แรงแค้นดาลใจ (inspiration) สร้างความต่อเนื่องการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นทรัพยากรส่วนตัว คือ ความสนใจการจัดการเวลา การใช้ความพยายามของแต่ละคนจนประสบความสำเร็จ ซึ่งทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ David I. McClelland ได้อธิบายไว้ว่าสิ่งจูงใจที่ทำให้บุคคลใช้ความพยายามในการทำงานต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จอย่างดีที่สุดตามที่ได้กำหนด จุดมุ่งหมายไว้นั้นประกอบด้วย 1) ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการกระทำการสิ่งต่างๆ อย่างเต็มทักษะของตนเองเพื่อการประสบความสำเร็จ บุคคลที่มีความต้องการใฝ่สัมฤทธิ์จะมีคุณลักษณะชอบทำงานที่ท้าทายทักษะ มีความรับผิดชอบสูง วางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ ตลอดจนต้องการข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาจากบุคคลรอบข้าง 2) ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation) เป็นความต้องการการยอมรับนับถือจากบุคคลอื่นเป็นส่วนหนึ่งของสังคมหรือกลุ่ม มีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่น บุคคลที่มีความต้องการความผูกพันจะมีคุณลักษณะของความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน และรักษาสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่นได้ดี 3) ความต้องการอำนาจ (Need for Power) เป็นความต้องการมีพลังอำนาจหรืออิทธิพลเหนือบุคคลอื่น บุคคลที่มีความต้องการพลังอำนาจสูงจะมีคุณลักษณะความเป็นผู้นำ กล้าตัดสินใจ ต้องการได้รับการยอมรับหรือยกย่องจากบุคคลอื่น ชอบการแข่งขันและเอาชนะ มีผลการวิจัยที่ใช้ทฤษฎีแรงจูงใจของ McClelland หลายผลงานที่ทำให้ เห็นว่าการใช้ทฤษฎีแรงจูงใจในด้านความต้องการความสำเร็จ สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างดี เช่น ผลการวิจัยของ Moor, Grabsch และ Rotter ที่ใช้ทฤษฎีแรงจูงใจของ McClelland กับผู้เรียนในโครงการ Leadership Living Learning Community ที่มหาวิทยาลัย Texas A&M ผลการวิจัยพบว่าจำนวนผู้เรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการที่จะพัฒนาความรู้ทักษะและความเป็นผู้นำของตนเองมีมากที่สุด รองลงมาคือแรงจูงใจด้านความผูกพัน และแรงจูงใจด้านความต้องการอำนาจ (Moor, Grabsch, and Rotter. 2010) การใช้แรงจูงใจสู่การลงมือทำเพื่อบรรลุความคาดหวัง เป้าหมายของผู้เรียน แต่ละคนมีหลายเป้าหมายในเวลาเดียวกัน เป้าหมายการเรียน เป้าหมายทางสังคม เป้าหมายของผู้สอนกับผู้เรียนไม่ตรงกัน ผู้สอนพึงยึดเป้าหมายผู้เรียนเป็นหลักในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเป้าหมายการเรียนรู้นี้ที่นำไปสู่ผลการเรียนที่ดี โค้ชควรให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้แก่ผู้เรียนเพื่อให้เกิดแรงจูงใจ ในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง การมีวินัยในตนเอง การกำหนดเป้าหมายของตนเอง การควบคุมตนเอง และการกำกับตนเอง การให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้สามารถทำได้หลายวิธีการตามบริบทและเป้าหมายของการโค้ช การให้ข้อมูลเพื่อ

กระตุ้นการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้านต่างๆ และจุดมุ่งหมายของการให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้มีดังต่อไปนี้

- 1) การสร้างแรงจูงใจภายในในการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยมุ่งให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้และพัฒนาจากความต้องการของตนเอง
- 2) กระตุ้นความต้องการและความสนใจในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองด้านต่างๆ เช่น ความรู้ ความประพฤติ ทักษะต่างๆ
- 3) กระตุ้นแรงบันดาลใจ (inspiration) ในการที่จะทำกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
- 4) กระตุ้นการคิดขั้นสูงซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนรู้และการสร้างสรรค์ นวัตกรรมของผู้เรียน
- 5) กระตุ้นวินัยในตนเอง (self - discipline) ประกอบด้วยการกำหนด เป้าหมายของตนเอง การกำกับตนเองและการควบคุมตนเองซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้
- 6) สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทั้งบรรยากาศทางกายภาพ บรรยากาศทางสังคม และบรรยากาศทางจิตวิทยา
- 7) สร้างความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้หรือกิจกรรมการพัฒนาตนเองต่างๆ ของผู้เรียน
- 8) ทำให้ผู้เรียนทราบผลลัพธ์การเรียนรู้และแนวทางการเรียนรู้ที่จะทำให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

การใช้คำถามเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ การให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้โดยใช้คำถามเป็นการตั้งคำถามที่ กระตุ้นความอยากรู้ของผู้เรียน มุ่งเน้นให้เกิดแรงจูงใจและความต้องการในการเรียนรู้ เป็นสำคัญ คำถามที่กระตุ้นการเรียนรู้ที่ดีสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้โดยตัวคำถามที่มีประสิทธิภาพส่วนใหญ่มักจะเป็นคำถามที่กระตุ้นการคิดสร้างสรรค์หรือการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งสามารถคิดได้อย่างกว้างขวางไม่มีขอบเขต จำกัดซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ต่อไป ลักษณะของคำถามจะมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้เรียนคิดในสิ่งที่ไม่น่าจะเป็นไปได้แต่ในความเป็นจริงแล้วสามารถเป็นไปได้ คำถามในลักษณะนี้จะดึงดูดความสนใจจากผู้เรียนได้เป็นอย่างดี การใช้คำถามเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ มุ่งกระตุ้นการคิดของผู้เรียนมากกว่าการได้คำตอบที่ถูกต้อง โค้ชต้องระมัดระวังว่าการตั้งคำถามในส่วนนี้ ไม่คาดหวังว่าผู้เรียนจะต้องตอบให้ถูกต้อง แต่เน้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาให้มากที่สุดและเกิดความอยากรู้ นี่คือนัยของจุดมุ่งหมายของการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ แนวทางการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ในบริบทของการจัดการเรียนการสอน โค้ชควรถามผู้เรียนทั้งชั้นเรียนโดยภาพรวมก่อนไม่ควรถามเฉพาะบุคคล เนื่องจากวัฒนธรรมการ

เรียนรู้ของผู้เรียนส่วนใหญ่จะกลัวการถูกตั้งคำถาม เมื่อผู้เรียนมีความมั่นใจและให้ความไว้วางใจได้ซึ้งมากขึ้นแล้วจึงถามคำถามผู้เรียนรายบุคคล การถามในภาพรวมทุกคนช่วยสร้างบรรยากาศแห่งความปลอดภัยได้ดี อีกทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้ใช้กระบวนการคิดหาคำตอบอีกด้วย

การใช้สื่อเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่โค้ชสามารถเลือกใช้ได้ตามความสนใจของผู้เรียนและสัมพันธ์กับสาระสำคัญที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ สื่อที่สามารถนำมาใช้กระตุ้นการเรียนรู้มีหลากหลายชนิด เช่น ของจริง รูปภาพ คลิปวิดีโอ เป็นต้น การเลือกใช้สื่อประเภทใดขึ้นอยู่กับบริบทสาระสำคัญที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ธรรมชาติผู้เรียนและจุดมุ่งหมายของการกระตุ้นการเรียนรู้ ในยุคปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสูงมาก มีสื่อที่อยู่ในโลกออนไลน์มากมายที่โค้ชสามารถคัดสรรมาใช้กระตุ้นการเรียนรู้ได้ การเลือกสื่อออนไลน์ควรสอดคล้องกับระดับพัฒนาการทางสติปัญญาของผู้เรียนด้วย สื่อแต่ละชิ้นมีความซับซ้อนในการวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจในระดับที่แตกต่างกัน กรณีที่เป็นเด็กเล็กควรใช้สื่อที่ตรงไปตรงมาไม่ซับซ้อน แต่ถ้าเป็นเด็กโตสามารถใช้สื่อที่ซับซ้อนมากขึ้นได้ การใช้สื่อในการกระตุ้นการเรียนรู้อาจมีการใช้คำถามร่วมด้วย เพื่อให้การกระตุ้นการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนได้ดูสื่อและตอบคำถามร่วมด้วยเพื่อนำไปสู่กระบวนการเรียนรู้ต่างๆต่อไป การเลือกสื่อออนไลน์มีข้อพึงระวังบางประการ เช่น สื่อที่มีความรุนแรงไม่ควรนำมาใช้ไม่ว่าด้วยเหตุผลใดๆก็ตาม เพราะการที่ผู้เรียนได้ดูสื่อที่มีความรุนแรง จะเกิดการรับรู้และจดจำไว้ในจิตใต้สำนึก ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าว ดังนั้นควรเลือกสื่อที่ไม่มีความรุนแรงแต่มีความสร้างสรรค์ ซึ่งการที่ผู้เรียนได้ดูสื่อที่สร้างสรรค์ช่วยให้สมองส่วนคิดทำงานในเชิงบวก เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการคิดสร้างสรรค์ต่อไป

การใช้เรื่องเล่าเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ การใช้เรื่องเล่าเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ใช้สำหรับการให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ที่โค้ชสามารถเลือกใช้ตามบริบทของการโค้ช การใช้เรื่องเล่าที่มีประสิทธิภาพสามารถกระตุ้นการเรียนรู้ การคิดขั้นสูงและมิติด้านจิตใจได้เป็นอย่างดีเรื่องเล่าที่ใช้ในการกระตุ้นการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพควรเป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นกับประสบการณ์ของโค้ช หรือเรื่องที่เกิดขึ้นจริงในอดีต หากโค้ชมีทักษะในการเล่าเรื่องที่มีอรรถรส จะยิ่งกระตุ้นการเรียนรู้ได้มากขึ้นเป็นอย่างมากอย่างไรก็ตามการใช้วิธีการเล่าเรื่องจะเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้จากการฟัง นั่นคือ ถ้าผู้เรียนชอบฟังแล้วการใช้วิธีการเล่าเรื่องจะสามารถกระตุ้นการเรียนรู้ได้ดีการเล่าเรื่องที่กระตุ้นการเรียนรู้ นั้น โค้ชจะต้องสอดแทรกสาระสำคัญเข้าไปในเนื้อเรื่อง เพื่อให้เรื่องที่เล่าสามารถเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้หรือทักษะที่ต้องปฏิบัติ การเล่าเรื่องไม่ใช่เล่าไปเรื่อย ๆ โดยไม่มีสาระสำคัญ การเล่าเรื่องโดยไม่มีสาระสำคัญ จะเป็นการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์และไม่สามารถกระตุ้นการเรียนรู้ได้เรื่องที่เล่าเป็นสิ่งสำคัญมากที่โค้ชจะต้องคัดสรรมาแล้วเป็นอย่างดี เรื่องที่นำมาเล่าควรมีเนื้อหาที่สร้างสรรค์ สามารถสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่

ดีงาม คติสอนใจได้ด้วยเพราะนอกจากจะกระตุ้นการเรียนรู้ได้แล้ว ยังสามารถพัฒนามิติทางด้านจิตใจได้อีกด้วยนับว่าเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า

การให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ใช้สำหรับกระตุ้นการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยโค้ชมีกิจกรรมที่ใช้เวลาไม่มากในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและความต้องการในการเรียนรู้ กิจกรรมการปฏิบัติสำหรับการกระตุ้นการเรียนรู้ เน้นการสร้างความตื่นตัวและความสนใจมากกว่าการฝึกทักษะการปฏิบัติในกระบวนการเรียนรู้โดยทั่วไป ลักษณะกิจกรรมการปฏิบัติในการกระตุ้นการเรียนรู้มีความ ท้าทายความคิดและจินตนาการของผู้เรียน ช่วยสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ที่สนุกตื่นเต้น กิจกรรมกระตุ้นการเรียนรู้ไม่ควรยากหรือง่ายเกินไป โค้ชควรเลือกให้เหมาะสมกับระดับทักษะของผู้เรียน หากกิจกรรมง่ายเกินไปก็จะไม่น่าสนใจและถ้ายากเกินไปจนไม่ทำให้สำเร็จได้กิจกรรมนั้นก็ไม่สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้ การกระตุ้นการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโค้ชควรใช้คำถามร่วมด้วยเพื่อให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดต่างๆ เกิดการเห็นคุณค่าและมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่จะเรียนรู้ต่อไป การใช้กิจกรรมให้ผู้เรียนปฏิบัติเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้จะมีประโยชน์อย่างมาก เพราะผู้เรียนจะได้ใช้ประสาทสัมผัสต่าง ๆ ของร่างกายในการทำกิจกรรม มีปฏิสัมพันธ์เชิงรุก อีกทั้งเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การเรียนรู้สาระสำคัญต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากได้มีประสบการณ์ตรงกับสิ่งที่กำลังจะเรียนรู้ การให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้โดยการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติเป็นภารกิจที่โค้ชจะต้องวางแผนและเตรียมการมาอย่างดี เพื่อให้การปฏิบัติของผู้เรียนนำไปสู่การเรียนรู้ในเชิง concept ซึ่งการเตรียมความพร้อมในส่วนนี้มีรายละเอียดมากกว่าการให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้โดยการตั้งคำถาม การใช้สื่อและการใช้เรื่องเล่า จากประสบการณ์ ที่ผ่านมามากไม่ค่อยพบบ่อยนักที่โค้ชจะใช้วิธีการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติในการให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ การให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้โดยการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัตินี้สามารถเชื่อมโยงกิจกรรมไปสู่กิจกรรมการเรียนรู้ที่แท้จริงได้ด้วย

กิจกรรมการให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ การให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้สามารถทำได้หลายวิธีการ โค้ชอาจใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่ง หรือใช้หลาย ๆ วิธีร่วมกันก็ได้ แต่ยึดจุดมุ่งหมายเกี่ยวกับแรงจูงใจแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ที่เป็นรากฐานของความสุขในการเรียนรู้เป็นสำคัญ โดยการให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้มีกิจกรรมสำคัญที่โค้ชควรดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- 1) สร้างความสนใจในการเรียนรู้
- 2) สร้างแรงจูงใจภายในในการเรียนรู้
- 3) สร้างเชื่อมั่นในตนเองให้กับผู้เรียน
- 4) สร้างแรงปรารถนาในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน
- 5) สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้
- 6) กระตุ้นวินัยเชิงบวก

- 7) สร้างความกระตือรือร้นและพร้อมเรียนรู้
- 8) กระตุ้นกระบวนการคิดขั้นสูงของผู้เรียน
- 9) สื่อสารผลลัพธ์ของการเรียนรู้ไปยังผู้เรียน
- 10) ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต่อการเรียนรู้
- 11) แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้
- 12) แจ้งภาระงานที่ผู้เรียนจะได้ปฏิบัติการเรียนรู้
- 13) แจ้งประเด็นและเกณฑ์การประเมินให้ผู้เรียนทราบโดยผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นและเกณฑ์การประเมินได้

จากการศึกษาเรื่องการให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ (feed - up) สามารถสรุปได้ว่าการให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ (feed - up) เป็นการดำเนินการด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้มีวินัยในตนเอง ทราบผลลัพธ์การเรียนรู้และแนวทางการเรียนรู้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ จุดมุ่งหมายของการให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ คือ การสร้างแรงจูงใจภายในในการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาจากความต้องการของตนเอง ซึ่งการให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้โดยใช้คำถามเป็นการตั้งคำถามที่กระตุ้นความอยากรู้ของผู้เรียน มุ่งเน้นให้เกิดแรงจูงใจและความต้องการในการเรียนรู้เป็นสำคัญ นอกจากนี้การให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้โดยใช้สื่อเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่โค้ชสามารถเลือกใช้ได้ตามความสนใจของผู้เรียนและสัมพันธ์กับสาระสำคัญที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ การใช้เรื่องเล่าเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ใช้สำหรับการให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ที่โค้ชสามารถเลือกใช้ตามบริบทของการโค้ช การใช้เรื่องเล่าที่มีประสิทธิภาพสามารถกระตุ้นการเรียนรู้ การคิดขั้นสูงและมีมิติด้านจิตใจได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้การให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ใช้สำหรับการกระตุ้นการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยมีกิจกรรมการโค้ชที่ใช้เวลาไม่มากในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและความต้องการในการเรียนรู้และที่สำคัญคือการให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้สามารถทำได้หลายวิธีการโค้ช อาจใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งหรือใช้หลาย ๆ วิธีร่วมกันก็ได้ แต่ต้องยึดจุดมุ่งหมายเกี่ยวกับแรงจูงใจแรงบันดาลใจในการเรียนรู้เป็นสำคัญ

การให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback)

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล (2558: 273-285) ได้กล่าวไว้ว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของผู้เรียน คุณภาพของผลงาน พฤติกรรม คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนโดยโค้ชทั้งก่อน ระหว่าง และภายหลังที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้หรือการทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยวิธีการที่

สร้างสรรค์ สอดคล้องกับธรรมชาติผู้เรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนทราบจุดแข็งและจุดที่ต้องปรับปรุงและพัฒนาตนเอง การให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีประสิทธิภาพ ช่วยทำให้ผู้เรียนเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ มองเห็นจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาตนเอง ทำให้สามารถพัฒนาความรู้ ทักษะ กระบวนการคิดและกระบวนการเรียนรู้ของตนเองได้เต็มตามศักยภาพ นอกจากนี้การที่ผู้เรียนได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจน ยังช่วยทำให้มีเป้าหมายในการพัฒนาตนเอง ให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้นอีกด้วย เนื่องจากการที่ผู้เรียนทราบจุดบกพร่องของตนเอง จะทำให้เขาสามารถวางแผน และกำหนดวิธีการพัฒนาตนเองได้ตรงตามรูปแบบการเรียนรู้ของตนเองได้ สำหรับการให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงสร้างสรรค์นั้นโค้ชจะใช้การสื่อสารเชิงบวก (positive communication) ด้วยความจริงใจทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษากายที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การปรับเปลี่ยนการกล่าวคำพูดจากแบบเดิมไปสู่แบบใหม่ที่สร้างสรรค์ การสะท้อนคิด (reflective thinking) เป็นการให้ผู้เรียนคิดไตร่ตรอง ทบทวน พิจารณาสິงต่างๆ อย่างรอบคอบ มีเหตุผลด้วยสติและปัญญา เป็นวิธีการทบทวนประสบการณ์จากการปฏิบัติของตนเอง เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ การสร้างความรู้ การค้นพบจุดเด่นและจุดที่ต้องปรับปรุงแก้ไขให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การสะท้อนคิดเป็นกระบวนการช่วยให้เกิดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดผ่านประสบการณ์ที่มีผลต่ออารมณ์และความรู้สึก ช่วยให้เกิดการหยั่งรู้และค้นพบตนเอง การเขียนบันทึกการสะท้อนคิดยังช่วยให้ค้นพบข้อเท็จจริงที่นำไปสู่การคิดอย่างมีวิจาร์ณญาณ การสะท้อนคิดช่วยพัฒนาการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย 6 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) สร้างความตระหนักใช้สถานการณ์กระตุ้นความรู้สึกและความคิด
- 2) ทบทวนและตระหนักถึงความรู้สึก บันทึกและแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- 3) ทบทวนข้อเท็จจริง เขียนบันทึกและนำไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- 4) หาข้อมูลวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจเหตุการณ์นั้น
- 5) ปรับเปลี่ยนการเรียนรู้ ปรับมุมมองความคิดจากการเรียนรู้
- 6) การนำความรู้จากการสะท้อนคิดไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่

การสะท้อนคิด 3 ระยะเวลา โค้ชสามารถใช้วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการให้ผู้เรียนสะท้อนคิดตนเองตลอดช่วงเวลาของการเรียนรู้ดังนี้ Reflection on action เกิดขึ้นหลังจากประสบการณ์เป็นการมอง ย้อนสถานการณ์เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีขึ้น Reflection in action เกิดขึ้นในขณะที่อยู่ในสถานการณ์ที่ไม่มี คำตอบชัดเจนและทำให้หยุดคิดเพื่อหาทางออกแก้ปัญหาขณะทำกิจกรรม Reflection for action เป็นการเปิดความคิดที่มุ่งจะวางแผนการแก้ปัญหาในอนาคต การสะท้อนคิดเป็นกระบวนการประมวลผลทางสมองเรียกว่า Mental model เริ่มจากการรับข้อมูลผ่านประสาทสัมผัสต่าง ๆ นำไปสู่การสังเกตข้อมูลและประสบการณ์ การเลือกข้อมูล การแปลระบบความหมายประมวลผลข้อมูล การกำหนดสมมติฐาน การสรุปและเกิดการยอมรับและความเชื่อ นอกจากนี้การ

สะท้อนคิดยังช่วยให้เกิดการคิดที่เป็นระบบ ที่มองเห็นความเป็นองค์รวมซึ่งถือว่าเป็นระบบใหญ่และ ส่วนที่เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ คือระบบย่อย มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

การสื่อสารเชิงบวกนับว่าเป็นปัจจัยความสำเร็จของการให้ข้อมูลย้อนกลับเพราะการสื่อสารเชิงบวกช่วยเพิ่มพลังการให้ข้อมูลย้อนกลับไปสู่ผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ให้ผู้เรียนยอมรับจุดที่ตนเองต้องปรับปรุง อีกทั้งยังช่วยทำให้เกิดแรงบันดาลใจและความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองอีกด้วย หลักการสื่อสารเชิงบวก มีดังนี้

1) ให้ความเอาใจใส่ต่อผู้เรียน ให้ความสำคัญกับผู้เรียนในฐานะที่เป็นมนุษย์ มีเกียรติ และศักดิ์ศรีที่ต้องให้ความเคารพ ให้ความสำคัญกับมิติทางด้านจิตใจที่อ่อนโยนในฐานะที่ยังเป็นเด็ก

2) ใช้ภาษากายที่มีประสิทธิภาพ ในการสื่อสารอารมณ์ ความรู้สึกถึงความห่วงใย ความรักและความปรารถนาดีต่อผู้เรียน เมื่อผู้เรียนเกิดการรับรู้ได้ว่าโค้ช มีความรักให้กับเขาผู้เรียนจะมีพลังในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างมาก

3) ใช้ภาษาเชิงบวก หลีกเลี่ยงคำตำหนิโดยภาษาเชิงบวกเป็นภาษาที่มีพลัง สามารถสร้างแรงบันดาลใจและความมุ่งมั่นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการพัฒนา ตนเอง ความเชื่อมั่น ความภาคภูมิใจ ไม่ใช่ภาษาในเชิงตำหนิเตือนหรือเปรียบเทียบกับผู้เรียนคนอื่น ๆ เพราะเป็นการบั่นทอนกำลังใจ ความเชื่อมั่นและทำลายความภาคภูมิใจในตนเองซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยส่งเสริมการเรียนรู้ที่สำคัญมาก

4) การสื่อสารในแนวราบเป็นการสื่อสารด้วยภาษาที่มีความเท่าเทียมกันระหว่างโค้ชและผู้เรียน ในลักษณะของสุนทรียสนทนาและการฟังอย่างลึกซึ้ง ไม่ด่วนตัดสินทำให้บรรยากาศการสะท้อนผลการประเมินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนไม่มีความหวาดกลัวที่จะรับทราบผลการประเมินมีโอกาสเลือกแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง กำหนดเป้าหมายและวิธีการพัฒนาตนเองโดยได้รับคำแนะนำจากโค้ช

5) การติดตามพัฒนาการของผู้เรียน เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้เรียน ทราบว่าโค้ชให้ความสำคัญใส่พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าตนเองเป็นบุคคลที่มีคุณค่าเป็นความหวังของโค้ช การไต่ถามถึง ความก้าวหน้าของการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง การให้กำลังใจทุกครั้งเมื่อผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่สะท้อนถึงการพัฒนาตนเองหรือการเสริมแรงทางบวกให้กับผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

ทักษะการชื่นชมเห็นคุณค่า (appreciation skills) เป็นทักษะสำคัญของโค้ชที่ทำหน้าที่โค้ช การชื่นชมและเห็นคุณค่าเป็นการสื่อสารระหว่างโค้ชและผู้เรียนอย่างสร้างสรรค์ ทำให้การโค้ชมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งยังเป็นการเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีอีกด้วย โดยทักษะการชื่นชมและเห็นคุณค่า มีดังต่อไปนี้

1) ประทับใจผลงาน โค้ชควรกล่าวด้วยเสียงแสดงความยินดี แววตาเป็นประกาย จะทำให้ลูกศิษย์เกิดความเชื่อมั่นในสมรรถนะของตน (self - efficacy)

2) ชื่นชอบพฤติกรรม เป็นการพูดระบุการกระทำ การพูดเรื่องราวที่ชัดเจนจะทำให้ลูกศิษย์รู้สึกภูมิใจในตนเอง (self - esteem) รู้ว่าอะไรที่ตนเองมีการพัฒนาและได้รับการยอมรับ

3) ชื่นชมลักษณะเป็นการกล่าวเชื่อมโยงผลงานหรือลักษณะนิสัยที่ติงามกล่าวด้วยน้ำเสียงเชื่อมั่น จะทำให้ลูกศิษย์รู้จักตัวเอง (self - realization) มีลักษณะนิสัยอย่างที่ควรรักษาไว้และพัฒนาต่อไป

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2560: 60-61) กล่าวว่าไว้ว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับของครูเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการใช้การประเมินเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน การตรวจงานของครูควรให้ข้อเสนอแนะแทนการให้เป็นคะแนนหรือเกรด เพื่อให้นักเรียนและครูสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าได้ การให้ข้อมูลย้อนกลับของครูควรมีลักษณะเชิงบวก ควรมีการชมเชย และระบุจุดเด่นของงาน ในขณะเดียวกันก็ควรให้การแนะแนวทางเพื่อการปรับปรุง ให้นักเรียนรู้ว่าจะสามารถพัฒนางานได้อย่างไร อย่างไรก็ตามครูไม่ควรสร้างบรรยากาศเชิงลบหรือทำให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณซ้ำเติมนอกจากการให้ผลสะท้อนกลับแล้ว ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แก้ไขตามข้อมูลย้อนกลับที่นักเรียนได้รับ โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับมีวัตถุประสงค์ดังนี้

- 1) เพื่อให้เกิดการพัฒนาและนำพาให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการเรียนรู้สู่คุณภาพ
- 2) เพื่อเป็นการกำกับและช่วยเหลือกระบวนการเรียนการสอน
- 3) เพื่อเป็นการสะท้อนกระบวนการสอนของครู ให้เห็นถึงพัฒนาการของนักเรียนอันจะนำไปสู่การพัฒนานักเรียนได้อย่างตรงตามความต้องการเป็นรายบุคคล
- 4) เพื่อเป็นการวินิจฉัยความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคล อันจะนำไปสู่การซ่อมเสริมตรงจุดที่มีความบกพร่อง
- 5) เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีอิสระโดยในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบ และสามารถเติมเต็มในส่วนที่ตนมีความบกพร่องได้อย่างยั่งยืน

ลักษณะของการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Type of Feedback and Their Purposes)

ฐานความคิดของครูในการให้ข้อมูลย้อนกลับ จะต้องมีความเชื่อว่าสิ่งที่นักเรียนได้ปฏิบัติหรือแสดงออกเป็นสิ่งที่มิใช่ผลจากการกระทำและความคิดของนักเรียน ครูจะเปลี่ยนแปลงเหตุผลนั้นของนักเรียนได้อย่างไร ด้วยวิธีการใด โดยเทคนิคในการให้ข้อมูลย้อนกลับสู่นักเรียนมีรายละเอียดดังนี้

1) เวลา (Timing) ช่วงเวลาในการให้ข้อมูลย้อนกลับต้องดำเนินการให้ทันกับการแก้ไขนักเรียน หากให้ข้อมูลย้อนกลับในระยะเวลาที่ช้าเกินไปจะทำให้นักเรียนเปลี่ยนความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเอง

ให้ไปสู่จุดหมายในการเรียนรู้ ช่วงเวลาในการให้ข้อมูลย้อนกลับไปสู่ผู้เรียนไม่ควรมีระยะเวลาเกินกว่า 2 สัปดาห์ หลังจากที่นักเรียนได้ทำการทดสอบ หรือได้ทำภาระงาน/ชิ้นงานนั้นไปแล้ว ทั้งนี้ในการให้ข้อมูลย้อนกลับสู่ผู้เรียนควรเป็นการสะท้อนผลที่เป็นจริงและสะท้อนผลสิ่งที่นักเรียน เข้าใจคลาดเคลื่อน หรือเข้าใจผิดพลาดจากองค์ความรู้

2) ปริมาณ (Amount) ข้อมูลย้อนกลับที่จะให้กลับไปสู่ผู้เรียนอย่างมีคุณภาพจะต้องมีจำนวนไม่มากหรือน้อยเกินไป จนทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้ ครูควรเลือกจุดที่จะให้ข้อมูลย้อนกลับที่สำคัญ ๆ ประมาณ 2-3 จุด เพื่อให้ผู้เรียนสามารถที่จะนำข้อมูลย้อนกลับไปใช้ในการพัฒนาตนเอง

ทั้งนี้ครูควรให้ข้อมูลย้อนกลับในส่วนที่เป็นจุดแข็งของผู้เรียนในปริมาณที่ใกล้เคียงกับจุดที่ควรพัฒนาของผู้เรียน โดยสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติอย่างยิ่งคือให้ข้อมูลย้อนกลับไปสู่ผู้เรียนโดยเฉาชิ้นงาน/ภาระงานที่นักเรียนทำได้ไม่ดีเพียงอย่างเดียว ครูต้องพยายามมองหาจุดเด่นหรือจุดแข็งของผู้เรียนให้ได้ เพื่อเป็นการให้กำลังใจกับนักเรียนในการพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน

3) วิธีการ (Mode) ครูต้องเลือกวิธีการในการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนด้วยวิธีการสื่อสารให้ผู้เรียนเข้าใจและรับรู้สิ่งที่ครูต้องการสื่อสารได้ง่าย เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเอง เช่น ผู้เรียนที่ไม่ชอบอ่านหรือมีปัญหาในการอ่านจับใจความ ครูควรให้ข้อมูลย้อนกลับโดยวิธีการพูดแก่ผู้เรียน ซึ่งถ้าครูให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยวิธีการเขียนกับนักเรียนกลุ่มนี้ ข้อมูลย้อนกลับก็จะไม่เกิดประโยชน์กับตัวนักเรียน ดังนั้น ครูควรจะต้องศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนความถนัดและความสนใจของผู้เรียนก่อนให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับที่ครูสะท้อนสู่ผู้เรียนจะเกิดประโยชน์กับตัวนักเรียนสูงสุด

4) ผู้เข้าร่วม (Audience) ครูต้องทำความเข้าใจในตัวผู้เรียน และกลวิธีในการนำเสนอข้อมูลย้อนกลับให้แก่ผู้เรียนเพื่อคุณภาพของข้อมูลย้อนกลับจะเกิดกับตัวผู้เรียนอย่างสูงสุด ทั้งนี้ครูต้องทำการพิจารณาว่าข้อมูลย้อนกลับใดที่ควรจะต้องนำเสนอให้กับผู้เรียนเป็นรายบุคคล หรือข้อมูลย้อนกลับ

ประเภทใดที่ควรจะนำเสนอให้ผู้เรียนรับทราบในรูปแบบของกลุ่ม เช่น ครูต้องการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคลในเรื่องเดียวกัน ที่มีความเหมือนหรือมีความคล้ายกัน ในผู้เรียนจำนวนหลาย ๆ คนนั้น ครูควรปรับเปลี่ยนวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับมาแนะนำให้ผู้เรียนได้รับทราบในรูปแบบของกลุ่มจะมีความเหมาะสมมากกว่า หรือในกรณีที่ครูต้องการให้ข้อมูลย้อนกลับสู่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แต่ในการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนต่อคนนั้นใช้เวลาามากก็ทำให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่อยากจะเรียนรู้ หรือเกิดอคติกับผู้เรียนคนนั้นไป

จากการศึกษาการให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) สามารถสรุปได้ว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเกี่ยวกับความสำเร็จและสิ่งที่จำเป็นต้องได้รับการ

พัฒนาหรือปรับปรุงแก้ไข ด้วยวิธีการที่สร้างสรรค์สอดคล้องกับธรรมชาติผู้เรียน โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ ช่วยทำให้ผู้เรียนเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีแรงบันดาลใจในการเรียนรู้มองเห็นจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาตนเอง ทำให้สามารถพัฒนาความรู้ ทักษะ กระบวนการคิดและกระบวนการเรียนรู้ของตนเองได้เต็มตามศักยภาพ โค้ชยังต้องอาศัยช่วงเวลาเลือกวิธีการและข้อมูลในการให้ข้อมูลย้อนกลับพร้อมทั้งทำความเข้าใจในตัวนักเรียนเพื่อคุณภาพของข้อมูลย้อนกลับ จะได้เกิดประโยชน์กับตัวนักเรียนอย่างสูงสุด นอกจากนี้การสื่อสารเชิงบวก ยังเป็นปัจจัยความสำเร็จของการให้ข้อมูลย้อนกลับ ช่วยเพิ่มพลังการให้ข้อมูลย้อนกลับ ไปสู่ผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โค้ชจะต้องมีทักษะการชื่นชมเห็นคุณค่า ช่วยให้การสื่อสารระหว่างโค้ชและผู้เรียนมีความสร้างสรรค์ เสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดี การให้ผลย้อนกลับที่เน้นการสะท้อนคิดและการถอดบทเรียนของผู้เรียน ช่วยทำให้โค้ชมีสารสนเทศเกี่ยวกับการรู้คิดของผู้เรียนที่ชัดเจนมากขึ้นสามารถนำมาโค้ชให้เกิดการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง

การให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอด (feed - forward)

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2558: 295-301) ได้กล่าวไว้ว่าการให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอด (feed - forward) ในมิติของการรู้คิดหรือ Cognitive Science เป็นการให้ข้อมูลสารสนเทศ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพมากขึ้นโดยมีจุดเน้นไปที่การเรียนรู้หรือการพัฒนา จะเกิดขึ้นในอนาคต (focus on future learning) มากกว่าการมองย้อนกลับไปที่ผลการเรียนรู้หรือผลงานที่เกิดขึ้นในอดีต การให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอดเป็นวิธีการพัฒนาผู้เรียนวิธีการหนึ่งโดยโค้ชให้ข้อมูลแก่ผู้เรียนว่าสิ่งที่ผู้เรียนควรจะมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในอนาคตคืออะไร เพื่อให้ผู้เรียนไปเรียนรู้และพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น บนพื้นฐานความรู้ ทักษะ สมรรถนะ และคุณลักษณะที่มีอยู่ในปัจจุบัน โดยที่อาจกระทำกับผู้เรียนทั้งชั้นเรียน กลุ่มเล็กหรือรายบุคคลก็ได้ การให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอด มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนทราบว่า การเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นในครั้งต่อไปคือเรื่องอะไร มีสาระสำคัญอย่างไร จะเรียนรู้อย่างไรจะต้องเตรียมความพร้อมในเรื่องใดเพื่อให้การเรียนรู้ครั้งต่อไปนั้นมีประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนี้การให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอดยังมุ่งให้ผู้เรียนแต่ละคนไปแสวงหาความรู้หรือเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มเติมให้มีความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจน มีทักษะที่คล่องแคล่วมากขึ้น ตามความสนใจของผู้เรียนในลักษณะการเรียนรู้ส่วนบุคคล (individualize learning) อีกด้วย ผู้โค้ชควรให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอดกับผู้เรียนอย่างหลากหลาย สอดคล้องกับระดับความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะของผู้เรียนอย่างเพียงพอและเหมาะสมที่ผู้เรียนจะพัฒนาตนเองได้ประสบความสำเร็จในแต่ละขั้นตอนของการเรียนรู้ การให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอดมีความสำคัญต่อผู้เรียนหลายประการ ดังนี้

- 1) ทำให้ผู้เรียนทราบประเด็น หัวข้อ สารสำคัญหรือทักษะที่จะเรียนรู้ ในการเรียนครั้งต่อไป ซึ่งมีความต่อเนื่องหรือเชื่อมโยงจากการเรียนรู้ในครั้งปัจจุบัน
- 2) ผู้เรียนสามารถกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเองได้ จากการที่เขาทราบว่าจะมีการเรียนรู้อะไรในการเรียนรู้ครั้งต่อไป
- 3) ผู้เรียนสามารถวางแผนการเรียนรู้และการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆที่สอดคล้องกับระดับทักษะและธรรมชาติของตนเอง เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ครั้งต่อไปได้
- 4) ผู้เรียนสามารถเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่จะมีการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าได้ จากการที่ทราบว่ามีการเรียนรู้อะไรในครั้งต่อไป
- 5) ผู้เรียนสามารถเตรียมการฝึกทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนา ทักษะใหม่ที่จะมีการเรียนรู้ได้
- 6) ผู้เรียนได้รับการพัฒนาวินัยในตนเองอย่างบูรณาการ ผ่านการเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ล่วงหน้า
- 7) ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เวลาในการเรียนรู้ โดยจะสามารถใช้เวลาในการเรียนรู้ในสิ่งที่เป็นสาระสำคัญได้มากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน

การให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอดมีวิธีการที่มีประสิทธิภาพหลายวิธีโดยมีวิธีที่สำคัญดังนี้

- 1) Concept mapping หรือผังมโนทัศน์ของบทเรียนที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ ก่อนที่จะเริ่มการเรียนรู้ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยมีความครอบคลุมทั้ง องค์ความรู้ ทักษะ กระบวนการเรียนรู้ สมรรถนะ และคุณลักษณะ ช่วยทำให้ผู้เรียนทราบว่าเมื่อสิ้นสุดการเรียนหน่วยการเรียนรู้ปัจจุบันแล้ว หน่วยการเรียนรู้ต่อไป คืออะไร มีประเด็นสำคัญอะไรบ้างที่จะต้องเรียนรู้
- 2) Learning outcomes mapping หรือผังผลการเรียนรู้ เป็นการแสดงผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละช่วงเวลาหรือในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ให้เห็นว่าเป็นอย่างไร มีพัฒนาการอย่างไร
- 3) Advance organizer เป็นการฉายภาพการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ครอบคลุมสาระสำคัญ กระบวนการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ วัสดุอุปกรณ์ที่จะต้องใช้ในการเรียนรู้ ระยะเวลา ตลอดจนวิธีการวัดและประเมินผลช่วยทำให้ผู้เรียนเห็นภาพของการเรียนรู้โดยรวมในการเรียนรู้ครั้งต่อไป
- 4) Power questions หรือการใช้พลังคำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนวินิจฉัยและพัฒนาตนเอง ชี้แนะประเด็นและวิธีการเรียนรู้หรือพัฒนาที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพิ่มแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ ให้กำลังใจผู้เรียนและเสริมพลังอย่างต่อเนื่อง
- 5) Cognitive guided หรือการชี้แนะทางการรู้คิด เป็นการกล่าวแนะให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดด้วยตนเองว่าตนเองควรมีพัฒนาการเรียนรู้ในอนาคต หรือในการเรียนรู้ครั้งต่อไป

เป็นอย่างไร วิธีการนี้เน้นกระบวนการคิดของผู้เรียนเป็นสำคัญ มากกว่าการบอกกล่าวจากโค้ช นับว่าเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพสูงสำหรับผู้เรียนที่มีวินัยในตนเอง (self - discipline) มีกระบวนการคิดวิเคราะห์ เนื่องจาก ผู้เรียนกลุ่มนี้จะคิดเองได้ว่าสิ่งที่โค้ชชี้แนะนั้นหมายความว่าอย่างไร

6) Group discussion หรือการอภิปรายกลุ่ม เป็นวิธีการที่โค้ชเปิด โอกาสให้ผู้เรียน แต่ละกลุ่มอภิปรายเกี่ยวกับกระบวนการทำงาน (process) ความก้าวหน้า (progress) และผลลัพธ์ (product) ของกลุ่มว่าจะต้องมีการพัฒนาให้ดีขึ้นในอนาคตอย่างไร ผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันจะร่วมกันวิเคราะห์จุดที่กลุ่มจะต้องพัฒนาโดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ต่างๆ ช่วยทำให้กลุ่มมีเป้าหมายในการพัฒนาการเรียนรู้ในอนาคตร่วมกัน

7) Classroom based - assessment เป็นการนำผลการประเมิน ระดับชั้นเรียนในปัจจุบันมาเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับการกำหนดประเด็นของการเรียนรู้ในอนาคต โดยโค้ชอาจจะเป็นผู้กำหนดด้วยตนเอง ในกรณีที่เป็นสิ่งที่สำคัญ จำเป็นและอาจจะให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดด้วยก็ได้ การให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอดด้วยวิธีการนี้ช่วยทำให้การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับระดับความรู้ทักษะของผู้เรียนที่มีอยู่ในปัจจุบัน

8) Root cause misconceptions analysis วิธีการนี้โค้ชจะนำผล การวินิจฉัยสาเหตุของความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนของผู้เรียน มาเป็นข้อมูลสารสนเทศในการให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ในอนาคตของผู้เรียน วิธีการนี้ส่วนมากมักจะใช้กับผู้เรียนเป็นรายบุคคลมากกว่าทั้งชั้นเรียน เนื่องจากการให้ข้อมูลจะมุ่งให้ผู้เรียนไปศึกษาเรียนรู้ เพิ่มเติมในประเด็นที่มีความเฉพาะเจาะจงตามความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนของผู้เรียน

9) Self - reflection หรือการสะท้อนคิดด้วยตนเอง เป็นวิธีการให้ผู้เรียนใช้การคิดสะท้อน (reflective thinking) เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิดและผลการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อค้นหาประเด็นที่ต้องปรับปรุงและ พัฒนาให้ดีขึ้นในอนาคต ผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการคิดจะสามารถตอบโจทย์ของโค้ชได้ว่าสิ่งที่จะต้องพัฒนาให้ดีขึ้นในอนาคตนั้นคืออะไร

10) Self - assessment เป็นการให้ข้อมูลโดยให้ผู้เรียนประเมินตนเองจากข้อมูลเชิงประจักษ์ ในประเด็นที่โค้ชเห็นว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาให้ดีขึ้นได้ด้วยตนเองในอนาคต เน้นให้ผู้เรียนค้นพบด้วยตนเอง โดยการประเมินนี้มีความแตกต่างจากการประเมินโดยทั่วไปในชั้น checking for understanding โดยการประเมินในส่วนนี้ มุ่งให้ผู้เรียนมองตนเองจนค้นพบว่า สิ่งที่ตนสามารถทำให้ดีขึ้นได้ในอนาคตคืออะไร ซึ่งเป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง เนื่องจากผู้เรียนกลุ่มนี้จะกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเองได้ดี

11) Dialogue หรือสุนทรียสนทนา เป็นการใช้การสนทนาพูดคุย ในประเด็นต่าง ๆ ของการเรียนรู้ในปัจจุบัน เพื่อนำไปสู่การกำหนดประเด็นและเป้าหมายของการเรียนรู้ในอนาคต วิธีการนี้โค้ชจะสนทนากับผู้เรียนเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ กระบวนการเรียนรู้ หรือกระบวนการคิดของ

ผู้เรียนในลักษณะกลุ่มเล็กหรือรายบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนคิดใคร่ครวญ ตรวจสอบ เกิดการรับรู้และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงจากด้านใน (transformative learning) และเป็นผู้กำหนดประเด็นการเรียนรู้และพัฒนาในอนาคตด้วยตนเอง วิธีการ Dialogue แตกต่างจากวิธี Self – reflection และ Self – assessment อย่างชัดเจนตรงที่วิธีการ Dialogue เป็นวิธีการที่โค้ชจะต้องให้การช่วยเหลือ ประคับประคองผู้เรียนให้ค้นพบด้วยตนเองมากกว่าวิธีการ Self – reflection และ Self – assessment

12) Peer coaching วิธีการนี้เป็นการให้ผู้เรียนที่เก่งกว่าทำหน้าที่เป็นโค้ชในลักษณะเพื่อนโค้ชเพื่อน ช่วยวิเคราะห์เพื่อนและกำหนดประเด็นสิ่งที่เพื่อนควรมีการเรียนรู้และพัฒนาในอนาคต วิธีการนี้จะต้องมั่นใจว่าเพื่อนที่เป็นโค้ชจะสามารถเป็นโค้ชที่ดีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ซึ่งกัน และกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่าการให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอด ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลสารสนเทศโดยโค้ช เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนา ตนเองให้มีคุณภาพมากขึ้น ภายหลังจากจัดการเรียนการสอน โดยมีจุดเน้นไปที่ การเรียนรู้หรือการพัฒนาจะเกิดขึ้นในอนาคตมากกว่าการมองย้อนกลับไปที่ผลการเรียนรู้หรือผลงานที่เกิดขึ้นในอดีต ซึ่งการให้ข้อมูล เพื่อการเรียนรู้ต่อยอดมีความสำคัญต่อผู้เรียนหลายประการโดยเฉพาะอย่างยิ่งการวางแผนการเรียนรู้ และการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเอง โดยมีวิธีการที่มีประสิทธิภาพหลายวิธี โดยมีวิธีที่สำคัญได้แก่ Concept mapping, Learning outcomes mapping, Advance organizer, Power questions, Cognitive guided, Group discussion, Classroom assessment – based, Root cause misconceptions analysis, Self – reflection, Self – assessment, Dialogue, Peer coaching นอกจากนี้การให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอดเพื่อเสริมสร้างการคิดขั้นสูงนั้น โค้ชสามารถกำหนดกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้เรียนไปเรียนรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองตามความสนใจ ได้ตามบริบทของการโค้ช ซึ่งสามารถช่วยเสริมสร้างการคิดขั้นสูงของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ที่ให้ข้อมูลกระตุ้นการเรียนรู้ (3F) ได้แก่ การให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ (feed - up) การให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) การให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอด (feed - forward) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำกระบวนการทั้งหมดมาประยุกต์ใช้ร่วมกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดที่ได้สังเคราะห์มา ดังนี้

ตารางที่ 3 ตารางแสดงขั้นตอนและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ให้ข้อมูลกระตุ้นการเรียนรู้ (3F) ร่วมกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นโค้ชเพื่อการรู้คิด

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด	การจัดการเรียนรู้ที่ให้ข้อมูลกระตุ้นการเรียนรู้ (3F)
1) ขั้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ (preparation)	การให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ (feed - up)
2) ขั้นการดำเนินการโค้ช(Coaching)	การให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ (feed - up)
3) ขั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ(implementation)	การให้ข้อมูลเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ (feed - up) การให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback)
4) ขั้นสรุปและประเมินผลการโค้ช(Conclusion & Evaluation)	การให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback)
5) ขั้นพัฒนาการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ (Development & applying)	การให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอด (feed - forward)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จุฬารัตน์ หัวหาญ (2558) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาทักษะในการปฏิบัติงานด้านการบริการสุขภาพ การวิจัยและพัฒนาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนารูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาทักษะของพยาบาลในการปฏิบัติงานด้านการบริการสุขภาพและเพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการโค้ชที่พัฒนาขึ้น ขั้นตอนการวิจัยประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์สภาพและประเมินความต้องการจำเป็นโดยทำการรวบรวมข้อมูลโดยการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการโค้ชโดยนำผลการศึกษาจากขั้นตอนที่ 1 มาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดของการพัฒนารูปแบบและกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบเป็นการนำรูปแบบการโค้ชที่สร้างขึ้นในขั้นตอนที่ 2 ไปทดลองใช้ เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ของรูปแบบการโค้ช โดย 1) ประเมินทักษะทางการโค้ช 2) ประเมินทักษะในการปฏิบัติงานด้านการบริการสุขภาพก่อนและหลังได้รับการพัฒนา และ 3) ประเมินความพึงพอใจของผู้ที่ทำหน้าที่โค้ชและผู้ที่ได้รับการโค้ช กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอนงานบุคลากรใหม่ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากพยาบาลในโครงการผลิตพยาบาลวิชาชีพเพิ่มเพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวน 27 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามชนิดตอบเองที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบเป็นการนำผลการทดลอง

รูปแบบการโค้ชในขั้นตอนที่ 3 มาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการโค้ชให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้นและพร้อมที่จะนำไปใช้ต่อไปผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการโค้ชที่ได้รับการพัฒนา ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก คือ 1) หลักการและวัตถุประสงค์หลัก 2) กระบวนการ และ 3) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ หลังจากทดลองใช้รูปแบบการโค้ชพบว่าผู้ที่ทำหน้าที่โค้ชมีทักษะในการโค้ชและสอนงาน ขณะที่ผู้รับการโค้ชมีทักษะในการปฏิบัติงานด้านการบริการสุขภาพเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .001$) ผู้ใช้ระบบการโค้ชและผู้รับบริการระบบการโค้ชมีความพึงพอใจสูงต่อการใช้รูปแบบการโค้ช ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการโค้ชที่พัฒนาขึ้นนี้ ส่งผลให้พยาบาลใหม่มีทักษะและมีทักษะในการปฏิบัติงาน การศึกษาครั้งต่อไปควรมีการพัฒนาในรูปแบบเพื่อให้สามารถใช้กับกลุ่มบุคลากรสุขภาพกลุ่มอื่นต่อไป

ดวงหทัย โสมไชยวงค์ (2557) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะครูประถมศึกษาของนักศึกษาวิชาชีพครู มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 20 คนได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่รูปแบบการเรียนการสอนคู่มือแผนการสอนแบบทดสอบ แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะในการจัดการเรียนรู้และคุณลักษณะเฉพาะของครูประถมศึกษาแบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และแบบบันทึกวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่า $\bar{X}$, S.D. ค่า T-score และการวิเคราะห์เนื้อหาผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบการเรียนการสอนมีชื่อว่า “3P-CA Model” มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.96/83.37 และ 2) มีประสิทธิผลโดยนักศึกษามีความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีพัฒนาการด้านทักษะในการจัดการเรียนรู้และคุณลักษณะเฉพาะของครูประถมศึกษาสูงขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมากและมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

จิตนรงค์ เอี่ยมสำอางค์ (2555) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของครูพณิชยกรรม มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาและตรวจสอบประสิทธิผลของรูปแบบการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการโค้ชและการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของครูพณิชยกรรม 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการโค้ชฯ ดำเนินการวิจัยด้วยการวิจัยและพัฒนาและประยุกต์ใช้การวิจัยแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่เป็นครูพณิชยกรรม จำนวน 6 คน และนักเรียนจำนวน 235 จากวิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการราชดำเนินกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ คู่มือรูปแบบการโค้ช แผนการโค้ช ปฏิทินการโค้ชแบบทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการโค้ชและการคิดวิเคราะห์ แบบประเมิน แบบบันทึกความคิดเห็นและแบบสังเกตพฤติกรรมการโค้ชและการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนและประเด็นการสนทนากลุ่ม ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ การวิเคราะห์เนื้อหาและสถิติแบบไม่อิงค่าพารามิเตอร์การทดสอบค่าที่และการวิเคราะห์เนื้อหาผลการวิจัย พบว่า 1. การพัฒนารูปแบบการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่พัฒนาขึ้นถูกเรียกว่ารูปแบบการโค้ชเอพีซีซีเอ็มพีอาร์อี ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ 1) หลักการและวัตถุประสงค์ 2) กระบวนการดำเนินการโค้ช 8 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและกำหนดประเด็นการพัฒนา ระยะที่ 2 การเตรียมการด้านความรู้และทักษะการปฏิบัติการโค้ชระยะที่ 3) การร่วมมือกันวางแผนและกำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนา ระยะที่ 4 การปฏิบัติการโค้ช ระยะที่ 5 การทบทวนระหว่างกระบวนการและอภิปรายไตร่ตรองสะท้อนคิด ระยะที่ 6 การดำเนินการปฏิบัติการโค้ชต่อ ระยะที่ 7 การทบทวนไตร่ตรองสะท้อนคิดและสรุปผล ระยะที่ 8 การประเมินผลการใช้รูปแบบการโค้ชร่วมกันและ 3) ปัจจัยสนับสนุน 2. ผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการโค้ช เอพีซีซีเอ็มพีอาร์อี พบว่า สมรรถภาพการโค้ช และการจัดการเรียนรู้ของครูที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์หลังการใช้รูปแบบการโค้ชสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการโค้ช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูพณิชยกรรมมีความเห็นว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ และทักษะในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมทั้งนักเรียนพณิชยกรรมมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของครูในระดับเห็นด้วยมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

วิงลิงสกี (Wengling, 2000) และแซนเดอร์ และรีเวอร์ (Sander and Rivers, 1996) (อ้างถึงในจิตตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์, 2555:149) ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของครูที่มีคุณภาพทางการศึกษาของผู้เรียน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า คุณภาพของผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยครูที่ได้รับการพัฒนาทางวิชาชีพมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าครูที่ไม่ได้รับการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการจัดการเรียนรู้ด้วยที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและส่งผลถึงคุณภาพของครูและผู้เรียน ดังงานวิจัยของ บรูซ (Bush, 1984) เซาเวอร์ (Shower, 1983) และทรูเดิล (Truesdale, 2003 อ้างถึงใน Knight, 2009: 197-198) ที่ได้นำหลักการและแนวคิดของการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในการพัฒนาครู ซึ่งประกอบไปด้วยการทำแบบให้ดู (Modeling) การให้ฝึกปฏิบัติ (Practice) และการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การช่วยเหลือครูให้นำความรู้ที่ได้รับจากการโค้ชมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพส่งผลให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

Yang Lizhou (2007, หน้า 92) ได้ศึกษาวิธีการสอนการออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน พบว่าการสอนการออกเสียงมีความสำคัญมากสำหรับการสอนภาษาต่างประเทศถ้าออกเสียงไม่ถูกต้องหรือเรียนไปจะมีผลกระทบต่อการเรียนรู้คำศัพท์และไวยากรณ์ด้วยการฝึกอ่านออกเสียงไม่ใช่แค่ฝึกในระยะแรกที่เริ่มเรียนภาษาต้องแก้การออกเสียงผิดของนักศึกษาทุกครั้งที่เกิดตลอดระยะเวลา 4 ปี การวิจัยเรื่องการเรียนเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนสำหรับนักเรียนมัธยมที่ประเทศไทยวิจัยได้ผลออกมาว่าสำหรับนักเรียนไทยที่เรียนเสียง วรรณยุกต์ภาษาจีนเสียงที่ยากที่สุดเป็นเสียงที่สองต่อจากนั้นเป็นเสียงที่สามเสียงที่สี่และเสียงที่หนึ่งตามลำดับหลังจากที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ปัญหาเหล่านี้แล้วได้ให้ข้อเสนอแนะว่าอันดับแรกในการฝึกออกเสียงวรรณยุกต์ต้องใช้เวลาให้มากเป็นพิเศษในการฝึกการออกเสียง ต่อมาคือการหาวิธีการสอนที่หลากหลายมาเพิ่มเติม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด สามารถพัฒนาให้ผู้รับการโค้ชหรือผู้เรียนมีทักษะและทักษะในการปฏิบัติงาน และมีพัฒนาการทางด้านการเรียนที่ดีขึ้นนอกจากนี้การจัดการเรียนรู้โดยใช้การโค้ชเพื่อการรู้คิดทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน การเรียน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดไปทดลองใช้กับนักเรียน

สรุป

สัทอักษรจีนเป็นตัวอักษรโรมันที่ใช้ในการกำกับเสียงของตัวอักษรจีน ใช้กำกับเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ แล้วประสมเสียงรวมกันเป็นคำอ่านของแต่ละคำ โดยมีการใช้คำทับศัพท์ที่เรียกกันว่า พินอิน ทักษะการอ่านสัทอักษรจีนถือว่าเป็นขั้นตอนแรกในการเริ่มต้นเรียนภาษาจีน ซึ่งนับว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด และปัญหาที่พบในการเรียนภาษาจีนมากที่สุดนั้นคือการอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง เมื่อผู้เรียนอ่านไม่ถูกจึงทำให้ผู้เรียนไม่กล้าใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร การเรียนเรื่องสัทอักษรภาษาจีนจึงมีความสำคัญอย่างมาก เมื่อผู้เรียนสามารถเรียนสัทอักษรภาษาจีนได้อย่างเข้าใจในขั้นตอนแรกแล้วก็จะทำให้สามารถอ่านออกเสียงและพูดภาษาจีนได้อย่างถูกต้องตามหลักมาตรฐานสากล และผู้วิจัยได้นำการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน โดยการโค้ชเพื่อการรู้คิด เป็นกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนในยุคใหม่ ที่ผู้สอนเปลี่ยนบทบาทจากผู้ที่ทำหน้าที่ป้อนข้อมูลให้กับผู้เรียนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ โดยมีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางความคิดและให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ผู้เรียนสนใจ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สามารถดึงศักยภาพของตนเองในด้านต่าง ๆ ออกมาได้อย่างเต็มกำลัง ผู้เรียนสามารถประเมินตนเอง แก้ปัญหาตัดสินใจและพัฒนาตนเองได้ ซึ่งจะแตกต่างจากการจัดการเรียนการสอนแบบเดิม โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้

ของผู้เรียนโดยผ่านเทคนิควิธีการสอนต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีแรงบันดาลใจในการแสวงหาความรู้ต่อไป ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไปจะต้องมีทั้งบทบาทของผู้เรียนและบทบาทของผู้สอน การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้และบทบาทของผู้สอนและผู้เรียนได้ดังนี้

1) ชั้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ (preparation)

บทบาทผู้สอน

เป็นขั้นที่ผู้สอนกำหนดเป้าหมายในการโค้ชผู้เรียนแต่ละคนอย่างชัดเจน ผู้สอนสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนนำเสนอความรู้เดิมและความรู้ใหม่ที่ต้องการ กระตุ้นให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมาย วางแผน และใช้วิธีการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับกับธรรมชาติของตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและมีความต้องการในการเรียนรู้ด้วยความใฝ่เรียนรู้ของตนเองโดยผ่านกระบวนการเทคนิคต่างๆที่หลากหลายและเหมาะสมในการกระตุ้นผู้เรียน โดยการใช้คำถาม การใช้สื่อ การใช้เรื่องเล่า หรือการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน และมีการวิเคราะห์และกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้

บทบาทผู้เรียน

เป็นผู้ได้รับการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ และสามารถประเมินตนเองถึงความรู้เดิมที่มีอยู่ กำหนดเป้าหมายและวางแผนการเรียนของตนเอง เพื่อนำไปสู่การเห็นคุณค่าและการใฝ่เรียนใฝ่รู้ในการเรียนของตนเอง โดยผ่านกระบวนการการใช้คำถาม การใช้สื่อ การใช้เรื่องเล่าหรือการลงมือปฏิบัติจริง และได้วิเคราะห์และกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

2) ชั้นการดำเนินการโค้ช (Coaching)

บทบาทผู้สอน

เป็นขั้นที่ผู้สอนถ่ายทอดความรู้โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทั้งบรรยากาศทางกายภาพ บรรยากาศทางจิตวิทยาและบรรยากาศทางสังคม โดยผ่านกระบวนการใช้เทคนิคการโค้ชเพื่อมุ่งตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ใช้พลังคำถามที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากความเข้าใจของตนเองมากกว่าการจดจำโดยขาดความเข้าใจ มีการปฏิบัติจากกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดที่หลากหลาย และคอยให้กำลังใจสนับสนุนผู้เรียนใช้การสื่อสารเชิงบวก รวมถึงสร้างและทำให้ผู้เรียนเกิดความไว้วางใจและการยอมรับซึ่งกันและกัน

บทบาทผู้เรียน

เป็นขั้นที่ผู้เรียนเป็นผู้รับความรู้ โดยเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้และบรรยากาศในการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยการฝึกปฏิบัติจากกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านเทคนิคกระบวนการต่างๆ ร่วมกันเป็นกลุ่มและรายบุคคล มีการใช้กระบวนการคิดหลากหลายโดยเฉพาะการคิดขั้นสูง เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดอย่างเป็นระบบ

3) ขั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ (implementation)

บทบาทผู้สอน

เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ โดยผู้สอนเป็นผู้จัดกิจกรรม สร้างบรรยากาศ จัดเตรียมสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ให้กับผู้เรียน ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมทั้งสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริงทั้งในและนอกห้องเรียนทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล ผู้สอนจะเป็นผู้ดูแล ช่วยเหลือ แนะนำ และติดตามผู้เรียน มีการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นระยะๆ ผ่านทักษะการสื่อสารเชิงบวกและทักษะการชื่นชมและเห็นคุณค่า

บทบาทผู้เรียน

เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้รับการช่วยเหลือ ดูแลให้คำปรึกษา แนะนำ และติดตาม อีกทั้งยังได้ฝึกปฏิบัติจริงจากใบงาน กิจกรรมต่างๆ จากสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริงทั้งในและนอกห้องเรียนทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล และได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นระยะๆ จากผู้สอน

4) ขั้นสรุปและประเมินผลการได้ (Conclusion & Evaluation)

บทบาทผู้สอน

เป็นขั้นที่ผู้สอนได้ร่วมกันสรุปความรู้และทักษะการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ที่ได้เรียนรู้ พร้อมทั้งมีการนำเสนอแนวทางในการประยุกต์ใช้ความรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สะท้อนผลการเรียนของตนเอง ว่าบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ด้วยวิธีการประเมินตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล เช่น การทดสอบ การซักถาม การประเมินผลงาน การสังเกตพฤติกรรม แล้วนำผลการประเมินมาพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องมีพัฒนาการที่ดีขึ้นหรือไม่ และผู้สอนมีการให้ข้อมูลย้อนกลับถึงผลการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ทั้งหมด

บทบาทผู้เรียน

เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้สรุปความรู้ที่ได้รับมา ร่วมกันกับผู้สอน และผู้เรียนได้วิเคราะห์ตนเอง เพื่อที่จะได้สะท้อนและประเมินผลการเรียน ผลการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ของตนเองว่าสอดคล้องกับ

วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ผู้เรียนจะได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้สอนถึงผลการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ของตนเอง

5) **ขั้นพัฒนาการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ (Development & applying)**

บทบาทผู้สอน

ผู้สอนให้ข้อมูลแก่ผู้เรียนว่าสิ่งที่ผู้เรียนควรมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในอนาคตคืออะไร เพื่อให้ผู้เรียนไปเรียนรู้และพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้นและสามารถนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวันได้ มีคุณภาพมากขึ้นในอนาคตบนพื้นฐานความรู้และทักษะต่างๆ โดยใช้กระบวนการวิธีที่หลากหลายเช่น การอภิปรายกลุ่ม (Group discussion) การใช้พลังคำถาม (Power question) และยังให้ผู้เรียนทราบว่า การเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นในครั้งต่อไปคือเรื่องอะไร มีสาระสำคัญอย่างไร ผู้เรียนจะเรียนรู้อย่างไร จะต้องเตรียมความพร้อมในเรื่องใดเพื่อให้การเรียนรู้ครั้งต่อไปนั้นมีประสิทธิภาพสูงสุด

บทบาทผู้เรียน

ผู้เรียนจะได้รับข้อมูลการเรียนรู้ต่อยอดถึงผลการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเองว่าควรจะมีพัฒนาการด้านใดให้ดีขึ้นในอนาคต เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นกว่าเดิมในอนาคต โดยเป็นการสะท้อนผลจากผู้สอน เพื่อนร่วมชั้นเรียนและตัวผู้เรียนเอง และผู้เรียนจะได้ทราบถึงเรื่องที่เรียนรู้ในครั้งต่อไปจะได้สามารถเตรียมตัวในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีแบบแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Pre-Experimental Designs) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและสอบหลัง (One-Group Pretest-Posttest Designs) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) เพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด
- 2) เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด
- 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด โดยมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธสิทธิ์อุปถัมภ์” ตำบลรางหวาย อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 8 เป็นหน่วยการวิเคราะห์ (Unit of analysis) ซึ่งมีรายละเอียดและขั้นตอนในการวิจัยดังนี้

การดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดของการดำเนินการวิจัยไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมโครงการวิจัยเป็นการศึกษาเอกสาร ตาราง ข้อมูล สถิติ ปัญหา วรรณกรรม รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ การปรับปรุงคุณภาพของเครื่องมือ และการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินงานตามโครงการวิจัย เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยใช้เครื่องมือ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีน และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการรู้คิด ที่พัฒนาจากการนำไปทดลองสอน รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และนำมาตรวจสอบความถูกต้องวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการวิจัย เป็นขั้นตอนการเสนอผลการวิจัยต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง จัดพิมพ์รายงานฉบับร่างเพื่อเสนออนุมัติโครงการวิจัยปรับปรุงแก้ไข ตามที่คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เสนอแนะ และส่งรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธสิทธิ์อุปถัมภ์” ตำบลรางหวาย อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 52 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนเน้นภาษาจีน จำนวน 5 คน โรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธสิทธิ์อุปถัมภ์” ตำบลรางหวาย อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ที่ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

- 1 ตัวแปรต้น (independent variables) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด
- 2 ตัวแปรตาม (dependent variables) ได้แก่
  - 2.1 ความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีน
  - 2.2 ความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีน
  - 2.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ หน่วยที่ 1 汉语拼音。หน่วยที่ 2 自我介绍。หน่วยที่ 3 身体部位。กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาจีน) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธสิทธิ์อุปถัมภ์”

ระยะเวลาในการทดลองใช้หลักสูตร

ในการวิจัยครั้งนี้ได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ ไปทดลองใช้ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยใช้เวลาสอน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมจำนวน 15 ชั่วโมง

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีแบบแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน(Pre-Experimental Designs) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและสอบหลัง (One-Group Pretest-Posttest Designs)

		T ₁	X	T ₂
T ₁	แทน	การทดสอบความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีน ก่อนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด		
X	แทน	การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด		
T ₂	แทน	การทดสอบความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีน หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด		

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาจีน) หน่วยที่ 1 汉语拼音。หน่วยที่ 2 自我介绍。หน่วยที่ 3 身体部位。ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด จำนวน 5 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีน จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (pretest) และหลังเรียน (posttest) โดยเป็นข้อสอบแบบปรนัย
3. แบบบันทึกหลังการเรียน(Journal Writing) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

การสร้างและพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือต่างๆที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียด วิธีการและขั้นตอนในการสร้างและพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาจีน) หน่วยที่ 1 汉语拼音。หน่วยที่ 2 自我介绍。หน่วยที่ 3 身体部位。ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ช จำนวน 5 แผน โดยสอนแผนละ 3 ชั่วโมง มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.1. ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในด้านมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้

เรื่อง มารู้จักภาษาจีนและพบกันครั้งแรก ศึกษาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด ระยะเวลา 15 ชั่วโมง โดยมีองค์ประกอบดังนี้ สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ตารางแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้/เนื้อหา	ผลการเรียนรู้	เวลาเรียน
1 汉语拼音。	声母 韵母和声调 พยัญชนะ สระ และเสียง	1) เข้าใจและรู้จักความแตกต่างระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทยในเรื่อง การอ่านออกเสียง พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ในรูปแบบของพื้นฐาน 2) ฟังและอ่านออกเสียงพยัญชนะ เสียงสระ วรรณยุกต์ ในรูปแบบของพินอิน	3
2 汉语拼音。	声母 韵母和声调 พยัญชนะ สระ และเสียง 汉子的故事 ความเป็นมาของตัวอักษรจีน และหลักการเขียนอักษรจีนเบื้องต้น	1) สามารถเขียนพินอินในรูปแบบคำภาษาจีนได้ถูกต้อง 2) สามารถเขียนและแปลความหมายคำศัพท์ง่ายๆได้ถูกต้อง	3
3 汉语拼音。	课堂用语 ภาษาที่ใช้ในห้องเรียน	1) อ่านออกเสียงคำกลุ่มคำในรูปแบบของพินอินได้อย่างถูกต้อง 2) สามารถเขียนและแปลความหมายคำศัพท์ง่ายๆได้ถูกต้อง	3
4 自我介绍	你好 การทักทาย 自我介绍 การแนะนำตัวเอง	1) สามารถพูดทักทายเป็นภาษาจีนได้ 2) สามารถพูด และเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลใกล้ตัว	3

แผนการจัดการ เรียนรู้	สาระการเรียนรู้/เนื้อหา	ผลการเรียนรู้	เวลาเรียน
5 身体部位。	身体的部位 คำศัพท์อวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกาย 会话身体部位 บทสนทนาเรื่องอวัยวะใน ร่างกาย	1) สามารถฟัง อ่านและแปลความหมาย ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ง่ายๆได้ 2) สามารถพูด และเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลใกล้ตัว	3
รวม			15

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ เสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และให้คำแนะนำ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวัดผล ด้านเนื้อหาและด้านการสอน จำนวน 5 คน ตรวจสอบความถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ในด้านการวัดผล เนื้อหา กิจกรรมการ เรียนรู้ สื่อ การวัดและประเมินผล ของแผนการจัดการเรียนรู้ แล้ววิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ถ้าค่า IOC มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558 : 177) แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นใช้ได้ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีความสอดคล้อง

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีความสอดคล้องหรือไม่

-1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นไม่มีความสอดคล้อง

นำคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

R หมายถึง คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ทั้งนี้แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ช มีรายการประเมิน 9 ด้านได้แก่ 1) ด้านผลการเรียนรู้ 1 ข้อ 2) ด้านสาระสำคัญ 2 ข้อ 3) ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ 2

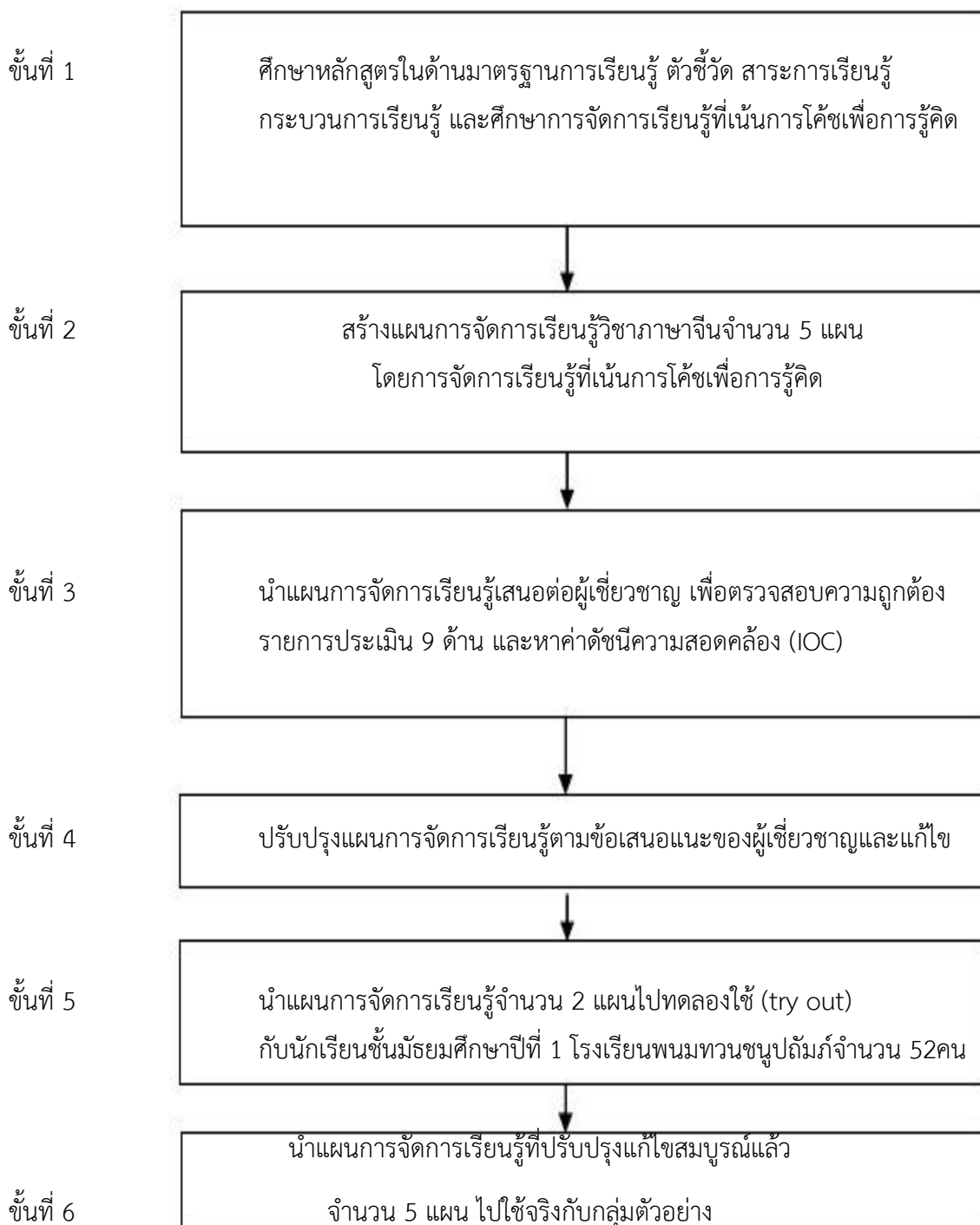
ข้อ 4) ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 1 ข้อ 5) ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 1 ข้อ 6) ด้านสาระการเรียนรู้ 1 ข้อ 7) ด้านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ข้อ 8) ด้านสื่อการเรียนรู้ 2 ข้อ 9) ด้านการวัดและประเมินผล 2 ข้อรวมจำนวน 17 ข้อ ผลตรวจสอบพบว่าได้ดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence : IOC) ได้ค่าที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ มีค่ารายข้ออยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือพฤติกรรม สามารถนำไปใช้ได้ ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะและให้ปรับปรุง ในประเด็นของจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ และในประเด็นการวัดและประเมินผลให้มีเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 2 แผนไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพนมทวนชนูปถัมภ์ ซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นเดียวกันและมีสภาพการจัดการเรียนการสอนที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งพบว่าระยะเวลาในการทำกิจกรรมกลุ่มน้อยเกินไป ต้องเพิ่มเวลาหรือจัดกิจกรรมให้กระชับมากยิ่งขึ้น

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้ว นำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนเน้นภาษาจีน จำนวน 5 คน โรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธสิทธิ์อุปถัมภ์” ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ดังรายละเอียดแผนภูมิที่ 2

ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

แผนภูมิที่ 2 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

2. การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีน เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยสร้างตารางกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบ เพื่อใช้เป็นแนวทางในสร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก (Multiple Choice test) จำนวน 30 ข้อ ต้องการใช้จริงจำนวน 20 ข้อ ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์ข้อสอบจากหลักสูตรและผลการเรียนรู้ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 5 ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบ

ผลการเรียนรู้	ความรู้ ความจำ	ความ เข้าใจ	การ นำไปใช้	การวิเคราะห์
1) ฟังและอ่านออก ออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ในรูปแบบของพินอิน	-	1	1	-
2) เข้าใจและรู้จักความแตกต่างระหว่างภาษาจีนกับ ภาษาไทยในเรื่อง การออกเสียง พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ในรูปแบบของพื้นฐาน	3	-	-	
3) อ่านออกเสียงคำกลุ่มคำในรูปแบบของพินอินได้ อย่างถูกต้อง	-	1	1	-
4) สามารถเขียนพินอินในรูปแบบคำศัพท์ภาษาจีน ได้ถูกต้อง	-	-	1	-
5) สามารถเขียนและแปลความหมายคำศัพท์ต่างๆ ได้ถูกต้อง	-	-	3	2
6) สามารถพูดทักทายเป็นภาษาจีนได้	-	-	1	-
7) พูด และเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลใกล้ตัว	-	-	1	1
8) สามารถฟัง อ่านและแปลความหมายข้อมูล เกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวง่ายๆได้	-	-	2	2
รวม	3	2	10	5
	20			

ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีน มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาผลการเรียนรู้ ของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) จากหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพนมทวนพิทยาคมฯ

2.2 ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ จากเอกสารหลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาวิเคราะห์ในการกำหนดประเด็นการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีน ให้ครอบคลุมผลการเรียนรู้เกี่ยวกับความสามารถการอ่าน ที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีน ซึ่งเป็นการวัดความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีนจำนวน 30 ข้อ ต้องการใช้จริงจำนวน 20 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีนและตารางวิเคราะห์แบบทดสอบ ไปให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบและให้คำแนะนำและนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งมีประเด็นปรับปรุงแก้ไขดังนี้

2.4.1 แก้ไขคำตอบที่มีความคล้ายคลึงกันจนนักเรียนเกิดความสับสน

2.5 นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการวัดผล ประเมินผล และการจัดการเรียนการสอน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาที่ตรงของเนื้อหา (content validity) และนำตารางวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนี ความสอดคล้อง โดยเลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นสอดคล้องกับผลการเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นสอดคล้องกับผลการเรียนรู้หรือไม่

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้

ค่าดัชนี IOC (Index of Item Objective Congruence : IOC) ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้ว มีค่ารายข้ออยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 แสดงว่าข้อคำถามในแบบทดสอบมีความเหมาะสมหรือสอดคล้องกับจุดประสงค์

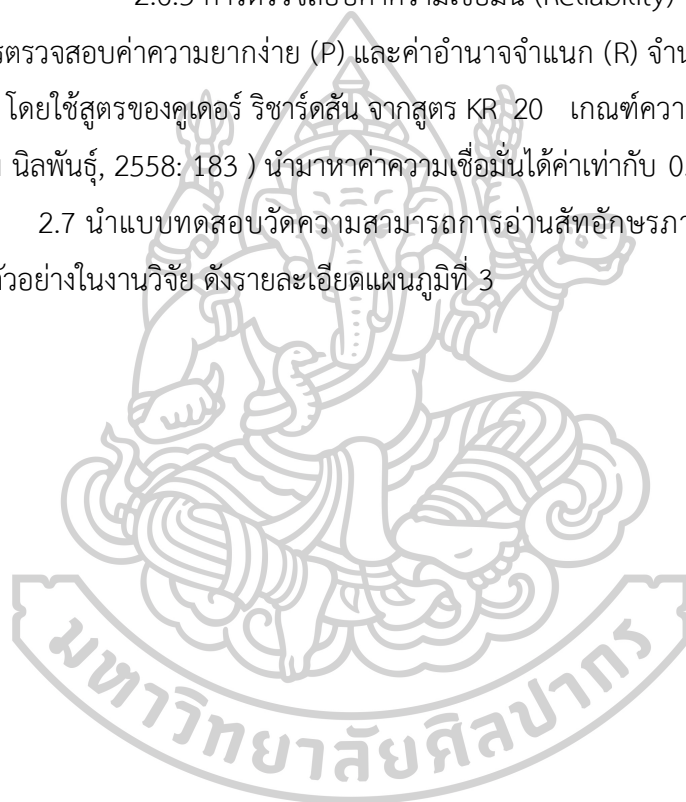
2.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสัทอักษร ที่ได้รับการตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว นำไปทดลองใช้ (try out) เพื่อตรวจสอบหาคุณภาพของแบบทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพนมทวนชนูปถัมภ์ ตำบลพนมทวน อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ หาค่าความยาก-ง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (R) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

2.6.1 การตรวจสอบความยากง่าย (P) โดยมีเกณฑ์กำหนดค่าความยากง่าย คือ 0.20 - 0.80 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) นำข้อสอบจำนวน 30 ข้อนำมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายคัดเลือกข้อสอบที่นำมาใช้จริงจำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.60 - 0.80

2.6.2 การตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก (R) โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ถือว่าข้อสอบสามารถจำแนกนักเรียนเก่งและอ่อนได้ดี (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) จากการวิเคราะห์ข้อสอบจำนวน 30 ข้อพบว่า มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 - 0.53

2.6.3 การตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้วิจัยเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์การตรวจสอบค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) จำนวน 20 ข้อ เป็นข้อสอบปรนัย 20 ข้อ โดยใช้สูตรของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน จากสูตร KR 20 เกณฑ์ความเชื่อมั่น ตั้งแต่ 0.75 - 1.00 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 183) นำมาหาค่าความเชื่อมั่นได้ค่าเท่ากับ 0.765

2.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีน ไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย ดังรายละเอียดแผนภูมิที่ 3

สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีน

แผนภูมิที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีน

3. แบบบันทึกหลังการเรียนรู้ (Journal Writing) ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการเรียนรู้คิด โดยให้นักเรียนเขียนบันทึกหลังจากการจัดการเรียนการสอนแต่ละสัปดาห์จำนวน 5 สัปดาห์ โดยเป็นคำถามปลายเปิดเรื่อง ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการ

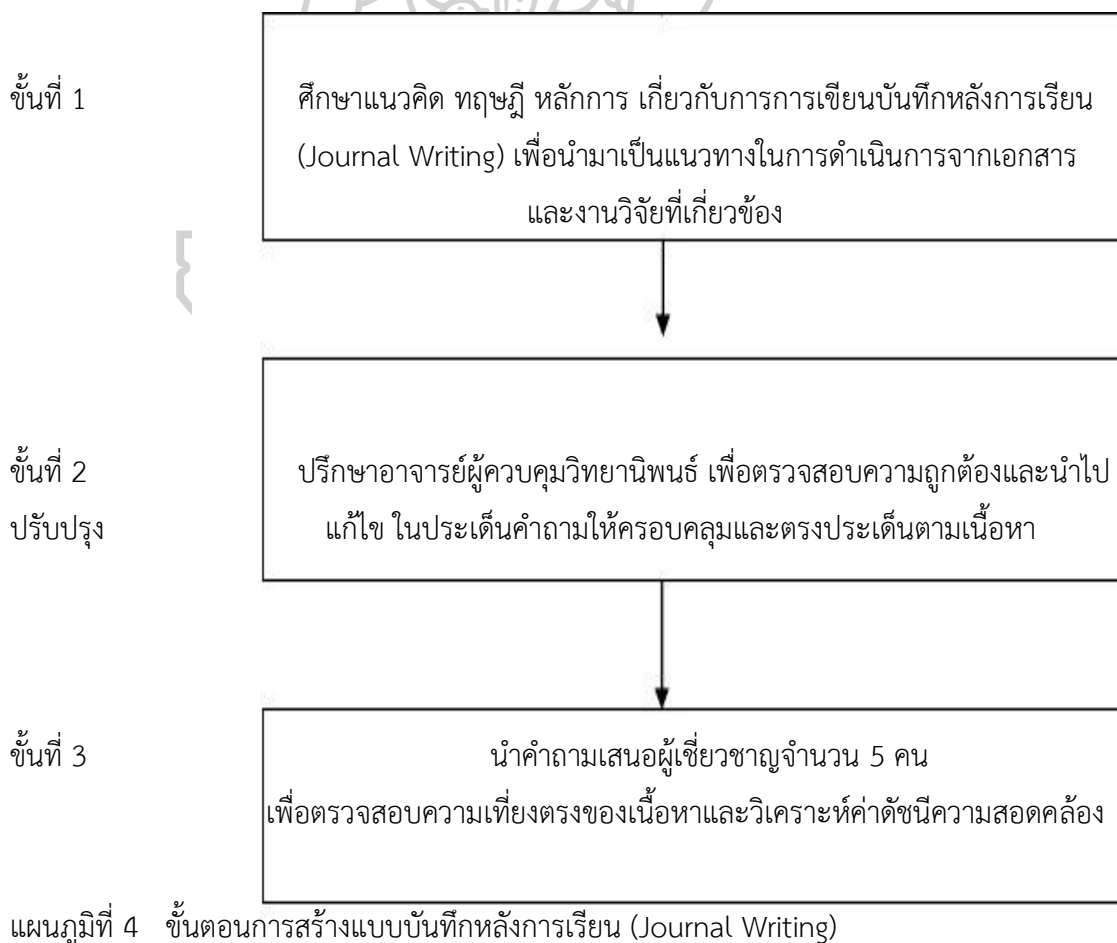
จัดการเรียนการสอนที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนา ดังนี้

3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ เกี่ยวกับการการเขียนบันทึกหลังการเรียนรู้ (Journal Writing) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินการ

3.2 ปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำไปปรับปรุงแก้ไข ในประเด็นคำถามให้ครอบคลุมและตรงประเด็นตามเนื้อหา

3.3 นำคำถามไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ด้านการวัดผล ด้านเนื้อหา และด้านการสอน จำนวน 5 คน ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้ววิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ถ้าค่า IOC มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่าประเด็นคำถามนั้นใช้ได้ ซึ่งได้ค่าที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้ว มีค่าเท่ากับ 0.80 - 1.00 แสดงว่าข้อคำถามในแบบประเมินมีความเหมาะสมหรือสอดคล้องกับพฤติกรรม และนำแบบบันทึกหลังการเรียนรู้ (Journal Writing) ที่ไปใช้กับนักเรียน ดังรายละเอียดแผนภูมิที่ 4

สรุปขั้นตอนการสร้างแบบบันทึกหลังการเรียนรู้ (Journal Writing)

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการทดลอง และการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธ์สิทธิ์อุปถัมภ์” ตำบลรางหวาย อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี

2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดตามแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 5 แผน เป็นระยะเวลา 15 ชั่วโมง ทำการทดลองสอนในช่วงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดดังนี้

1) ขั้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ (preparation)

เป็นขั้นที่ผู้สอนกำหนดเป้าหมายในการโค้ชผู้เรียนแต่ละคนอย่างชัดเจน ผู้สอนสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนนำเสนอความรู้เดิมและความรู้ใหม่ที่ต้องการ กระตุ้นให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมาย วางแผน และใช้วิธีการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับกับธรรมชาติของตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและมีความต้องการในการเรียนรู้ด้วยความใฝ่เรียนรู้ของตนเองโดยผ่านกระบวนการเทคนิคต่างๆที่หลากหลายและเหมาะสมในการกระตุ้นผู้เรียน โดยการใช้คำถาม การใช้สื่อ การใช้เรื่องเล่า หรือการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน และมีการวิเคราะห์และกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้และผู้เรียนเป็นผู้ได้รับการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ และสามารถประเมินตนเองถึงความรู้เดิมที่มีอยู่ กำหนดเป้าหมายและวางแผนการเรียนของตนเอง เพื่อนำไปสู่การเห็นคุณค่าและการใฝ่เรียนรู้ในการเรียนของตนเอง โดยผ่านกระบวนการการใช้คำถาม การใช้สื่อ การใช้เรื่องเล่าหรือการลงมือปฏิบัติจริง และได้วิเคราะห์และกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

2) ขั้นการดำเนินการโค้ช (Coaching)

เป็นขั้นที่ผู้สอนถ่ายทอดความรู้โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทั้งบรรยากาศทางกายภาพ บรรยากาศทางจิตวิทยาและบรรยากาศทางสังคม โดยผ่านกระบวนการใช้เทคนิคการโค้ชเพื่อมุ่งตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ใช้พลังคำถามที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากความเข้าใจของตนเองมากกว่าการจดจำโดยขาดความเข้าใจ มีการปฏิบัติจากกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดที่หลากหลาย และคอยให้กำลังใจสนับสนุนผู้เรียนใช้การสื่อสารเชิงบวก

รวมถึงสร้างและทำให้ผู้เรียนเกิดความไว้วางใจและการยอมรับซึ่งกันและกัน และเป็นขั้นที่ผู้เรียนเป็นผู้รับความรู้ โดยเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้และบรรยากาศในการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยการฝึกปฏิบัติจากกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านเทคนิคกระบวนการต่างๆ ร่วมกันเป็นกลุ่มและรายบุคคล มีการใช้กระบวนการคิดหลากหลายโดยเฉพาะการคิดขั้นสูง เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดอย่างเป็นระบบ

3) ขั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ (implementation)

เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ โดยผู้สอนเป็นผู้จัดกิจกรรม สร้างบรรยากาศ จัดเตรียมสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ให้กับผู้เรียน ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมทั้งสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริงทั้งในและนอกห้องเรียนทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล ผู้สอนจะเป็นผู้ดูแล ช่วยเหลือ แนะนำ และติดตามผู้เรียน มีการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นระยะๆ ผ่านทักษะการสื่อสารเชิงบวกและทักษะการชื่นชมและเห็นคุณค่า และเป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้รับการช่วยเหลือ ดูแลให้คำปรึกษา แนะนำ และติดตาม อีกทั้งยังได้ฝึกปฏิบัติจริงจากใบงานกิจกรรมต่างๆ จากสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริงทั้งในและนอกห้องเรียนทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล และได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นระยะๆ จากผู้สอน

4) ขั้นสรุปและประเมินผลการโค้ช (Conclusion & Evaluation)

เป็นขั้นที่ผู้สอนได้ร่วมกันสรุปความรู้และทักษะการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ที่ได้เรียนรู้ พร้อมทั้งมีการนำเสนอแนวทางในการประยุกต์ใช้ความรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สะท้อนผลการเรียนของตนเองว่าบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ด้วยวิธีการประเมินตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล เช่น การทดสอบ การซักถาม การประเมินผลงาน การสังเกตพฤติกรรม แล้วนำผลการประเมินมาพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องมีพัฒนาการที่ดีขึ้นหรือไม่ และผู้สอนมีการให้ข้อมูลย้อนกลับถึงผลการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ทั้งหมดและเป็นขั้นที่ผู้เรียนได้สรุปความรู้ที่ได้รับมาร่วมกันกับผู้สอน และผู้เรียนได้วิเคราะห์ตนเองเพื่อที่จะได้สะท้อนและประเมินผลการเรียน ผลการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ของตนเองว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ผู้เรียนจะได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้สอนถึงผลการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ของตนเอง

5) ขั้นพัฒนาการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ (Development & applying)

ผู้สอนให้ข้อมูลแก่ผู้เรียนว่าสิ่งที่ผู้เรียนควรมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในอนาคตคืออะไร เพื่อให้ผู้เรียนไปเรียนรู้และพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้นและสามารถนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวันได้ มีคุณภาพมากขึ้นในอนาคตบนพื้นฐานความรู้และทักษะต่างๆ โดยใช้กระบวนการวิธีที่หลากหลายเช่น การ

อภิปรายกลุ่ม (Group discussion) การใช้พลังคำถาม (Power question) และยังให้ผู้เรียนทราบว่า การเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นในครั้งต่อไปคือเรื่องอะไร มีสาระสำคัญอย่างไร ผู้เรียนจะเรียนรู้อย่างไร จะต้องเตรียมความพร้อมในเรื่องใดเพื่อให้การเรียนรู้ครั้งต่อไปนั้นมีประสิทธิภาพสูงสุดและผู้เรียนจะได้รับ ข้อมูลการเรียนรู้ต่อยอดถึงผลการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเองว่าควรจะมีพัฒนาการด้านใดให้ดีขึ้นในอนาคต เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นกว่าเดิมในอนาคตโดยเป็นการสะท้อนผลจาก ผู้สอน เพื่อนร่วมชั้นเรียนและตัวผู้เรียนเอง และผู้เรียนจะได้ทราบถึงเรื่องที่เรียนรู้ในครั้งต่อไปจะได้ สามารถเตรียมตัวในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม

3. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน (posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถ การอ่าน

สัทอักษรภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นข้อสอบฉบับเดียวกับข้อสอบที่ทำการทดสอบก่อนเรียน

4. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำบันทึกหลังเรียน (Jornal Writing) บันทึกความคิดเห็นของ นักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

5. นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีนและผล จากการทำแบบสอบถามความคิดเห็นมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล ตามระเบียบวิธีวิจัย และใช้สถิติวิเคราะห์ที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์การ วิจัย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

1. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งได้ค่า IOC สูงกว่า 0.50 ทุกข้อ

1.2 ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีน ดำเนินการหาคุณภาพของแบบทดสอบ ดังนี้

1.2.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบ โดยการหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งได้ค่า IOC สูงกว่า 0.50 ทุกข้อ

1.2.2 ตรวจสอบค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) ของข้อสอบ

1.2.2.1 การตรวจสอบค่าความยากง่าย (P) คือ สัดส่วนระหว่าง จำนวนผู้ตอบข้อสอบถูกในแต่ละข้อต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด โดยใช้เกณฑ์ความยากง่ายระหว่าง 0.20 - 0.80 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) ซึ่งได้ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.60 - 0.80

1.2.2.2 การตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก (R) คือ ตรวจสอบว่าข้อสอบ สามารถจำแนกนักเรียนเก่งและอ่อนได้ดีเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ถือว่า

ข้อสอบสามารถจำแนกนักเรียนเก่งและอ่อนได้ดี (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) ซึ่งได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.53

1.2.2.3 การตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) คือ การตรวจสอบผลการวัดที่สม่ำเสมอและคงที่ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบใช้วิธีการของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน จากสูตร KR 20 เกณฑ์ความเชื่อมั่น ตั้งแต่ 0.75 – 1.00 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 183) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.765

1.3 ตรวจสอบคุณภาพของแบบบันทึกหลังการเรียน (Journal Writing) ดำเนินการดังนี้

ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Content Validity) หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of ItemObjective Congruence: IOC) ซึ่งได้ค่าที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้ว มีค่าเท่ากับ 0.80 - 1.00

2. การตรวจสอบสมมติฐาน

2.1 ประเมินความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีน โดยนำคะแนนทดสอบหลังเรียนไปเทียบกับเกณฑ์การประเมินความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนที่ผู้วิจัยคิดขึ้นมา ดังนี้

ตารางที่ 6 เกณฑ์การประเมินความระดับความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีน

คะแนน	ระดับคุณภาพ
17 - 20	มีความสามารถในระดับดีมาก
13 - 16	มีความสามารถในระดับดี
9 - 12	มีความสามารถในระดับปานกลาง
5 - 8	มีความสามารถในระดับพอใช้
1 - 4	มีความสามารถในระดับควรปรับปรุง

2.2 ประเมินความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน โดยใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และในการประเมินผลการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียน โดยจะใช้วิธีการ Normalized gain (Richard R. Hake: 1998) คือ

$$\langle g \rangle = \frac{(\% \text{ post-test}) - (\% \text{ Pre-test})}{(100\%) - (\% \text{ Pre-test})}$$

โดยที่ $\langle g \rangle$	คือ	ค่า normalized gain
% Post-test	คือ	ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนเป็นเปอร์เซ็นต์
% Pre-test	คือ	ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบก่อนเรียนเป็นเปอร์เซ็นต์

สามารถแบ่งระดับของค่า Normalized gain ได้เป็นสามระดับ คือ

“High gain” (สูง)	เป็นชั้นเรียนที่ได้ค่า $g \geq 0.7$
“Medium gain” (ปานกลาง)	เป็นชั้นเรียนที่ได้ค่า $0.69 \leq g < 0.7$
“Low gain” (ต่ำ)	เป็นชั้นเรียนที่ได้ค่า $0.0 \leq g < 0.69$

2.3 แบบบันทึกหลังการเรียน (Journal Writing) ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในด้านต่างๆดังนี้

- 1) กิจกรรมและขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด
- 2) บรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด
- 3) ประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด สำหรับวิธีการดำเนินการวิจัย สรุปได้ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ตารางสรุปวิธีการดำเนินงานวิจัย

วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ
1. เพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด - ทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีนหลังเรียน 	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนเน้นภาษาจีน จำนวน 5 คน โรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธสิทธิ์อุปถัมภ์”	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการจัดการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด - แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีน - เกณฑ์การประเมินความระดับความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีน
2. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด	<ul style="list-style-type: none"> - ทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีนก่อนเรียน - การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด - ทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่าน 	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนเน้นภาษาจีน จำนวน 5 คน โรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธสิทธิ์อุปถัมภ์”	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการจัดการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด - แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสัทอักษรภาษาจีน ก่อนและหลังเรียน - วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้

วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ
	สัทอักษรภาษาจีนหลังเรียน		ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) - ทดสอบสมมติฐานโดยใช้วิธีการ Normalized Gain
3.เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด	- นักเรียนเขียนแบบบันทึกหลังการเรียน (Journal Writing) บรรยายความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนเน้นภาษาจีน จำนวน 5 คน โรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธ์สิทธิ์อุปถัมภ์”	- แบบบันทึกหลังการเรียน (Journal Writing) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น - วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีน 3) แบบบันทึกหลังเรียนของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดโดยมีข้อความปลายเปิด 3 ด้านที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน นำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยได้ทำการทดสอบก่อนเรียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด นักเรียนบันทึกความคิดเห็นของตนเองหลังเรียนโดยใช้แบบบันทึก เพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์และข้อความถามในการวิจัย ทดสอบหลังเรียน ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

ตอนที่ 3 ผลศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยนำคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียนไปเทียบกับเกณฑ์การประเมินความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนที่ผู้วิจัยคิดขึ้นมา ซึ่งผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ตารางแสดงผลการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

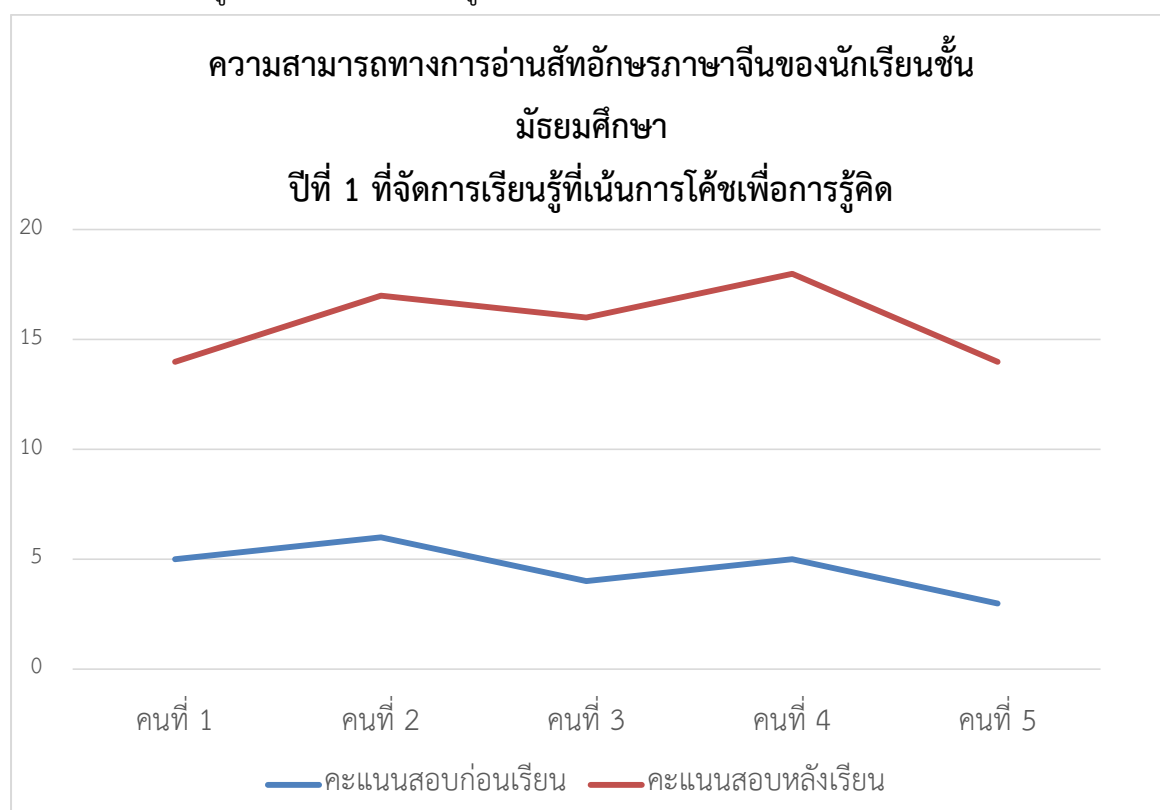
คนที่	คะแนนสอบ ก่อนเรียน (20)	ระดับคุณภาพ	คะแนนสอบ หลังเรียน (20)	ระดับคุณภาพ
1	5	มีความสามารถในระดับพอใช้	14	มีความสามารถในระดับดี
2	6	มีความสามารถในระดับพอใช้	17	มีความสามารถในระดับดีมาก
3	4	มีความสามารถในระดับควรปรับปรุง	16	มีความสามารถในระดับดี
4	5	มีความสามารถในระดับพอใช้	18	มีความสามารถในระดับดีมาก
5	3	มีความสามารถในระดับควรปรับปรุง	14	มีความสามารถในระดับดี
$\bar{X}$	4.60	มีความสามารถในระดับควรปรับปรุง	15.80	มีความสามารถในระดับดี

จากตารางที่ 8 ในภาพรวมแสดงให้เห็นว่า ผลการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด จากการทดสอบก่อนเรียนมีความสามารถอยู่ในระดับควรปรับปรุง และจากการทดสอบหลังเรียนมีความสามารถในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่าจากการทดสอบก่อนเรียนมีความสามารถอยู่ในระดับควรปรับปรุง จำนวน 2 คน คือนักเรียนที่ 3 และ คนที่ 5 มีความสามารถในระดับพอใช้จำนวน 3 คน คือนักเรียนคนที่ 1 คนที่ 2 และคนที่ 4 จากผลการทดสอบหลังเรียนมีความสามารถอยู่ในระดับดีมากจำนวน 2 คน คือนักเรียนคนที่ 2 และ 4 และมีความสามารถอยู่ในระดับที่ดีจำนวน 3 คน คือนักเรียนคนที่ 1 คนที่ 3 และคนที่ 5 จึงสรุปได้ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ช

เพื่อการรู้คิด ได้มีการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

จากตารางที่ 8 แสดงได้ดังแผนภูมิที่ 5 ผลการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

แผนภูมิที่ 5 ผลการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

ผู้วิจัยได้ศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน โดยใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 9

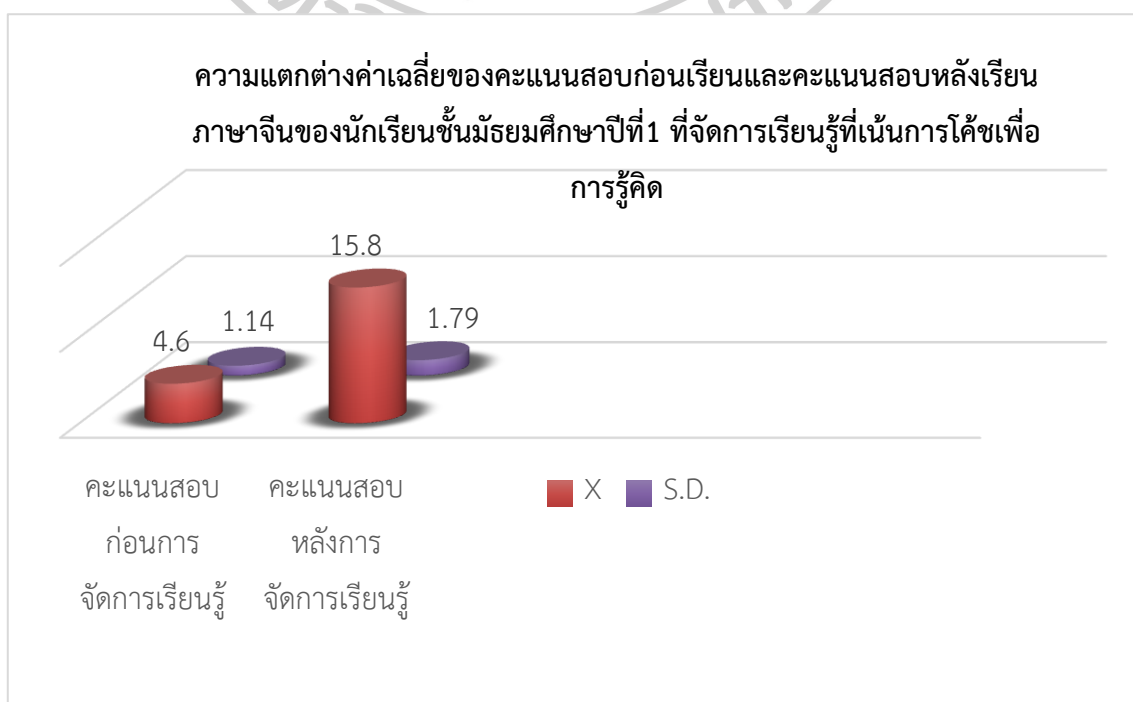
ตารางที่ 9 ตารางแสดงผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบก่อนเรียนและคะแนนสอบหลังเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.
ก่อนการจัดการเรียนรู้	5	20	4.60	1.14
หลังการจัดการเรียนรู้	5	20	15.80	1.79

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบก่อนเรียนและคะแนนสอบหลังเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด โดยผลการทดสอบหลังเรียน ($\bar{X}=15.80$, S.D.= 1.79) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}= 4.60$, S.D.=1.14)

จากตารางที่ 9 แสดงได้ดังแผนภูมิที่ 6 ผลรวมการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบก่อนเรียนและคะแนนสอบหลังเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

แผนภูมิที่ 6 ผลรวมการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบก่อนเรียนและคะแนนสอบหลังเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

และในการศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนจะใช้วิธีการ Normalized gain (Richard R. Hake: 1998) ซึ่งผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 10

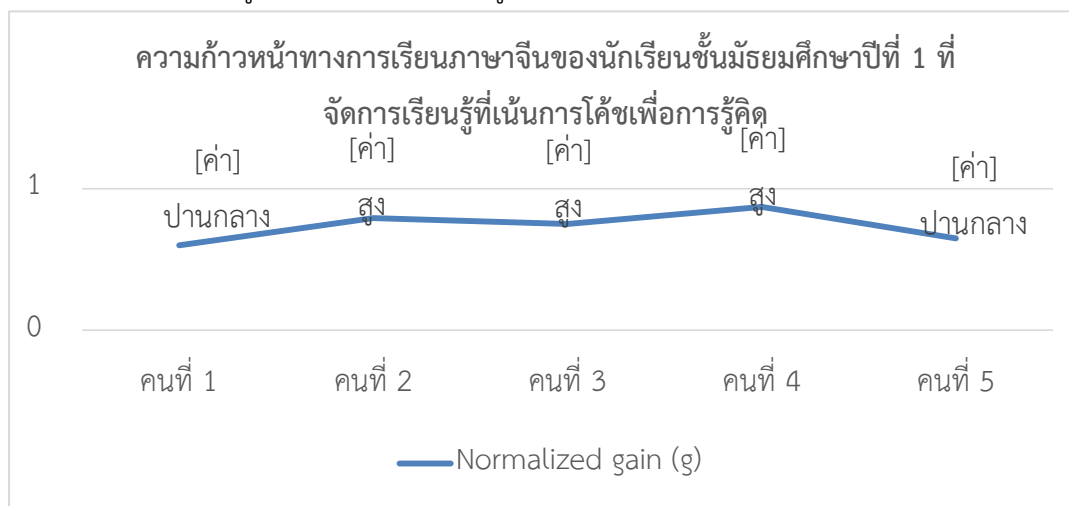
ตารางที่ 10 ตารางแสดงผลการศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

คนที่	Normalized gain (g)	การแปรผล	ลำดับ
1	0.60	ปานกลาง	5
2	0.79	สูง	2
3	0.75	สูง	3
4	0.87	สูง	1
5	0.65	ปานกลาง	4
$\bar{X}$	0.73	สูง	-

จากตารางที่ 10 ในภาพรวมพบว่าผลการศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดนักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่ามึนักเรียนที่มีผลคะแนนความก้าวหน้าทางการเรียนอยู่ในระดับสูง จำนวน 3 คน มีคะแนนความก้าวหน้าทางการเรียนสูงสุดคือ นักเรียนคนที่ 4 มีผลคะแนนความก้าวหน้าทางการเรียน ($g \geq 0.87$) รองลงมาคือ นักเรียนคนที่ 2 มีผลคะแนนความก้าวหน้าทางการเรียน ($g \geq 0.79$) และนักเรียนคนที่ 3 มีผลคะแนนความก้าวหน้าทางการเรียน ($g \geq 0.75$) และมีนักเรียนที่มีผลนักเรียนที่มีผลคะแนนความก้าวหน้าทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 คน คือนักเรียนคน 5 มีผลคะแนนความก้าวหน้าทางการเรียน ($g \geq 0.65$) และนักเรียนคน 1 มีผลคะแนนความก้าวหน้าทางการเรียน ($g \geq 0.60$) ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

จากตารางที่ 10 แสดงได้ดังแผนภูมิที่ 7 ผลการศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

แผนภูมิที่ 7 ผลการศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

ตอนที่ 3 ผลศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดโดยให้นักเรียนเขียนบรรยายแสดงความคิดเห็นลงในแบบบันทึกที่ครูแจกให้หลังจากการจัดการเรียนการสอนในแต่ละสัปดาห์ โดยใช้คำถามที่ใช้เป็นคำถามปลายเปิดแบ่งเป็นด้านจำนวน 3 ด้าน ดังนี้ 1) กิจกรรมและขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด 2) บรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด 3) ประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา พบว่า

สำหรับด้านที่ 1 กิจกรรมและขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด ในแต่ละชั่วโมงหลังจากนักเรียนได้เรียนภาษาจีนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชื่นชอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื่องจากมีกิจกรรมเกมและสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ครูสามารถอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้ นักเรียนมีความรู้สึกสนุกสนานในการเรียน ไม่เครียด และยังได้รับความรู้

“...ได้ความรู้ ครูอธิบายได้ดีเข้าใจ สนุกกับการเรียน ครูมีสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย”
(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)

“...สนุกสนาน มีความสุข ครูคอยถามไต่ตอบ ไม่เครียด ไม่ปวดหัว”
(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)

“...รู้สึกสนุกสนาน ได้เล่นเกมหลายๆเกม ได้ความรู้ มีการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มที่หลากหลาย”

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)

“...ครูสอนเข้าใจง่าย ชอบที่ได้วาดรูประบายสีและได้เล่นเกมคำศัพท์”

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)

“...ชอบที่ครูมีใบงาน มีเกมต่างๆมาช่วยในการจำคำศัพท์”

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)

ด้านที่ 2 บรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด หลังจากนักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมงโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด พบว่านักเรียนส่วนใหญ่รู้สึกดี มีความสบายใจในการเรียน บรรยากาศในการเรียนมีความเป็นกันเอง บรรยากาศในห้องเรียนมีความน่าเรียนทำให้อยากเรียน

“...เหมือนเรียนที่ประเทศจีนจริงๆเรียนกับครูเหมือนอยู่กับเพื่อน เพราะเรียนแบบเป็นกันเอง”

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)

“...บรรยากาศในการเรียนเป็นกันเอง เรียนแล้วสบายใจ ไม่เครียด”

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)

“...บรรยากาศของห้องเรียนสวยงาม น่าเรียน มีบอร์ดความรู้ต่างๆ ตกแต่งห้องสวย”

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)

“...เรียนกับครูแล้วมีความสุข ไม่เครียด ครูคอยอธิบายในเรื่องที่ไม่เข้าใจ”

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)

“...ห้องภาษาจีนมีบอร์ดความรู้และมีบัตรคำศัพท์ภาษาจีนเยอะ ชอบเรียน”

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)

ด้านที่ 3 ประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด หลังจากนักเรียนได้เรียนภาษาจีนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดในด้านประโยชน์ที่ได้รับพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ได้ความรู้ด้านภาษาจีนเพิ่มมากยิ่งขึ้น เช่น คำศัพท์ คำทักทาย บทพูดแนะนำตัวเอง และมีความกล้าแสดงออกมากขึ้นหลังจากการเรียน อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้จริงนอกห้องเรียนได้

“...ได้นำไปใช้นอกห้องเรียน ฟีกพูดภาษาจีนได้”

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)

“...ได้ฝึกอ่าน ฟีกเขียน กล้าแสดงออกมากขึ้น รู้คำศัพท์ที่ใช้ในห้องเรียนเพื่อไปทายเล่นกับเพื่อนได้”

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)

“...ได้ความรู้ใหม่ๆจากการเรียนภาษาจีน”

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)

“...ได้นำคำศัพท์ที่ครูสอนไปพูดและสอนเพื่อนและแม่ที่บ้านได้”

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)

“...นำคำทักทายไว้พูดทักทายกับครูนอกเวลาได้และยังได้นำไปใช้พูดกับคนจีนที่ตลาดด้วย”

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

1) ขั้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ (preparation) ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและมีความต้องการในการเรียนรู้พร้อมทั้งได้ทบทวนความรู้เดิมที่มีอยู่ และยังสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนของตนเองทำให้เกิดความใฝ่เรียนใฝ่รู้มากขึ้นกว่าเดิม

2) ขั้นการดำเนินการโค้ช (Coaching) ทำให้ผู้เรียนได้ความรู้ทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จนสามารถเกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ได้

3) ขั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ (implementation) ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติจริงจากทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งในและนอกห้องเรียนทั้งโดยมีครูผู้สอนคอยดูแลช่วยเหลือแนะนำอย่างใกล้ชิด และยังได้รู้ข้อมูลการเรียนรู้ของตนเองจากการให้ข้อมูลย้อนกลับจากผู้สอนทำให้มีเป้าหมายในการพัฒนาตนเองให้เกิดความสำเร็จ

4) ขั้นสรุปและประเมินผลการโค้ช (Conclusion & Evaluation) ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาอภิปรายร่วมกันกับครูสอน และผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ตนเองสะท้อนและประเมินผลการเรียน ผลการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆของตนเองว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตนเองตั้งไว้หรือไม่

5) ขั้นพัฒนาการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ (Development & applying) ทำให้ผู้เรียนจะได้รับ
รู้ข้อมูลการเรียนรู้ต่อยอดเกี่ยวกับผลการเรียนของตนเองทำให้สามารถพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นในอนาคต
ได้ พร้อมทั้งจะได้เตรียมทักษะและความพร้อมเกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่ได้รู้ล่วงหน้าก่อนเรียนในครั้ง
ต่อไปได้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีแบบแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Pre-Experimental Designs) แบบกลุ่มเดียว มีการสอบก่อนเรียนและสอบหลังเรียน (One Group Pretest –Posttest Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด 2) เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดในด้านกิจกรรมและขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพนมทวนพิทยาคม “สว่างเฉลิมสุคนธ์สิทธิ์อุปถัมภ์” ตำบลรางหวาย อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แผนการเรียนภาษาจีน จำนวน 5 คนเป็นหน่วยการวิเคราะห์ (Unit of analysis) ซึ่งมีรายละเอียดและขั้นตอนในการวิจัยดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ สารการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ(ภาษาจีน) หน่วยที่ 1 汉语拼音。หน่วยที่ 2 自我介绍。หน่วยที่ 3 身体部位。ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีน เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (pretest) และหลังเรียน (posttest) จำนวน 20 ข้อ โดยเป็นข้อสอบแบบปรนัย และแบบบันทึกหลังการเรียน(Journal Writing) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และในการประเมินผลการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียน โดยจะใช้วิธีการ Normalized gain

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด สรุปได้ดังนี้

1. ความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด พบว่ามีความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนอยู่ในระดับดี
2. ความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด พบว่า นักเรียนที่มีผลคะแนนความก้าวหน้าทางการเรียนอยู่ในระดับสูง
3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด ในภาพรวมพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชื่นชอบการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เนื่องจากมีกิจกรรมเกมและสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ครูสามารถอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้ นักเรียนมีความรู้สึกสนุกสนานในการเรียน ไม่เครียด และยังได้รับความรู้ มีความสบายใจในการเรียน บรรยากาศในการเรียนมีความเป็นกันเอง บรรยากาศในห้องเรียนมีความน่าเรียนทำให้อยากเรียน ได้ความรู้ด้านภาษาจีนเพิ่มมากยิ่งขึ้น เช่น คำศัพท์ คำทักทาย บทพูดแนะนำตัวเอง และมีความกล้าแสดงออกมากขึ้นหลังจากการเรียน อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้จริงนอกห้องเรียนได้

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด สรุปได้ดังนี้

สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการวิจัย พบว่า ผลการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด ในภาพรวมแสดงให้เห็นว่า ผลการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด จากการทดสอบก่อนเรียนมีความสามารถอยู่ในระดับน้อยที่สุด และจากการทดสอบหลังเรียนมีความสามารถในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่าจากการทดสอบก่อนเรียนมีความสามารถอยู่ในระดับน้อยที่สุดจำนวน 2 คน คือนักเรียนที่ 3 และ คนที่ 5 มีความสามารถในระดับน้อยจำนวน 3 คน คือนักเรียนคนที่ 1 คนที่ 2 และคนที่ 4 จากผลการทดสอบหลังเรียนมีความสามารถอยู่ในระดับที่ดีมากจำนวน 2 คน คือนักเรียนคนที่ 2 และ 4 และมีความสามารถอยู่ในระดับที่ดีจำนวน 3 คน คือนักเรียนคนที่ 1 คนที่ 3 และคนที่ 5 จึงสรุปได้ว่า

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการพัฒนาความรู้คิด ได้มีการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนอยู่ในระดับที่ดีและระดับที่ดีมากซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ทั้งนี้ เนื่องมาจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการพัฒนาความรู้คิด เพราะเป็นกระบวนการในการแนะนำแนวทางการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการขั้นตอน และเทคนิคของการโค้ชด้านต่างๆที่เหมาะสมกับผู้รับการโค้ช โดยมุ่งเน้นให้ผู้รับการโค้ชได้ดึงศักยภาพของตนเองออกมาอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับ Mink, Owen and Mink (1993) ที่กล่าวว่า การโค้ชเป็นกระบวนการของบุคคลที่เรียกว่า ผู้โค้ชสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ช่วยให้เขาเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ผู้โค้ชช่วยให้บุคคลได้บรรลุเป้าหมายการทำงานในระดับที่สูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ กระบวนการนี้เป็นการสร้างบุคคลให้มีความเข้มแข็งขึ้น ภูมิใจในตนเอง แสดงทักษะซึ่งเป็นผลต่อการทำงานที่จะตามมา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงหทัย โสมไชยะวงศ์ (2557) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะครูประถมศึกษาของนักศึกษาวิชาชีพครู มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนคู่มือแผนการสอนแบบทดสอบ แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะในการจัดการเรียนรู้และคุณลักษณะเฉพาะของครูประถมศึกษา แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และแบบบันทึกวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่า $\bar{X}$, S.D. ค่า T-score และการวิเคราะห์เนื้อหาผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบการเรียนการสอนมีชื่อว่า “3P-CA Model” มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.96/83.37 และ 2) มีประสิทธิผลโดยนักศึกษามีความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีพัฒนาการด้านทักษะในการจัดการเรียนรู้และคุณลักษณะเฉพาะของครูประถมศึกษาสูงขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมากและมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2. จากการศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการพัฒนาความรู้คิด ในภาพรวมพบว่าผลการศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการพัฒนาความรู้คิด นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่า มีนักเรียนที่มีผลคะแนนความก้าวหน้าทางการเรียนอยู่ในระดับสูง จำนวน 3 คน มีคะแนนความก้าวหน้าทางการเรียนสูงที่สุดคือ นักเรียนคนที่ 4 มีผลคะแนนความก้าวหน้าทางการเรียน ($g \geq 0.87$) รองลงมาคือ นักเรียนคนที่ 2 มีผลคะแนนความก้าวหน้าทางการเรียน ($g \geq 0.79$) และนักเรียนคนที่ 3 มีผลคะแนนความก้าวหน้าทางการเรียน ($g \geq 0.75$) และมีนักเรียนที่มีผลนักเรียนที่มีผลคะแนนความก้าวหน้าทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 คน คือนักเรียนคนที่ 5 มีผลคะแนน

ความก้าวหน้าทางการเรียน ($g \geq 0.65$) และนักเรียนคน 1 มีผลคะแนนความก้าวหน้าทางการเรียน รองลงมา ($g \geq 0.60$) ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ทั้งนี้ เนื่องมาจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดได้มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนดังนี้ 1) ขั้นตอนวางแผนการจัดการเรียนรู้ (Preparation) เป็นขั้นที่ผู้โค้ชวิเคราะห์ กำหนดเป้าหมาย วางแผน และมีการเตรียมการโค้ชผู้เรียนอย่างชัดเจน เพื่อเสริมสร้างกระบวนการคิดของผู้เรียนที่นำไปสู่การวางแผนการ กำหนดเป้าหมายการเรียนของตนเองได้ 2) ขั้นตอนการดำเนินการโค้ช (Coaching) เป็นขั้นที่ผู้โค้ช ถ่ายทอดความรู้ผ่านกิจกรรมและเทคนิควิธีต่างๆ ที่หลากหลายตามแนวทางการโค้ชเพื่อการรู้คิดและ ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาทำให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการคิดหลากหลายโดยเฉพาะการคิดขั้นสูง เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 3) ขั้นตอนการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ (Implementation) ผู้โค้ชเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทั้งรายกลุ่มและ รายบุคคลผ่าน สถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริง ผู้เรียนจะได้รับข้อมูลย้อนกลับเป็นระยะๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขผลการเรียนของตนเองให้ดีขึ้นได้ 4) ขั้นสรุปและ ประเมินผลการโค้ช (Conclusion & Evaluation) เป็นขั้นที่ผู้โค้ชและผู้เรียนได้ร่วมกันสรุปความรู้ ต่างๆ มีการประเมินตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย ผู้เรียนจะได้วิเคราะห์ตนเองเพื่อที่จะได้ สะท้อนและประเมินผลการเรียนของตนเองว่าตรงกับเป้าหมายที่ตนเองกำหนดไว้หรือไม่ 5) ขั้น พัฒนาการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ (Development & applying) ผู้โค้ชและผู้เรียนมีการให้ข้อมูลการ เรียนรู้ต่อยอดถึงผลการเรียนรู้และการปฏิบัติกิจกรรมของตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนจะสามารถเตรียมตัวให้ ดีขึ้นและพัฒนาผลการเรียนของตนเองให้ดีขึ้นกว่าเดิมในการเรียนครั้งต่อไปได้ ซึ่งในขั้นตอนการ จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดทั้ง 5 ขั้นตอน ได้สอดคล้องกับ วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒ ผล (2558: 64-66) ที่กล่าวไว้ว่าการโค้ชเพื่อการรู้คิดมีกลไกที่นำไปสู่กระบวนการโค้ชและความสำเร็จ ของการโค้ชดังต่อไปนี้ 1) มีการสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน 2) โค้ชคอยให้กำลังใจสนับสนุน ผู้เรียน 3) มีการแก้ไขปรับปรุงข้อผิดพลาดให้ผู้เรียน 4) โค้ชสร้างความท้าทายให้ผู้เรียน 5) โค้ชต้องมี ภาวะผู้นำทางวิชาการ 6) ใช้การสื่อสารแบบสุนทรียสนทนา 7) มีการให้ผู้เรียนถอดบทเรียน 8) ความ ผูกพันของผู้เรียนกับโค้ช 9) โค้ชมีการตั้งคำถามกระตุ้นการคิด ซึ่งในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะได้นำ กลไกต่างๆ สอดแทรกเข้าไปในขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดเพื่อที่จะ สามารถพัฒนาความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนได้

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนที่เน้นการโค้ช เพื่อการรู้คิดพบว่า ด้านที่ 1 กิจกรรมและขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด ใน แต่ละชั่วโมงหลังจากนักเรียนได้เรียนภาษาจีนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชื่นชอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งนี้ เนื่องจากมีกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย นักเรียนมีความรู้สึกสนุกสนานในการเรียน ไม่เครียด และยังได้รับความรู้ ด้านที่ 2 บรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด หลังจากนักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมงโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่รู้สึกดี มีความสบายใจในการเรียน บรรยากาศในการเรียนมีความเป็นกันเอง บรรยากาศในห้องเรียนมีความน่าเรียนทำให้อยากเรียน ด้านที่ 3 ประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด หลังจากนักเรียนได้เรียนภาษาจีนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดในด้านประโยชน์ที่ได้รับ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ได้ความรู้ด้านภาษาจีนเพิ่มมากยิ่งขึ้น เช่น คำศัพท์ คำทักทาย บทพูดแนะนำตัวเอง และมีความกล้าแสดงออกมากขึ้นหลังจากการเรียน อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้จริงนอกห้องเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงหทัย โหมไชยวงศ์ (2557:340) ที่พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะครูประถมศึกษาของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่าความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของนักศึกษาวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก คือ ด้านเนื้อหา ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านสื่อการสอนตามลำดับ และสอดคล้องกับผลการบันทึกความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาชีพครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำการวิจัยไปใช้

เพื่อให้สามารถนำการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดและการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะบางประการ ดังนี้

1. จากผลการวิจัยด้านความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนหลังการเรียนที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด อยู่ในระดับที่ดีและดีมาก แสดงว่าวิธีการสอนนี้สามารถพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนให้สูงขึ้นได้ ดังนั้น ครูผู้สอนควรนำวิธีการสอนเน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด ไปใช้ในการสอนภาษาต่างประเทศหรือวิชาอื่นๆ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนได้มีทักษะการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2. จากผลการวิจัยด้านความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด พบว่า มีนักเรียนที่มีผลคะแนนความก้าวหน้าทางการเรียนอยู่ในระดับสูง จำนวน 3 คน และ ระดับปานกลาง จำนวน 2 คน อันเนื่องมาจากนักเรียนอาจจะจดจำสัทอักษรภาษาจีนได้ไม่ดียิ่งนัก ครูผู้สอนที่จะนำวิจัยนี้ไปใช้ควรจะต้องเน้นย้ำผู้เรียนให้จดจำสัทอักษรภาษาจีนให้ได้ดีมากยิ่งขึ้น

3. จากผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดพบว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดทำให้นักเรียนได้รับความรู้มีความสุข สนุกสนาน และชื่นชอบการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน จึงส่งผลทำให้นักเรียนมีพัฒนาการที่สูงขึ้นทั้งในด้านความสามารถทางการอ่านสัทอักษรจีนและด้านความก้าวหน้าทางการเรียน

4. ควรมีการเพิ่มเติมเรื่องเวลาในการฝึกอ่านสัทอักษรภาษาจีนให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฝึกอ่านคำศัพท์และประโยคต่างๆ ได้เพิ่มมากยิ่งขึ้นจึงทำให้จดจำสัทอักษรภาษาจีนได้ดีมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดและการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนต่อไป โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในวิชาภาษาจีน โดยใช้เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้เป็นเรื่องอื่นๆ เช่น การพูดสื่อสารภาษาจีน

2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านสัทอักษรภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาและระดับชั้นอื่นๆ ที่สอนภาษาจีนเบื้องต้น เนื่องจากการเรียนเรื่องสัทอักษรภาษาจีนเป็นขั้นตอนแรกในการเริ่มต้นเรียนภาษาจีน ซึ่งนับว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด และปัญหาที่พบในการเรียนภาษาจีนมากที่สุดนั่นคือการอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง เมื่อผู้เรียนอ่านเสียงออกไม่ถูกต้องจึงทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร

3. ควรมึงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่ให้ข้อมูลกระตุ้นการเรียนรู้ (3F) มาใช้ร่วมกับเทคนิควิธีการสอนแบบต่างๆ จะทำให้ผู้เรียนสามารถดึงศักยภาพของตนเองออกมาใช้ในการเรียนจนเกิดประโยชน์สูงสุดกับตัวผู้เรียนเอง

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎหมายที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- จิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์. (2555). “การพัฒนาารูปแบบการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการโค้ชและการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของครูพณิชยกรรม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จุฬารัตน์ ห้าวหาญ. (2558). “เรื่องการพัฒนาารูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติงานด้านการบริการสุขภาพ.” วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข.
- ดวงหทัย โสมไชยวงค์. (2557). “การพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะครูประถมศึกษาของนักศึกษาวิชาชีพครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2555). **วิธีวิจัยทางการศึกษา Research Methodology in Education**. พิมพ์ครั้งที่ 6.นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- ทศนา แคมมณี. (2552). **ศาสตร์การสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- _____. (2552). **ศาสตร์การสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2556). **ศาสตร์การนิเทศการสอนและการโค้ช**. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- _____. (2556). **ศาสตร์การนิเทศการสอนและการโค้ช การพัฒนาวิชาชีพ : ทฤษฎีกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ**. พิมพ์ครั้งที่ 12 ฉบับปรับปรุงใหม่. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- _____. (2556). **รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด**. พิมพ์ครั้งที่ 10 ฉบับปรับปรุง. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- _____. (2554). **การนิเทศการสอน**. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล. (2557). **การโค้ชเพื่อการรู้คิด**. กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์

จำกัด.

_____ (2557). **กระบวนการที่คนใหม่การ Mentor and Coaching ในสังคมสื่อสารสนเทศเพื่อเสริมสร้างศักยภาพนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู**. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 999 ต.ต.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2560). **การประเมินเพื่อการเรียนรู้: การตั้งคำถามและการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

ภาษาต่างประเทศ

Anderson, L. W. and Krathwohl, D. R., et al (Eds..) (2001). *A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing: A Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives*. Allyn & Bacon. Boston, MA (Pearson Education Group)

Battista, Michael T. (2012). **Cognition – Based Assessment & Teaching of Geometric Measurement: Building on Student's Reasoning**. Portsmouth: Heinemann.

Ebel, Robert L. (1979). *Essentials of Educational Measurement*. New Jersey: Prentice Hall.

Hodges, John R. (2007). **Cognitive Assessment for Clinicians**. 2nd ed. New York: Cambridge University Press.

JinXiaoda & Liu Guanghui. (2009). **Chinese Mandarin phonetic textbook (Teacher's book)**. Peking: Beijing Language and Culture University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่11 รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ที่	รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	ตำแหน่ง	ผู้เชี่ยวชาญด้าน
1	รศ.ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม	รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร	การวัดและประเมินผล
2	ผศ.ดร.ปฤถต์ นัจนฤตย์	อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	การวัดและประเมินผล
3	อาจารย์ ดร.ศศิณีภรณ์ สรรคบุรานุรักษ์	อาจารย์ภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร	ภาษาจีน
4	อาจารย์ ดร.พรเพ็ญ จุไรยานนท์	อาจารย์ประธานสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	ภาษาจีน
5	รศ.ดร.มารุต พัฒผล	อาจารย์สาขาการวิจัยและพัฒนา หลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	การโค้ชเพื่อการรู้จักดี

ภาคผนวก ข
เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาจีน)
2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีน
3. แบบบันทึกหลังการเรียน (Journal Writing)

แผนการจัดการเรียนรู้ 教案

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 教案序号 : 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 年级 : มัธยมศึกษาปีที่ 1
 วิชา 课程名称 : ภาษาจีนพื้นฐาน 1 รหัสวิชา 课程编号 : จ 21201
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 第1单元 เรื่อง 课题 : 汉语拼音
 เวลา课时 : 三个小时 (3 ชั่วโมง) วันที่日期 : 21-22 พฤษภาคม 2561
 ผู้สอน 教师 : นางกิตติยา พันธุ์ครุฑ โรงเรียน 学校 : พนมทวนพิทยาคม

1. ผลการเรียนรู้

1. เข้าใจและรู้จักความแตกต่างระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทยในเรื่องการออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ในรูปแบบของพื้นฐาน
2. ฟังและอ่านออกเสียงพยัญชนะ เสียงสระ วรรณยุกต์ ในรูปแบบของสัทอักษรภาษาจีน (พินอิน)

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

สัทศาสตร์แปลว่าระบบการออกเสียง คนต่างชาติที่เรียนภาษาจีนนิยมพูดเป็นคำทับศัพท์คือ 拼音พินอิน(pinyin) เนื่องจากระบบการเขียนภาษาจีนไม่ได้แสดงการออกเสียง ดังนั้นการเรียนรู้การออกเสียงในภาษาจีนจึงจำเป็นต้องอาศัยเครื่องหมายกำกับการออกเสียงเข้ามาช่วย ระบบการออกเสียงของภาษาจีน จะมีการผสมเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ กำหนดให้ภาษาอังกฤษหนึ่งตัวแทนเสียงหนึ่งเสียง เพื่อความสะดวกในการฟัง เขียน อ่านและพูด โดยการใช้ระบบนี้ทำให้ชาวต่างชาติที่เรียนภาษาจีนสามารถ ฟัง เขียน อ่านและพูดภาษาจีนได้อย่างถูกต้อง เพราะฉะนั้นการเรียนรู้การอ่านออกเสียงถือว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนภาษาจีน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงสัทอักษร พยัญชนะและสระ
2. นักเรียนสามารถอ่านเสียงพินอิน พยัญชนะและสระ
3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด

6. สารการเรียนรู้/เนื้อหาสาระ

1. พยัญชนะ 声母
2. สระ 韵母
3. เสียงวรรณยุกต์ 声调

7. การบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

การบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยมีการเทียบพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ไทย กับพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์จีน

8. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ทำกิจกรรมเกม บิงโก เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน (พินอิน)
2. กิจกรรมกลุ่มและฝึกอ่านออกเสียงสัทอักษรภาษาจีน (พินอิน)
3. คัดตัวเลข 1-10

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. บัตรคำศัพท์ พยัญชนะ 声母 สระ 韵母 เสียงวรรณยุกต์ 声调
2. ใบความรู้เรื่อง 拼音

10. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
ชั้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ preparation	พยัญชนะ 声母 สระ 韵母	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน “大家好, 你们好吗?” 2. ครูตอบนักเรียน “我也很好请坐” 3. ครูสร้างแรงจูงใจในการเรียน โดยให้ผู้เรียนนำเสนอความรู้เดิมที่มีโดยการถามนักเรียนว่ามีใครรู้บ้างไหมว่าพยัญชนะในภาษาจีนมีทั้งหมดกี่ตัว 4. คุณครูเกริ่นเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาจีนนั้นต้องมีตัวอักษร 拼音กำกับในการออกเสียง ดังนั้น 拼音จึงมีความสำคัญอย่างมาก 	<ol style="list-style-type: none"> 1. กล่าวทักทายครู “准备起立, 你好老师” 2. นักเรียนตอบครู “谢谢” 3. นักเรียนตอบคำถาม คุณครูเรื่องความรู้เกี่ยวกับพยัญชนะจีน 4. นักเรียนตั้งใจฟัง คุณครูอธิบาย 	1. ใบความรู้เรื่อง 拼音

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
<p>ขั้นการดำเนิน</p> <p>การโค้ช</p> <p>Coaching</p>	<p>พยัญชนะ</p> <p>声母</p> <p>สระ</p> <p>韵母</p>	<p>1. คุณครูถามนักเรียนว่ามีใครรู้บ้างว่า พยัญชนะและสระต่างๆ ของตัวอักษรจีนและไทยแตกต่างกันอย่างไร ให้นักเรียนได้ฝึกคิดและอธิบายเหตุผลและครูคอยให้คำชมเชย</p> <p>2. คุณครูอธิบายความแตกต่างเรื่องการออกเสียง พยัญชนะและสระต่างๆของตัวอักษร 拼音ระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทยในเรื่อง ลงบนกระดานและถามนักเรียนว่านักเรียนมีข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องนี้หรือไม่</p> <p>3. ครูใช้พลังคำถามที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากความเข้าใจของตนเองโดยครูพูดว่า “ครูคิดว่าต้องมีนักเรียนที่สามารถพูดออกเสียงพยัญชนะ 声母และสระ 韵母” ให้ลองอ่านให้ครูและเพื่อนๆ ฟัง โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้ลองพูด ไม่ว่าจะคำตอบนั้นจะถูกหรือผิดครูจะไม่เป็นผู้ตัดสินแต่ให้คำแนะนำในการออกเสียงแทนโดยการสอนนักเรียนอ่านทีละตัวและให้นักเรียนออกเสียงตามคุณครู</p>	<p>1. นักเรียนตอบคำถามที่ครูถาม</p> <p>2. นักเรียนรับฟังที่ครูนำเสนอได้ใช้กระบวนการคิดและเมื่อมีข้อสงสัยนักเรียนจะยกมือถาม</p> <p>3. นักเรียนที่สามารถอ่าน พยัญชนะ 声母 และ สระ 韵母 ได้คิดทบทวนและนำความรู้เดิมที่เคยมีอยู่ออกมาใช้อ่านให้ครูและเพื่อนๆ ฟัง หลังจากนั้นตั้งใจฟังและอ่านออกเสียงตามคุณครูอีกครั้งหนึ่ง</p>	<p>1. ใบความรู้เรื่อง 拼音</p>
<p>ขั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ</p> <p>implementation</p>	<p>พยัญชนะ</p> <p>声母</p> <p>สระ</p> <p>韵母</p>	<p>1. ครูให้นักเรียนแต่ละคนอ่าน พยัญชนะ 声母 สระ 韵母 จากบอร์ดเกร็ดความรู้ภาษาจีนที่ครูจัดไว้ให้ด้านข้างห้องเรียนที่</p>	<p>1. นักเรียนอ่าน พยัญชนะ 声母 สระ 韵母 ที่คุณครูให้อ่าน</p>	<p>1. เกมส์ 拼音 BINGO</p> <p>2. บัตรคำศัพท์ พยัญชนะ สระ</p>

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		<p>ละคนและคุณครูกล่าวคำชมเชยว่า “วันนี้นักเรียนตั้งใจเรียนดีมากและชอบใจนักเรียนที่ให้มาร่วมมือในการเรียน” เพื่อเป็นการส่งเสริมผู้เรียนให้มีความมุ่งมั่นในการเรียน</p> <p>2. ครูให้นักเรียนทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาอีกครั้งหนึ่งโดยการให้นักเรียนเล่นเกม โดยมีกติกาคือ ให้นักเรียนจับคู่กันและครูจะให้นักเรียนวาดตาราง 4X4 จากนั้นให้เลือกพยัญชนะและสระ พินอินลงทั้งหมด 16 ตัว และครูจะให้นักเรียนแต่ละคนหยิบบัตรตัวพินอินทั้งพยัญชนะและสระขึ้นมาและอ่านออกเสียงตัวพินอินตัวนั้นและกากบาทลงไปในช่วงที่มีตัวอักษรนั้นๆใครมีอักษรตัวไหนเรียงเป็นแถว4ตัวก่อนเป็นผู้ชนะ 3 คู่แรกครูจะมีดาวให้นักเรียน โดยครูจะติดสติ๊กเกอร์ดาวไว้ในสมุดของนักเรียนและเซนต์ชื่อกำกับ โดย 1 ดาวจะเท่ากับคะแนนบวก 1 คะแนน</p>	<p>2. นักเรียนฟังกติกาและร่วมเล่นเกมโดยจับคู่กับเพื่อนที่ตนเองพึงพอใจมากที่สุด และทำกิจกรรมเกมอย่างสนุกสนานเพื่อเก็บดาวและนำมาแลกเปลี่ยนคะแนน</p>	
ขั้นสรุปและประเมินผลการโค้ช Conclusion & Evaluation	พยัญชนะ 声母 สระ 韵母	<p>1. ครูให้นักเรียนทั้งห้องอ่านออกเสียงพยัญชนะและสระพร้อมกันอีกครั้งหนึ่ง</p> <p>2. ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับจากการเรียนและให้นักเรียนสะท้อนผลการเรียนของตนเองว่ามีพัฒนาการมาก</p>	<p>1. นักเรียนทบทวนเนื้อหาที่คุณครูให้ท่องอย่างตั้งใจ</p> <p>2. นักเรียนร่วมสรุปความรู้ที่ได้รับและได้วิเคราะห์ตนเองถึงความรู้ที่ได้รับจากการเรียน</p>	1. แบบประเมินผลการเรียนรู้ภาษาจีน

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		ขึ้นมากกว่าตอนเริ่มเรียนหรือไม่ โดยครูจะคอยสังเกตพฤติกรรม นักเรียน		
ขั้นพัฒนาการ เรียนรู้และ ประยุกต์ใช้ Development & applying	พยัญชนะ 声母 สระ 韵母	1. ครูให้นักเรียนจับคู่ เพื่อ พูดคุยถึงความรู้ ปัญหาและ อุปสรรคในการเรียน 2. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ พูดคุยกับครูถึงเนื้อหาความรู้ ปัญหาและอุปสรรคในการเรียน และครูอธิบาย 3. คุณครูกล่าวคำว่า “再见”	1. นักเรียนเข้าคู่ปรึกษา กับเพื่อนสมาชิกถามข้อ สงสัย ในสิ่งที่ตัวนักเรียน ไม่เข้าใจ 2. นักเรียนพูดคุยกับครูถึง เนื้อหาความรู้ ปัญหาและ อุปสรรคในการเรียน ร่วมกัน 3. นักเรียนกล่าวลา คุณครู “谢谢老师, 老师再见”	
ชั่วโมงที่ 3				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
ขั้นวางแผนการ จัดการเรียนรู้ preparation	พยัญชนะ 声母 สระ 韵母 เสียง วรรณยุกต์ 声调	1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน “大家好, 你们好吗” 2. ครูตอบนักเรียน “我也很好请坐” 3. ครูพูดว่า ในเมื่อเราเรียนรู้ เกี่ยวกับพยัญชนะ สระเดี่ยว สระผสม และการผสมคำไปแล้ว สิ่งที่ยังขาดไปอีกอย่างในการ ผสมคำคือ เสียงวรรณยุกต์ วันนี้ เรามาเรียนรู้เสียงวรรณยุกต์ใน ภาษาจีนกันเลย 4. ครูถามนักเรียนโดยใช้คำถาม ปลายเปิดว่า “มีใครรู้บ้างว่า เสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนมี ทั้งหมดกี่เสียง” ให้นักเรียนลอง	1. กล่าวทักทายครู “准备起立, 你好老师” 2. นักเรียนตอบครู “谢谢” 3. นักเรียนตั้งใจฟังครู 4. นักเรียนคิดและตอบ คำถามครูเกี่ยวกับเรื่อง วรรณยุกต์ในภาษาจีน	1. ใบความรู้เรื่อง拼音

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		เดาและตอบครู		
<p>ขั้นการดำเนินการโค้ช</p> <p>Coaching</p>	<p>พยัญชนะ</p> <p>声母</p> <p>สระ</p> <p>韵母</p> <p>เสียง</p> <p>วรรณยุกต์</p> <p>声调</p>	<p>1. ครูเริ่มอธิบายถึงเสียงวรรณยุกต์แต่ละตัวว่า มีชื่อเรียกว่าอย่างไรและมีสัญลักษณ์อย่างไร และครูอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนเทียบกับเสียงในภาษาไทยว่าเป็นเสียงวรรณยุกต์อะไร</p> <p>2. ครูให้นักเรียนเข้าคู่และฝึกอ่านออกเสียงตามตารางการออกเสียงวรรณยุกต์และครูคอยให้คำแนะนำกับนักเรียนแต่ละคู่</p> <p>3. เมื่อนักเรียนเข้าใจเรื่องเสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนแล้ว ครูผสมคำให้นักเรียนฟังโดยการสะกดทีละตัว</p> <p>ตัวอย่าง การผสมเสียง</p> <p>พยัญชนะเข้ากับเสียงสระ</p> <p>b + a = ba (ไป + อา = ปา)</p> <p>ตัวอย่าง การใส่เสียงวรรณยุกต์</p> <p>(ปะ ปา ป่า ป่า ป่า)</p> <p>ba bā bǎ bǎ bà</p> <p>และครูสุ่มคำศัพท์ง่ายขึ้นมาและให้นักเรียนทุกคนฝึกออกเสียง</p> <p>4. ครูให้นักเรียนแต่ละคู่พูดคุยอภิปรายเกี่ยวกับ การวางเครื่องหมายวรรณยุกต์ว่าควรวางตรงไหน วางได้อย่างไร และมีข้อยกเว้นอะไรบ้าง เมื่อนักเรียนได้คำตอบแล้ว ครูกล่าวชมเชยและอธิบายหลักการวาง</p>	<p>1. นักเรียนฟังที่ครูอ่านออกเสียงวรรณยุกต์และเทียบเสียงแล้วนักเรียนเทียบเสียงกับเสียงในภาษาไทยแล้วตอบคำถามครู</p> <p>2. นักเรียนเข้าคู่และฝึกอ่านออกเสียงวรรณยุกต์กับเพื่อนสมาชิกในคู่ของตนเอง</p> <p>3. นักเรียนตั้งใจฟังและฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์</p> <p>4. นักเรียนพูดคุยอภิปรายเกี่ยวกับหลักการวางเครื่องหมายวรรณยุกต์และยังได้ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์และการคิดที่หลากหลายในการสังเกตหลักการ</p>	<p>1. ใบความรู้เรื่อง拼音</p>

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		เสียงวรรณยุกต์ที่ถูกต้องและ บอกข้อควรจำให้นักเรียนฟัง	วางเครื่องหมาย วรรณยุกต์จากคำศัพท์ที่ ได้เรียน	
ขั้นการเรียนรู้และ ฝึกปฏิบัติ implementation	พยัญชนะ 声母 สระ 韵母 เสียง วรรณยุกต์ 声调	1. ครูให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ ภาษาจีนโดยครูมีบัตรคำ ที่แยก พยัญชนะ สระ เสียง และให้ นักเรียนเลือกประสมคำ หลังจากนั้นอ่านให้ครูและเพื่อน นักเรียนฟังจำนวน อย่างน้อย คนละ 10 คำ โดยครูจะคอย สังเกต ดูแล ช่วยเหลือและให้ คำแนะนำ 2. ครูชูบัตรคำที่เป็นคำที่ผสมคำ เรียบร้อยแล้ว เช่น y+i = yī จากนั้นครูให้นักเรียนผันเสียง วรรณยุกต์คำว่า yī ให้ครูฟัง จากนั้นครูยกตัวอย่างตัวอักษร จีนที่ใช้เสียงนี้ เช่น 一 ครูออก เสียงคำศัพท์ตัวนี้ให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนทายดูว่าคำนี้ใช้ วรรณยุกต์เสียงใด จากนั้นจึง ถามนักเรียนว่ามีใครทราบบ้าง ว่าตัวจีนตัวนี้แปลว่าอะไร โดย ครูจะใช้คำศัพท์ในหมวดตัวเลข 1-10 หากนักเรียนคู่ใดตอบได้ก็ ได้ดาวไปเลย 1 ดวง และครู เฉลยว่าคำศัพท์ตัวนี้แปลว่า อะไร	1. นักเรียนฟังกติกาและ ได้ร่วมฝึกอ่านพินอินจาก กิจกรรมการเรียนรู้ที่ครู เป็นผู้จัดให้พร้อมทั้ง ได้รับความช่วยเหลือจาก ครูผู้สอนเป็นระยะๆ 2. นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ จากการร่วมกันทาย คำศัพท์เพื่อสะสม คะแนนของคู่	1. บัตรคำศัพท์ พยัญชนะ 声母 สระ 韵母 เสียงวรรณยุกต์ 声调
ขั้นสรุปและ ประเมิน ผลการได้ Conclusion&	พยัญชนะ 声母 สระ 韵母 เสียง	1. ครูเขียนตัวอักษรจีนตัวเลข 1-10 ไว้บนกระดานฝั่งซ้ายมือ และให้นักเรียนลองอ่านออก เสียงตัวเลขให้ถูกต้อง หลังจาก	1. นักเรียนได้ฝึก พัฒนาการทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่านออก เสียงพินอินโดยการจับคู่	1. บัตรคำศัพท์ พยัญชนะ 声母 สระ 韵母 เสียงวรรณยุกต์ 声调

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
Evaluation	วรรณยุกต์ 声调	<p>นั้นครูเขียนพินอินคำอ่านของตัวเลขไว้ด้านขวามือ หลังจากนั้นครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทบทวนพินอินและสะท้อนผลความรู้ที่ได้รับอีกครั้งหนึ่งโดยให้ช่วยกันจับคู่พินอินให้ตรงกับตัวอักษรจีนบนกระดาน</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมสรุปความรู้ที่ได้รับจากการเรียนและให้นักเรียนฝึกอ่านตัวเลข 1- 10 ด้วยตนเองอีกครั้งหนึ่งและครูคอยสังเกตเมื่อมีคำไหนออกเสียงผิดเพี้ยนไป ครูจะอธิบายจากการประสมเสียงใหม่เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและสามารถอ่านได้ด้วยตนเอง</p>	<p>คำศัพท์เรื่องตัวเลข</p> <p>2. นักเรียนร่วมสรุปความรู้ที่ได้รับและได้วิเคราะห์ตนเองถึงความรู้อันได้จากการเรียน</p>	
<p>ขั้นพัฒนาการเรียนรู้และประยุกต์ใช้</p> <p>Development & applying</p>	<p>พยัญชนะ</p> <p>声母</p> <p>สระ</p> <p>韵母</p> <p>เสียง</p> <p>วรรณยุกต์</p> <p>声调</p>	<p>1. ครูผู้สอนจัดการอภิปรายกลุ่มโดยครูและนักเรียนร่วมกันพูดคุยถึงความรู้และกิจกรรมในการเรียนการสอน และการเตรียมความพร้อมในการเรียนในครั้งต่อไป หลังจากนั้นครูให้นักเรียนเขียนแบบบันทึกหลังการเรียน(Journal Writing)ถึงความรู้สึกที่มีต่อการเรียนภาษาจีนในสัปดาห์นี้โดยครูกำหนดไว้ 3 ด้านคือ ด้านกิจกรรมในการเรียน ด้านบรรยากาศในการเรียน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ หลังจากนั้นส่งครูโดยไม่ต้องเขียนชื่อ</p>	<p>1. นักเรียนได้รับข้อมูลการเรียนรู้ต่อยอดจากการอภิปรายโดยที่นักเรียนพูดคุยกับครูถึงเนื้อหาความรู้ ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนร่วมกันถามข้อสงสัย ในสิ่งที่ตัวนักเรียนไม่เข้าใจ หลังจากนั้นนักเรียนเขียนความรู้สึกที่มีต่อการเรียนภาษาจีนในครั้งนี้นักเรียนกล่าวขอบคุณครู“谢谢老师，老师再见”</p>	1. กระดาษโน้ต

เกณฑ์การประเมินผล

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
อ่านออกเสียงถูกต้อง	อ่านถูกต้องทั้งพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ทุกคำ	อ่านทั้งพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ถูกต้องน้อยกว่า 8 คำ	อ่านทั้งพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ถูกต้องน้อยกว่า 5 คำ	อ่านทั้งพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ถูกต้องน้อยกว่า 3 คำ	อ่านทั้งพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ถูกต้อง 1-2 คำ
การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (ใฝ่เรียนรู้)	-	-	-	มีความตั้งใจเรียน เอาใจใส่และมีความพยายามในการเรียนรู้ เข้าร่วมกิจกรรม การเรียนรู้	ไม่มีความพยายามในการเรียนรู้ และการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

- 6-7 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก
 4-5 คะแนน อยู่ในระดับ ดี
 2-3 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้
 น้อยกว่า 2 คะแนน อยู่ในระดับ ควรปรับปรุง

ใบความรู้เรื่อง 拼音(pīnyīn)

พยัญชนะ มี 23 ตัว

b p m f d t n l g k h
j q x zh ch sh r z c s y w

สระเดี่ยว ในภาษาจีนมี 6 เสียง สัทอักษรที่แทนเสียง สระเดี่ยวมีดังนี้

a o e i u ü
อา โอ เอ อี้ อู อวี

สระผสม ในภาษาจีนมี 30 เสียง ดังนี้

a : ai ao an ang
o : ou ong
e : er ei en eng
i : ia iao ie iu ian in iang
ing iong
u : ua uo uai uei uan uen uang ueng
ü : üe üan ün

เสียงวรรณยุกต์ มี 4 เสียง

ā = เสียงสามัญ   á = เสียงจัตวา
ǎ = เสียงเอก   à = เสียงโท

แผนการจัดการเรียนรู้ 教案

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 教案序号 : 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 年级 : มัธยมศึกษาปีที่ 1

วิชา 课程名称 : ภาษาจีนพื้นฐาน 1 รหัสวิชา 课程编号 : จ 21201

หน่วยการเรียนรู้ที่ 第1单元 เรื่อง 课题 : 汉语拼音

เวลา课时 : 三个小时 (3 ชั่วโมง) วันที่日期 : 4-5 มิถุนายน 2561

ผู้สอน 教师 : นางกิตติยา พันธุ์ครุฑ โรงเรียน 学校 : พนมทวนพิทยาคม

1. ผลการเรียนรู้

1. สามารถเขียนสัทอักษรภาษาจีน (พินอิน) ในรูปแบบคำภาษาจีนได้ถูกต้อง
2. สามารถเขียนและแปลความหมายคำศัพท์ต่างๆจากสิ่งที่ได้ฟัง

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ตัวอักษรจีนประกอบด้วยสัญลักษณ์ต่างๆมาประกอบกันเป็นคำหนึ่งคำ การเขียนตัวอักษรจีนและจดจำคำศัพท์จีนจึงค่อนข้างยาก จึงจำเป็นที่ผู้เริ่มต้นเรียนภาษาจีนจะต้องรู้จักเส้นขีดในและวิธีการเขียนเส้นขีดรวมไปจนถึงการเขียนตัวอักษรจีนให้ถูกต้องตามลำดับขีดต่างๆ ซึ่งเป็นขั้นตอนเริ่มต้นในการฝึกเขียนตัวอักษรภาษาจีนให้ถูกต้อง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนพินอินจากคำศัพท์ที่เรียนได้
2. นักเรียนรู้จักเส้นขีดในภาษาจีนและสามารถเขียนคำศัพท์ภาษาจีนได้ถูกต้องตามลำดับขีด
3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด

6. สาระการเรียนรู้/เนื้อหาสาระ

1. สัทอักษรภาษาจีน拼音(pīnyīn)
2. วิธีการเขียนตัวอักษรจีน如何写汉字(rúhé xiě hànzi)

7. การบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

การอ่านออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนบูรณาการได้กับวิชาภาษาอังกฤษ

การนับตัวเลขบูรณาการได้กับวิชาคณิตศาสตร์

8. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. การเข้ากลุ่มระดมความคิดในกิจกรรม“คิดซักหน่อย”(想一想)และนำเสนอหน้าชั้นเรียน
2. ทบทวนการเขียนคำศัพท์เรื่องตัวเลข
3. แบบทดสอบการเขียนคำศัพท์

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีน (拼音)
2. ใบความรู้เรื่องวิธีการเขียนตัวอักษรจีน (如何写汉字)
3. หนังสือเรียนสัมพันธ์ภาษาจีน
4. วีดีโอตัวเลข
5. แบบทดสอบการเขียนคำศัพท์

10. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
ขั้นวางแผน การจัดการ เรียนรู้ preparation	1. สัทอักษร ภาษาจีน 拼音 (pīnyīn)	1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน “大家好,你们好吗?” 2. ครูตบนักเรียน “我也很好请坐” 3. ครูทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปใน สัปดาห์ที่แล้วเรื่อง 拼音 โดยครู เขียนตัวอักษรจีนและพินอิน ประโยคง่ายๆไว้บนกระดาน เช่น 1. 汉语不太难(hànyǔ bù tài nán ภาษาจีนไม่ค่อ ยาก 2. 老师很漂亮(lǎoshī hěn piàoliang) คุณครู สวยมาก	1. กล่าวทักทายครู “准备起立,你好老 师。我很好你呢?” 2. นักเรียนตอบครู“谢谢” 3. นักเรียนทบทวนความรู้เดิมใน การเรียนโดยการฝึกอ่านพินอิน ประโยคที่ครูเขียนไว้ให้พร้อมทั้ง ร่วมกันกับเพื่อนสมาชิกใน ห้องเรียนและครูเพื่อช่วยกัน แปลความหมายประโยค	1. ใบความรู้เรื่องสัท อักษรภาษาจีน (拼音)

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		<p>ให้นักเรียนทุกคนช่วยกันอ่านประโยคนี้ให้ถูกต้องพร้อมทั้งครูคอยให้คำแนะนำการออกเสียง หลังจากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันแปลประโยคโดยครูจะบอกความหมายคำศัพท์เป็นคำๆ และให้นักเรียนรวมเป็นประโยค</p> <p>4. หลังจากนั้นครูให้นักเรียนทุกคนจดประโยคทั้งสองประโยคลงในสมุดคัดจีนและคิดตามในใจดูนักเรียนเขียนแล้วหลังจากนั้นครูตั้งคำถามกับนักเรียนว่า “นักเรียนเขียนไม่เหมือนที่ครูเขียนใช่ไหมค่ะ” และครูพูดต่อไปโดยใช้ทักษะการชื่นชมและเห็นคุณค่าโดยพูดว่า “ครูประทับใจมากที่นักเรียนทุกคนพยายามเขียน แต่เนื่องมาจากการเขียนตัวอักษรภาษาจีนมีการประสมจากขีดหลายๆขีดจึงทำให้ยากต่อการเขียน ดังนั้นวันนี้เราจะมาเรียนกันเรื่องอะไรเอ่ย”</p> <p>5.หลังจากที่นักเรียนตอบถูกว่าจะมาเรียนเรื่องการเขียนตัวอักษรจีนครูให้นักเรียนกำหนดเป้าหมายในการเรียนในวันนี้ของตนเองว่าอย่างไร</p>	<p>4. นักเรียนจดประโยคที่ครูให้จดลงในสมุดคัดจีนและคิดตามในสิ่งที่ครูพูดพร้อมทั้งตอบคำถามครู</p> <p>5. นักเรียนคิดและกำหนดเป้าหมายในการเรียนของตนเอง</p>	
<p>ขั้นการดำเนินการโค้ช Coaching</p>	<p>1. สัทอักษรภาษาจีน 拼音 (pinyin)</p>	<p>1. ครูแจกใบความรู้เรื่อง วิธีการเขียนตัวอักษรจีน 如何写汉字 ให้กับนักเรียนทุกคนพร้อมทั้งให้นักเรียนทุกคนเปิดหนังสือเรียนหน้าที 23 ควบคู่ไปกับการเรียน</p>	<p>1. นักเรียนรับใบความรู้และเปิดหนังสือเรียน</p>	<p>1. ใบความรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีน (拼音) 2. ใบความรู้เรื่องวิธีการเขียนตัวอักษร</p>

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
	2. วิธีการเขียนตัวอักษรจีน 如何写汉字 (rúhé xiě hànzi)	2. ครูให้นักเรียนจับคู่และให้เวลานักเรียน 5 นาทีในการศึกษาเนื้อหาและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตั้งคำถามในประเด็นที่ตนเองไม่เข้าใจ หรือสนใจ อย่างน้อยคู่ละ 1 คำถาม 3. ครูคอยตอบคำถามและอธิบายถึงสิ่งที่นักเรียนสงสัยและไม่เข้าใจ หลังจากนั้นครูอธิบายถึงวิธีการเขียนตัวอักษรจีน การเขียนเส้นขีดต่างๆ การนับขีด และการเขียนให้ถูกต้องตามลำดับขีด โดยที่ครูจะให้นักเรียนอ่านพินอินของชื่อลำดับขีดด้วยตนเองทั้งหมดและครูคอยเป็นผู้ชี้แนะให้ฟังว่าออกเสียงถูกต้องมากน้อยเพียงใด	2. นักเรียนจับคู่เพื่อการศึกษาเนื้อหาและคิดวิเคราะห์ถึงสิ่งที่ตนเองไม่เข้าใจในเนื้อหาพร้อมทั้งตั้งคำถามคู่ละ 1 คำถาม 3. นักเรียนทำความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน เมื่อมีข้อสงสัยตรงไหนสามารถปรึกษาเพื่อนสมาชิกในกลุ่มและถามครูได้ รวมทั้งได้ทบทวนพินอินโดยการฝึกอ่านชื่อลำดับขีดต่างๆด้วยตนเอง	จีน (如何写汉字)
ขั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ implementation	1. สัทอักษรภาษาจีน 拼音 (pīnyīn) 2. วิธีการเขียนตัวอักษรจีน 如何写汉字 (rúhé xiě hànzi) 3. ตัวเลข 1-100 一到一百 (yī dào)	1. ครูสอนนักเรียนเพิ่มเติมเกี่ยวกับจำนวนตัวเลขจาก 1-100 และหลังจากนั้นครูให้นักเรียนทำกิจกรรม “นับเลข” 数一数 ให้นักเรียนนับเลขเรียงต่อกัน โดยจะต้องปรบมือเมื่อตัวเลขที่จะพูดนั้นลงท้ายด้วย 3 หรือ หารด้วย 3 ลงตัว เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนและยังได้ฝึกฝนการนับเลขอีกด้วย 2. ครูให้นักเรียนเข้าคู่ทำกิจกรรม “คิดชักหน่อย” (数一数) เพื่อเข้าสู่ระดมความคิด เพื่อวิเคราะห์ตัวอักษร เพื่อหาจำนวนเส้นขีดลำดับขีดของตัวเลข 1-10 และส่ง	1. นักเรียนเรียนจำนวนตัวเลข 1-100 และทำกิจกรรม “นับเลข” 数一数 ให้นักเรียนนับเลขเรียงต่อกัน โดยจะต้องปรบมือเมื่อตัวเลขที่จะพูดนั้นลงท้ายด้วย 3 หรือ หารด้วย 3 ลงตัว 2. นักเรียนได้มีการระดมความคิดกับคู่ของตนเองทำให้เกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกันและยังได้ฝึกคิดวิเคราะห์ คิดอย่างเป็นระบบจากการทำ	1. ใบความรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีน (拼音) 2. ใบความรู้เรื่องวิธีการเขียนตัวอักษรจีน (如何写汉字)

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
	yībǎi)	ตัวแทนกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยครูจะคอยให้ความช่วยเหลือ ติดตามผู้เรียนจากการเดินดู ความก้าวหน้าของงานในแต่ละกลุ่มเป็นระยะๆ	กิจกรรม “คิดซึกหน่อย” 数一数 โดยการวิเคราะห์ ตัวอักษร เพื่อหาจำนวนเส้นขีด ลำดับขีดของตัวเลข 1-10	
ขั้นสรุปและ ประเมิน ผลการโค้ช Conclusion & Evaluation	1. สัทอักษร ภาษาจีน 拼音 (pīnyīn) 2. วิธีการ เขียน ตัวอักษรจีน 如何写 汉字 (rúhé xiě hànzì) 3. ตัวเลข 1 – 10 一到一百(yī dào yībǎi)	1. ครูฟังนักเรียนแต่ละคู่ออกมา นำเสนอหน้าชั้นเรียนและให้เพื่อน สมาชิกคู่อื่นแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเนื้อหาที่เพื่อนนำเสนอ 2. หลังจากจบการนำเสนอจาก นักเรียนทุกคู่ ครูและนักเรียนมีการอภิปรายสรุปความรู้ร่วมกันอีกครั้งหนึ่ง โดยครูจะอธิบายประเด็นที่นักเรียนเข้าใจผิดและแก้ไขให้ นักเรียนเข้าใจอย่างถูกต้อง และ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดและสะท้อนผลการเรียนของนักเรียนเอง	1. นักเรียนแต่ละคู่ฟังเพื่อน สมาชิกของตนเองออกมา นำเสนอความรู้หน้าชั้นเรียนและ ยังได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ถึงประเด็นที่เพื่อนนำเสนอ 2. นักเรียนได้มีโอกาสร่วมกับ ครูสรุปความรู้ที่ได้รับและได้ วิเคราะห์ตนเองถึงความรู้ที่ได้รับ จากการเรียน	1. ใบความรู้เรื่อง สัท อักษรภาษาจีน (拼音) 2. ใบความรู้เรื่อง วิธีการเขียนตัวอักษร จีน (如何写汉字)
ขั้นพัฒนาการ เรียนรู้และ ประยุกต์ใช้ Development & applying		1. ครูให้นักเรียนแต่ละคนพูดถึง เป้าหมายการเรียนของตนเองว่า คืออะไรและหลังจากเรียนวันนี้ แล้ว ประสบผลสำเร็จไปตาม เป้าหมายหรือไม่อย่างไร ถ้าไม่ให้นักเรียนสำรวจตนเองว่าตนเอง ผิดพลาดตรงไหน และพูดถึงสิ่งที่ ทำได้ดีและสิ่งที่ต้องการปรับปรุง พัฒนาในวันนี้	1. นักเรียนพูดถึงเป้าหมายการ เรียนของตนเองว่า ประสบ ผลสำเร็จไปตามเป้าหมาย หรือไม่ พร้อมทั้งสำรวจถึงสิ่งที่ ตนเองคิดว่าทำได้ดี และสิ่งที่ ต้องการปรับปรุงพัฒนาจากการ เรียนในวันนี้ อย่างไร	

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		<p>2. ครูคอยชี้แนะถึงแนวทางในการพัฒนาตนเองให้กับนักเรียนแต่ละคน พร้อมทั้งกล่าวชื่นชมในการเรียนและทำกิจกรรมในวันนี้</p> <p>3. ครูให้นักเรียนไปเตรียมฝึกฝนคัดตัวเลขทั้งตัวอักษรจีนและพินอินจะมีการทดสอบย่อยเพื่อเก็บคะแนนในครั้งต่อไป</p> <p>4. คุณครูกล่าวคำว่า “再见”</p>	<p>2. นักเรียนรับฟังถึงผลการเรียนรู้ต่อยอดว่าตนเองควรมีพัฒนาการในด้านใดเพิ่มขึ้นจากครูผู้สอน</p> <p>3. นักเรียนเตรียมตัวไปทบทวนฝึกฝนคัดตัวเลข</p> <p>4. นักเรียนกล่าวลาคุณครู “谢谢老师，老师再见”</p>	
ชั่วโมงที่ 3				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
<p>ขั้นวางแผน</p> <p>การจัดการเรียนรู้</p> <p>preparation</p>		<p>1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน “同学们早上好，你们好吗？”</p> <p>2. ครูต่อนักเรียน “请坐”</p> <p>3. ครูบอกกับนักเรียนวันนี้เราจะมาทดสอบย่อยเพื่อเก็บคะแนน โดยการให้นักเรียนเขียนคำศัพท์เรื่องตัวเลขจำนวน 10 คำ</p> <p>4. ครูให้นักเรียนช่วยกันกำหนดเกณฑ์ขึ้นมาว่านักเรียนคิดว่าความสามารถของตนเองและเพื่อนสมาชิกภายในห้องควรได้คะแนนกี่คะแนนจึงจะผ่าน โดยครูสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนโดยการบอกกับนักเรียนว่า “นักเรียนคนไหนสอบได้คะแนนเต็มครูจะให้ดาวเพิ่มจำนวน 3 ดวง”</p>	<p>1. กล่าวทักทายครู “准备起立，你好老师”</p> <p>2. นักเรียนตอบครู “谢谢”</p> <p>3. นักเรียนตั้งใจฟังครู</p> <p>4. นักเรียนสำรวจความรู้ของตนเองและเพื่อนสมาชิกภายในห้องของตนเองพร้อมทั้งร่วมกันกำหนดเกณฑ์การผ่านการประเมิน</p>	

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
<p>ขั้นการดำเนิน การโค้ช Coaching</p>	<p>1.พินอิน 拼音 (pīnyīn) 2.ตัวเลข 数字 (shùzì)</p>	<p>1.ครูเปิดวิดีโอสอนการเขียน ตัวเลขตามลำดับขีดให้นักเรียนดู โดยครูคอยอธิบายสลับกับการตั้ง คำถามที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้จากความเข้าใจเช่น ตัวอักษรตัวนี้มีวิธีการเขียนอย่างไร หรือ ตัวอักษรตัวนี้มีกี่ขีดกี่ขีด เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการ คิด 2. ครูให้นักเรียนจับคู่แบ่งเป็นสอง กลุ่ม เพื่อเล่นเกม “ทำให้ดีทำให้ ไว” โดยครูจะเป็นผู้พูดคำศัพท์ และให้สมาชิกภายในกลุ่มส่ง ตัวแทนออกมาเขียนคำศัพท์คำนั้น ตามลำดับขีดที่บนกระดาน โดยที่ คู่ของตนเองสามารถช่วยเหลือกัน ได้ แต่มีกฎว่าจะออกมาเขียนที่ หน้ากระดานได้เพียงครั้งละ 1 คน เท่านั้น เมื่อเขียนไม่ได้ให้เปลี่ยนคู่ ของตนเองออกมาเขียนต่อไป คู่ ไหนเขียนเสร็จแล้วให้รีบเข้าไปนั่ง ที่และพูดคำว่า 我们完了! คู่ ไหนเขียนถูกต้องและเขียนเสร็จ ก่อนจะเป็นผู้ชนะในรอบนั้นไป</p>	<p>1. นักเรียนดูวิดีโอการสอนเขียน ตัวเลขตามลำดับขีดพร้อมทั้ง สังเกตวิธีการเขียนและใช้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ตอบ คำถามที่ครูถาม 2. นักเรียนเข้าคูฝึกปฏิบัติจาก กิจกรรมเกม “ทำให้ดีทำให้ไว” เพื่อเป็นการทบทวนคำศัพท์ เรื่องตัวเลขอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะ มีการทดสอบย่อย</p>	<p>1.วิดีโอตัวเลข</p>
<p>ขั้นการเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติ implementation</p>	<p>ตัวเลข 1 – 100 一到一百(yī dào yībǎi)</p>	<p>1. ครูแจกแบบทดสอบการเขียน คำศัพท์ที่เป็นกระดาษตารางการ เขียนลำดับขีดให้กับนักเรียนเพื่อ ใช้เขียนคำศัพท์ในการทดสอบย่อย 2. ครูให้นักเรียนทุกคนเตรียมตัว ทดสอบย่อย ครูใช้ทักษะการ พูดชื่นชมนักเรียนว่า “ครูเชื่อว่า นักเรียนทุกคนทำได้ ครูหวังว่าทุก</p>	<p>1. นักเรียนรับแบบทดสอบการ เขียนคำศัพท์ที่ใช้ในการทดสอบ ย่อยจากครูผู้สอน 2. นักเรียนทุกคนเตรียมตัว ทดสอบย่อยพร้อมทั้งตั้งสมาธิ และยังได้รับการเสริมแรงจาก ครูผู้สอนที่ทำให้นักเรียนทุกคน</p>	<p>1. แบบทดสอบการ เขียนคำศัพท์</p>

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		<p>คนจะไม่ทำให้ครูผิดหวัง” เพื่อเป็นการเสริมแรงให้นักเรียนทุกคนมีความเชื่อมั่นในตนเอง</p> <p>3. ครูให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ตามคำบอกทีละคำ โดยครูไม่สร้างบรรยากาศที่กดดันให้กับนักเรียน ครูจะมีการเว้นระยะห่างการบอกคำศัพท์กับนักเรียนเพื่อให้เวลานักเรียนในการคิดทบทวนถึงสิ่งที่เคยเรียน และครูคอยเดินดูนักเรียนแต่ละคนระหว่างการทดสอบย่อยว่านักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์ได้ตามคำบอกหรือไม่ ถ้านักเรียนส่วนใหญ่เขียนไม่ได้ ครูจะต้องปรับคำศัพท์คำต่อไปให้มีความง่ายลงกว่าเดิม</p>	<p>เชื่อว่าตนเองมีความสามารถในการปฏิบัติได้</p> <p>3. นักเรียนสอบเขียนคำศัพท์ตามคำบอกของครูผู้สอน</p>	
ขั้นสรุปและประเมินผลการโค้ช Conclusion & Evaluation	ตัวเลข 1 – 100 一到一百(yī dào yībǎi)	<p>1. หลังจากที่นักเรียนทดสอบเขียนคำศัพท์จากครูจนครบทุกคำแล้วครูทวนคำศัพท์ให้นักเรียนอีกครั้งหนึ่งและหลังจากนั้นครูให้นักเรียนทุกคนส่งกระดาษทดสอบและครูแจกกระดาษทดสอบให้กับนักเรียนช่วยตรวจ โดยที่นักเรียนต้องไม่ตรวจของตนเอง</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำศัพท์ทีละคำ โดยครูให้นักเรียนอาสาสมัครด้วยตนเองและครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำว่าถูกต้องหรือไม่ และครูมีเกณฑ์การให้คะแนนอย่างชัดเจนให้กับนักเรียน</p> <p>3. ครูเก็บแบบทดสอบคืนมาเพื่อตรวจความถูกต้องหลังจากนั้นครู</p>	<p>1. นักเรียนตรวจคำตอบของตนเองที่เขียนลงไปในรูปแบบทดสอบอีกครั้งหนึ่ง</p> <p>2. นักเรียนร่วมกันกับเพื่อนสมาชิกและครูผู้สอนเฉลยคำศัพท์ สรุปความรู้ที่ได้รับและได้วิเคราะห์ตนเองถึงความรู้ที่ได้รับจากการเรียน</p> <p>3. นักเรียนรับแบบทดสอบคืนมาและประเมินผลการทดสอบ</p>	1. แบบทดสอบการเขียนคำศัพท์

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		รวมคะแนนและส่งคืนให้กับนักเรียนทุกคนให้ได้ทราบคะแนนของตนเอง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามถึงความผิดพลาดของตนเอง	ของตนเองว่าเป็นอย่างไรบ้าง พร้อมทั้งซักถามและพูดคุยถึงความผิดพลาดของตนเองและสิ่งที่ตนเองต้องปรับปรุง	
ขั้นพัฒนาการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ Development & applying		<p>1. ครูผู้สอนกล่าวชื่นชมและให้ข้อมูลการเรียนรู้ต่อยอดในพฤติกรรมของนักเรียนว่า “ครูประทับใจมากที่นักเรียนทุกคนมีความตั้งใจในการเรียน มีความพยายามในการกลับไปทบทวนบทเรียนและทำแบบทดสอบ แต่ในครั้งต่อไปครูอยากให้นักเรียนทุกคนตรวจสอบความเรียบร้อยให้ดีกว่าก่อนที่จะส่งแบบทดสอบ ”</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันพูดคุยถึงความรู้และกิจกรรมในการเรียนการสอน และการเตรียมความพร้อมในการเรียนในครั้งต่อไป หลังจากนั้นครูให้นักเรียนเขียนแบบบันทึกหลังการเรียน(Journal Writing)ถึงความรู้สึกที่มีต่อการเรียนภาษาจีนในสัปดาห์นี้โดยครูกำหนดไว้ 3 ด้านคือ ด้านกิจกรรมในการเรียน ด้านบรรยากาศในการเรียน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ หลังจากนั้นส่งครูโดยไม่ต้องเขียนชื่อ</p>	<p>1. นักเรียนรับฟังถึงข้อมูลการเรียนรู้ของตนเองในการเรียนและการจัดกิจกรรม</p> <p>2.นักเรียนพูดคุยกับครูถึงเนื้อหาความรู้ ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนร่วมกันถามข้อสงสัยในสิ่งที่ตัวนักเรียนไม่เข้าใจ หลังจากนั้นนักเรียนเขียนความรู้สึกที่มีต่อการเรียนภาษาจีนในครั้งนี้นี้ และนักเรียนกล่าวขอบคุณครู “谢谢老师，老师再见”</p>	<p>1. กระดาษโน้ต</p> <p>2. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์</p>

11. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ
1. นักเรียนสามารถฟังและเขียนพินอินจากคำศัพท์ที่เรียนได้	ประเมินจากการทดสอบเขียนคำศัพท์	แบบประเมินความสามารถการเขียน
2. นักเรียนรู้จักเส้นขีดในภาษาจีนและสามารถเขียนตัวอักษรจีนได้ถูกต้องตามลำดับขีด	ประเมินจากการทดสอบเขียนคำศัพท์	แบบประเมินความสามารถการเขียน
3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	ให้นักเรียนเขียนความรู้สึกที่มีต่อการเรียนภาษาจีน	กระดาษขี้ไต้

แบบประเมินความสามารถการเขียน

คำชี้แจง : ให้ทำเครื่องหมาย ✓ หนาขอที่ตรงกับระดับคุณภาพของนักเรียน

ที่	ชื่อ-สกุล	ประเด็นการประเมิน					ระดับคุณภาพ
		การเขียนคำศัพท์					
		5	4	3	2	1	
1.							
2.							
3.							
4.							
5.							

เกณฑ์การประเมินผล

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
การเขียนคำศัพท์	เขียนคำศัพท์ถูกต้องทั้งตัวอักษรจีนพินอินและความหมาย 10 คำ	เขียนคำศัพท์ถูกต้องทั้งตัวอักษรจีนพินอินและความหมาย 8 คำ	เขียนคำศัพท์ถูกต้องทั้งตัวอักษรจีนพินอินและความหมาย 6 คำ	เขียนคำศัพท์ถูกต้องทั้งตัวอักษรจีนพินอินและความหมาย 4 คำ	เขียนคำศัพท์ถูกต้องทั้งตัวอักษรจีน พินอินและความหมาย 2 คำ

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

- 5 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก
- 4 คะแนน อยู่ในระดับ ดี
- 3 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้
- น้อยกว่า 3 คะแนน อยู่ในระดับ ควรปรับปรุง

ใบความรู้เรื่อง วิธีการเขียนตัวอักษรจีน
如何写汉字(rúhé xiě hànzi)

ส่วนประกอบของตัวอักษรจีน

เส้นขีดของตัวอักษรจีน

ตัวอักษรจีนมีเส้นขีดพื้นฐานอยู่ 8 ขีดคือ :-

1. เส้นขีดแฉับ (丶): 点 diǎn	永 寸 江 太
2. เส้น ขวาง (一): 横 héng	永 一 大 干
3. เส้น ตั้ง (丨): 竖 shù	永 王 木 十
4. เส้นตะขอ (丿): 钩 gōu	永 小 心 丁
5. เส้นยกขึ้น (㇇): 提 tí	永 打 地 功
6. เส้นลากซ้าย (丿): 撇 piě	永 人 女 千
7. เส้นลากซ้ายสั้น (㇇): 短撇 duǎn piě	永 血 火 牛
8. เส้นลากขวา (㇏): 捺 nà	永 人 又 木

จากเส้นขีดพื้นฐานทั้ง 8 ขีด สามารถดัดแปลงโดยการยกขึ้น เอนลง เอียงขวา เอียงซ้ายและการเชื่อมต่อเส้นขีดต่างแบบ ทำให้เกิดรูปลักษณะ หักมุม ตะขอ โค้งงอ จนกลายเป็นเส้นขีดอักษรจีนทั้งหมด 27 ขีด ตามตารางดังนี้

เส้นขีดของอักษรจีน 笔画 (Bǐhuà)

ที่	เส้นขีด	ชื่อเส้นของตัวอักษรจีน	ตัวอย่าง
1	丶	点(diǎn) จุด	冰主
2	一	横(héng) เส้นขวาง	一
3	丨	竖(shù) เส้นตั้ง	十
4	丿	撇(piě) เส้นลากซ้าย	公人
5	㇇	捺(nà) เส้นลากขวา	天
6	㇇	提(tí) เส้นยกขึ้น	把
7	→	横钩(hénggōu) เส้นขวางตะขอ	你
8	└	横折(héngzhé) เส้นขวางหักมุม	口
9	└	横折钩(héngzhégōu) เส้นขวางหักมุมตะขอ	习
10	又	横撇(héngpiě) เส้นขวางลากซ้าย	友
11	㇇	横折提(héngzhétí) เส้นขวางหักมุมยกขึ้น	语
12	乙	横折弯钩(héngzhéwāngōu) เส้นขวางหักมุมโค้งตะขอ	九
13	㇇	横折折撇横(héngzhézhépiě) เส้นขวางหักมุมหักมุมลากซ้าย	建
14	㇇	横折折钩(héngzhézhégōu) เส้นขวางหักมุมหักมุมตะขอ	芳奶
15	㇇	横撇弯钩(héngpiěwāngōu) เส้นขวางหักมุมโค้งตะขอ	那
16	丨	竖钩竖(shùgōu) เส้นตั้งตะขอ	水
17	㇇	竖提(shùtí) เส้นตั้งยกขึ้น	民

ที่	เส้นขีด	ชื่อเส้นของตัวอักษรจีน	ตัวอย่าง
18	└	竖折(shùzhé) เส้นตั้งหักมุม	亡 山
19	┘	竖弯 (shùwān) เส้นตั้งโค้ง	西
20	┘	竖弯钩 (shùwāngōu) เส้นตั้งโค้งตะขอ	儿 电
21	ㄣ	竖折折 (shùzhézhé) เส้นตั้งหักมุมหักมุม	鼎
22	ㄣ	竖折折钩 (shùzhézhéghōu) เส้นตั้งหักมุมหักมุมตะขอ	妈 鸟
23	ㄣ	斜钩 (xiégōu) เส้นเอียงตะขอ	减 我
24	ㄣ	卧钩 (wògōu) เส้นนอนตะขอ	心
25	ㄥ	撇折 (piězhé) เส้นลากซ้ายหักมุม	给
26	ㄥ	撇点 (piědiǎn) เส้นลากซ้ายและจุด	女

แผนการจัดการเรียนรู้ 教案

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 教案序号 : 3	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 年级 : มัธยมศึกษาปีที่ 1
วิชา 课程名称 : ภาษาจีนพื้นฐาน 1	รหัสวิชา 课程编号 : จ 21201
หน่วยการเรียนรู้ที่ 第1单元	เรื่อง 课题 : 汉语拼音
เวลา课时 : 三个小时 (3 ชั่วโมง)	วันที่日期 : 11-12 มิถุนายน 2561
ผู้สอน 教师 : นางกิตติยา พันธุ์ครุฑ	โรงเรียน 学校 : พนมทวนพิทยาคม

1. ผลการเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำกลุ่มคำในรูปแบบของสัทอักษรรหัสภาษาจีน (พินอิน) ได้อย่างถูกต้อง
2. สามารถเขียนและแปลความหมายคำศัพท์ต่างๆจากสิ่งที่ได้ฟัง

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การรู้จักคำศัพท์และประโยคที่ใช้ในห้องเรียนเป็นภาษาจีนมีความจำเป็นอย่างมากสำหรับผู้ที่จะเริ่มเรียน ถ้านักเรียนไม่ได้เรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนสื่อสารกับครูผู้สอนไม่เข้าใจ และเมื่อครูและนักเรียนมีการใช้ภาษาจีนในการสื่อสารกันบ่อยๆจะทำให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกในการพูดภาษาจีนมากยิ่งขึ้น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านสัทอักษรรหัสของประโยคที่ใช้ในห้องเรียนได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงสัทอักษรรหัส
2. นักเรียนแปลความหมายคำศัพท์ของประโยคที่ใช้ในห้องเรียนได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด

6. สาระการเรียนรู้/เนื้อหาสาระ

1. คำศัพท์และประโยคที่ใช้ในห้องเรียน

7. การบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

- บูรณาการกับวิชาภาษาไทยเรื่องการคัดลายมือ

8. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. คัดและแปลความหมายประโยคที่ใช้ในห้องเรียน
2. ทำกิจกรรมเกม ทายประโยคที่ใช้ในห้องเรียน
3. Mind Mapping สรุปความรู้ที่ได้รับจากเรื่อง 课常用语

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่อง 课常用语(kèchángyòngyǔ)
2. บัตรคำศัพท์เรื่อง 课常用语(kèchángyòngyǔ)
3. powerpoint รูปภาพ

10. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
ขั้นวาง แผนการจัดการเรียนรู้ preparation	课常用语 (kècháng yòngyǔ) ประโยคที่ใช้ใน ห้องเรียน	1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน “大家好, 你们好吗?” 2. ครูตอบนักเรียน “我也很好请坐” 3. ครูพูดกับนักเรียนว่า 现在开始上课。 Xiànzài kāishǐ shàngkè。(ตอนนี้เริ่ม เรียนได้) 请翻到第五 页。qǐng fān dào dì wǔ yè。(เปิด หนังสือเรียนหน้า5) โดยครู ไม่แปลความหมาย ภาษาไทยให้กับนักเรียน หลังจากนั้นครูตั้งคำถาม ชวนให้นักเรียนคิด โดยถาม นักเรียนว่า มีใครรู้บ้างว่า ประโยคที่ ครูพูดไปมี ความหมายว่าอย่างไรและ ครูกระตุ้นให้นักเรียนมี ความมั่นใจในตัวเองโดยการ พูดกับนักเรียนว่า ครูเชื่อว่า	1. กล่าวทักทายครู “准备起立, 你好老师” 2. นักเรียนตอบครู “谢谢” 3. นักเรียนตั้งใจฟังประโยค ภาษาจีนที่ครูพูด พร้อมทั้ง คิดหาความหมายประโยค 4. นักเรียนร่วมกันทายถึง เรื่องที่จะเรียนรู้ร่วมกันใน วันนี้	

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		<p>ต้องมีคนสามารถแปลในสิ่งที่ครูพูดได้</p> <p>4. หลังจากนั้น ครูให้นักเรียนทุกคนเดาว่าวันนี้เราจะเรียนกันเรื่องอะไร และครูเฉลยในตอนสุดท้ายว่า วันนี้เราจะมาเรียนกันถึงคำศัพท์และประโยคต่างๆที่ใช้ในห้องเรียน</p>		
<p>ขั้นการดำเนินการโค้ช Coaching</p>	<p>课常用语 (kècháng yòngyǔ) ประโยคที่ใช้ในห้องเรียน</p>	<p>1. ครูตั้งคำถามที่ฝึกให้นักเรียนได้มีกระบวนการคิดวิเคราะห์โดยตั้งคำถามว่า “นักเรียนคิดว่าประโยคที่ใช้ในห้องเรียนในวิชาภาษาจีนมีอะไรบ้าง” ให้นักเรียนตอบครุมาคนละ 1 ประโยค โดยที่ต้องไม่ซ้ำกับเพื่อนและประโยคที่นักเรียนพูดมาต้องได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกภายในห้องด้วย หลังจากนั้นครูเขียนประโยคนั้นไว้บนกระดานดำ</p> <p>2. หลังจากที่ได้ประโยคที่ใช้ในห้องเรียนที่เหมาะสมแล้ว ครูจึงบอกกับนักเรียนว่า เราจะมาดูถึงประโยคที่สำคัญที่ใช้ในห้องเรียนเป็นภาษาจีนกันบ้าง และครูจึงแจกใบความรู้เรื่อง 课常用语 (kècháng yòngyǔ) ประโยคที่ใช้ในห้องเรียนให้กับนักเรียนทุกคน</p>	<p>1. นักเรียนได้มีการใช้กระบวนการคิดที่หลากหลายจากการคิดว่า “ประโยคที่ใช้ในห้องเรียนในวิชาภาษาจีนมีอะไรบ้าง” แล้วตอบคำถามครู</p> <p>2. นักเรียนได้รับใบความรู้เรื่อง 课常用语 (kècháng yòngyǔ) ประโยคที่ใช้ในห้องเรียน และศึกษาใบความรู้ด้วยตนเองก่อน</p>	<p>1. ใบความรู้เรื่อง 课常用语 (kècháng yòngyǔ) ประโยคที่ใช้ในห้องเรียน</p>

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		3. ครูกระตุ้นให้นักเรียนได้มีการทำกิจกรรมจากการฝึกปฏิบัติโดยให้นักเรียนแยกเข้ากลุ่มตามความสนใจเป็นคู่ เพื่อศึกษาใบความรู้และฝึกอ่านประโยคที่ใช้ในห้องเรียน	3. นักเรียนแยกเข้าเป็นคู่เพื่อฝึกอ่านประโยคที่ใช้ในห้องเรียนร่วมกับคู่ของตัวเอง และนอกจากนั้นยังฝึกให้นักเรียนได้คิดทบทวนและนำความรู้เดิมที่เคยมีอยู่ในการเรียนเรื่องพินอินออกมาใช้	
ขั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ implementation	课常用语 (kècháng yòngyǔ) ประโยคที่ใช้ในห้องเรียน	1. ครูคอยดูและให้ความช่วยเหลือนักเรียนคู่ต่างๆ และให้คำปรึกษาในสิ่งที่นักเรียนไม่สามารถหาคำตอบได้ 2. หลังจากนั้นครูให้นักเรียนดูใบความรู้และครูเริ่มสุ่มถามถึงคำอ่านของประโยคนั้นจากนักเรียนแต่ละกลุ่ม และกลุ่มนั้นจะต้องอ่านออกเสียงให้เพื่อนในห้องและครูฟัง หลังจากครูจะตั้งคำถามที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์โดยถามว่า “นักเรียนเห็นด้วยกับคำอ่านที่เพื่อนอ่านไหม” “นักเรียนคู่ใดอ่านได้แตกต่างไปจากที่เพื่อนอ่านไหม” หรือ “ใครเห็นด้วยว่าสิ่งที่เพื่อนอ่านถูกต้องแล้ว ถ้าไม่เห็นด้วยนักเรียนคิดว่าควรอ่านแบบไหน” เป็นต้น และเมื่อมีคำไหนที่นักเรียน	1.นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติโดยการฝึกอ่านประโยคต่างๆ ด้วยตนเองและคอยได้รับความดูแลช่วยเหลือจากครูเป็นระยะๆ 2. นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงประโยคที่ใช้ในห้องเรียนด้วยตนเองร่วมกับกับครูและเพื่อนสมาชิกภายในห้องเรียนและได้มีการฝึกใช้กระบวนการคิดที่หลากหลายจากคำถามที่ครูถาม	1.ใบความรู้เรื่อง 课常用语 (kècháng yòngyǔ) ประโยคที่ใช้ในห้องเรียน

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		<p>อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องครูจะให้ข้อมูลย้อนกลับกับนักเรียนโดยการ แกะไขให้ถูกต้อง และให้นักเรียนทุกคนอ่านออกเสียงให้ถูกต้องอีกครั้งหนึ่งพร้อมๆกัน</p> <p>3. ครูให้นักเรียนดูบนกระดานดำโดยครูพูดเป็นภาษาจีนว่า “请大家看黑板” และสังเกตดูว่านักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ครูพูดหรือไม่ หลังจากนั้นครูให้นักเรียนดูถึงประโยคที่เราช่วยกันคิดไว้ตอนแรก และประโยคไหนไม่มีในใบความรู้ครูจะเขียนเพิ่มเติมให้และให้นักเรียนทุกคนจดลงในใบความรู้พร้อมทั้งช่วยกันอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง</p>	<p>3. นักเรียนฟังประโยคที่ครูพูดเป็นภาษาจีนและคิดตามว่าครูพูดว่าอย่างไร และหลังจากนั้นร่วมกันอ่านออกเสียงประโยคที่ใช้ในห้องเรียนพร้อมๆกันอีกครั้งหนึ่ง</p>	
<p>ขั้นสรุปและประเมินผลการได้ข้อ Conclusion & Evaluation</p>	<p>课常用语 (kècháng yòngyǔ) ประโยคที่ใช้ในห้องเรียน</p>	<p>1. ครูบอกกับนักเรียนว่าตอนนี้ในห้องได้มีการอัดวิดีโอไว้ตั้งแต่เริ่มเรียน โดยครูจะให้เวลานักเรียนในการทบทวนอีกครั้งและกิจกรรมต่อไปนี้มีคะแนน โดยครูจะทดสอบนักเรียนว่านักเรียนสามารถฟัง พูด อ่านและแปลความหมาย ประโยคที่ใช้ในห้องเรียนที่เราได้เรียนมาวันนี้หรือไม่ หนึ่ง เช่น เมื่อครูพูดประโยคว่า</p>	<p>1. นักเรียนทบทวนเนื้อหาที่เรียนและร่วมกันทำกิจกรรมร่วมกันอย่างสนุกสนาน</p>	<p>1. ใบความรู้เรื่อง 课常用语 (kècháng yòngyǔ) ประโยคที่ใช้ในห้องเรียน</p>

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		<p>“现在开始上课。 xiànzài kāishǐ shàngkè” นักเรียนต้องคิดว่าแปลว่าอะไร และพูดความหมายมา หรือครูพูดว่า “ลาก่อน” นักเรียนต้องคิดและพูดเป็นภาษาจีน ให้ครูฟัง</p> <p>2. ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับจากการเรียนและให้นักเรียนสะท้อนผลการเรียนของตนเองว่ามีพัฒนาการมากขึ้นมากกว่าตอนเริ่มเรียนหรือไม่ โดยครูจะคอยสังเกตพฤติกรรมนักเรียน</p>	<p>2. นักเรียนร่วมสรุปความรู้ที่ได้รับและได้วิเคราะห์ตนเองถึงความรู้ที่ได้รับจากการเรียน</p>	
<p>ขั้นพัฒนาการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ Development & applying</p>	<p>课常用语 (kècháng yòngyǔ) ประโยคที่ใช้ในห้องเรียน</p>	<p>1. ครูให้ข้อมูลกับนักเรียนเพิ่มเติมในเรื่องผลการเรียนและการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆให้กับนักเรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป</p> <p>2. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดคุยซักถามกับครูถึงเนื้อหาความรู้ ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนและครูอธิบาย</p> <p>3. ครูสั่งให้นักเรียนกลับไปทบทวนความรู้โดยการคัดประโยคที่เรียนลงไปในสมุดคัดจีนและนำมาส่งในคาบต่อไป ครูจะมีเกมส์ให้เล่นเพื่อให้นักเรียนทุกคนได้</p>	<p>1. นักเรียนได้รับข้อมูลการเรียนรู้ต่อยอดถึงผลการเรียนและการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆของตนเองว่าตนเองควรมีพัฒนาการด้านใดให้ดีขึ้นในอนาคต</p> <p>2. นักเรียนพูดคุยกับครูถึงเนื้อหาความรู้ ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนร่วมกัน</p> <p>3. นักเรียนตั้งใจฟังการบ้านที่ครูสั่ง</p>	<p>1. ใบความรู้เรื่อง课常用语 (kècháng yòngyǔ) ประโยคที่ใช้ในห้องเรียน</p>

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		สะสมดาว 4. คุณครูกล่าวคำว่า “再见”	4. นักเรียนกล่าวลาคุณครู “谢谢老师，老师再见”	
ชั่วโมงที่ 3				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
ขั้นวางแผนการ จัดการเรียนรู้ preparation	课常用语 (kècháng yòngyǔ) ประโยคที่ใช้ใน ห้องเรียน	1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน “大家好，你们好吗” 2. ครูตอบนักเรียน “我也好，请坐” 3. ครูทบทวนความรู้เดิมของ นักเรียนโดยการพูดว่า 现在开始上课 xiànzài kāishǐ shàngkè。 你们准备好了吗？ nǐmen zhǔnbèi hǎole ma? ซึ่งเป็นการ บอกกับนักเรียนว่าถึงเวลา เริ่มเรียนแล้ว ทุกคนพร้อม หรือยัง และครูสังเกต พฤติกรรมนักเรียนว่าเข้าใจ ในสิ่งที่ครูพูดหรือไม่	1. กล่าวทักทายครู “准备起立，老师好” 2. นักเรียนตอบครู “谢谢” 3. นักเรียนได้มีการทบทวน ความรู้เดิมจากประโยคที่ครู พูด	1. ใบความรู้เรื่อง 课常用语 (kècháng yòngyǔ) ประโยคที่ใช้ใน ห้องเรียน
ขั้นการดำเนิน การโค้ช Coaching	课常用语 (kècháng yòngyǔ) ประโยคที่ใช้ใน ห้องเรียน	1. ครูนำบัตรคำศัพท์เรื่อง 课常用语(kècháng yòngyǔ) ประโยคที่ใช้ใน ห้องเรียนติดบนกระดานดำ โดยติดไว้ 2 ฝั่งคือ ฝั่งหนึ่ง เป็นตัวอักษรจีนและพินอิน ส่วนอีกฝั่งหนึ่งเป็นคำแปล หลังจากนั้นครูนำนักเรียน อ่านคำศัพท์พร้อมๆ กันอีก	1. นักเรียนฟังที่ครูอ่านออก ประโยคที่ใช้ในห้องเรียนและ อ่านตามครูอีกครั้งหนึ่ง	1. ใบความรู้เรื่อง 课常用语 (kècháng yòngyǔ) ประโยคที่ใช้ใน ห้องเรียน 2. บัตรคำศัพท์เรื่อง 课常用语 (kècháng yòngyǔ) ประโยคที่

ชั่วโมงที่ 3				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		<p>ครึ่งหนึ่งเพื่อทบทวนความรู้</p> <p>2. ครูให้นักเรียนช่วยกันจับคู่ประโยคที่ใช้ในห้องเรียนให้เข้าคู่กันให้ถูกต้อง โดยเมื่อนักเรียนจับคู่ถูกครูกล่าวชมเชยและเมื่อนักเรียนจับคู่ผิดครูจะไม่ตำหนิแต่ครูจะบอกให้นักเรียนลองจับคู่ใหม่อีกซักครึ่งหนึ่ง</p>	<p>2. นักเรียนคู่อัตราคำศัพท์ที่ติดไว้บนกระดานและช่วยกันจับคู่ให้ตรงกับความหมายที่ถูกต้อง</p>	<p>ใช้ในห้องเรียน</p>
<p>ขั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ implementation</p>	<p>课常用语 (kècháng yòngyǔ) ประโยคที่ใช้ในห้องเรียน</p>	<p>1. ครูบอกกับนักเรียนว่าตอนนี้มาถึงเกมสะสมดาว โดยครูให้นักเรียนจับคู่ โดยครูจะยกบัตรคำศัพท์ขึ้นมาสลับกันระหว่างตัวอักษรจีนและคำแปล และให้นักเรียนตอบทีละคนตามเลขที่ เช่นครูยกบัตรคำศัพท์คำว่า “再见zài jiàn!” นักเรียนต้องตอบคำแปลภาษาไทย หรือถ้าครูยกป้ายคำว่า “อ่านตามครู” นักเรียนต้องตอบเป็นภาษาจีนถ้าตอบถูกได้ 1 ตอบผิดได้ 0</p> <p>2. หลังจากเล่นเกมเสร็จจะรวมคะแนนของเพื่อนสมาชิกแต่ละคนเป็นคะแนนคู่ ถ้าสมาชิกในกลุ่มตอบถูกทั้งหมด จะมีสิทธิ์เปิดป้ายรูปภาพคุณครูในโรงเรียน (powerpoint) ที่ครูเตรียม</p>	<p>1. นักเรียนฟังกติกาและได้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูเป็นผู้จัดให้พร้อมทั้งได้รับความช่วยเหลือเป็นระยะๆ และได้รับคำชมเชยจากครูผู้สอน และยังทำให้นักเรียนได้ฝึกพูดภาษาจีนและมีความกล้าแสดงออกในการสื่อสารอย่างง่าย</p> <p>2. นักเรียนแต่ละคู่ได้ร่วมกันเปิดป้ายรูปภาพที่ครูเตรียมมา</p>	<p>1. บัตรคำศัพท์เรื่อง课常用语 (kècháng yòngyǔ) ประโยคที่ใช้ในห้องเรียน</p> <p>2. powerpoint รูปภาพครูในโรงเรียน</p>

ชั่วโมงที่ 3				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		มา และหลังแผ่นป้ายนั้นมี คะแนน ทั้งคะแนนบวกและ คะแนนลบ ซึ่งแทนจำนวน ดาวให้กับนักเรียน โดย ระหว่างทำกิจกรรมถ้า นักเรียนตอบถูก ครูกล่าว ชมเชยโดยใช้คำที่นักเรียน ได้เรียนมา เช่น 很好, 很棒, 做好了。		
ขั้นสรุปและ ประเมิน ผลการโค้ช Conclusion & Evaluation	课常用语(kècháng yòngyǔ) ประโยคที่ใช้ใน ห้องเรียน	1. ครูและนักเรียนร่วมสรุป ความรู้ที่ได้รับจากการเรียน ในครั้งนี้อย่างร่วมกันทำ Mind mapping ในหัวข้อ ต่างๆดังนี้ ความรู้ที่นักเรียน ได้รับ กิจกรรมที่นักเรียนได้ ปฏิบัติ ทักษะทางการ สื่อสารที่นักเรียนได้ใช้	1. นักเรียนร่วมสรุปความรู้ที่ ได้รับและได้มีการวิเคราะห์ ตนเองถึงความรู้ที่ได้รับจาก การเรียน กิจกรรมที่นักเรียน ได้ปฏิบัติ ทักษะทางการ สื่อสารที่นักเรียนได้ใช้ ในการ จัดการเรียนการสอนเรื่องนี้	1. กระดานดำ
ขั้นพัฒนาการ เรียนรู้และ ประยุกต์ใช้ Development & applying		1. ครูผู้สอนให้ข้อมูล ย้อนกลับกับผู้เรียนและการ เตรียมความพร้อมในการ เรียนในครั้งต่อไป หลังจาก นั้นครูให้นักเรียนเขียนแบบ บันทึกหลังการเรียน (Journal Writing) ถึง ความรู้สึกที่มีต่อการเรียน ภาษาจีนในสัปดาห์นี้โดยครู กำหนดไว้ 3 ด้านคือ ด้าน กิจกรรมในการเรียน ด้าน บรรยากาศในการเรียน และ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ หลังจากนั้นส่งครูโดยไม่ต้อง เขียนชื่อ	1. นักเรียนได้รับข้อมูลการ เรียนรู้ต่อยอดจากการ อภิปรายโดยที่นักเรียนพูดคุย กับครูถึงเนื้อหาความรู้ ปัญหาและอุปสรรคในการ เรียนร่วมกันถามข้อสงสัย ใน สิ่งที่ตัวนักเรียนไม่เข้าใจ หลังจากนั้นนักเรียนเขียน ความรู้สึกที่มีต่อการเรียน ภาษาจีนในครั้งนี้ และนักเรียนกล่าวลาคุณครู “谢谢老师，老师 再见”	1. กระดาษโน้ต

11. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ
1. นักเรียนอ่านสัทอักษรจีนของประโยคที่ใช้ในห้องเรียนได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงสัทอักษรจีน	สังเกตจากการอ่านออกเสียงประโยคที่ใช้ในห้องเรียน	แบบประเมินความสามารถการอ่านและการแปลความหมาย
2. นักเรียนเข้าใจและจดจำความหมายประโยคที่ใช้ในห้องเรียนได้อย่างถูกต้อง	สังเกตจากการทำกิจกรรมเกมและการปฏิบัติตามคำสั่งที่ครูพูด	แบบประเมินความสามารถการอ่านและการแปลความหมาย
3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	ให้นักเรียนเขียนความรู้สึกที่มีต่อการเรียนภาษาจีน	กระดาษไนต์

แบบประเมินความสามารถการอ่านและการแปลความหมาย

คำชี้แจง : ให้ใส่คะแนนให้ตรงกับระดับคุณภาพของนักเรียน

ที่	ชื่อ-สกุล	ประเด็นการประเมิน		รวมคะแนน	ระดับคุณภาพ
		การอ่านออกเสียง	แปลความหมาย		
1.					
2.					
3.					
4.					

เกณฑ์การประเมินผล

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
อ่านออกเสียง	อ่านออกเสียง ประโยค ถูกต้องทั้งหมด 11-12 ประโยค	อ่านออกเสียง ประโยคถูกต้อง ทั้งหมด 9-10 ประโยค	อ่านออกเสียง ประโยคถูกต้อง ทั้งหมด 7-8 ประโยค	อ่านออกเสียง ประโยคถูกต้อง ทั้งหมด 5-6 ประโยค	อ่านออกเสียง ประโยคถูกต้อง ทั้งหมด 3-4 ประโยค
แปล ความหมาย	ปฏิบัติตามใน สิ่งที่ครูพูดหรือ แปล ความหมายได้ ถูกต้อง 11-12 ประโยค	ปฏิบัติตามในสิ่งที่ ครูพูดหรือแปล ความหมายได้ ถูกต้อง 9-10 ประโยค	ปฏิบัติตามในสิ่งที่ ครูพูดหรือแปล ความหมายได้ ถูกต้อง 7-8 ประโยค	ปฏิบัติตามในสิ่งที่ ครูพูดหรือแปล ความหมายได้ ถูกต้อง 5-6 ประโยค	ปฏิบัติตามในสิ่งที่ ครูพูดหรือแปล ความหมายได้ ถูกต้อง 3-4 ประโยค

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

8-10 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก

5-7 คะแนน อยู่ในระดับ ดี

2-4 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้

น้อยกว่า 2 คะแนน อยู่ในระดับ ควรปรับปรุง

课常用语(kè chángyòng yǔ) ประโยคที่ใช้ในห้องเรียน

ภาษาจีน	พินอิน	ความหมาย
1. 现在开始上课。	xiànzài kāishǐ shàngkè。	ตอนนี้เริ่มเรียนได้ค่ะ
2. 请翻到第...页。	qǐng fān dào dì ..yè。	กรุณาเปิดหนังสือเรียนหน้า .... ค่ะ
3. 跟老师读。	gēn lǎoshī dú 。	อ่านตามครูค่ะ
4. 谁能回答这个问题?	shéi néng huídá zhège wèntí。	ใครตอบคำถามนี้ได้บ้างค่ะ
5. 请大家看黑板。	qǐng dàjiā kàn hēibǎn。	ดูที่กระดานดำค่ะ
6. 听懂了吗?	tīng dǒngle ma?	ฟังเข้าใจแล้วหรือยังค่ะ
7. 对/不对。	duì/bùduì。	ถูกต้องค่ะ/ไม่ถูกต้องค่ะ
8. 很好。	hěn hǎo。	ดีมาก
9. 下课!	xiàkè!	เลิกเรียนค่ะ
10. 老师好!	lǎoshī hǎo!	สวัสดีครับ/คะ อาจารย์
11. 谢谢老师!	xièxiè lǎoshī!	ขอบคุณค่ะ/ครับ อาจารย์
12. 再见!	zàijiàn!	ลาก่อน/แล้วพบกันใหม่

แผนการจัดการเรียนรู้ 教案

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 教案序号 : 4

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 年级 : มัธยมศึกษาปีที่ 1

วิชา 课程名称 : ภาษาจีนพื้นฐาน 1

รหัสวิชา 课程编号 : จ 21201

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 : 第二单元

เรื่อง 课题 : 自我介绍。

เวลา课时 : 三个小时 (3 ชั่วโมง)

วันที่日期 : 18-19 มิถุนายน 2561

ผู้สอน 教师 : นางกิตติยา พันธุ์ครุฑ

โรงเรียน 学校 : พนมทวนพิทยาคม

1. ผลการเรียนรู้

1. สามารถพูดทักทายเป็นภาษาจีนได้
2. สามารถพูด และเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลใกล้ตัว

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การทำความรู้จักกับบุคคลในสังคม มักเริ่มต้นด้วยการแนะนำตัวเอง ในภาษาจีนมีรูปแบบที่หลากหลายแต่โดยทั่วไปแล้วมักจะเริ่มจากการทักทายสวัสดี แล้วตามด้วยการแนะนำชื่อตัวเอง อายุ สัญชาติ เป็นต้น นักเรียนจึงจำเป็นต้องสามารถแนะนำตนเองหรือพูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองได้ในเบื้องต้น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถให้ข้อมูลตนเองและพูดคำทักทายได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถขอข้อมูลของบุคคลใกล้ตัวได้
3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด

6. สาระการเรียนรู้/เนื้อหาสาระ

生词	shēngcí	คำศัพท์
你好	nǐ hǎo	สวัสดี
我	wǒ	ฉัน
是	shì	คือ, เป็น
叫	jiào	เรียก

你	nǐ	คุณ,เธอ
什么	shénme	อะไร
姓	xìng	แซ่,นามสกุล
你们	nǐmen	พวกคุณ
老师	lǎoshī	คุณครู
学生	xuéshēng	นักเรียน
早上好	zǎoshang hǎo	สวัสดีตอนเช้า
中午好	zhōngwǔ hǎo	สวัสดีตอนเที่ยง
下午好	xiàwǔ hǎo	สวัสดีตอนบ่าย
晚上好	wǎnshàng hǎo	สวัสดีตอนเย็น
晚安	wǎn'ān	ราตรีสวัสดิ์
会话	huìhuà	บทสนทนา

你姓什么? nǐ xìng shénme?

-我姓_____。wǒ xìng_____。

你叫什么名字? nǐ jiào shénme míngzì?

-我叫_____。wǒ jiào_____。

你在哪儿学习? nǐ zài nǎr xuéxí?

-我在_____学校学习。Wǒ zài_____ xuéxiào xuéxí.

你的家在哪? nǐ de jiā zài nǎr?

-我的家在_____。wǒ de jiā zài_____。

今年你几岁? jīnnián nǐ jǐ suì?

-我今年_____岁。wǒ jīnnián_____ suì

你是哪儿国人? nǐ shì nǎr guó rén?

-我是泰国人。wǒ shì tàiguó rén.

自我介绍 zìwǒ jièshào การแนะนำตัวเอง

你好。我姓_____，叫_____。

nǐ hǎo. wǒ xìng_____, jiào_____。

我在_____学校学习。Wǒ zài_____ xuéxiào xuéxí.

我的家在_____。wǒ de jiā zài_____。

今年我_____岁。jīnnián wǒ_____ suì.

我是泰国人。wǒ shì tàiguó rén.

7. การบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

บูรณาการกับวิชาภาษาไทยเรื่องการแปลความหมาย

8. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. จับคู่พูดสื่อสารการถามตอบข้อมูลของตนเองและเพื่อนหน้าชั้นเรียน
2. ทำกิจกรรมเกม ใครคือเนื้อคู่ของฉัน
3. การทำใบงานเรื่อง自我介绍 zìwǒ jièshào การแนะนำตัวเอง

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่อง自我介绍 zìwǒ jièshào การแนะนำตัวเอง
2. ใบงานเรื่อง自我介绍 zìwǒ jièshào การแนะนำตัวเอง
3. ป้ายประโยคภาษาจีน เรื่อง เรื่อง自我介绍 zìwǒ jièshào การแนะนำตัวเอง
4. กระดาษโน้ตคำศัพท์

10. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
ชั้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ preparation	- 时段问— - 候 shí duàn wèn hòu คำทักทายตาม ช่วงเวลา 早上好 zǎoshang hǎo สวัสดีตอนเช้า - 中午好 zhōngwǔ hǎo สวัสดีตอนเที่ยง - 下午好 xiàwǔ hǎo สวัสดีตอนบ่าย 晚上好 wǎnshàng hǎo	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน “早上好, 今天你们怎么样?” 2. ครูตั้งคำถามให้นักเรียน ชวนคิดว่า “นักเรียนลองฟังที่ ครูพูดอีกครั้งว่ามีอะไร แตกต่างไปจากเดิม” “早上好, 今天你们怎么样?” 3. เมื่อนักเรียนตอบได้ครูให้ นักเรียนลองช่วยกันเดาว่า ประโยคที่ครูพูดมีความหมาย ว่าอย่างไรโดยครูใบว่าถ้าเรา เจอกันในคาบเรียนช่วงบ่ายครู จะพูดว่า “下午好, 今 天你们怎么样?” ครูให้นักเรียนลองเชื่อมโยง ประโยคทั้งสองประโยคและ ช่วยกันตอบคำถามครู 	<ol style="list-style-type: none"> 1. กล่าวทักทายครู “准备起立, 你好老师。我很好你呢?” 2. นักเรียนได้ใช้ทักษะการคิด วิเคราะห์ถึงประโยคที่ครูพูดว่ามี คำศัพท์คำไหน ที่นักเรียนไม่รู้จัก 3. นักเรียนช่วยกันระดมความคิด เชื่อมโยงสิ่งที่เหมือนและ แตกต่างกันของประโยคทั้งสอง ประโยค - “早上好, 今天你们怎么样?” - “早上好, 今天你们怎么样?” และตอบคำถามครู 4. นักเรียนดูบทบาทสมมติที่ครู แสดงด้วยความสนุกสนานและ คิดตามว่าครูพูดว่าอะไรพร้อมทั้ง คาดเดาถึงเนื้อหาที่จะแลกเปลี่ยน 	

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่ง การเรียนรู้
	สวัสดีตอนเย็น 晚安wǎn' ān ราตรีสวัสดิ์ -会话 huìhuà บท สนทนา	4. หลังจากนักเรียนตอบได้ ถูกต้อง ครูกล่าวชมเชย นักเรียนและครูแสดงบทบาท สมมติให้นักเรียนดู โดยครู บอกกับนักเรียนว่า วันนี้ครูพา ฝาแฝดพี่ของครูมาและครูเริ่ม ถามและตอบ 你姓什么? -我姓王。 你叫什么名字? -我叫甜甜。 你做什么工作? -我是当汉语老师。 你的家在哪? -我的家在北碧府。 今年你几岁? -我今年二十七岁。 你是哪儿国人? -我是泰国人。 และครูให้นักเรียนทายว่าครู กับพี่ฝาแฝดของครูคุยอะไร กันและหลังจากนั้นครูเฉลย และบอกกับนักเรียนว่า วันนี้ เราจะมาเรียนเรื่องการแนะนำ ตัวเอง	เปลี่ยน เรียนรู้กันในวันนี้	
ขั้นการดำเนิน การโค้ช Coaching	-生词 shēngcí คำศัพท์ -会话 huìhuà บท สนทนา	1. ครูแจกใบความรู้เรื่อง 自我介绍 zìwǒ jièshào การแนะนำ ตัวเอง ให้กับนักเรียน 2. ครูให้นักเรียนจับคู่ และให้ เวลาให้นักเรียน 10 นาที ใน การศึกษาเนื้อหาและให้ นักเรียนแต่ละคู่ฝึกอ่าน คำศัพท์และบทสนทนาด้วย	1. นักเรียนรับใบความรู้เรื่อง 自我介绍 zìwǒ jièshào การแนะนำตนเอง จากครู 2. นักเรียนจับคู่ เพื่อการศึกษา เนื้อหาและฝึกอ่านคำศัพท์และบท สนทนาโดยที่นักเรียนจะได้ใช้ กระบวนการทำงานร่วมกัน	1. ใบความรู้ เรื่อง 自我介 绍 zìwǒ jièshào การแนะนำ ตัวเอง

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่ง การเรียนรู้
		<p>ตนเอง เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และครูคอยให้ความช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิด จากการเดินดูกระบวนการทำงานร่วมกันกับคู่ของตนเอง กระบวนการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และคอยให้คำแนะนำอยู่เสมอๆ</p> <p>3. ครูให้นักเรียนร่วมกันอ่านออกเสียงคำศัพท์และบทสนทนาด้วยตนเอง และครูคอยแก้ไขคำที่ผิดพลาดให้ และกล่าวชื่นชมนักเรียนในความพยายามฝึกอ่านด้วยตนเอง และหลังจากนั้นครูนำนักเรียนอ่านคำศัพท์ทีละคำ พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์และครูสุ่มให้นักเรียนแต่ละคนลองแต่งประโยคจากคำศัพท์ ต่อมาครูนำนักเรียนอ่านบทสนทนา พร้อมทั้งให้นักเรียนร่วมกันแปลความหมายของบทสนทนาไปพร้อมๆกัน</p>	<p>กระบวนการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ในการทำงานให้ทันกับเวลาที่ครูกำหนด</p> <p>3. นักเรียนอ่านคำศัพท์และบทสนทนาด้วยตนเองพร้อมทั้งแก้ไขให้ถูกต้องเมื่ออ่านคำไหนผิด หลังจากนั้นนักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิดขั้นสูงจากการนำคำศัพท์มาแต่งเป็นประโยคง่ายๆ พร้อมทั้งร่วมกับครูแปลความหมายบทสนทนา</p>	
<p>ขั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ imple- mentation</p>	<p>-生词 shēngcí คำศัพท์ -会话 huì huà บท</p>	<p>1. ครูให้นักเรียนเติมคำตอบลงในช่องว่างของบทสนทนาโดยครูสังเกตการทำงานของนักเรียนแต่ละคน และครูคอยดูแลให้คำแนะนำ</p>	<p>1. นักเรียนแต่ละคนได้ฝึกเขียนประโยค การแนะนำตัวเองจากความเข้าใจของตนเองโดยมีครูคอยให้คำแนะนำ</p>	<p>1. ใบความรู้เรื่อง自我介绍 zìwǒ jièshào การแนะนำ</p>

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
	สนทนา	<p>อย่างใกล้ชิด</p> <p>2. ครูให้นักเรียนจับคู่กันเพื่อฝึกพูดสื่อสารถามและตอบ ข้อมูลของตนเองและเพื่อน ตามบทสนทนาที่นักเรียนได้กรอกข้อมูลของตนเองลงไป</p> <p>3. ครูยกตัวอย่างสถานการณ์จำลอง โดยให้สมมุติให้นักเรียนไม่รู้จักรักกันมาก่อนและสลับกันถามตอบข้อมูลของตนเองและเพื่อน ให้นักเรียนออกมาแสดงหน้าชั้นเรียนทีละคู่ตามความสมัครใจและครูคอยสังเกตและให้คะแนน</p> <p>4. ครูบอกกับนักเรียนว่า ช่วงต่อไปเป็นกิจกรรมสะสมดาว ครูให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 2 ทีมและครูจะถามคำถามที่นักเรียนได้เรียนมาทั้งหมด กลุ่มไหนตอบได้ก่อนและถูกต้องจะได้ ดาว 1 ดวง</p>	<p>2. นักเรียนจับคู่เพื่อฝึกพูดถามตอบสนทนาโดยมีครูคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด</p> <p>3. นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจากสถานการณ์จำลอง โดยการพูดสื่อสารถามตอบข้อมูลของตนเองและเพื่อน</p> <p>4. นักเรียนได้ผ่อนคลายจากการเรียนโดยการเล่นเกมส์สะสมดาว และยังได้ทบทวนความรู้อีกครั้งหนึ่ง</p>	ตัวเอง
ขั้นสรุปและประเมินผลการได้ข้อ Conclusion & Evaluation	-生词 shēngcí คำศัพท์ -会话 huìhuà บทสนทนา	<p>1. ครูให้นักเรียนร่วมสรุปความรู้ที่ได้รับจากการเรียนและการทำกิจกรรม</p> <p>2. ครูแจกกระดาษโน้ตเล็กๆ ให้นักเรียนแต่ละคนและให้นักเรียนให้คะแนนตนเองจากการเรียนและทำกิจกรรมในวันนี้และส่งครู</p>	<p>1. นักเรียนได้มีโอกาสร่วมกับครูสรุปความรู้ที่ได้รับการเรียนและการทำกิจกรรม</p> <p>2. นักเรียนได้วิเคราะห์และประเมินตนเองถึงความตั้งใจและความมุ่งมั่นในการเรียนและทำกิจกรรมในวันนี้</p>	<p>1. ใบความรู้เรื่อง自我介绍 zìwǒ jièshào การแนะนำตัวเอง</p> <p>2. กระดาษโน้ต</p>
ขั้นพัฒนาการเรียนรู้และ		<p>1. ครูเก็บกระดาษโน้ตคืนมาและครูให้คะแนนนักเรียน</p>	<p>1. นักเรียนได้รับกระดาษโน้ตคืนพร้อมคะแนนที่ได้รับ คำชมเชย</p>	

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
ประยุกต์ใช้ Development & applying		<p>กลับไปพร้อมทั้งเขียนคำชมเชยนักเรียน และบอกถึงผลการเรียนรู้ต่อยอดจากการเรียนและทำกิจกรรม จากพัฒนาการที่ดีและพัฒนาการที่นักเรียนจะพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิมของนักเรียนในแต่ละคนและส่งคืนให้กับนักเรียน</p> <p>2. ครูให้นักเรียนเปิดกระดาษโน้ตอ่านและนักเรียนคนใดมีข้อสงสัยหรือข้อซักถามสามารถมาปรึกษาครูได้ทั้งในและนอกเวลาเรียน</p> <p>3. ครูให้นักเรียนกลับไปทบทวนบทเรียนเรื่อง 自我介绍 zìwǒ jièshào การแนะนำตัวเอง</p> <p>4. ครูพูดว่า “今天你们真很棒，下课了，再见”</p>	<p>จากครูและผลการเรียนรู้ต่อยอดจากการเรียนและทำกิจกรรม พูดถึงเป้าหมายการเรียนของตนเองว่าประสบผลสำเร็จไปตามเป้าหมายหรือไม่ พร้อมทั้งสำรวจถึงสิ่งที่ตนเองคิดว่าทำได้ดี และสิ่งที่ต้องการปรับปรุงพัฒนาจากการเรียนในวันนี้ อย่างไร</p> <p>2. นักเรียนรับทราบถึงผลการเรียนรู้ต่อยอดว่าตนเองควรมีพัฒนาการในด้านใดเพิ่มขึ้นจากครูผู้สอน</p> <p>3. นักเรียนเตรียมตัวไปทบทวน 自我介绍 zìwǒ jièshào การแนะนำตัวเอง</p> <p>4. นักเรียนกล่าวลาคุณครู “谢谢老师，老师再见”</p>	
ชั่วโมงที่ 3				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
ขั้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ preparation	<p>1.你姓什么?</p> <p>2.你叫什么名字?</p> <p>3.你在哪儿学习? -</p> <p>4.你的家在</p>	<p>1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน “下午好，你们好吗?”</p> <p>2. ครูตอบนักเรียน “请坐”</p> <p>3. ครูกระตุ้นผู้เรียนโดยการกล่าวชมเชยนักเรียนที่ตั้งใจ</p>	<p>1. กล่าวทักทายครู “准备起立，下午好老师”</p> <p>2. นักเรียนตอบครู“谢谢”</p> <p>3. นักเรียนตั้งใจฟังครูพูดและคิดวิเคราะห์เพื่อแปลความหมายประโยคที่ครูพูด</p>	<p>1.ใบความรู้เรื่อง 自我介绍 zìwǒ jièshào การแนะนำตัวเอง</p>

ชั่วโมงที่ 3				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
	哪? 5.今年你几岁? 6.你是哪儿国人?	เรียนในคาบที่แล้วและพูดว่า “你们真很棒” และให้รางวัลโดยการแจกดาวคนละ 1 ดวง และครูบอกกับนักเรียนว่าวันนี้จะมีการทดสอบ 4. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม หลังจากนั้นครูถามนักเรียนด้วยประโยคที่เรียนมาในคาบที่แล้วกลุ่มไหนตอบได้ถูกต้องและเสียงดังฟังชัด รับประทานอาหารเพิ่มจากครู	4. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม ช่วยกันตอบคำถามที่ครูจะถาม	2.กระดาดชโน้ต
ขั้นการดำเนินการโค้ช Coaching	-生词 shēngcí คำศัพท์ -会话 huì huà บทสนทนา	1.ครูนำป้ายประโยคภาษาจีนมาติดไว้บนกระดาน และให้นักเรียนทั้งห้องอ่านพร้อมๆ กันและแปลความหมายประโยค หลังจากนั้นครูเก็บป้ายประโยคภาษาจีนลงและติดป้ายประโยคภาษาไทยไว้บนกระดาน และให้นักเรียนพูดประโยคภาษาจีนแทน 2. เมื่อนักเรียนจดจำรูปประโยคได้แล้ว ครูให้นักเรียนเล่นเกมใครคือเนื้อคู่ของฉัน โดยครูให้นักเรียนดูที่ได้เก้าอี้ของตนเอง จะมีกระดาดชแผ่นเล็กแปะไว้ โดยบางคนจะมีคำศัพท์ที่เป็นอักษรจีน บางคนจะมีพินอิน จำนวน 3-5 คำ ให้นักเรียนหาคู่ของตัวเองให้เจอ และนำคำศัพท์	1. นักเรียนทบทวนรูปประโยค การถามตอบข้อมูลของตนเอง และคนใกล้ตัวจากแผ่นป้ายประโยคที่ครูติดไว้บนกระดานดำ 2. นักเรียนได้มีการใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา จากกิจกรรมเล่นเกมใครคือเนื้อคู่ของฉัน ที่ครูผู้สอนจัดให้ และยังสามารถบรรยายภาคการเรียนรู้ที่สนุกสนานในการทำกิจกรรมแข่งกับเวลา	1. ป้ายประโยคภาษาจีนเรื่อง自我介绍 zìwǒ jièshào การแนะนำตัวเอง 2. กระดาดชโน้ตคำศัพท์

ชั่วโมงที่ 3				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่ง การเรียนรู้
		<p>เหล่านั้นมารวมกับคู่ของตนเองให้เป็นประโยค คู่ไหนรวมเป็นประโยคได้ก่อนให้จับคู่กันแล้วนั่งลง</p> <p>3. เมื่อทุกคนได้คู่แล้ว ครูให้นักเรียนแต่ละคู่นำคำศัพท์เหล่านั้นไปเรียงให้เป็นประโยคไว้บนกระดานและให้เพื่อนสมาชิกในห้องทุกคนช่วยกันตัดสินว่าถูกต้องหรือไม่ และให้อ่านพร้อมๆกัน อีกรอบหนึ่ง</p>	<p>3. หลังจากหาคู่ของตนเองเจอ นักเรียนแต่ละคู่นำคำศัพท์เหล่านั้นไปเรียงให้เป็นประโยคไว้บนกระดาน</p>	
<p>ขั้นการเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติ implementation</p>	<p>-生词 shēngcí คำศัพท์</p> <p>-会话 huì huà บท สนทนา</p>	<p>1. ครูแจกใบงานเรื่อง自我介绍 zì wǒ jièshào การแนะนำตัวเอง ให้กับนักเรียนทุกคน ครูถามนักเรียนว่ามีข้อสงสัยตรงไหน เมื่อไม่มีครูให้นักเรียนลงมือทำ</p> <p>2. ครูใช้ทักษะการพูดชี้มนนักเรียนว่า “ครูเชื่อว่านักเรียนทุกคนทำได้ ครูจะดีใจมากถ้าทุกคนตั้งใจทำใบงานครั้งนี้” เพื่อเป็นการเสริมแรงให้นักเรียนทุกคนมีความเชื่อมั่นในตนเอง</p> <p>3. หลังจากผ่านไปซักระยะครูเดินดู ติดตามนักเรียนอย่างใกล้ชิด ถ้านักเรียนส่วนใหญ่ทำได้ครูจะกล่าวชื่นชมเป็นระยะๆ แต่ถ้าดูแล้วนักเรียนส่วนใหญ่ทำไม่ได้ ครูจะให้นักเรียนเข้ากลุ่ม 3 คน เพื่อ</p>	<p>1. นักเรียนได้รับใบงานและดูที่ใบงานถึงแบบฝึกหัดที่ครูให้</p> <p>2. นักเรียนทุกคนทำใบงานโดยไม่เปิดดูใบความรู้ พร้อมทั้งตั้งสมาธิและยังได้รับการเสริมแรงจากครูผู้สอนที่ทำให้ให้นักเรียนทุกคนเชื่อว่าตนเองมีความสามารถในการปฏิบัติได้</p> <p>3. นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจากการทำใบงานโดยมีครูคอยติดตามนักเรียนอย่างใกล้ชิด</p>	<p>1. ใบงานเรื่อง自我介绍 zì wǒ jièshào การแนะนำตัวเอง</p>

ชั่วโมงที่ 3				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่ง การเรียนรู้
		ช่วยกันทำใบงานในครั้งนี		
ขั้นสรุปและ ประเมิน ผลการได้ Conclusion & Evaluation	-生词 shēngcí คำศัพท์ -会话 huì huà บทสนทนา	1. หลังจากที่นักเรียนทำใบงานเสร็จแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยใบงานด้วยกัน โดยครูพูดว่า “ครูเชื่อว่านักเรียนของครูทุกคนมีความซื่อสัตย์ และลักษณะนิสัยที่ดีนี้จะติดตัวนักเรียนไปจนเติบโตใหญ่” 2. หลังจากตรวจเสร็จแล้ว ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประเมินผลการเรียนของตนเองว่าพึงพอใจมากน้อยเพียงใด และให้สอบถามถึงประเด็นที่สงสัย จากนั้นครูให้นักเรียนส่งใบงานคืนครูเพื่อครูจะนำไปตรวจอีกครั้งและลงคะแนนให้นักเรียนทุกคน	1. นักเรียนร่วมกันกับเพื่อนสมาชิกและครูผู้สอนเฉลยใบงานด้วยกัน 2. นักเรียนวิเคราะห์ตนเองและประเมินผลการเรียนของตนเองว่าเป็นอย่างไรบ้าง พร้อมทั้งซักถามและพูดคุยถึงความผิดพลาดของตนเองและสิ่งที่ตนเองสงสัย แล้วนักเรียนส่งใบงานคืนครู	1. ใบงานเรื่อง自我介绍 zìwǒ jièshào การแนะนำตัวเอง
ขั้นพัฒนาการ เรียนรู้และ ประยุกต์ใช้ Development & applying	-生词 shēngcí คำศัพท์ -会话 huì huà บทสนทนา	1. ครูผู้สอนกล่าวชื่นชมและให้ข้อมูลการเรียนรู้ต่อยอดในพฤติกรรมของนักเรียนว่า “ครูประทับใจมากที่นักเรียนทุกคนมีความตั้งใจในการเรียน มีความพยายามในการกลับไปทบทวนบทเรียน” 2. ครูและนักเรียนร่วมกันพูดคุยถึงความรู้และกิจกรรมในการเรียนการสอน ในประเด็นว่า นักเรียนคิดว่านักเรียนจำนำเนื้อหาที่เรียนในเรื่องการแนะนำตนเอง ไปใช้	1. นักเรียนรับฟังถึงข้อมูลการเรียนรู้ของตนเองในการเรียนและการจัดกิจกรรม 2. นักเรียนพูดคุยกับครูถึงเนื้อหาความรู้ ในประเด็นว่า เราจะนำเนื้อหาที่เรียนในเรื่องการแนะนำตนเอง ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันอย่างไร 3. หลังจากนั้นนักเรียนทำแบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์และเขียนความรู้สึกที่มีต่อการเรียนภาษาจีนในครั้งนี และนักเรียนกล่าวขอบคุณครู	1. กระดาษโน้ต 2. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชั่วโมงที่ 3				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่ง การเรียนรู้
		<p>ประโยชน์ใช้ในชีวิตประจำวัน อย่างไร</p> <p>3. หลังจากนั้นครูให้นักเรียน ทำแบบประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์และเขียนแบบ บันทึกหลังการเรียนรู้(Journal Writing)ถึงความรู้สึกที่มีต่อ การเรียนรู้ภาษาจีนในสัปดาห์นี้ โดยครูกำหนดไว้ 3 ด้านคือ ด้านกิจกรรมในการเรียน ด้าน บรรยากาศในการเรียน และ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ หลังจากนั้นส่งครูโดยไม่ต้อง เขียนชื่อ</p>	“谢谢老师，老师再见”	

11. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ
1. นักเรียนสามารถให้ข้อมูลตนเอง หรือแนะนำตนเองได้ถูกต้อง	สังเกตจากการทำกิจกรรมสถานการณ์ จำลองการพูดสื่อสารสอบถามข้อมูล เขียนข้อมูลของตนเองในใบงาน	แบบประเมินความสามารถการ ปฏิบัติกิจกรรม ใบงาน
2. นักเรียนสามารถสอบถามข้อมูล ของบุคคลใกล้ชิดได้	สังเกตจากการทำกิจกรรมสถานการณ์ จำลองการพูดสื่อสารสอบถามข้อมูล	แบบประเมินความสามารถการ ปฏิบัติกิจกรรม
3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการ เรียนการสอนภาษาจีน	ให้นักเรียนเขียนความรู้สึกที่มีต่อการ เรียนภาษาจีน	กระดาษโน้ต

แบบประเมินทักษะการปฏิบัติกิจกรรม

คำชี้แจง : ให้ใส่คะแนนให้ตรงกับระดับคุณภาพของนักเรียน

ที่	ชื่อ-สกุล	ประเด็นการประเมิน			รวม คะแนน	ระดับ คุณภาพ
		ความถูกต้อง	ความคล่องแคล่ว	ใบบงาน		
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						

เกณฑ์การประเมินผล

ประเด็นการ ประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
ความถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงทั้งหมด	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ถูกต้อง ตามหลักการออก เสียงได้เกือบ ทั้งหมด	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ เป็นส่วนใหญ่	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องเพียง เล็กน้อย	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องน้อยมาก
ความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน แต่มีผิดบ้าง เล็กน้อย	พูดต่อเนื่องและ ติดขัดบ้าง เล็กน้อยแต่ยัง พอสื่อสารได้	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำ ให้สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดได้เป็นบางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้
ใบบงาน	นักเรียนตอบ ถูกต้อง 9-10 ข้อ	นักเรียนตอบ ถูกต้อง 7-8 ข้อ	นักเรียนตอบ ถูกต้อง 5-6 ข้อ	นักเรียนตอบ ถูกต้อง 3-4 ข้อ	นักเรียนตอบ ถูกต้อง 1-2 ข้อ

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

13-15 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก

10-12 คะแนน อยู่ในระดับ ดี

7-9 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้

น้อยกว่า 7คะแนน อยู่ในระดับ ควรปรับปรุง

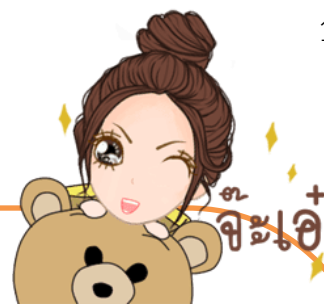

生词	shēngcí	คำศัพท์
你好	nǐ hǎo	สวัสดี
我	wǒ	ฉัน
是	shì	คือ, เป็น
叫	jiào	เรียก
你	nǐ	คุณ, เธอ
什么	shénme	อะไร
姓	xìng	แซ่, นามสกุล
你们	nǐmen	พวกคุณ
老师	lǎoshī	คุณครู
学生	xuéshēng	นักเรียน
早上好	zǎoshang hǎo	สวัสดีตอนเช้า
中午好	zhōngwǔ hǎo	สวัสดีตอนเที่ยง
下午好	xiàwǔ hǎo	สวัสดีตอนบ่าย
晚上好	wǎnshàng hǎo	สวัสดีตอนเย็น
晚安	wǎn' ān	ราตรีสวัสดิ์

会话 huìhuà บทสนทนา

你姓什么? nǐ xìng shénme?

-我姓_____。wǒ xìng_____.

你叫什么名字? nǐ jiào shénme míngzì?

-我叫_____。wǒ jiào_____.

你在哪儿学习? nǐ zài nǎr xuéxí?

-我在_____学校学习。wǒ zài_____xuéxiào xuéxí

你的家在哪? nǐ de jiā zài nǎ?

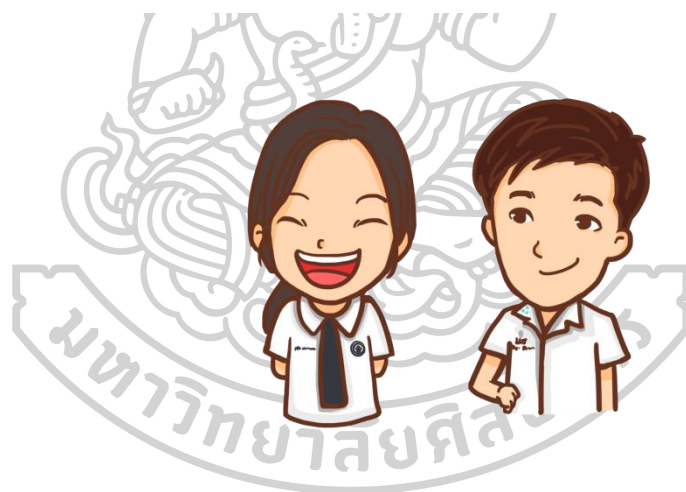
-我的家在_____。wǒ de jiā zài_____.

今年你几岁? jīnnián nǐ jǐ suì?

-我今年_____岁。wǒ jīnnián_____suì.

你是哪儿国人? nǐ shì nǎr guó rén?

-我是泰国人。wǒ shì tàiguó rén.

ใบงานเรื่อง自我介绍 zìwǒ jièshào การแนะนำตัวเอง

เขียนบทแนะนำตนเองภาษาจีน ฟินอิน และแปลความหมาย

เตรียมตัว
สอบด้วย

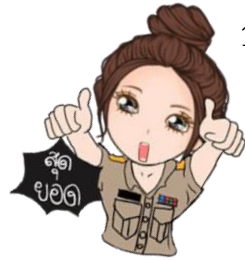

1. _____。我姓_____, 叫_____。
 _____。 wǒ xìng _____, jiào _____。
 .....
2. 我在_____学校学习。 Wǒ zài _____ xuéxiào xuéxí。
 .....
3. 我的家在_____。 wǒ de jiā zài _____。
 .....
4. 今年我_____岁。 jīnnián wǒ _____ suì。
 .....
5. 我是泰国人。 wǒ shì tàiguó rén。
 .....

จงโยงเส้นจับคู่ประโยคกับความหมายให้ถูกต้อง

你姓什么?

nǐ xìng shénme?

บ้านของฉันอยู่ที่กาญจนบุรี

你叫什么名字?

nǐ jiào shénme míngzì?

คุณนามสกุลอะไร

我今年3岁。

wǒ jīnnián 3 suì.

คุณเรียนที่ไหน

我的家在北碧府。

wǒ de jiā zài Běibìfǔ.

คุณชื่ออะไร

你在哪儿学习?

nǐ zài nǎr xuéxí?

ปีนี้ฉันอายุ 3 ขวบ

แผนการจัดการเรียนรู้ 教案

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 教案序号 : 5	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 年级 : มัธยมศึกษาปีที่ 1
วิชา 课程名称 : ภาษาจีนพื้นฐาน 1	รหัสวิชา 课程编号 : จ 21201
หน่วยการเรียนรู้ที่ 第3单元	เรื่อง 课题 : 身体部位。
เวลา课时 : 三个小时 (3 ชั่วโมง)	วันที่日期 : 25-26 มิถุนายน 2561
ผู้สอน 教师 : นางกิตติยา พันธุ์ครุฑ	โรงเรียน 学校 : พนมทวนพิทยาคม

1. ผลการเรียนรู้

1. สามารถฟัง อ่านข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวได้ง่ายๆได้
2. สามารถพูด และเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลใกล้ตัว

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ระบุชื่ออวัยวะในร่างกายเป็นภาษาจีนได้ บรรยายลักษณะบุคคลได้จากการอธิบายบรรยายลักษณะต่างๆของอวัยวะในร่างกาย

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนแปลความหมายคำศัพท์เรื่องอวัยวะในร่างกาย
2. นักเรียนสามารถบอกลักษณะรูปร่างของตนเองหรือบุคคลใกล้ตัวได้
3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด

6. สาระการเรียนรู้/เนื้อหาสาระ

生词	shēngcí	คำศัพท์
头发	tóufǎ	ผม
眼睛	yǎnjīng	ตา
鼻子	bízi	จมูก
耳朵	ěrdǎo	หู
嘴	zuǐ	ปาก
手	shǒu	มือ

脚	jiǎo	เท้า
大	dà	ใหญ่
小	xiǎo	เล็ก
高	gāo	สูง
矮	ǎi	เตี้ย
短	duǎn	สั้น
长	cháng	ยาว

会话 huìhuà บทสนทนา

A : 你的狗叫什么名字? nǐ de gǒu jiào shénme míngzì?

B : 它叫笨笨。 tā jiào bèn bèn.

A : 笨笨的眼睛大妈? bèn bèn de yǎnjīng dà mā?

B : 它的眼睛很大, 嘴也很大 tā de yǎnjīng hěn dà, zuǐ yě hěn dà.

A : 眼睛很大, 嘴也很大。真可爱。 yǎnjīng hěn dà, zuǐ yě hěn dà. Zhēn kě'ài.

เนื้อเพลง 如果感到幸福 rúguǒ gǎndào xìngfú หากพวกเรากำลังสบาย

如果感到幸福就拍拍手(手手)

rúguǒ gǎndào xìngfú jiù pāi pāishǒu (shǒu shǒu)

如果感到幸福就眨眼睛(眼睛)

rúguǒ gǎndào xìngfú jiù zhǎ yǎnjīng (yǎnjīng)

如果感到幸福就跺脚呀(脚脚)

rúguǒ gǎndào xìngfú jiù duò duòjiǎo ya (jiǎo jiǎo)

如果感到幸福就捉耳朵(耳朵)

rúguǒ gǎndào xìngfú jiù zhuō ěrduǒ (ěrduǒ)

如果感到幸福就捉鼻子(鼻子)

rúguǒ gǎndào xìngfú jiù zhuō bízi (bízi)

如果感到幸福就捉嘴巴(嘴巴)

rúguǒ gǎndào xìngfú jiù zhuō zuǐbā (zuǐbā)

如果感到幸福就拍拍手(手手)

rúguǒ gǎndào xìngfú jiù pāi pāishǒu (shǒu shǒu)

7. การบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

บูรณาการกับวิชาดนตรีในการร้องเพลงภาษาจีน

8. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ทำกิจกรรมเกม เขาคือใคร (他是谁?)
2. ทำชิ้นงาน เขียนบรรยายตนเองหรือบุคคลใกล้ตัว

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. บัตรคำศัพท์ เรื่อง อวัยวะในร่างกาย
2. รูปภาพอวัยวะในร่างกาย
3. หนังสือเรียนสัมพันธ์ภาษาจีน
4. กระดานดำ

10. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
ขั้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ preparation		<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน “早上好, 你们好吗?” 2. ครูตอบนักเรียน “我也很好请坐” 3. ครูสร้างแรงจูงใจและบรรยายภาคในการเรียนโดยติดรูปภาพอวัยวะส่วนต่างๆในร่างกายไว้บนกระดานและให้นักเรียนช่วยกันนำรูปภาพอวัยวะส่วนต่างๆเหล่านั้นมาประกอบเป็นตัวคน 4. หลังจากนั้นครูถามนักเรียนว่า นักเรียนลองทายซิวันนี้เราจะมาเรียนกันเรื่องอะไร 	<ol style="list-style-type: none"> 1. กล่าวทักทายครู “准备起立, 早上好老师” 2. นักเรียนตอบครู “谢谢” 3. นักเรียนช่วยกันนำรูปภาพชิ้นส่วนอวัยวะส่วนต่างๆของร่างกายเหล่านั้นมาประกอบเป็นตัวคน 4. นักเรียนสังเกตบนกระดานดำ และช่วยกันเดาว่าวันนี้จะมาเรียนรู้อะไร 	<ol style="list-style-type: none"> 1. รูปภาพรูปภาพอวัยวะในร่างกาย 2. กระดานดำ
ขั้นการดำเนินการ การโต้	- คำศัพท์ เรื่อง อวัยวะใน	1. คุณครูตั้งคำถามที่กระตุ้นการเรียนรู้โดยถามนักเรียน	1. ให้นักเรียนได้ฝึกคิดและลองเดา คำศัพท์เรื่อง	1. บัตรคำศัพท์ เรื่อง อวัยวะใน

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
Coaching	ร่างกาย 身体部位	<p>ว่า “ มีใครรู้อ่างว่า ปาก ใน ภาษาจีนพูดว่าอย่างไร ตา พูดว่าอย่างไร จมูกพูดว่า อย่างไร หรือนักเรียนรู้จัก คำศัพท์คำไหนบ้างเกี่ยวกับ อวัยวะในร่างกาย” และ เมื่อนักเรียนตอบครูคอยให้ คำชมเชย</p> <p>2. หลังจากนั้นครูติดบัตร คำศัพท์ เรื่อง อวัยวะใน ร่างกาย ไว้บนกระดานดำ และแจกรูปภาพอวัยวะส่วน ต่างๆของร่างกายให้กับ นักเรียนแต่ละคน</p> <p>3. ครูใช้พลังคำถามที่มุ่งให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จาก ความเข้าใจของตนเองโดย ครูพูดว่า “ครูเชื่อว่านักเรียน สามารถอ่านคำศัพท์เรื่อง อวัยวะต่างๆของร่างกายให้ ครูและเพื่อนๆฟัง โดยครู เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคน ได้ลองฝึกอ่าน ไม่ว่าจะคำตอบ นั้นจะถูกหรือผิดครูจะไม่ เป็นผู้ตัดสินแต่ให้คำแนะนำ ในการออกเสียงแทนโดย การสอนนักเรียนประสมที่ ละตัว จนเป็นคำ และให้ นักเรียนออกเสียงตามคุณครู พร้อมๆกันอีกครั้ง</p> <p>4. ครูให้นักเรียนนำรูปภาพ</p>	<p>อวัยวะในร่างกาย</p> <p>2. นักเรียนดูบัตรคำศัพท์ และได้รับรูปภาพอวัยวะ ขึ้นส่วนต่างๆของร่างกาย</p> <p>3. นักเรียนแต่ละคนได้ฝึก ได้คิดทบทวนและนำ ความรู้เดิมที่เคยมีอยู่ ออกมาใช้ โดยอ่านคำศัพท์ ให้ครูและเพื่อนๆฟัง หลังจากนั้นตั้งใจฟังและ อ่านออกเสียงตามคุณครู อีกครั้งหนึ่ง</p> <p>4. นักเรียนได้เรียนรู้ผ่าน</p>	<p>ร่างกาย</p> <p>2. รูปภาพรูปภาพ อวัยวะ</p> <p>3. กระดานดำ</p>

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		อวัยวะส่วนต่างๆของร่างกายไปติดไว้ที่บัตรคำศัพท์ที่นักเรียนคิดว่ามีความหมายตรงกับรูปภาพ อวัยวะที่นักเรียนได้รับ ใครเดาถูกจะได้รับดาวจำนวน 1 ดวง หลังจากนั้นครูกับนักเรียนร่วมกันเฉลยความหมายของคำศัพท์	กิจกรรมโดยการนำรูปภาพอวัยวะส่วนต่างๆของร่างกาย ไปติดไว้ที่บัตรคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับรูปภาพอวัยวะที่นักเรียนได้รับ และหลังจากนั้น ร่วมกันกับครูและเพื่อนสมาชิกในห้องเฉลยความหมายของคำศัพท์	
ขั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ implementation	- คำศัพท์ เรื่อง อวัยวะในร่างกาย 身体部位	1. ครูเขียนประโยค 我的眼睛很大。 wǒ de yǎnjīng hěn dà。ไว้บนกระดานให้นักเรียนอ่านและช่วยกันแปลประโยคที่มีความหมายว่าอย่างไร และครูเขียนประโยค 她的头发很长。 ta de tóufǎ hěn cháng。ไว้บนกระดานให้นักเรียนอ่านและช่วยกันแปลประโยคอีกครั้งหนึ่งว่ามีความหมายว่าอย่างไร โดยครูคอยอธิบายให้นักเรียนฟังว่า ให้นักเรียนนำคำบอกลักษณะมาวางไว้ด้านหลัง เช่น我 (ฉัน) 的(ของ)眼睛(ตา) + 很大 (โตมาก) 2. ครูให้นักเรียนลองแต่งประโยคที่บรรยายถึงรูปร่างลักษณะของตนเองมาคนละ	1. นักเรียนได้ฝึกแปลประโยคที่ครูเขียนไว้บนกระดานดำ 2. นักเรียนได้ใช้ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ในการฝึกแต่งประโยคที่บรรยายถึงรูปร่างลักษณะของตนเองมาคนละ 1 ประโยค 3. นักเรียนจับคู่ ทำกิจกรรมเกม เขาคือใคร (他十谁?) โดยการช่วยกันฝึกแต่งประโยคบรรยายรูปร่างลักษณะของครูในโรงเรียน นักเรียนได้ฝึกกระบวนการ	1. บัตรคำศัพท์ เรื่อง อวัยวะในร่างกาย 2. รูปภาพรูปภาพอวัยวะ 3. กระดานดำ

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		<p>1 ประโยค เมื่อนักเรียนแต่งได้ครูกล่าวชื่นชมนักเรียนด้วยความจริงใจ</p> <p>3. ครูให้นักเรียนจับคู่ ทำกิจกรรมเกม เขาคือใคร (他是谁?) เพื่อช่วยกันฝึกแต่งประโยคบรรยายรูปร่างลักษณะของบุคคล โดยครูสมมติให้นักเรียนแต่ละคู่บรรยายรูปร่างลักษณะของครูในโรงเรียนโดยครูเป็นผู้เลือกครูให้แต่ละกลุ่ม หลังจากนั้นให้สมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันพูดบรรยายจะให้เพื่อนสมาชิกในห้องช่วยกันทาย ถ้าเพื่อนสมาชิกภายในห้องทายถูกจะได้รับดาวเพิ่มจำนวน 1 ดวง</p> <p>4. ระหว่างกิจกรรมดำเนินไปครูจะคอยสังเกตพฤติกรรมนักเรียนแต่ละคนว่า ให้ความร่วมมือกับเพื่อนสมาชิกภายในคู่มักน้อยเพียงใด หลังจากเสร็จกิจกรรมเกม เขาคือใคร (他是谁?) ครูกล่าวชื่นชมเขาว่า “วันนี้นักเรียนตั้งใจเรียนดีมากและ ครูดีใจมากนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการเรียน” เพื่อเป็นการส่งเสริมผู้เรียนให้มี</p>	<p>คติวิเคราะห์รูปร่างลักษณะ จุดเด่น ของครูในโรงเรียนและนำมาพูดบรรยายให้เพื่อนสมาชิกภายในห้องช่วยกันทาย</p> <p>4. นักเรียนได้รับคำชื่นชมจากครูผู้สอนในการเรียนและทำกิจกรรมต่างๆ</p>	

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		ความมุ่งมั่นในการเรียน		
ขั้นสรุปและประเมินผลการโค้ช Conclusion & Evaluation	- คำศัพท์ เรื่อง อวัยวะในร่างกาย 身体部位	1. ครูให้นักเรียนทั้งอ่าน คำศัพท์เรื่องอวัยวะในร่างกาย 身体部位 พร้อมๆกันอีกครั้งหนึ่ง 2. ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับจากการเรียนและปัญหาและอุปสรรคในการเรียน โดยครูจะคอยสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	1. นักเรียนอ่านคำศัพท์ เรื่องอวัยวะในร่างกาย 身体部位 พร้อมๆกันอีกครั้งหนึ่ง 2. นักเรียนร่วมสรุปความรู้ที่ได้รับและได้วิเคราะห์ตนเองถึงความรู้ที่ได้รับจากการเรียน ถ้ามข้อสงสัย ในสิ่งที่ตัวนักเรียนไม่เข้าใจ	1. บัตรคำศัพท์ เรื่อง อวัยวะในร่างกาย 2. รูปภาพ รูปภาพอวัยวะ 3. กระดานดำ
ขั้นพัฒนาการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ Development & applying		1. ครูตั้งคำถามที่เสริมพลังการเรียนรู้กับนักเรียน โดยถามว่า “สิ่งที่นักเรียนคิดว่านักเรียนทำได้ดีในวันนี้คืออะไร และสิ่งที่คิดว่าต้องปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นในการเรียนครั้งต่อไปคืออะไร” โดยครูยกตัวอย่างให้นักเรียนฟังว่า “วันนี้ครูคิดว่าสิ่งที่ครูทำได้ดีคือการจัดกิจกรรมเกมให้นักเรียนได้เรียนรู้กันอย่างสนุกสนาน สิ่งที่ครูจะปรับปรุงในครั้งต่อไปคือ ครูจะพูดให้ช้ากว่านี้อีกนิดหนึ่ง เพื่อที่นักเรียนจะได้ฟังอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น” 2. ครูบอกกับนักเรียนว่าคาบต่อไป ให้นักเรียนเตรียมรูปภาพ ตนเอง	1. นักเรียนได้มีการคิดวิเคราะห์ตนเอง และได้ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเองโดยการคิดว่า “สิ่งที่นักเรียนคิดว่านักเรียนทำได้ดีในวันนี้คืออะไร และสิ่งที่คิดว่าต้องปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นในการเรียนครั้งต่อไปคืออะไร” พูดให้ครูและเพื่อนสมาชิกภายในห้องฟัง 2. นักเรียนฟังครูและได้ทราบถึงเรื่องและกิจกรรมที่จะได้เรียนรู้ในคาบต่อไป	

ชั่วโมงที่ 1-2				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		<p>สมาชิกในครอบครัว หรือบุคคลที่ตนเองสนใจ มาคนละ 1 รูปถ่าย เพื่อเขียนบรรยายรูปร่างลักษณะของบุคคลคนนั้น</p> <p>3. คุณครูกล่าวคำว่า “再见”</p>	<p>3. นักเรียนกล่าวลาคุณครู “谢谢老师, 老师再见”</p>	
ชั่วโมงที่ 3				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
<p>ขั้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ preparation</p>	<p>- คำศัพท์ เรื่อง อวัยวะในร่างกาย 身体部位</p>	<p>1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน “下午好, 你们好吗”</p> <p>2. ครูตอบนักเรียน “我也很好请坐”</p> <p>3. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการทบทวนคำศัพท์เรื่อง อวัยวะในร่างกาย 身体部位 โดยให้นักเรียนบอกชื่ออวัยวะชนิดต่างๆบนร่างกายตามที่ครูชี้ เช่น ครูชี้ไปที่ผมนักเรียน ต้องพูดว่า头发tóufǎ หรือ ครูชี้ไปที่เท้านักเรียน ต้องพูดว่า脚jiǎo</p>	<p>1. กล่าวทักทายครู “准备起立, 下午好老师”</p> <p>2. นักเรียนตอบครู “谢谢”</p> <p>3. นักเรียนได้ทบทวนคำศัพท์บอกชื่ออวัยวะชนิดต่างๆบนร่างกายเป็นภาษาจีน</p>	
<p>ขั้นการดำเนินการโค้ช Coaching</p>	<p>- บทสนทนา เรื่อง อวัยวะในร่างกาย 身体部位</p>	<p>1. ครูให้นักเรียนเปิดหนังสือเรียน สัมผัสภาษาจีน ดูบทสนทนา ฝึกอ่านบทสนทนา และแปลความหมายไปพร้อมๆกัน</p> <p>2. หลังจากนั้นเรียนอ่านบท</p>	<p>1. นักเรียนเปิดหนังสือเรียน สัมผัสภาษาจีน ดูบทสนทนา และฝึกอ่านบทสนทนาไปพร้อมๆกัน</p> <p>2. นักเรียนตั้งใจฟังคำถามที่ครูถามและนักเรียนยังได้</p>	<p>1. หนังสือเรียน สัมผัสภาษาจีน</p>

ชั่วโมงที่ 3				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		<p>สนทนาจนคล่องและเข้าใจความหมายของบทสนทนาแล้ว ครูสุ่มถามนักเรียนโดยใช้ประโยคจากบทสนทนาที่เรียนมาเช่น 你的狗叫什么名字? nǐ de gǒu jiào shénme míngzì? สุนัขของเธอชื่ออะไร หรือ 它的眼睛大妈? bèn bèn de yǎnjīng dà mā? ตาของมันเป็นโตมัย ให้นักเรียนตอบคำถาม ครูสุ่มถามไปเรื่อยๆจนครบทุกคน และครูสุ่มให้นักเรียนลองเป็นผู้ถามครูหรือถามเพื่อนๆสมาชิกภายในห้อง</p>	พัฒนาทักษะในการสื่อสารโดยการฝึกถามและตอบคำถามที่เป็นภาษาจีน	
<p>ขั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ imple- mentation</p>	<p>- เนื้อเพลง 如果感到幸福。rúguǒ gǎndào xìngfú หากพวกเรากำลังสบาย</p>	<p>1. หลังจากนั้นครูให้นักเรียนผ่อนคลายโดยครูร้องเพลง “如果感到幸福就拍拍手(手手) rúguǒ gǎndào xìngfú jiù pāi pāishǒu ปรบมือ 2 ครั้ง และร้องว่า(shǒu shǒu) หากพวกเรากำลังสบายจงปรบมือพลัน” โดยครูให้นักเรียนช่วยกันแปลว่าครูร้องว่าอะไร และนักเรียนรู้จักคำศัพท์คำไหนบ้าง ถ้านักเรียนยังไม่แปลไม่ได้ครูร้องต่อว่า “如果感到幸福就眨眼睛(眼睛)</p>	<p>1. นักเรียนฟังเพลงที่ครูร้องและใช้ทักษะการฟังว่านักเรียนรู้จักคำศัพท์คำไหนบ้าง และทำนองเพลงนี้น่าจะเป็นเพลงอะไร</p>	<p>1.หนังสือเรียน สัมผัสภาษาจีน</p>

ชั่วโมงที่ 3				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		<p>rúguǒ gǎndào xìngfú jiù zhǎ yǎnjīng กระพริบตาและ และร้องว่า (yǎnjīng) หากพวกเรากำลังสบายจง กระพริบตา”</p> <p>“如果感到幸福就 跺跺脚呀 (脚脚) rúguǒ gǎndào xìngfú jiù duò duòjiǎo ya กระทับเท้า และร้องว่า(jiǎo jiǎo) หากพวกเรากำลังสบายจงกระทับ เท้า”</p> <p>2. หลังจากที่นักเรียนเริ่มเดา ความหมายได้ครูร้องเพลงใหม่อีก ครั้ง พร้อมทั้งแสดงท่าทางให้ นักเรียนดูและให้นักเรียนทำตาม เช่น ครูร้องว่า</p> <p>“如果感到幸福就 捉鼻子 rúguǒ gǎndào xìngfú jiù zhuō bízi หากพวกเรากำลังสบาย จงจับที่จมูก”</p> <p>นักเรียนก็จับที่จมูกแล้วร้องว่า “(鼻子) (bízi)”</p> <p>ครูร้องเพลงไปเรื่อยๆเพื่อให้ นักเรียนได้สนุกสนานและสร้าง บรรยากาศที่ดีในการเรียน เมื่อ นักเรียนทำได้ถูกต้องครูกล่าว ชมเชยนักเรียนให้ให้นักเรียน ประมอให้ตัวเองพร้อมๆกัน</p> <p>3. ครูให้นักเรียนนำรูปภาพที่ เตรียมมาขึ้นมา และให้นักเรียน เขียนแปะรูปภาพและบรรยาย</p>	<p>2. นักเรียนฟังที่ครูร้องเพลงและ ทำตามท่าทางตามเนื้อเพลงที่ครูสอน</p> <p>3. นักเรียนได้ฝึกเขียนบรรยาย ตนเองหรือบุคคลใกล้ตัวเป็น ภาษาจีน โดยได้รับคำแนะนำ และความช่วยเหลือจาก</p>	

ชั่วโมงที่ 3				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
		รูปภาพบุคคลเหล่านั้น ลงในกระดาษ a4 จำนวนไม่น้อยกว่า 5 ประโยค โดยครูคอยให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด	ครูผู้สอนเป็นระยะๆ	
ขั้นสรุปและประเมินผลการโค้ช Conclusion&Evaluation	- คำศัพท์ เรื่อง อวัยวะในร่างกาย 身体部位	1. เมื่อใครทำเสร็จแล้วครูให้นักเรียนนำผลงานมาส่งครู พร้อมทั้งอ่านให้ครูฟังและครูจะเป็นผู้ประเมินผลงานตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล และแก้ไขสิ่งที่นักเรียนผิดพลาด อีกทั้งครูจะกล่าวชื่นชมในสิ่งที่ทำดี และให้กำลังใจในสิ่งที่ผิดพลาด โดยใช้คำพูดว่า “ครูว่าประโยคนี้ไม่น่าจะใช้ นักเรียนลองทบทวนใหม่อีกครั้งดีไหม” 2. หลังจากทุกคนทำงานเสร็จแล้ว ครูให้นักเรียนร่วมสรุปความรู้ที่ได้รับในการเรียนครั้งนี้ และครูและครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดและสะท้อนผลการเรียนของนักเรียนเอง จากจุดประสงค์การเรียนนั้น คือ นักเรียนต้องสามารถบรรยายรูปร่างลักษณะของบุคคลได้	1. นักเรียนนักเรียนนำผลงานมาส่งครูและรับฟังในสิ่งที่ครูให้คำแนะนำและกลับไปแก้ไขสิ่งที่ทำผิดพลาด 2. นักเรียนร่วมสรุปความรู้ที่ได้รับและได้วิเคราะห์ตนเองถึงความรู้ที่ได้รับจากการเรียน นักเรียนได้คิดและสะท้อนผลการเรียนของนักเรียนเองว่าบรรลุจุดประสงค์ มากน้อยเพียงใด	1. หนังสือเรียน สัมผัสภาษาจีน
ขั้นพัฒนาการเรียนรู้และประยุกต์ใช้		1. ครูผู้สอนจัดการอภิปรายกลุ่มโดยครูและนักเรียน ร่วมกันพูดคุยถึงความรู้และ	1. นักเรียนได้รับข้อมูลการเรียนรู้ต่อยอดจากการอภิปรายโดยที่นักเรียน	1. กระดาษโน้ต

ชั่วโมงที่ 3				
ขั้นตอน	เนื้อหา	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
Development & applying		กิจกรรมในการเรียนการสอน และการเตรียมความพร้อมในการเรียนในครั้งต่อไป หลังจากนั้นครูให้นักเรียนเขียนแบบบันทึกหลังการเรียน (Journal Writing) ถึงความรู้สึกที่มีต่อการเรียนภาษาจีนในสัปดาห์นี้ โดยครูกำหนดไว้ 3 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมในการเรียน ด้านบรรยากาศในการเรียน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ หลังจากนั้นส่งครูโดยไม่ต้องเขียนชื่อ	พูดคุยกับครูถึงเนื้อหาความรู้ ปัญหาและอุปสรรคในการเรียน ร่วมกันถามข้อสงสัย ในสิ่งที่ตัวนักเรียนไม่เข้าใจ หลังจากนั้นนักเรียนเขียนความรู้สึกที่มีต่อการเรียนภาษาจีนในครั้งนี้นี้ และนักเรียนกล่าวขอบคุณครู “谢谢老师，老师再见”	

11. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ
1. นักเรียนรู้จักคำศัพท์เรื่อง อวัยวะในร่างกายของตนเอง	สังเกตจากการทำกิจกรรมเกม เขาคือใคร (他是谁?) และการทำกิจกรรมต่างๆในห้องเรียน	แบบประเมินความสามารถการปฏิบัติกิจกรรม
2. นักเรียนสามารถบอก ลักษณะรูปร่างของตนเองหรือ บุคคลใกล้ตัวได้	สังเกตจากการพูดประโยคบรรยาย ลักษณะบุคคลจากชิ้นงาน	แบบประเมินความสามารถการปฏิบัติกิจกรรม
	ประเมินจากชิ้นงานการเขียนบรรยายลักษณะบุคคล	แบบประเมินความสามารถการปฏิบัติกิจกรรม
3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	ให้นักเรียนเขียนความรู้สึกที่มีต่อการเรียนภาษาจีน	กระดาษโน้ต

แบบประเมินความสามารถการปฏิบัติกิจกรรม

คำชี้แจง : ให้ใส่คะแนนให้ตรงกับระดับคุณภาพของนักเรียน

ที่	ชื่อ-สกุล	ประเด็นการประเมิน			รวม คะแนน	ระดับ คุณภาพ
		ความ ถูกต้อง	ความ คล่องแคล่ว	ชิ้นงาน		
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						

เกณฑ์การประเมินผล

ประเด็นการ ประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
ความถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงทั้งหมด	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ถูกต้อง ตามหลักการออก เสียงได้เกือบ ทั้งหมด	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ เป็นส่วนใหญ่	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ถูกต้อง เพียงเล็กน้อย	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องน้อยมาก
ความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน แต่มีผิดบ้าง เล็กน้อย	พูดต่อเนื่องและ ติดขัดบ้าง เล็กน้อยแต่ยัง พอสื่อสารได้	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำ ให้สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดได้เป็นบางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้
ชิ้นงาน	นักเรียนเขียน ประโยคได้ ถูกต้องตาม	นักเรียนเขียน ประโยคถูกต้อง ตามหลัก	นักเรียนเขียน ประโยคถูกต้อง ตามหลัก	นักเรียนเขียน ประโยคถูกต้อง ตามหลัก	นักเรียนเขียน ประโยคถูกต้อง ตามหลัก

ประเด็นการ ประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
	หลักไวยากรณ์ และเขียน บรรยายตรง ตามลักษณะ รูปร่างของ บุคคลในรูป ถูกต้องทั้งหมด	ไวยากรณ์และ เขียนบรรยายตรง ตามลักษณะ รูปร่างเป็นส่วน ใหญ่	ไวยากรณ์และ เขียนบรรยาย ตรงตามลักษณะ รูปร่างบ้าง เล็กน้อย	ไวยากรณ์และ เขียนบรรยายตรง ตามลักษณะ รูปร่างได้ค่อนข้าง น้อย	ไวยากรณ์และ เขียนบรรยายตรง ตามลักษณะ รูปร่างได้น้อยมาก

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

- 13-15 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก   10-12 คะแนน อยู่ในระดับ ดี
- 7-9   คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้   น้อยกว่า 7 คะแนน อยู่ในระดับ ควรปรับปรุง

**แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง : แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด เครื่องมือ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้มากน้อยเพียงใด โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความดังนี้

- +1 = แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับประเด็นที่ประเมิน
- 0 = ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับประเด็นที่ประเมิน
- 1 = แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับประเด็นที่ประเมิน

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	รายการ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		+1	0	-1	
1	ผลการเรียนรู้				
	1.1 สอดคล้องและเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
2	สาระสำคัญ				
	2.1 สอดคล้องและเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
	2.2 สอดคล้องและเหมาะสมกับผลการเรียนรู้				
3	จุดประสงค์การเรียนรู้				
	3.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดกิจกรรม				
	3.2 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล				
4	คุณลักษณะอันพึงประสงค์				
	4.1 เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้				
5	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน				
	5.1 เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้				
6	สาระการเรียนรู้				
	6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		+1	0	-1	
7	กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
	7.1 ชั้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ (preparation)				
	7.2 ชั้นการดำเนินการโค้ช (Coaching)				
	7.3 ชั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ (Implementation)				
	7.4 ชั้นสรุปและประเมินผลการโค้ช (Conclusion&Evaluation)				
	7.5 ชั้นพัฒนาการเรียนรู้และประยุกต์ ใช้ (Development & applying)				
8	สื่อการเรียนรู้				
	8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
	8.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้				
9	การวัดและประเมินผล				
	9.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
	9.2 สอดคล้องกับกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				

แบบทดสอบกลางภาคเรียนที่ 1/2561

รหัสวิชา จ 21201 วิชาภาษาจีน1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อสอบจำนวน 20 ข้อ เลือกตอบ 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน เวลาที่ใช้สอบ 40 นาที

汉语初一/2018 年上学期期中考试卷

学校(โรงเรียน) _____ 班级(ชั้น) _____

泰文姓名(ชื่อไทย) _____ 中文姓名(ชื่อจีน) _____

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้มี 1 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อสอบเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ

ข้อสอบฉบับนี้ประเมิน ผลการเรียนรู้ จำนวน 8 ข้อ

一、选择题。(每题1分，共20分)

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

(เข้าใจและรู้จักความแตกต่างระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทยในเรื่อง การออกเสียง พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ในรูปแบบของพื้นฐาน)

1. ข้อใดต่อไปนี้เป็นถูกต้อง

a. ระบบสัทอักษรภาษาจีน(พินอิน) ประกอบด้วยอักษรแทนเสียงพยัญชนะจำนวน 23 เสียง แบ่งเป็นพยัญชนะต้นและพยัญชนะกึ่งสระ

b. ระบบสัทอักษรภาษาจีน(พินอิน) ประกอบด้วยอักษรแทนเสียงพยัญชนะจำนวน 23 เสียง แบ่งเป็นพยัญชนะเสียงหนักและพยัญชนะเสียงเบา

c. ระบบสัทอักษรภาษาจีน(พินอิน) ประกอบด้วยอักษรแทนเสียงพยัญชนะจำนวน 21 เสียง แบ่งเป็นพยัญชนะต้นและพยัญชนะกึ่งสระ

d. ระบบสัทอักษรภาษาจีน(พินอิน) ประกอบด้วยอักษรแทนเสียงพยัญชนะจำนวน 21 เสียง แบ่งเป็นพยัญชนะเสียงหนักและพยัญชนะเสียงเบา

2. ข้อใดเป็นอักษรภาษาจีน (พินอิน) พยัญชนะในภาษาจีน

a. b f h x z sh r

b. f n h z ü sh zh

c. p t g q e u zh

d. d p k j i zh r

c. คุณครูจำเป็นต้องการให้นักเรียนตอบคำถาม จึงพูดว่า “ 谁能回答这个问题? ”

(shéi néng huídá zhège wèntí)

d. ในวันเปิดเทอมวันแรกคุณครูกล่าวทักทายนักเรียนทุกคนด้วยคำว่า “ 你好吗? ”

(nǐhǎo ma?)

(อ่านออกเสียงคำกลุ่มคำในรูปแบบของพินอินได้อย่างถูกต้อง)

12. คำใดต่อไปนี้อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามหลักการผันเสียง

- a. 五白。(wúbǎi) ู๊ไป   b. 我想。(wǒxiǎng) หว่อเสียง
c. 很好。(hénhǎo) เห็นท่าว   d. 你好。(nǐhǎo) หนีท่าว

13. คำศัพท์ใดต่อไปนี้อ่านออกเสียงแตกต่างจากคำอื่น

- a. 不好。(bù hǎo)   b. 不懂。(bù dǒng)
c. 不高。(bù gāo)   d. 不对。(bù duì)

(สามารถพูดทักทายเป็นภาษาจีนได้)

14. คุณพี่หมื่นต้องการจะกล่าวทักทายแม่หญิงการะเกดในช่วงเช้า คุณพี่หมื่นต้องเลือกใช้คำใดต่อไป

- a. 中午好。(zhōngwǔ hǎo)   b. 晚上好。(wǎnshàng hǎo)
c. 下午好。(xiàwǔ hǎo)   d. 早上好。(zǎoshang hǎo)

(สามารถพูด และเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลใกล้ตัว)

15. วันหนึ่งฟอลคอนไปเดินเล่นที่ตลาดและได้พบหญิงสาวคนหนึ่ง ฟอลคอนอยากรู้จักชื่อของหญิงสาวรูปงามคนนี้ ถ้านักเรียนเป็นฟอลคอนนักเรียนจะเลือกใช้ประโยคใดต่อไป

- a. 你在哪儿学习? (nǐ zài nǎr xuéxí?)
b. 你的家在哪? (nǐ de jiā zài nǎ?)
c. 你叫什么名字? (nǐ jiào shénme míngzì?)
d. 今年你几岁? (jīnnián nǐ jǐ suì?)

16. ดูรูปภาพและเลือกประโยคที่ถูกต้องที่สุด

- a. 他的眼睛很大。tā de yǎnjīng hěn dà.
b. 他的眼睛很小。tā de yǎnjīng hěn xiǎo
c. 她的眼睛很大。tā de yǎnjīng hěn dà.
d. 她的眼睛很小。tā de yǎnjīng hěn xiǎo.

(สามารถฟัง อ่านและแปลความหมาย ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวง่าย ๆ ได้)

17. จงเลือกคำศัพท์ที่มีความหมาย ตรงข้ามกับคำศัพท์ที่กำหนดให้ “大” (dà)

- a. 长 (cháng)   b. 矮 (ǎi)   c. 小 (xiǎo)   d. 高 (gāo)

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รหัสวิชา จ21201 รายวิชา ภาษาจีน 1
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของข้อสอบ เครื่องมือการวิจัย เรื่องการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษร ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อสอบ ว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้มากน้อยเพียงใด โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการ พิจารณาความ ดังนี้

+1	=	แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่กำหนด
0	=	ไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่กำหนดหรือไม่
-1	=	แน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่กำหนด

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่าน

ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบ

ผลการเรียนรู้	ความรู้ ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์
1) ฟังและอ่านออก ออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ในรูปแบบของพินอิน	-	1	1	-
2) เข้าใจและรู้จักความแตกต่างระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทยในเรื่อง การออกเสียง พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ในรูปแบบของพื้นฐาน	3	-	-	-
3) อ่านออกเสียงคำกลุ่มคำในรูปแบบของพินอินได้อย่างถูกต้อง	-	1	1	-
4) สามารถเขียนพินอินในรูปแบบคำศัพท์ภาษาจีนได้ถูกต้อง	-	-	1	-
5) สามารถเขียนและแปลความหมายคำศัพท์ต่างๆได้ถูกต้อง	-	-	3	2
6) สามารถพูดทักทายเป็นภาษาจีนได้	-	-	1	-
7) พูด และเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลใกล้ตัว	-	-	1	1
8) สามารถฟัง อ่านและแปลความหมายข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวต่างๆได้	-	-	2	2
รวม	3	2	10	5
			20	

ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้	ข้อสอบ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. เข้าใจและรู้จักความแตกต่างระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทยในเรื่อง การออกเสียง พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ในรูปแบบของพื้นฐาน (ความรู้ความจำ)	1. ข้อใดต่อไปนี้ถูกต้อง a. ระบบสัทอักษรภาษาจีน(พินอิน) ประกอบด้วยอักษรแทนเสียงพยัญชนะจำนวน 23 เสียง แบ่งเป็นพยัญชนะต้น และพยัญชนะกึ่งสระ b. ระบบสัทอักษรภาษาจีน(พินอิน) ประกอบด้วยอักษรแทนเสียงพยัญชนะจำนวน 23 เสียง แบ่งเป็นพยัญชนะเสียงหนักและพยัญชนะเสียงเบา c. ระบบสัทอักษรภาษาจีน(พินอิน) ประกอบด้วยอักษรแทนเสียงพยัญชนะจำนวน 21 เสียง แบ่งเป็นพยัญชนะต้น และพยัญชนะกึ่งสระ d. ระบบสัทอักษรภาษาจีน(พินอิน) ประกอบด้วยอักษรแทนเสียง				

ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้	ข้อสอบ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	พยัญชนะจำนวน 21 เสียง แบ่งเป็นพยัญชนะเสียงหนักและพยัญชนะเสียงเบา				
(ความรู้ความจำ)	2. ข้อใดเป็นอักษรภาษาจีน(พินอิน) พยัญชนะในภาษาจีน a. <u>b f h x z sh r</u> b. <u>f n h z ü sh zh</u> c. <u>p t g q e u zh</u> d. <u>d p k j i zh r</u>				
(ความรู้ความจำ)	3. ข้อใดเป็นอักษรของสัทอักษรภาษาจีน(พินอิน) สระเดี่ยวในภาษาจีน a. <u>i o u e a ü</u> b. <u>z i o v q ü</u> c. <u>a ü z i e q</u> d. <u>a i o e ü y</u>				
(การวิเคราะห์)	4. ข้อใดต่อไปนี้ไม่ถูกต้อง a. ระบบสัทอักษรภาษาจีน(พินอิน) มีเสียงวรรณยุกต์จำนวน 4 เสียง และเสียงเบา 1 เสียง b. เสียงวรรณยุกต์จีนมีจำนวน 4 เสียง เทียบได้กับเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย ดังนี้ เสียงสามัญ เสียงจัตวา เสียงเอก และเสียงโท c. เสียงวรรณยุกต์เสียงเบา เทียบได้กับเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย คือ เสียงจัตวา d. เครื่องหมายกำกับเสียงวรรณยุกต์จีนมีจำนวน 4 เสียง ดังนี้ - / \				
(การวิเคราะห์)	5. เมื่อเสียงวรรณยุกต์ เสียงที่ 3 (V V) วางติดกันสองตัว นักเรียนจะมีวิธีการผันเสียงอย่างไร จึงจะถูกต้องตามหลักการอ่าน a. 3 + 2 (V /) b. 3 + 3 (V V) c. 2 + 3 (/ V) d. 2 + 2 (/ /)				
2. ฟังและอ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ ออกพยัญชนะ เสียงสระ วรรณยุกต์ ในรูปแบบของพินอิน (ความเข้าใจ)	6. คำว่า “你好” มีคำอ่านตรงกับสัทอักษรภาษาจีน(พินอิน) ในข้อใดไปต่อไปนี้ a. <u>nǐhǎo</u> b. <u>níhǎo</u> c. <u>nǐháoo</u> d. <u>níháo</u>				
(การนำไปใช้)	7. “谢谢老师”อ่านออกเสียงได้ตรงกับสัทอักษรภาษาจีน(พินอิน) ในข้อใดไปต่อไปนี้ a. <u>xièxiè lǎoshī</u> b. <u>xièxiè lǎoshī</u> c. <u>xièxiè lǎoshī</u> d. <u>xièxiè lǎoshī</u>				
3. สามารถเขียนพินอินในรูปแบบ คำศัพท์ภาษาจีนได้ถูกต้อง (การนำไปใช้)	8. ตัวเลข 4 ในภาษาจีนตรงกับตัวอักษรจีนและสัทอักษรภาษาจีน(พินอิน) ในข้อใดไปต่อไปนี้ a. <u>四 si</u> b. <u>四 sí</u> c. <u>四 sǐ</u> d. <u>四 sì</u>				

ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้	ข้อสอบ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
(การนำไปใช้)	9. ตัวเลข 50 ในภาษาจีนตรงอักษรภาษาจีน(พินอิน) ในข้อใดต่อไปนี้ a. wǔshí b. shíwǔ c. wǔsì d. sìwǔ				
(การนำไปใช้)	10. สัทอักษรภาษาจีน(พินอิน) ของคำว่า “老师”ที่แปลว่า คุณครู เขียนได้ตรงกับข้อใดต่อไปนี้ a. xièxie b. xièxiè c. lǎoshī d. láoshī				
4. สามารถเขียนและแปลความหมาย คำศัพท์ง่ายๆได้ถูกต้อง (การนำไปใช้)	11. ข้อใดต่อไปนี้ถูกต้อง a. 一(yī) + 三(sān) = 十(shí) b. 十(shí) - 一(yī) = 九(jiǔ) c. 一(yī) + 一(yī) = 二(yīyī) d. 三(sān) - 一(yī) = 二(yīyī)				
(การนำไปใช้)	12. คำว่า “再见” (zàijiàn) ตรงกับความหมายข้อใดต่อไปนี้ a. ตีมาก b. ขอบคุณ c. ลาก่อน/แล้วพบกันใหม่ d. สวัสดี				
(การนำไปใช้)	13. คำว่า “很好” (hěnhǎo) ตรงกับความหมายข้อใดต่อไปนี้ a. ตีมาก b. ขอบคุณ c. ลาก่อน/แล้วพบกันใหม่ d. สวัสดี				
(การวิเคราะห์)	14. ในคาบเรียนภาษาจีน ขณะที่คุณครูกำลังสอนนักเรียนอยู่หน้าชั้นเรียน คุณครูสังเกตเห็นเด็กหญิงการะเกดทำหน้าสงสัยในบทเรียนที่ครูสอน คุณครูจะถามการะเกดด้วยประโยคใดต่อไปนี้ a. 很好。(hěnhǎo) b. 听懂了吗?(tīng dǒngle ma) c. 你好吗?(nǐ hǎo ma?) d. 谢谢老师。(xièxiè lǎoshī)				
(การนำไปใช้)	15. ในช่วงพักกลางวัน ขณะที่เด็กชายซุนเร่อกำลังเดินไปโรงอาหารเพื่อหาซื้อหม้อไสร้งรับประทาน เด็กชายซุนเร่อกได้เจอกับคุณครูปานวาดที่กำลังถือหนังสือและกระเป๋าพะรุงพะรัง เด็กชายซุนเร่อกจึงเข้าไปช่วยคุณครูปานวาดถือของไปส่งที่ห้องพักครู คุณครูปานวาดจึงซื้อหม้อไสร้งให้เด็กชายซุนเร่อกเป็นการตอบแทน ถ้านักเรียนเป็นเด็กชายซุนเร่อก นักเรียนจะเลือกใช้คำใดต่อไปนี้พูดเพื่อขอบคุณคุณครูปานวาด a. 很好。(hěnhǎo) b. 听懂了吗?(tīng dǒngle ma) c. 你好吗?(nǐ hǎo ma?) d. 谢谢老师。(xièxiè lǎoshī)				

ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้	ข้อสอบ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
(การวิเคราะห์)	16. เหตุการณ์ต่อไปนี้เป็นเลือกใช้คำพูดไม่ถูกต้อง a. เด็กชายพลคอน เจอคุณครูมะลิตอนเช้าจึงทักทายคุณครูมะลิว่า “很好” (hěnhǎo) b. ขณะที่นายเรื่องฤทธิ์กำลังจะกลับบ้าน ได้เจอกับนางสาวจันทร์วาด จึงพูดว่า “再见” (zàijiàn) c. คุณครูขอยืมต้องการให้นักเรียนตอบคำถาม จึงพูดว่า “谁能回答这个问题?” (shéi néng huídá zhège wèntí) d. ในวันที่เปิดเทอมวันแรกคุณครูกล่าวทักทายนักเรียนทุกคน ด้วยคำว่า “你好吗?” (nǐhǎo ma?)				
5. อ่านออกเสียงคำกลุ่มคำในรูปแบบของพินอินได้อย่างถูกต้อง (การนำไปใช้)	17. คำใดต่อไปนี้เป็นอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามหลักการผันเสียง a. 五白。(wúbǎi) อู๋ไป b. 我想。(wǒxiǎng) หวอเสียง c. 很好。(hěnhǎo) เหินห่าว d. 你好。(nǐhǎo) นินห่าว				
(ความเข้าใจ)	18. คำศัพท์ใดต่อไปนี้เป็นอ่านออกเสียงแตกต่างจากคำอื่น a. 不好。(bù hǎo) b. 不懂。(bù dǒng) c. 不高。(bù gāo) d. 不对。(bù duì)				
6. สามารถพูดทักทายเป็นภาษาจีนได้ (การนำไปใช้)	19. คุณพี่หมิ่นต้องการจะกล่าวทักทายแม่หญิงการะเกดในช่วงเช้า คุณพี่หมิ่นต้องเลือกใช้คำใดต่อไปนี้ a. 中午好。(zhōngwǔ hǎo) b. 晚上好。(wǎnshàng hǎo) c. 下午好。(xiàwǔ hǎo) d. 早上好。(zǎoshang hǎo)				
(การนำไปใช้)	20. แม่หญิงการะเกดต้องการจะบอกรাত্রีสวัสดีคุณพี่หมิ่น แม่หญิงการะเกดควรเลือกใช้คำใดต่อไปนี้ a. 早上好。(zǎoshang hǎo) b. 晚安。(wǎn'ān) c. 中午好。(zhōngwǔ hǎo) d. 你好吗?。(nǐhǎo ma?)				
7. สามารถพูด และเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลใกล้ตัว (การนำไปใช้)	21. วันหนึ่งพลคอนไปเดินเล่นที่ตลาด และได้พบหญิงสาวคนหนึ่ง พลคอนอยากรู้จักชื่อของหญิงสาวรูปงามคนนี้ ถ้านักเรียนเป็นพลคอนนักเรียนจะเลือกใช้ประโยคใดต่อไปนี้ a. 你在哪儿学习? (nǐ zài nǎr xuéxí?) b. 你的家在哪? (nǐ de jiā zài nǎ?) c. 你叫什么名字? (nǐ jiào shénme míngzì?) d. 今年你几岁? (jīnnián nǐ jǐ suì?)				

ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้	ข้อสอบ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
(การนำไปใช้)	<p>22. ดูบทสนทนาต่อไปนี้แล้วเติมคำในช่องว่าง</p> <p>พินิน : 今年你几岁? jīnnián nǐ jǐ suì? ปีนี้คุณอายุเท่าไร</p> <p>พี่แย้ม : _____? _____。</p> <p>a. 我是泰国人。(wǒ shì tàiguó rén.) b. 我叫甜甜。(wǒ jiào tián tián.) c. 我姓王。(wǒ xìng wáng.) d. <u>我今年二十七岁。(wǒ jīnnián èrshíqī suì.)</u></p>				
(การนำไปใช้)	<p>23. แม่หญิงการะเกดต้องการสื่อสารให้พ่อลคอนรู้ว่า ตนเองเป็นคนไทย แม่หญิงการะเกดจะเลือกใช้ประโยคใดต่อไปนี้</p> <p>a. <u>我是泰国人。(wǒ shì tàiguó rén.)</u> b. 我是中国人。(wǒ shì zhōngguó rén.) c. 我是日本人。(wǒ shì rìběn rén.) d. 我是美国人。(wǒ shì měiguó rén.)</p>				
(การวิเคราะห์)	<p>24. ดูรูปภาพและเลือกประโยคที่ถูกที่สุด</p> <p>a. 他的眼睛很大。 tā de yǎnjīng hěn dà. b. <u>他的眼睛很小。</u> tā de yǎnjīng hěn xiǎo. c. 她的眼睛很大。 tā de yǎnjīng hěn dà. d. 她的眼睛很小。 tā de yǎnjīng hěn xiǎo.</p>				
8. สามารถฟัง อ่านและแปล ความหมาย ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและ สิ่งแวดล้อมใกล้ตัวต่างๆได้ (การนำไปใช้)	<p>25. จงเลือกคำศัพท์ที่มีความหมาย ตรงข้ามกับคำศัพท์ที่กำหนดให้ “大” (dà)</p> <p>a. 长 (cháng) b. 矮 (ǎi) c. <u>小 (xiǎo)</u> d. 高 (gāo)</p>				
(การนำไปใช้)	<p>26. ประโยคใดต่อไปนี้ถูกต้องที่สุด</p> <p>a. 眼睛很长。(yǎnjīng hěn cháng) b. 头发很大。(tóufǎ hěn dà) c. 手很高。(shǒu hěn gāo) d. <u>嘴很小。(zuǐ hěn xiǎo)</u></p>				

ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้	ข้อสอบ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
(การนำไปใช้)	27. จงแปลประโยคต่อไปนี้“她的头发很长。(ta de tóufǎ hěn cháng.)” a. ผมของฉันยาวมาก b. <u>ผมของหล่อนยาวมาก</u> c. ผมของฉันสั้นมาก d. ผมของหล่อนสั้นมาก				
(การนำไปใช้)	28. หากนักเรียนต้องการถามถึงโรงเรียนของเพื่อนต่างโรงเรียน นักเรียนจะเลือกใช้ประโยคใดต่อไปนี้ a. 我的家在北碧府。 (wǒ de jiā zài běibìfǔ) b. 我在 <u>พนมทวนพิทยาคม</u> 学校学习。(wǒ zài พนมทวนพิทยาคม xuéxiào xuéxí.) c. 你的家在哪?(nǐ de jiā zài nǎ?) d. <u>你在哪儿学习?</u> (nǐ zài nǎr xuéxí?)				
(การวิเคราะห์)	29. ฟังที่ครูพูดและเลือกรูปภาพที่ถูกที่สุด 她的头发很短。(tā de tóufǎ hěn duǎn.) 她的鼻子很小。(tā de bízi hěn xiǎo.) a. b. c. d. 				
(การวิเคราะห์)	30. ฟังที่ครูพูดและเลือกรูปภาพที่ถูกที่สุด 这是我的狗。(zhè shì wǒ de gǒu.) 它叫笨笨，鼻子很小。(tā jiào běn běn, bízi hěn xiǎo.) 它的眼睛很大。(tā de yǎnjīng hěn dà.) 它的耳朵很长。(tā de ěrduǒ hěn cháng.) a. b. c. d. 				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

แบบบันทึกหลังการเรียนรู้(Journal Writing)ของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถทางการ
อ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นการ
โค้ชเพื่อการรู้คิด

คำชี้แจง แบบบันทึกหลังการเรียนรู้(Journal Writing)ฉบับนี้เป็นการบันทึกความคิดเห็นของ
นักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
1 โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด โดยโดยให้นักเรียนเขียนบันทึกหลังจากการจัดการ
เรียนการสอนแต่ละสัปดาห์ จำนวน 5 สัปดาห์ โดยเป็นคำถามปลายเปิด

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านกิจกรรมและขั้นตอน
ด้านบรรยากาศและด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 3 ข้อ

1. นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรในกระบวนการเรียนการสอน สื่อการสอน และกิจกรรมต่างๆ
ในการเรียนวิชาภาษาจีนที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

.....

.....

.....

2. นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรต่อบรรยากาศในการเรียนวิชาภาษาจีนที่จัดการเรียนรู้ที่เน้น
การโค้ชเพื่อการรู้คิด

.....

.....

.....

3. ประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนภาษาจีนที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

.....

.....

.....

**แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของที่มีต่อแบบบันทึกหลังการเรียนรู้(Journal Writing) ที่
จัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นการโต้ชเพื่อการเรียนรู้คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง : แบบประเมินความสอดคล้อง(IOC) ของแบบบันทึกหลังการเรียนรู้(Journal Writing) ซึ่งให้
ผู้เรียนเขียนบรรยายความรู้สึกที่มีต่อการเรียน เป็นเครื่องมือการวิจัย เรื่องการพัฒนาความสามารถ
ทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโต้ช
เพื่อการเรียนรู้คิด เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อประเด็นคำถามมีความเหมาะสมในการ
นำไปใช้มากน้อยเพียงใด โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- +1 = แน่ใจว่าประเด็นคำถามมีความเหมาะสม
0 = ไม่แน่ใจว่าประเด็นคำถามมีความเหมาะสม
- 1 = แน่ใจว่าประเด็นคำถามไม่มีความเหมาะสม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่าน

ประเด็น	รายการ	ค่าความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		+1	0	-1	
1	กิจกรรมและขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ที่เน้น การโต้ชเพื่อการเรียนรู้คิด				
	1.1 นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรในกระบวนการ เรียนการสอน สื่อการสอน และกิจกรรมต่างๆใน การเรียนวิชาภาษาจีน				
2	บรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโต้ชเพื่อ การเรียนรู้คิด				
	2.1นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรต่อบรรยากาศในการ เรียนวิชาภาษาจีน				
3	ประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนที่จัดการเรียนรู้ที่เน้น การโต้ชเพื่อการเรียนรู้คิด				
	3.1 นักเรียนคิดว่าได้รับประโยชน์อย่างไรบ้างในการ เรียน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ภาคผนวก ค
ผลการวิเคราะห์ค่าคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 12 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ดัชนีความ สอดคล้อง	ความหมาย
		1	2	3	4	5		
1	ผลการเรียนรู้สอดคล้องและเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	สาระสำคัญสอดคล้องและเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3	สาระสำคัญสอดคล้องและเหมาะสมกับผลการ เรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับ กระบวนการจัดกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและ ประเมินผล	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6	คุณลักษณะอันพึงประสงค์เหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
9	ขั้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ (preparation)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
10	ขั้นการดำเนินการโค้ช (Coaching)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
11	ขั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ (Implementation)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
12	ขั้นสรุปและประเมินผลการโค้ช (Conclusion&Evaluation)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
13	ขั้นพัฒนาการเรียนรู้และประยุกต์ ใช้ (Development & applying)	+1	0	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
14	สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 12(ต่อ) ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

ข้อ	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ดัชนีความ สอดคล้อง	ความหมาย
		1	2	3	4	5		
15	สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
16	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
17	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

ข้อ	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ดัชนีความ สอดคล้อง	ความหมาย
		1	2	3	4	5		
1	ผลการเรียนรู้สอดคล้องและเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	สาระสำคัญสอดคล้องและเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3	สาระสำคัญสอดคล้องและเหมาะสมกับผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกระบวนการจัดกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6	คุณลักษณะอันพึงประสงค์เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
9	ขั้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ (preparation)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
10	ขั้นการดำเนินการโค้ช (Coaching)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
11	ขั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ (Implementation)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
12	ขั้นสรุปและประเมินผลการโค้ช	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 13(ต่อ) ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ดัชนีความ สอดคล้อง	ความหมาย
		1	2	3	4	5		
	(Conclusion&Evaluation)							
13	ขั้นพัฒนาการเรียนรู้และประยุกต์ ใช้ (Development & applying)	+1	0	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
14	สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
15	สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
16	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
17	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกระบวนการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ดัชนีความ สอดคล้อง	ความหมาย
		1	2	3	4	5		
1	ผลการเรียนรู้สอดคล้องและเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	สาระสำคัญสอดคล้องและเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3	สาระสำคัญสอดคล้องและเหมาะสมกับผลการ เรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกระบวนการ จัดกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและ ประเมินผล	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6	คุณลักษณะอันพึงประสงค์เหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
9	ขั้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ (preparation)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 14(ต่อ) ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

ข้อ	ข้อความถาม	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ดัชนีความ สอดคล้อง	ความหมาย
		1	2	3	4	5		
10	ขั้นการดำเนินการโค้ช (Coaching)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
11	ขั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ (Implementation)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
12	ขั้นสรุปและประเมินผลการโค้ช (Conclusion&Evaluation)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
13	ขั้นพัฒนาการเรียนรู้และประยุกต์ ใช้ (Development & applying)	+1	0	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
14	สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
15	สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
16	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
17	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกระบวนการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 15 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

ข้อ	ข้อความถาม	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ดัชนีความ สอดคล้อง	ความหมาย
		1	2	3	4	5		
1	ผลการเรียนรู้สอดคล้องและเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	สาระสำคัญสอดคล้องและเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3	สาระสำคัญสอดคล้องและเหมาะสมกับผลการ เรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกระบวนการ จัดกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและ ประเมินผล	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6	คุณลักษณะอันพึงประสงค์เหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนเหมาะสมกับ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 15(ต่อ) ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

ข้อ	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ดัชนีความ สอดคล้อง	ความหมาย
		1	2	3	4	5		
	จุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้							
8	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
9	ชั้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ (preparation)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
10	ชั้นการดำเนินการโค้ช (Coaching)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
11	ชั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ (Implementation)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
12	ขั้นสรุปและประเมินผลการโค้ช (Conclusion&Evaluation)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
13	ขั้นพัฒนาการเรียนรู้และประยุกต์ ใช้ (Development & applying)	+1	0	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
14	สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
15	สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
16	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
17	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกระบวนการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

ข้อ	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ดัชนีความ สอดคล้อง	ความหมาย
		1	2	3	4	5		
1	ผลการเรียนรู้สอดคล้องและเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	สาระสำคัญสอดคล้องและเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3	สาระสำคัญสอดคล้องและเหมาะสมกับผลการ เรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกระบวนการ จัดกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวัดและ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 16(ต่อ) ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ดัชนีความ สอดคล้อง	ความหมาย
		1	2	3	4	5		
	ประเมินผล							
6	คุณลักษณะอันพึงประสงค์เหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนเหมาะสมกับ จุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
9	ขั้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ (preparation)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
10	ขั้นการดำเนินการโค้ช (Coaching)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
11	ขั้นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ (Implementation)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
12	ขั้นสรุปและประเมินผลการโค้ช (Conclusion&Evaluation)	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
13	ขั้นพัฒนาการเรียนรู้และประยุกต์ ใช้ (Development & applying)	+1	0	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
14	สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
15	สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
16	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
17	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกระบวนการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบกับผลการเรียนรู้ของแบบทดสอบความสามารถ
ทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีน

ข้อ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ดัชนีความ สอดคล้อง	ความหมาย
	1	2	3	4	5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
25	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 18 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (kr20) ของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านศัพท์อักษรภาษาไทย

ข้อที่	P	R	คุณภาพ	ข้อที่	P	R	คุณภาพ
1	0.63	0.47	ใช้ได้	16	0.60	0.27	ใช้ได้
2	0.80	0.40	ใช้ได้	17	0.77	0.20	ใช้ได้
3	0.70	0.33	ใช้ได้	18	0.70	0.20	ใช้ได้
4*	0.60	0.13	ใช้ไม่ได้	19	0.73	0.27	ใช้ได้
5*	0.80	0.13	ใช้ไม่ได้	20	0.77	0.20	ใช้ได้
6	0.80	0.40	ใช้ได้	21	0.77	0.20	ใช้ได้
7	0.67	0.40	ใช้ได้	22*	0.60	0.13	ใช้ไม่ได้
8	0.60	0.27	ใช้ได้	23	0.63	0.47	ใช้ได้
9	0.73	0.40	ใช้ได้	24	0.60	0.27	ใช้ได้
10*	0.57	0.07	ใช้ไม่ได้	25	0.73	0.40	ใช้ได้
11	0.60	0.53	ใช้ได้	26*	0.80	0.13	ใช้ไม่ได้
12	0.73	0.53	ใช้ได้	27	0.77	0.20	ใช้ได้
13	0.63	0.47	ใช้ได้	28	0.60	0.27	ใช้ได้
14	0.63	0.20	ใช้ได้	29	0.73	0.27	ใช้ได้
15	0.73	0.27	ใช้ได้	30	0.77	0.20	ใช้ได้

จำนวนข้อสอบ 30 ข้อ

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.765

จำนวนข้อสอบที่ใช้ได้ 25 ข้อ ข้อ 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20,

21, 23, 24, 25, 27, 28, 29, 30

จำนวนข้อสอบที่นำไปใช้ 20 ข้อ ข้อ 1, 2, 3, 6, 7, 8, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 21,

24, 25, 27, 29, 30

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (ศษ)/3222

วันที่ 1 พฤษภาคม 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม

ด้วย นางสาวกิตติยา ศรีจันทร์ รหัสประจำตัว 58253305 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการ ใ้ช้เพื่อการเรียนรู้คิด "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่าน ในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (พ.ศ.)/3223

วันที่ 1 พฤษภาคม 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ศศิณีฐ์ สรรคนุรานุรักษ์

ด้วย นางสาวกิตติยา ศรีจันทร์ รหัสประจำตัว 58253305 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชา หลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาความ
สามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการ โต้ขเพื่อการรู้คิด "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 6806 (รส) 3224

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 พฤษภาคม 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณัตต์ นัจนฤตย์

ด้วย นางสาวกิตติยา ศรีจันทร์ รหัสประจำตัว 58253305 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา หลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาความสามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (พศ) / 3225

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 พฤษภาคม 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒนาผล

ด้วย นางสาวกิตติยา ศรีจันทร์ รหัสประจำตัว 58253305 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชา หลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาความ
สามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยชส ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (พค) 3226

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 พฤษภาคม 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.พรเพ็ญ จุไรยานนท์

ด้วย นางสาวกิตติยา ศรีจันทร์ รหัสประจำตัว 58253305 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชา หลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาความ
สามารถทางการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ภาคผนวก จ
ประมวลภาพการทำกิจกรรม

ภาพประมวลการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นการโค้ชเพื่อการรู้คิด

ภาพประมวลการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นการโต้เพื่อการเรียนรู้คิด

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	กิตติยา พันธุ์ครุฑ
วัน เดือน ปี เกิด	11 สิงหาคม 2533
สถานที่เกิด	กาญจนบุรี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2557 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเอก การสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม พ.ศ. 2558 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม
ที่อยู่ปัจจุบัน	262/16 ถ.แสงชูโตใต้ ต.ปากแพรก อ.เมือง จ.กาญจนบุรี 71000

